

श्री

प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ टिबार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवेली गोटालाल लखुनार्ड.

मोशीवामानी पोल-अमदावाद.

सर्व हक्क प्रसिद्ध कराने स्वाधीन छेसव

त्रीजी आवृत्ति

अमदावाद:

निर्मल प्रिंटिंग प्रेसमां लखुभाई ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्युं.

संवत् १९५८.

सने १९०२.

किम्मत ~~३०/-~~ ३१/-

पुस्तकनो नंबर:-३१^०

लेनारनुं नाम.

પ્રસ્તાવના.

“ પ્રકરણમાલા ” ગ્રન્થની બે આવૃત્તિયો લખી જવાથી તેમાં સુધારો વધારો કરી આ ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. ગુજરાતી જ્ઞાપામાં સંસ્કૃત લિપિથી ટંબાર્થે સહિત ૭ કર્મગ્રન્થો તથા મિથ્યાકુલક, આત્મકુલક તથા સમવસરણ પ્રકરણનો ત્રીસેરો થવાથી પ્રથમના કરતાં પુસ્તકનું કદ બમણું થયું છે. સઘલો સ્વધર્માવલંબી વર્ગ તેનો સંપૂર્ણ લાજ બૂટથી લઈ શકે માટે તેની કિંમત જુજ માત્ર એકજ રૂપિયો રાખવામાં આવી છે; રોયલ આઠ પેજી ચોપન પંચાવન ફોર્મનું પુસ્તક માત્ર જુજ કિંમતથી મલશે. સઘલાં સ્ત્રી, પુરુષોને ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન થાય, વાચનની અગ્નિરુચિ વધે અને જૈનમતનું રહસ્ય તેમના જાણવામાં તથા સમજવામાં આવવાથી ધર્મનો ફેલાવો વિશેષ થાય; એ નિર્વિવાદ છે, જ્ઞાનનો અજ્ઞાવ હોય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ કર્મ નિર્જ્ઞાન થઈ શકે નહિ. કર્મ નિર્જ્ઞાન થવાથી જ જીવને સિદ્ધ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ લાઘ્યું હોય તો જ વીતરાગ રણિત ધર્મનું પવિત્ર રહસ્ય સ્વરૂપ સમજાય છે. સદરહુ ગ્રન્થમાં શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા વિષયો ધર્મજિજ્ઞાસુને કેટલા ઉપયોગી છે તે વાંચવાથી સહજ અનુજ્ઞવાશે. સૂક્ષ્મ તથા સ્થૂલ બુદ્ધિના સર્વ મનુષ્યોને ધર્મ જિજ્ઞાસા સર્વી છે. સંસ્કૃત કિંવા માગધી નહિ જાણનાર વર્ગને સ્વજ્ઞાપામાં સમજવાને આ વિશેષ સરલ રસ્તો છે. બાલક, સ્ત્રીયો તથા થોડું જાણેલા પુરુષોને પહેલાં ટુંકો પદાર્થ—ટંબાર્થ સમજવાની આવશ્યકતા છે. ટુંકો અર્થ સમજાયાથી આગલ ટીકાનો વિસ્તારવાલો અર્થ સમજવાની તથા ધારણ કરવાની શક્તિ

તેમનામાં વંધે છે. જીવિષ્યમાં બુદ્ધિને કેલવી તેને ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ
સંસ્કાર ધર્માથી યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન થાય છે. સર્વને યથાર્થ જ્ઞા
ન ઉત્પન્ન થાય એ વિદ્યા શાલાનો ઉદ્દેશ છે; તે સિદ્ધ થવો સઘળા
જૈન બંધુતના હાથમાં છે—‘શુભં જવતુ’.

અમદાવાદ—મોતીવામાની પોલ } શાસ્ત્રી. નાગેશ્વર જ્યેષ્ઠારામ.
ફાલ્ગુન કૃષ્ણ પંચમિ મંદસાસરે. } શ્રી જૈન વિદ્યાશાલા.
વિ. સ. ૧૯૫૮.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यविंबसंख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अर्धलोकमांजिनजुवनविं.सं.,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिनजुन विं. सं.,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्त्तलोकमां चैत्य विं, सं. १८९	
३	चौविस मंरुक	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीसी	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	कर्मग्रन्थ(कर्मग्रन्थपेलो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुन्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोथो	३०२
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

શ્રી અમદાવાદ જૈન વિદ્યાશાલામાં વેચાતાં પુસ્તકોનું સૂચિપત્ર.

૩-૦-૦	બ્રાહ્મવિધિ (બ્રાહ્મકની સામાચારી)	શાસ્ત્રી
૧-૨-૦	સુલસાચરિત્ર (બાંધેલી ચોપડી)	"
૧-૦-૦	સુલસા ચરિત્ર (છુટાપાના)	"
૨-૮-૦	મરતેશ્વરવૃત્તિ	ગુજરાતી
૦-૮-૦	સમકિત કૌમુદી	"
૦-૨-૦	સંબોધ સત્તરી	"
૧-૪-૦	પર્યૂષણ મહાત્મ્ય બાલાવબોધ	શાસ્ત્રી
૩-૦-૦	સજ્ઞાયમાલા	"
૧-૦-૦	પ્રકરણમાલા છ કર્મપ્રન્થ સાથે	"
૦-૬-૦	સિદુરપ્રકરણ	"
૦-૪-૦	દેવસીરાઈપ્રતિક્રમણ	"
૨-૮-૦	શ્રુષિમંડલ પૂર્વાર્ધ	"

આ નીચેના પુસ્તકોની કિંમત મૂલ કીંમત કરતાં ઘટાડેલી છે તેથી તે હવે પછી ઘટાડેલી કીંમત પ્રમાણે વેચાશે.

મૂલ કિંમત. ઘટાડેલી કીંમત.

૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ અર્થ વિનાની ગુજરાતી.
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પંડિત વીરવિજયજી કૃત પૂજા સંગ્રહ શાસ્ત્રી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	જયાનંદ કેવલીનો રાસ ગુજરાતી
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પૂજાસંગ્રહ પદ્મવિજયજીકૃત તથા રૂપવિજયજીકૃત શાસ્ત્રી
૧-૦-૦	૦-૧૨-૦	સ્નાત્ર પંચાશિકા ગુજરાતી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવવંદનમાલા શાસ્ત્રી
૦-૧૨-૦	૦-૮-૦	શત્રુંજયતીર્થ મહાત્મ્ય સાર ગુજરાતી
૨-૦-૦	૧-૧૦-૦	પંચપ્રતિક્રમણ તથા નવસ્મરણ અર્થ સહિત શાસ્ત્રી

નીચેનું પુસ્તક વિદ્યાશાલા તરફથી છપાય છે.

શ્રુષિમંડલવૃત્તિ ભાષાંતર.

આ પુસ્તકો શીઘ્રાય મુંબઈવાલા ખીમસી માળકે છપાવેલાં સર્વે પુસ્તકો તથા તીર્થના નકશા મુંબઈની કીંમત પ્રમાણે વિદ્યાશાલામાંથી વેચાતાં મળે છે.

શ્રી જૈનવિદ્યાશાલા.

મું. દોષીવાડાની પોઠ—અમદાવાદ.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण जुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुं तुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

जुवणपईवं वीरं । नमिऊणं जणामि अबुहबोहवं ॥

जीवनं स्वरूप कांडक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूपं किंचिवि । जह जणिअं पुवसूरिहिं ॥१॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी एबे जेद ठे । तस हावता चा
लता थावर थीर ए बे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रण्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल २ जलण ३ वाऊ ४ । वणस्सई ५ थावरानेया ॥३॥

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक हनुताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विहुमा हिंगुलहरियाल मणसिल रसिंदा ॥

सोना आदि धातु खमी । रमची अरणेटो पाषाण पारेवो ते
कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धातु सेढी । वन्नी अरणेटय पळेवा ॥ ३ ॥

अबरख वस्त्र रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पण्यरनी जात्यो अनेक ठे ॥

અપ્રય તૂરી ઝસં । મટ્ટી પાહાણ જાઈઝ ળોગા ॥

સુરમો કાલો રાતો આદિ સિંધવ સાર્જી સમુદ્ લવણાદી । એમ પ્ર
જ્વીકાયના જેદ એ આદે દેઢને ॥ ૪ ॥

સોવીરંજણ લૂણાઈ । પુઢવિ જેયાઈ ઈચ્ઘાઈ ॥ ૪ ॥

ઝુમી તે કૂપ આદિનાં આકાશ તે મેઘનાં પાણી । ઝસનાં હિમનાં
કરાનાં લિલિ ઘાસનાં ધૂઅરનાં ॥

ઝોમં તરિક્ક મુદગં । ઝસા હિમ કરગ હરિતણૂ મહિયા ॥

હોય થીજ્યા ઘી જેવાં વૈમાન આધાર જલ આદે દેઢને ।

જેદ અનેક અપ્કાયના ॥ ૫ ॥

હુંતિ ઘણોદહિ માઈ । જેયા ળોગાઝ આઝસ્સ ॥ ૫ ॥

નિર્ધૂમ અંગારાનો ઝાલાનો ઝરસામ્થનો । ઝઢ્ઢકાપાતનો વજ્ઝનો
કણીયાનો વીજલી આદેનો એ ॥

ઈંગાલ જાલ મુમ્મુર । ઝક્કા સણિ કણગ વિઝ્ઝુ માઈયા ॥

અગ્રિકાય જીવના જેદ । જાણવા નીપુણપણની બુઢીએ કરીને ॥ ૬ ॥

અગણિજિયાણં જેયા । નાયઘા નિઝણબુઢીએ ॥ ૬ ॥

ઝડ્ઝટ વા ઝંચો વાયરો ઝકલી પમે તે વાયરો । મંમલવાયરો
વંટોલીયો મહાવાત થોમો થોમો વાત તે વાત ગુંજ્ય વાત ॥

ઝપ્રામગ ઝક્કલિઆ । મંમલિ મહ સુદ્ધ ગુંજવાયાય ॥

ઘનવાત થીજ્યા ઘી સમાન તનવાત તાવ્યા ઘી સમાન એ આદી ।

જેદ નિશ્ચે વાયુકાયના ॥ ૭ ॥

ઘણ તણ વાયા ઈયા । જેયા ઝલ્લુ વાઝકાયસ્સ ॥ ૭ ॥

હવે વનસ્પતીના બે જેદ સાધારણ ૧ પ્રત્યેક ૨ । વનસ્પતીના જીવ
બે પ્રકારે સૂત્રે કહ્યા બે ॥

સાધારણ ૧ પત્તેઆ ૨ । વણસઈ જીવા ડહા સુએ ઝણિયા ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर। एक होय साधारण तेने कहीये ॥७॥

जेसि मांताणं तणू। एगा साहारणा तेऊ ॥ ८ ॥

सूरणादी कंद उगता सणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र। पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलामीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय। पाणगा सेवाल नूमिफोमा य ॥

आडु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ। बायलो थेंग वा इरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ९ ॥

अध्वतिय गऊरमोढ। वडुळा थेंग पद्धंका ॥ १० ॥

कुणां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ट जेदमां तेवां। न देखाय
नस जेदनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पानमां ॥

कोमल फलं च सवं। गूढ सिराईं सिणाईं पत्ताईं ॥

पुढर कुश्रनां पाठां गुगली वृक्ष। गलोवेली ए आदे ठेद्यां उगे वृक्ष ते
थोहरि कुआरि गुगलि। गलोइ पमुहाय ठिन्नरुहा ॥१०॥

इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख। होय जेद अनंतकायना ॥

इच्चाइणो अणेंगे। हवंति जेया अणंतकायाणं ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे। लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कहां ठे ॥११॥

तोसिं परिजाणणहं। लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥ १२ ॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व। समजागे पृथ्वी
मांहीनां वृक्ष ठेद्यां उगे वृक्ष गमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पवं। सम जंग महीरुहं च ठिन्नरुहं ॥

ते सघलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर। तेथी जे उलटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १३ ॥

साहारणं सरीरं। तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १४ ॥

एक सरीरमा एकज। जीव जेठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ ढालिनो ३ लाकनानो ४ । मूलनो ५ पान
मानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कठा ४ मूलग ५ पत्ताणि ६ बीयाणि ७ ॥ १३ ॥

प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचजेदे प्रथ्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुहम होय नीश्चे तेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुषी अदृश्यते ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्तान् अदिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दहणा व्रतादी कोमा कोमीन २ पेटमां पमे ते जीव । जलो
आपना थाय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवक्य २ गंमोल ३ जलोय चंदणग अलसलहगाई ॥

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंडीय
चूमेल वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे बे ते । कीमीयो उवेदी मा
टिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उदेहिआय मंकोमा ॥

एलो घीमेलो । सवा पांपणमां पमे ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीन । सावय गोमीम जाईन ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उत्तींगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठांणना
कीमा धानमां पमे ते कीमा ॥

गदहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंथुआ जुन वस्त्रादिकनी वा गाय कहेवे गामरी वा लट कातरी ।

ए तेरिंडी जेद लालवरणी ममोला इइ गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिय इक्षिया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

इवे चनरिंदीना जेद कदेवे वीढी । ठीकण वा बगाई जमरा
जमरी वरण जेदे तीर ॥

चनरिंदियाय विह्व । ठिकण जमरा य जमरिआ तिमा ॥

मांखीयो मांस मसावा महर । कंसारी करोलीया खरुमांकनी ॥ १८ ॥

महिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥

हवे पंचिंदीयना जेद चारठे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुष ३ देवता ४ ॥

पंचिंदिया य चनहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥

नारकी सात वीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रज्ञादिक प्रज्वी जेदे करीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेणं ॥ १९ ॥

जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचेडी तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयर ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्का य ॥

इवे जलचर सुसमार पामा जेवा मत्स काचबो । तंतु मगरमठ
ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मठ कठप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

इवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । हाथे चाले ते साप ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चनपय नरपरिसप्पा । नुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम कह्या
तेम संक्षेप थकी ॥ २१ ॥

गो सप्प ननल पमुहा । बोधवा ते समासेणं ॥ २१ ॥

इवे आकाशचारी तेरोमजपंखी हंसादिक । चांमनानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीद ठे नीश्चे ॥

खयर रोमयपरकी । चम्मयपरकी अ पायमा चेव ॥

मनुष्यलोकनी वा अढीदीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समुग्गपस्की विअयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते २ बे प्रकारे होय ॥

सबे जल थल खपरा । समुत्तिमा गप्पया डहा हुंति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अंतरदीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥ १३ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्सा य ॥ १३ ॥

वस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥

ज्योतिषिय पांचजेदना चंड सूर्यादि होय । बे जेदना वैमानीक देव
कळप कळपातित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥

इवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिहातिहाइ सिद्धजेणं ॥

ए पूर्वे कहाते संक्षेपे करीने । जीवना विकल्प वा जेद समस्त कहा ॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोने जेजे द्वार बे तेते कहे बे । शरीर आउखुं तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ माउं २ ठिई सकायंमि ॥ ३ ॥

प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाण । जेने जेम बे तेम हुं शातिसूरि कहीदा

पाणा४जोणिपमाणं५।जेसिंजंअहि तंजणिमो॥२६॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंदि सर्व सुद्धम
तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगिंदियाण सवेसिं ॥

जोजन एकहजार अधीक । एटलुं वीशेष ठे प्रत्येक वनस्पतीनुं ॥२७॥

जोयाणसहस्समहियं । नवरं पत्तेयरुस्काणं ॥ २७ ॥

बार जोजन त्रणज गानुं । एक जोजननुं समुच्चय ए अनुक्रमे जाणकुं

बारस जोयाण तिन्ने-व गानुआइं जोआणं च आणुकमसो ॥

वेरिंई ते शंखादिकनुं तेरिंई ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंई ते

जमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ २८ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिं।दय देह उच्चतं ॥२८॥

जवधारणी धनुष पांचसेनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रश्चीआदेनुं॥

घाणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधां अरुधां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रज्ञा सुधी

प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ २९ ॥

ततो अद्द धूणा । नेआ रयाणप्पहा जाव ॥ २९ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मच्चनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्ज्जनुं होय॥

जोयाण सहस्स माणा । मच्चा उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्कीजीवोनुं गर्ज्जनुं । जुजाये चालनारनुं

बे गानुथी नव गानुं शरीर गर्ज्जनुं ॥३०॥

धाणुह पहुत्तं पस्की । जुयचारी गानुय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्बिमनुं । साप

उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्बिमनुं॥

खयरा धाणुह पहुत्तं । उरगा जुअगा य जोयाणपहुत्तं ॥

बे गान्धी नव गान् शरीर मान । समुत्तिम चोपदने कहुं बे ॥३१॥

गान्धय पहुतं मित्ता । समुत्तिमा चउप्पया जणिषा ॥३१॥

उ नीश्चे गान्धुं शरीर । चोपद गर्जजने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

उच्चेव गान्धयाइं । चउप्पया गप्पया मुण्येयवा ॥

गान्ध त्रण वली मनुषने शरीर गर्जजने ए पण देवकुरु आदेनानुं ।
ए उत्कृष्ट शरीरनुं मान कहुं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उक्कोस सरीर माणेणं ॥३२॥

जुवनपती व्यंतर ज्योतषी बीजा १ देवलोक सुधी देवनुं ।
हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयाणीउ सत्त७ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं १ चोथुं ४ पांचमुं ५ ठुं ६ । नवग्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं७ आठमुं ८ एनव १०माथी । क हाथ घटामुं ए सर्व उच्चेद
११बारमा१२सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

डुग६डुग७डुग८चउरो३गेविऊ२गेसु१इक्किपरिहाणि॥३३॥

इवे आयुद्धार १ बावीस हजार । सातहजार अप्कायनुं त्रण ह
प्रथ्वीकायनुं । जार वानकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिन्नि वानस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुणानुं ने अग्नीनुं त्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥३४॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरित्तान ॥३४॥

वर्ष बारनुं आयु । बेरिंडीनुं तेरिंडीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । बेइंदियाणं तेइंदियाणं तु ॥

चौरिंडीनुं वली उ मदीनानुं ए सर्वनुं उत्कृष्टुं

जगणपचास दिवसनुं ।

अजणा पन्न दिणाइं । चउरिंदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य
वा स्थीती ।

उत्कृष्टी वा ओटी सागरोपम
तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए वे जुग
लीआने आश्रीने ।

अणज पढ्योपम आयुष्य होय
पढ्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरियमाणुस्सा । तिन्निय पल्लिउवमा हुंति ।

जलचरजीव उरपरिसर्प जुज
परि सर्पने ।

उत्कृष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
पूर्व ते ७०५६००० क्रोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर नुअगगाणं । परमान हुंति पुव्वकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पक्कीउनुं
वली कहुं ठे ।

असंख्यातमो ज्ञाग पढ्योपमनो
॥ ३७ ॥

पक्कीणं पुण जणिउ । असंखजागो अपल्लियस्स ३७

वली समुद्धिम चउद कुडीत स्थान
सघळा सुद्धम साधारण अने । कना मनुष एटलां ॥

सवे सुहमांसाहारणा य समुद्धिमा मणुस्सा य ॥

उत्कृष्ट तथा ऊघन्यपणे ।

अंतरमुहूत नीश्वे जीवे ठे ॥ ३८ ॥

उक्कोस जहन्नेणं ।

अंतमुहुत्तं चिय जियंति ॥३९॥

एमदेहनीअवगादनानुं प्रमाण एज रीते संखेपथी समस्त कहुं ॥

जगाहणाउ पमाणं । एवं संखेवउ समस्कायं ॥

जे बली इहां वीशेषपणे
इहो तो ते ।

वीशेष जगवती सूत्रादीकथी जाण
ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इह विसेसा । विसेस सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

इवे कायस्थीती ३ द्वार एकै असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख नस्सप्पिणी सकायंमि ॥
उपजे तेमज मरे पण एट्ठुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥
संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ नव पंचेंडी तीर्यंच
आयुधी वीगलेंडिने विषे तथा मनुष गर्जज पर्जाप्ता जीव ॥

संस्किज्जसमा विगला । सत्तठन्नवाउ पणिंदितिरिमाणुआ
नारकी देवता एवेने तो पोतानी
उपजे पोतानी कायमां । कायमां उपजवुं नीश्वे नधी ॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥ ४१ ॥
इवे प्राणद्वार ४ दस जेदे जीवो । पांचइंदि ५ सासोसास ? आयु ? मन ?
ने प्राण होय ते ॥ वचन ? काय ? एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा ॥
इवे तेहमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे ७१ सात ३ आठ ४
चार प्राण ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो । विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥
असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए वे पांचिंदियने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पांचिंदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ ॥
ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्या ४३
तेहिं सह विप्पनुगो । जीवाणं न्नए मराणं ॥४३॥
ए पूर्वे कहुं ते रीते अपार चार गतीरूप ससुइ महा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनंतीवार साथी
ते कहेवे ।

पत्तो अणंतखुत्तो ।

हवे ८४ लाख योनी द्वार ए
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चनरासी लाख ।

प्रध्वी उ पाणी उ अग्नी उ वा
यु उ ए च्यार कायने ।

पुढवाइणं चण्हं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

दस पत्तेयतरूणां ।

बें० १ तें० १ चौ० १ तेमने
प्रत्येकेश बेवे लाख ।

विगल्लिंदियाण दोदो ।

चार चार लाख नारकी४
तथा ।

चनरो चनरो नारय । सुराणमणुआणचण्हदस हवन्ति॥

ए सर्वनो सरबालो मेलवीये
त्यारे ।

संपिंमिआण सवे ।

हवे सिद्ध जगवानने तो

जयंकर ते ॥

संसारे सायरंमि ज्जीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपत्तधम्मोहिं ॥४४॥

गणतीए उपजवानां गंम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होई जीवाणं ॥

प्रत्येके १ सात सातज लाखपद
जोमवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चण्हदलाख१४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चण्हदस लाख हवन्ति इयरेसु ॥

चारलाख४ पंचेंडी तीर्यचने॥४६॥

चनरो पंचिंदिति रियाणं॥४६॥

देवताने ४ मनुषने तो चण्हद लाख
१४ होय ॥

चनरो चनरो नारय । सुराणमणुआणचण्हदस हवन्ति॥

चोरासी लाख जोनी थाय । जोनी
शब्द उपजवानुं गंम ॥ ४७ ॥

चुलसी लाखान जोणीणं ॥४७॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

नथी देह ।

ए । नथी योनी ॥

सिद्धाणं नन्नि देहो । न आनु कम्मं न पाण जोणीउ ॥
आदु वे अंत नथी ए ज्ञांगे तेमनी थीती तीर्थकरना आगममां कदीवे
साइ अणता तेसिं । ठिई जिणंदागमे ज्ञणिया ॥४८॥

कालथी आद्य रहीतपणे
मरणे करी ।

जोनी ग्रहण करी बीदांमणी आ
संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इत्त ॥
जम्या वली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनवचन अण
कोण । पांमता ॥ ४९ ॥

जमिया जमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमलहंता ४९
ते कारण माटे इवणां पांमी मनुषपणुं तेमां दुर्वज यथार्थ
ने । शुं ? अक्ष तत्त्वने वीषे ॥

ता संपई संपत्ते । माणुअत्ते दुद्धहे य सम्मत्ते ॥
आचाररूप लक्ष्मी सहीत करो हे जव्य जीवो ! उद्यम धर्म
शांतिसूरि उत्तम कहेवे ॥ ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिठे । करेह जो उज्जमं धम्मे ॥५०॥
ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवंत
वीच्यार । ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीववियारो । संखेवरूईण जाणणाहेऊ ॥
संखेपमात्र वा अल्पमात्र उधख्यो । महागंजीर सुत्ररूप समुइ अकी ५१
संखितो उद्धरिउ । रुद्धाउ सुय समुद्धाउ ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टिबार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्री जिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए बीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुजफलदाइ कर्म? कर्म आवे ते? प्राणधारी चेतन? जम अचेतन? कर्म रोके ते? प्राचीन कर्म अतीश
शुजफलदाइ कर्म? यणो नाश करे ते? ॥

जीवा? जीवा ५ पुसं ३। पावा ४ सव ५ संवरोय ६ निज्जराणा ७ ॥

कर्म बांधे ते? कर्मथी मुकावे

ते? तेमज।

नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बंधो ८ मुक्को एय तहा। नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १ ॥

१ जीवना? ४ चउद १ अजीवना। ४ पापना ८ १ व्यासी होय ५ आश्र
१ ४ चउद ३ पुन्यना ४ १ बेतालीस। वना ४ १ बेतालीस ॥

चउदस चउदस बाया-लीसा बासीय हुंति बायाला ॥

६ संवरना ५ ७ सत्तावन ८ बंधना ४ चार ९ मोक्षना एनव। ए
७ नीर्जरातपना १ १ बार। जेद अनुक्रमे नवेना १ ७ ६ थया ॥ १ ॥

सत्तावनं बारस। चउ नव जेअ्रा कमेणोसिं ॥ २ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रका
बे प्रकारे त्रण प्रकारे। रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा। चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते? ए त्रण वेदवाला ३ चारगतीना ४ पां
क जेदे त्रस आवर १ एबे जेदे। च इंडीना ५ ७ कायना ६ ॥ ३ ॥

चेअ्राण तस ईयरोहिं। वेअ्र गर्ई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना १ ४ जेदे ते एकंडी संनीयो? असंनीयो? पंचेडी स
सुद्धम? ने बादर?। हीत बेरंडी? तेरंडी? चोरंडी? ॥

एगिंदिअ सुहु मिअरा। सन्निअर पाणिं दिअ्राय स बिति चऊ।

ए सात७ अपर्याप्ता तथा
उपर्याप्ता मलीने ।

अनुक्रमे चतुद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चतुदस जिअ ठाणा ॥४॥
इवे जीवुं लक्षण कहेवे ज्ञान
दर्शन नीश्चे । चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणं१ च दंसणं२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥
वीर्यउपयोग एव सहीत माटे चेतन । ए जीवुं लक्षण वा० चेतना५
वीरिअं५नुवउगो६ अ । एअं जीवस्स लस्काणं ॥५॥
इवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार ? पर्याप्ती सासोसास ? ज्ञाणा ?
सरीर ? इंडी ? । मन एवं उ ॥

आहार१सरीर२इंदिअ३ । पज्जती आणपाण४ज्ञास५माणे६
चार पांच पांच उ कोने ते एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
कहेवे । असंनीने पांच संनीने उ ॥ ६ ॥

चउपंच पंच ठप्पय । इग विगला सन्नि सन्निणं ॥६॥
इवे दस प्राण कीया ते पांच सासोसास ? आयु ? ए दस प्रां
इंडी ५ त्रण बल ३ मनबल व ए । तेमां चार४ उ६ सात७ आ
चनबल कायबल । उ७ ॥

पणिंदिअ तिबलूसा । सा उदसपाण चउठसगअठ ॥
एकंडीने४ बेरंडीने६ तेरंडीने७ असंनीयाने८ संनीयाने१० नव
चोरंडीने७ । दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग उ ति चउरिंदिणं । असन्नि सन्निण नव दस य ॥७॥
ए प्रथम जीवतत्व ? उत्तर जेद १४ अया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण
इवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३ धम्मा३ गासा३ । तिअ तिअ जेअ तहेवअ दाय१ ॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो

देश ते ओमो प्रदेश तेदथी परमाणु ते एक प्रदेश निर्विज्जागनो
ओमो निर्विज्जाग ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥ ८ ॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥ ८ ॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवज्ज्य ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नह कालो पंच हुंति अजीवा ॥

चालताने साऊ देवानो स्वप्ना थीर संठाण स्वप्नाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ९ ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ ॥ ९ ॥

अवकाश आपवानो स्वप्ना कोने पुज्जल जीव बंनेने इवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते केदेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंध१ देश१ प्रदेश१ ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहाना नीश्चे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥

इवे कालजेद समय आवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्क
बेघनी । बे पक्क मास बारमासे वर्ष ॥

समया वल्लि मुहुत्ता । दीहा पक्काय मास वरीसाय ॥

कह्योठे पड्योपम काल साग दस दस कोमाकामी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अबसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जण्डपल्लिआ सागर । उसप्पिणी सप्पिणी कालो ११

इवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रज्ञा चंङ्कांतादीनी गंयमो
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सहं धयार ऊजोय । पज्ञा गाय तवेइया ॥
वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १२ ॥

बन्न गंध रस फास । पुग्गलाणं तु लस्काणं ॥ १२ ॥
इवे मुहूर्त्तमान एककोरु समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥
एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साया ॥

एटली आवलीकाले एक मुहू
बसेंने सोल अधीक १६७७७२१६ । त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तंमि ॥ १३ ॥
अथवा बीजी रीते मुहूर्त्तमान त्रण तीहुतर ए समग्र सासो
हजार सातसेंने । सासे ३७७३ ॥

तित्रिसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥
एम एकमुहूर्त्तकाल कह्यो । केणे ? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयो ए १४
एस मुहुत्तो जणिउ । सबेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥
ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

इवे पुन्यतत्त्वना जेद ४२ साता १ नंच । देवगती ? अनुपुर्वी ? पंचेडीजा
गोत्र ? मनुषगती ? अनुपुर्वी ? ए डुग । ति ? पांच सरीर ५ ॥

सा १ नच्चगोअ १ मणुडुग २ सुरडुग २ पंचिंदिजा ३ १ पण देहा ५
पहेलां उदारीक वैक्रीय आहा प्रथम संघयण ? प्रथम
रक ए त्रण सरीरनां ३ नपांग । संस्थान ? ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा ३ । आइम संघयण १ संघाणा १ ॥ १५ ॥

वर्णचोके शुभ्रं अगुरुलघु? पराघात? सासोसास? आताप?
इलबुं नही जारे नही ते । उद्योत? ॥

वन्नचनकाअगुरुलघु? । परघा?ऊसास?आय?बुजोअं? ॥
वृषज हंस गज जेवी चाढ्य?निर्माण । देवतानुं? मनुषनुं? तीर्थचनुं?
ते शरिरनो सुघाट?त्रसनो दसको?० । आयुतीर्थकरनाम?ए४५।१६।
सुन्नखगइ?निमिण?तस सुर?नर?तिरि?आन तिष्ठय
इवे त्रस दसक नाम [दस?० । प्रत्येक ? धीर? शुभ्र?[रं?॥१६
त्रस?बादर ? पर्याप्त ? । वली शुभ्रग ? वली ॥

तस बायर पङ्कतं । पतेअ थिरं सुजं च सुजगं च ॥
सुस्वर? आदेय?जस?कीर्ती एवं । त्रस आदेनो दसको एम होय ?७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥१७॥
एवं पुन्यतत्त्वना जेद बेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्वं ॥ ३ ॥

इवे पापतत्त्वना जेद०५ ज्ञानाव नवप्रकृतिएबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
शिपांच५अंतरायपांच५एदस । नीचगोत्र?असातावेदनी?मिथ्यात्व?
नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिञ्चितं॥
थावरनोदसको?०नरकगती? कषाय पचीस२५ तिर्यचगती? अनु
अनुपुर्वि? आयु? ए त्रीक । पुर्वि? ए डुग ॥ १८ ॥
थावर हस नरयतिगं । कसाय पाणवीस तिरियडुगं १८
इवे बीजाकर्मनीए चहुए दे । कांन नाकरसनाने फर्सबमे करीने अव
खे ते? चहु बीना देखे ते? । धीदर्शनेदेखेते?केवलदर्शनेदेखेते?वली
चस्कु दिठि अचस्कु । सेसिंदिअ उहि केवल्लोहिं च ॥
दर्शन ते इहां सामान्य अव । ते व्यार गुणने रोके ते तेज व्यारज
बोध । दे आवर्ण ॥ १९ ॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सावराणं तयं चउहा ॥१९॥
 पांचजेदे नीझ । सुखेजागेते नीझ । नीझनीझ ते डुखे जागे ते ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुस्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंघे ते घो
 प्रचला ते उज्जांवेठां उंघे ते । नानी पेरे ॥ २० ॥

पयला ठि उव विठस्स । पयल पयलानु चंकमनु ॥२०॥
 दिवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी । श्रीणंदीनामे नीझ तेनुं अर्धचक्री
 करे उंघमां रात्रे । वासुदेवतेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणचिंतिअन्नकरणी । थीणही अर्धचकि अर्धबला ॥
 ए रीते तिर्यंकरदेवे कहुं ठे । उमीदार तुल्य दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेवे । नी नव प्रकृति ॥ २१ ॥

एवं जिणेहिं जणियं । वितिसमं दंसणावराणं ॥२१॥

हवे थावरनो दसको थावर ?

सूद्धम ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अधिर ? अशुज ? दुर्जग ? ॥

थावर सुद्धम अपज्जं । साहाराण अधिर असुज दुजगाणी

डुस्वर ? अनादेय ? अजस ? । ए थावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम २२

डुसर णाड्ज जसं । थावर दसगं विवज्जं ॥२२॥

हवे कषाय २५ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्क संजलनी स्युं फ
 नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक ? तिर्यं च २
 नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पस्कग्ग निरय तिरियनरअमरा

स्युं रोके समकित ? अनुव्रत २ यथाख्यातचारीत्र ४ ए च्यार
 सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ २३ ॥

सम्माणु सध्वविरइ । अहस्काय चरित्तायकरा ॥२३॥

સંજલનો જલની? પ્રત્યાખ્યાનીનો

રજની? અપ્રત્યાખ્યાનીનો પ્રજ્વળી રેલા સરીલો ચાર જેદે ક્રોધ
ની? અનંતાનુબંધિનો પર્વતની । હોય ॥

જલ રેણુ પુઠવી પથ્થર । રાઈસરિસો વઝવિહો કોહો ॥
તરણાની સલી વા નેત્રની વેલ પથરના શાંઝાની નપમા તુલ્ય?
ની? લાકનાના? હારુકાના? । માન ચાર જેદે ॥ ૧૪ ॥

તિણ સલયા કઠ ઠીઝ । સેલઠંજોવમો માણો ॥૧૪॥

હવે માયાવાંક વાંસની ઢાલ્ય બોકનાનું સિંધ? નીવરુ વાંસના મુ
વ્રષજ મુત્રધારે પમેલી । લ સમાન? ॥

માયા વલેહિ ગોમુત્તિ । મિંઠ સિંગ ઘણ વંસિમૂલ સમા ॥

હવે લોજ રંગ હલદર? ગામા નગરનાકર્દમના કર્મજના રંગ જેવો
ની મલી? તેના । એ સોલ કથાય ॥ ૧૫ ॥

લોહો હલિદ સંજણ । કદમ કિમિ રાગ સારિઠો ॥૧૫॥

હવે જે કર્મનો નદય હોય જી હાસી? રતિ? અરતિ? શોગ? જય?
વને । ડુંગઢા? ॥

જસ્મુદયા હોઈ જિણ । હાસ રહ અરઈસોગ જય કુઠ્ઠા

તે ઝ નીમીત્તથી થાય વા અ

થવા સ્વજાવે થાય અન્યથા તે । તે હાં હાસ્યાદીક મોહનીય ॥૧૬॥

સ નિમિત્ત મન્નહા વા । તં હહ હાસાઈ મોહણિઅં ॥૧૬॥

અજિલાષ જે કર્મને વસે કરીને હોય

પુરુષનો સ્ત્રિનો તે બેનો પણ । તે અનુક્રમે ॥

પુરિસિઠી તડુજયંપડ । અહિલાસો જલસા હવડ સોઝ ॥

સ્ત્રિ? પુરુષ? નપુંસક? વેદ વીષય બકરીની લીંમીનો તાપ તરણા
નો નદય જાણવો । નો તાપ નગરનો દાદતે સમાન ॥૧૭॥

थी नर नपुं वे उदनु । फुंफुम तण नगर दाह समो ॥१७॥

एकंडी? बेरंडी? तेरंडी? गर्दज उंट जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? ए जाती चोक। होय पापघी ॥ १८ ॥

इग बि ति चनु जाइनु । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्सा ॥

अमनोइ वण? गंध? रस? नही पेहेलुं संघयण ॥ तथा संस्थान ॥
फर्स? ए व्यार । बाकी दसे होय ॥ १९ ॥

अपसनु वन्नचऊ । अपठम संघयण संठाणा ॥२०॥

हवे संघयण कहेठे । संघयण ते

सुं । हारुकांनो समुह । ते ठ प्रकारे वज्ररुषज्जनाराच? ॥

संघयण मठि निचनु । तं ठठा वज्ररिसहनारायं ॥

तेमज रुषज्जनाराच १ । नाराच ३ अर्धनाराच ४ ॥ २० ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अर्धनारायं ॥२१॥

कीलीका ५ ठेवतु ६ इहां । रीषज्जते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्रनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्रं ॥

बे बाजु मांढोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ २१ ॥

उज्जनु मक्कम बंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥ २२ ॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध २ । सादी ३ वामण ४ कुज ५ हुंरुक ६ ॥

समचउरंस १ निगोह २ साइ ३ वामण ४ खुज ५ हुंमेअ ६ ॥

ए जीवना सरीरने ठ जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । सबड सुलस्काणं पठमं ॥२३॥

नाज्जी उपरनो जाग सुलक्षण त्रीजुं मुख पीठपेट रदय तेने वर्जीने

ते बीजुं ।

नाहिजवरि बीअं । तइअं महो पिड्डिजअरजरवज्जं ॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥३२॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्षणं तं चउठं तु ॥३७॥

वीपरीत वा जलहु ते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठुं ॥

विवरीयं पंचमंगं । सबहु लक्षणं जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वी श्री जिनेइ प्रधान वीतराग प्रचुये
धी कही । ॥ ३३ ॥

संठाणा विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरागेहि ॥३३॥

ए केदेवे करी पापतत्व ४ जेद ८२ कह्या ॥

इति पापतत्व ॥ ४ ॥

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोग ३ पांच ज्यार पांच त्रण अनु
कषाय ४ अव्रत ५ । क्रमे जेद ॥

इदिअ कसाय अवय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा ॥
पापकीरीया २५ पचीस । एक समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियानु पाणवीसं । इमान तानु आणुकमसो ॥३४॥

हवे कीरीयानां नाम कायाए अ परउपर द्वेष करे ते ? पाउसीअ
कार्य करे ते कायकी ? खरुग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते
ये शस्त्रथी ते अहिगर्णका ? । परितापकी कीरीया ? ॥ [या

काइअ ? अहिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पारितावणी ४ किरि
जीवहीसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाहथी
पातकी ? आरंजकी ते घर अधिक इहे वा मेलवे ते परिग्रकी ?
घरांशा कृषि आदे करे ते ? । कपटकरी ठमे ते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाइवाया५रंजिअ६। परिगहिया७मायवत्तीय८।३५

मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न घरे ते अपञ्चखाण ते खोटाने खरू खराने की? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए खोटु माने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी? फर्ष प्रत्ययकी ते कांइ व वीपरीत ते? । स्तु माठा कामरागे फूसें ते ॥

मिन्हादंसण वत्तीए। अपञ्चस्काणीय१०दिठ्ठी११पुठ्ठीय१२

पर वखाणे राजी आयते सामंतोपनिअ मातुंचीतवे मनमां स्वपरने की? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस दुःखदाइ ते पाफुचियकी? ङिकी? पोताने हाथे दुष्ट कृत्य करे ते आप रिद्धी अश्वादि देखी। स्वहठ्ठीकी? ॥ ३६ ॥

पाफुच्चिय१३सामंतो। वणीअ१४नेसठ्ठी१५साहठ्ठी१६।३६ मंगावे कांइ पर पासे ते आणव शुन्यचीते लेवा मुकवादि करे ते अणीकी? वीदारवुं वा ज्ञागवुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म आदे ते वीदारणकी? । वीरुद्ध करे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि१७वियारणीया१८। अणजोगा१९अणवकंख

त्रिकणे मनोइथी रा[पञ्चइअ]॥

पोताना कार्य उपरांत घटादि क। गे राचीने करे ते पीऊकी? द्वेषे को रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे ज्ञावे खीजवुं ते दोषकी? पयोगकी? घणा मली करे ते वा इवे गुणठाणे १३ मे केवलीने सु करावाथी सर्व कर्म बंधाये ते स ध रीते पालतां पण काययोगथी मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥ ३७ ॥

अन्नापयोग२१समुदाणय२२। पिऊ२३ दोस२४ रियावहि ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उ०४३[आ२५]॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

२३

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ मुनीनो धर्म १० जावना १२ चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह २२ । तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो जावणा चरित्ताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना

पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३८ ॥

पाण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३८ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी ? बोलवा मलमुत्र पठवणानी ? सुमति
नी ? गवेषणानी ? लेवामुकवानी ? । ते तेने वीषे जली मती ॥

इरिआ १ जासे २ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामई सुअ ॥

मन गोपवुं ? वचन गोपवुं ? काया गोपववी ? तीमज ए त्र
माठा कांमथी । । एण गुप्ती ॥ ३९ ॥

माणगुप्ती १ वयगुप्ती २ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह २२ जुख सहे ? तरस मांस सहे ? वस्त्र जुने नुबे सहे ? अ
सहे ? सीत सहे ? उष्ण सहे ? सातासहे ? स्त्रीने रागे लेवाय नही ?

खुहा १ पिवासा २ सि ३ उएहं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ त्तिउ ८ ॥

चालवाथी ? समवीषम जग्याये डुर्वाक्य सहे ? मार परीसह ? भा
बेसवाथी ? सज्या परीसह सहे ? गवानो परीसह ? ॥ ४० ॥

चरिआ ९ निसीहिया १० अक्कोस ११ वह १३ जायणा १४

अणपामे ? रोग आ [सिआ ११ । देह वस्त्र मेले ? बहु माने ॥ ४० ॥

वे ? माज प्रमुख फर्से सहे ? । लेवाय नही ? सर्व प्रकारे सहे ॥

अलोज १ ५ रोग १ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ८ सक्कार १ ९ परिसहा

विद्या बुद्धी ? अज्ञान ? उपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये

धर्मे अरुग ? अज्ञावत । चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना २ ७ अन्नाण २ १ सम्मतं । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

इवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोन्नता? इहाराध? आश्रव त्या
मा? सरलता? नमृता? । गणुं? जाणवुं ॥

खंति? अज्जवपमद्वव ३ । मुती ४ तव ५ संजमेअ ६ बोधवे ॥

सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदे जतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४१ ॥

सच्चं १ सोयं ८ अकिंच-णं ९ च । वंजं १० च जइधम्मो ॥ ४२ ॥

इवे ज्ञावना वारप्रथम संसारी च्यारगती योनी ८ ४ लाषतेनां दुखचिं
संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥

पढम मणिच्च १ मसरणं २ । संसारो ३ एगयाइ ४ अन्नत्तं ५ ॥

शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवेते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव? कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं ६ आसव ७ सं-वरोअ ८ । तह निज्जराए नवमी ॥ ४३ ॥

ठ इव्हे पुरीत लोक स्वरूप चीं दुर्लज धर्म साधक अरिहंत क
तन? समकीत ज्ञावना? । श्रीत ए ज्ञावना? ।

लोगसहावो १ ० बोही ११ । दुल्लहा धम्मस्स साहगा अरिहा
ए आदी ज्ञावनानु प्रत्येके चीं ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥

एयान ज्ञावणानु । ज्ञावेअवा पयत्तेणं ॥ ४४ ॥

इवे चारीत्र पांच समज्ञावे सर्व सावद्य, ठेदोपस्थापन होय बीजुं चा
त्यागरूप सामायक चारीत्र? इहां प्रथम रीत्र ते वनी दिहा देवारूप?

सामाइअत्त पढमं १ । ठेनुवठावणं जवे बीअं २ ॥

परीहारवीशुधी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणग
चारीत्र नवजणे होय? । ए? वली ॥ ४५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३। सुहुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥
 तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र १। वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
 ततो अहखायं५ । खायं सव्वंमी जीवलोगमि ॥
 जे आदरी पाली जला हीतका पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
 रक । मोक्षस्थानके ॥ ४५ ॥
 जं चरिण सुविहिआ । वच्चंति अयरामरंछाणं ॥४६॥
 ए रीते संवरतत्व ठवुं ॥ ६ ॥ जेद ५७

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

हवे नीर्जरा जेद? १ नही असन वा अजीग्रहे वा? ४ निमादिसंजारे
 आहार? उणोदरी एक कवलादीनि? व्रतिसंखेप? रसवीगेनुं तजवुं?
 अणसण? मुणोइरिया ५ । वित्तिसंखेवणं? रसच्चाउ४ ॥
 लोचादीके करीने? अंगोपांग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
 कोचवे करी? । लोक प्रसीद ते बाऊ ॥४७॥
 कायकिलेसो५संली-णायय६। बढ्यो तवो होई ॥ ४७ ॥
 पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायडि आचार्यादीकनी सेवादिक तेम
 तले४गुणी वमेरानो वीनय करे? । ज पांचजेदे? जणवादी सजाय?
 पायडित्तं? विणउ ५। वेयावच्चं३ तहेव सज्जानु४ ॥
 पदस्थादी चार जेदे धर्म शुक्लध्या ए ठ जेदे अज्यंतर तप होय अं
 न करे? कानसग पण करे? । तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥
 जाणं५ नस्सग्गोविअ६। अप्रितरु तवो होई ॥४८॥
 जे दुषण लागे ते दंज रहीत उज्जयते आलोयण पक्किमण एवे
 गुरु आगे केहेवुं॥१॥ पक्किम करि गुरु आगे मिछ्या दुकृत देवो
 णु करवुं वा पाप दुषण न स ॥१॥ अकळप ज्ञात पाणीनो त्याग

गावुं ॥ २ ॥

करवो॥४॥ कानुसग्ग करवो काय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण१पम्भिकमाणो२। जय ३विवेग४ मुसग्गो ५॥

गुरुदत्त वीगयत्यागथी जाव ठमासी तप परांचीते जे गन्धबाहीर लीं
नुं करवुं ॥६॥ कांडक व्रत पर्जयिनुं यथा गन्धबाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जयिनुं ठे क्षेत्र बाहीर सिद्धसेन दिवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं नेव करनी परे ते निश्चे ॥९॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ९ ॥ ॥ ४९ ॥

तव ६हेय ७मूल ८अणवठ्याय ९। पारं चिय चेव १० ॥४९॥

सेवनादी जक्ति? रदयप्रेम?। उपजाववुं वा बोलवुं? अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं? ॥

जती१बहुमाणो२वन्न । जणणं ज्ञासणं३मवन्न वायस्स४॥

तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीहार वा त्याग?। ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायणपरिहाणो५। विणुन संखेवउ एसो ॥५०॥

आचार्यनी पंचाचार पाळे ते? ठठ अठमादी तपसी? नवदिक्की
उपाध्याय सुत्र जणावनारनी? ते शीष्य?रोगी?साधु तेमनी?।

आयरिय१उवज्झाय२। तव३स्सिसेहे४गिलाण५साहुसु६

समानधर्मी?चतुर्वीधसंघ?एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार?घणा मुनीनो परीवार?तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न७संघ८कुल्लएगण१०। वेयावच्चं हवई दसहा५?

ध्यानजे एकाग्रता चार जेदे नीश्चे। आर्त्त?रूढ?तेमज धर्मध्यान?बली
द्याणं चक्रविहं खलु । अर्त्त?रूढं?तहेव धम्मं च ३ ॥

शुक्लध्यान४ बली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके ।

रेना १६ जेदे ठे ॥ ५२ ॥

सुकंठ पुण पत्तेयं ।

चउविहं चेव नायवं ॥ ५३ ॥

बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना जेदे ४ बंधते कर्म

एप्रकारेनीर्जरातत्वा ॥ ७ ॥ जेदे १२ नुं बांधवुं चार जेदे ते कहेठे ॥

बारसविहं तवो नि-ऊराय । बंधोय चउविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंध १ श्रीतीबंध १ अनुज्ञागबंध १ प्रदेशबंध १ ए जेदेकरीजाणवा ५३

पयइ १ ठीई २ आणुज्ञाग ३ । पणस ४ जेएहिं नायवा ॥ ५३ ॥

प्रकृती ते स्वज्ञाव कह्यो जे

श्रीती ते कालमान अथवा

म सुंठ तीखी लींब कटुक ।

काल हरण समयादि जेदे ॥

पयई सहाव वुत्ता ।

ठिइ कालोवहारणं ॥

अनुज्ञाग ते रसबंध जाणवो

प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच

एक हि गुणादि ।

य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

आणुज्ञागो रसो नेउ ।

पणसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुखउ उत्तर १ ५८ इहां वेदनी १ मोहनी १ आयु १ नाम १

ज्ञानावर्णि १ दर्शनावर्णि १ ।

गोत्र १ कर्म ॥

इह नाण १ दंसणा २ वरण । वेअ ३ मोहा ४ ऊ ५ नाम ६ गोयाणि

आयु ४ नाम १ ०३ गोत्र २ अंतरा

अंतरायकर्म १ ए मुख आव वली यकर्मनी ५ एवं उत्तर जेदे आ

उत्तर झा ० ५ दणवे ० २ मो ० २८ ठेनी ३५८ ॥ ५५ ॥

विग्धं च पण नवडुअ अठवीसं चउतिसयडु पण जेयं ॥

हवे मुखकर्मनीस्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म १ नीश्चे वली अंतराय

वर्णि १ दर्शनावर्णिकर्म १ ।

कर्म १ ॥

नाणो १ दंसणा २ वरणो । वेयाणी ३ चेव अंतराएअ ४ ॥

ए चारे घातीकर्मनी त्रीस

सागरोपमनी श्रीती उतकृष्टी ठे

कोमा कोरु ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी । अयराणं ठिई ऊकोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोरु सागरो मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोरुनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सितरी कोमा कोमी । मोहणीए१वीस नाम२गोएसु३ ॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीती बंध उत्
कृष्टो कष्टो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइ । आउ४ ठिई बंधमुकोसा ॥५७॥

इवे बार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो आठ मुहूर्तनो नाम
घमीनो ऊघन्य वा थोमो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊघन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो ठे । तीनुं प्रमाण कह्युं ॥ ५८ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं । एयं बंधठिई माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोहूतत्व नव जेदे कहेठे जीवइव्यनुं प्रमाण१ वली क्षेत्रनुं
उता पदनी परूपणा१ । मान१ फरसना१ ॥

संतं पय परूवणाया१ । दव पमाणं२च खित्त३ फुसणाय४॥

कालमान१ सिद्धनो अंतर१ रहे जावमान१थोमा घणानुं मान१
वानो जाग१ । नीश्चे एवं नव ॥ ५९ ॥

काळोय५अंतरं६जागो७ । जावे८अप्पाबहुएचेव ॥५९॥

उतापणे ठे नीर्मल मोरूपद वर्ततुं ठे आकास फुलवत् नथी अ

१९

ते जगतमां ॥

वतुं ॥

संतं सुध पयत्ता ।

विद्यंतं खकुसुमं न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेद्वतणी ।

परूपणा गति मार्गणादीके करीने

कही ठे ॥ ६० ॥

मुस्कृति पयं तस्सु ।

परूपणा मग्गणाईहिं ॥ ६० ॥

गति च्यार४ इंडी पांच५ काय जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्या
७६ । र४ ज्ञान आठ७ ॥

गइ१ इंदिअ१काए३ । जोए४वेए५कसाय६नाणोसु ७ ॥

संजम सात७ दर्शन चार४ लेस्या जव्यबे१ सम्यक्त ७६ संनिबे२
७६ । आहारिबे२ ए मार्गणा कही६१

संजम७दंसणाएलेसा १० । जव११सम्मे११सन्नि१३आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व१ संनि१ यथाख्या
गति१ पंचेडी जाति१ त्रसकाय१ । त चारीत्र१ ॥

नरगइ१ पाणिंदि१तस३ । जव४सन्नि५अहस्काय ६ ॥

हायक सम्यक्त मोक्ष पामे१ केवलदर्शन१ केवलज्ञान१ ए दशे
अणहारी मार्गणा१ । मोक्ष पामे नहीं बाकी मार्गणाए

मोक्ष द्वार१ ॥ ६२ ॥

खइयसम्मत्ते७मुस्कोणहार७केवलदंसणाएनाणे१०नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमां सिद्ध

जीवइव्य होय अनंत संख्याये

जगवान् तेमना ।

द्वार२ ॥

दव्वपमाणो सिद्धाणं ।

जीवदव्वणि हुंति एताणि ॥

चउदराजलोकना असंख्यात
मा ।

जाग एकमां एक सिद्ध ठे वा सर्व

सिद्ध ठे द्वार३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिजे ।

जागे एकोय सबेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकी ठे द्वार ४ एक सिद्ध आश्री सादि अनंत ठे स
हवे काल द्वार कहे ठे । र्व आश्री अनादि अनंत ठे द्वार ५ ॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पमुच्च साइ नुणंतो ॥

तीहांथी पमुवाना अजावथी । सिद्धोने अंतर नथी द्वार ६ ॥ ६४ ॥

पमिवाया जावानु । सिद्धाणं अंतरं नहि ॥ ६४ ॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार ७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सब जीयाण मणंते । जागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

कायक जावे ठे परिणामी कजावे वली होय जीवत्वपणुं ॥ द्वार ८ ॥
हवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खइए जावे परिणा-मिएय पुण होइ जीवतं ॥ ६५ ॥

जिन सिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्ध ते? तापसादीक
वली? तीर्थ थाप्या पढी सिद्ध ते? लोंगे ते? जिन लोंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्ध ते? । पुरुष? कतन पुंसक? ॥

जिण? अजिण? तिन्ना ३ गिहि ५ अन्न ६ सलिंग ७ यी ८ नर ९
[तिन्ना ४ । प्रतीबोधे सिद्ध ते? [नपुंसा १० ॥

बाऊ प्रत्यय देखीने सिद्ध ते? एक समे एक सिद्ध ते? एक स
पोतानी मेले सिद्ध ते? । मये अनेक सिद्ध ते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय ११ सयंबुद्धा १२ । बुद्ध बोहि १३ क १४ णिकाय १५ ॥ ६६ ॥

हवे अढ्या बहुत्व द्वार ९ स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
थोरा नपुंसक सिद्ध थया । त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंस सिद्धा । यी नर सिद्धा कमेण संख गुणा ॥

एम मोक्तत्व नव द्वारे एक हुंते । एम नवेतत्व लेष मात्र कह्यां ॥ ६७ ॥

इय मुस्कत तमेयं । नवतत्ता लेसउ जणिया ॥ ६७ ॥

જીવાદી નવપદાર્થ પ્રત્યે । જે જીવ જાણે તેહને હોય સમ્યક્ત દર્શન ગુણ
જીવાઈ નવ પયત્તે । જો જાણાઈ તસ્સ હોઈ સમ્મતં ॥

અથવા નપયોગપણે સદ્ નવતત્ત્વ પ્રત્યે અજાણતાને પણ
હે તો તેહને હોય । સમ્યક્ત ॥ ૬૮ ॥

જાણેણ સદ્દહંતો । અપાણમાણેવિ સમ્મતં ॥ ૬૯ ॥

સઘલા શ્રી જિનેશ્વરનાં કહેલાં । જે વચન તે નહી વીપરીત હોય ॥

સઘાઈં જિણેસર જ્ઞા-સિચ્છાઈં વયણાઈં ન અન્નહા હુંતિ ॥

એહવીબુદ્ધિ જે જીવના મનમાં । સમ્યક્ત નિશ્ચલતે જીવને જાણવુંદણ

ઈઅબુદ્ધિ જસ્સ મણે । સમ્મતં નિચ્છલં તસ્સ ॥ ૬૯ ॥

હવે સમ્યક્તનો મહીમા કહેવે ફરસ્યું હોય જે જીવે સમ્યક્ત પ્રત્યે ॥
અંતરમુહૂર્ત કાલ માત્ર પણ ।

અંતોમુહૂર્ત મિતંપિ । ફાસિયં હુક્ક જેહિં સમ્મતં ॥

તે જીવને અર્ધ પુજ્જલ માંદિ ફરવું હોય નીશ્ચે સંસારમાં પણ
કાલ પ્રમાણ । ઉપરાંત નહી ॥ ૭૦ ॥

તેસિં અવદ્ધ પુગ્ગલ । પરિયદો ચેવ સંસારો ॥ ૭૦ ॥

હવે પુજ્જલ પરાવર્ત ૮ પ્રકારે કહે જાવથી ૧ ચાર જોદ વે પ્રકારે
બે ઇવ્યથી ૧ સ્વેત્રથી ૧ કાલથી ૧ । બાદર સુદ્ધમ ૪ એ ૮ ॥

દઘે ૧ સ્કિત્તે ૧ કાલે ૩ । જાવે ૪ ચનહ ૩ હ બાયરો સુહુમો ૪ ॥

હોય અનંતી નત્સર્પિણી અવ પરીમાણ પુજ્જલ પરાવર્ત એકનો
સર્પિણી । કાલમાન ॥ ૭૧ ॥

હોઈ અણંતુ સ્સપ્પિણિ । પરિમાણો પુગ્ગલપરદો ॥ ૭૧ ॥

નદારીકાદીક સાતેની વર્ગણા । એકજીવ મુકે ફરસીને સર્વપ્રમાણુપ્રત્યે

નરલાઈ સત્તગેણં । એગ જિન મુઅઈ ફુસિચ્છ સઘઅણુ ॥

જેટલે કાલે તે થુલ ઇવ્ય પુજ્જલ ઇવ્યથી સુદ્ધમ સાત અનેરી વા

परावर्त्त काल थाय ।

बीजी वर्गणा ॥ ७१ ॥

जित्तिअकालि सथूलो । द्वे सुहुमो सग त्रयरा ॥७२॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश उत्स समय अणुजाग बंधनां सर्व स्था
पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध णाणोय ॥

तेम तेम अनुक्रमे मरणे क फरस्या ते क्षेत्रादी थूल सुद्धम प
रोने । द्योपम थाय ॥ ७३ ॥

तह तह कम मरणेणं । पुष्ठा खित्ताइ थूलि यरा ॥७३॥

उत्सपिणी अनंति मली । एक पुज्जल परावर्त्त काल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता । पुग्गलपरियट्ठ मुणोयवो ॥

तेवां अनंता पुज्जलपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनंत गुणा
ले कख्या तेवो अनंतोकाल गयो । पुज्जल परावर्त्त काल ठे ॥७४॥

तेणंता तीअद्धा । अण्णागयद्धा अणंतगुणा ॥७४॥

द्वे ठ इव्य दश द्वारे कहेठे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सक्रीय
रीणामी? जीव? मुर्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिआय

नोत्थ? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति वीच्यार अमीलपणे
अप्रवेशपणे रूद्धाठे ॥ ७५ ॥

णिच्चं ८ कारण एकत्ता १० । सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७५

ए प्रकारे मोहकतत्त्व नवमुंए ए प्रकारे नवतत्त्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदए ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व १७६ ॥

इति मोहकतत्त्व ॥ ए ॥ इति नवतत्त्व समाप्त ॥ १ ॥

हवे चोवीस पाठे करी मंरुकप्रकरण वा बिचार षट्त्रिंसीका प्रारंभ ॥

॥ अथ चउवीस मंरुक ॥

नमस्कार करीने ऋषजादिक तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो बिचा
चोवीस तीर्थकर प्रत्ये । र तेनो लेशमात्र तेनुं देखामुं ते ॥

नमिउं चउवीस जिणे । तस्सुतवियारलेसदेसणउ ॥

२४मंरुक पदे करीने तेज नीश्वे । स्तवीस सुणजो हे ज्ञव्य जीवो ?
दंमगपण्हिं ते चिअ । थोसामि सुणोह जोऊवा ॥१॥

हवे मंरुकसंख्या कहेते सात नर प्रथवीकायादी पांचनां ५ बेरंडी
कनुं १ असुर देवादीक दसनां १० । आदी त्रणनां ३ नीश्वे वा समुच्चे ॥
नरइआ असुरोई । पुढवाई बेंदियादनुं चेव ॥

गर्जज तीर्थच पंचेंडी १ मनुष १ अंतरदेव सोल १ ज्योतिषिदेव पां
ए बेनां । च १ वैमानीकदेव बे १ एत्रणनां ॥२॥

गप्रय तिरिय माणुस्सा । विंतर जोइसिय वेमाणी ॥३॥
संखेपमात्र सरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह सरीर ५ सरीरमाप ३
करण कहीसुं । हारुबंधनी रचना ते संघयण ६ ॥

संखित्तयरीउ इमा सरीर १ मोगाहणाय ५ संघयणा ३
संज्ञास्थान ते ४ ॥ १० ॥ आकृती ६ लेस्या ६ इंडी ५ बे जेदे समुद्धा
कषाय ४ । तउ ॥ १॥

सन्ना ४ संठाणा ५ कसा य ६ । लेस ७ इंदिय ८ ७ ९ समुद्धाया १० ३ ॥

इष्टी ३ दर्शन ४ ज्ञान ५ एज्ञान अ । जोग १ ५ उपयोग १ २ एकसमे
धीकारे अज्ञान पण ३ ग्रह्यांवे । उपजवुं १ एकसमे मरवुं १ श्रीतीते आयु ३
दिठि १ १ दंसण १ ५ नाणे । जोगु १ ४ वजुगो १ ५ ववाय १ ६ चवण १ ७
पर्जासी ते शक्ती ६ के । संज्ञा ३ गती ते जवांतरे गमन १ [ठिई १ ७]
टली दीडीनो आहार ले १ आगती जवांतरथी आववुं १ वेद ३ ।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गई आगई वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार चोवीसनी गाथा बे रंरुक रंरुक प्रत्ये द्वार २४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ १ ॥

द्वार? चार शरीर गर्जज तीर्यच मनुषने पांचे बाकी१? रंरुके
बानकायने होय । त्रण सरीर द्वार ? ॥

चन्नगप्रतिरिय वाज्जसु । मणुआणां पंच सेस ति सरीरा । द्वार?

द्वार १ थावर चारने ऊघन्य अंगुलने असंख्यातमे
उत्कृष्ट ए बे अवगाहना । जागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चन्नगे डुहनु । अंगुल असंख जाग ताणू॥५॥

बाकी वीस रंरुके ऊघन्य स्वजावीक अंगुलनो असंख्यातमो
वा सर्वथी लघु सरीर । अंस वा जाग ।

सधेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो॥

हवे उत्कृष्टथी तो पांचसे ध नारकीने हवे सात हाथनुं
नुष सरीर नुधे । देवतानां तेर रंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पाणसय धाणू । नेरइया सत्तहब्ब सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्यचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक
जननुं मन्नादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्प तिरिसहस्स जोअण विणस्सईअहिय जोअणसहस्सं

मनुषने तेरंडी कानखजुरादि बेरंडीने सरीर जोजन
क ए बेने त्रण गाजनुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥

नर तेइंदि ति गाऊ । बेंदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर जमरादिकनुं । देहउंचत्वपणेसुत्रेकहुं बे

जोयण मेगं चन्नरिंदि । देहमुच्चत्तणेण सुए जणियं ॥

वैक्रियदेहनुं बली उत्तरवैकी अंगुलनो संख्यातमो जाग

य आश्री ।

प्रारंभतां ॥ ८ ॥

वेऊबिय देहं पुण ।

अंगुल संखं समारंभे ॥ ८ ॥

देवताने मनुषने अधीक सा
ख जोजन वैकीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैकीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं ॥

बमणुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कहुंवे वैकीय सरीरनुं मान उत्कृष्टुण

डुगुणं तु नारयाणं ।

जणियं वेऊबिय सरिं ॥ ९ ॥

वैकीयनी प्रीती अंतरमुहू
र्त्त नारकीने रहे ।

मुहूर्त्त चार तीर्यच मनुषने वीषे
रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये ।

मुहुत्त चत्तारी तीरीयमाणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पन्नर
वा अर्धमास रहे ।

उत्कृष्ट उत्तरवैकीय रहेवानो काल
मान ॥ १० ॥ द्वार २

देवेषु अर्द्धमासो ।

उक्कोस विउधणा कालो ॥ १० ॥

द्वार ३ थावर ५ देवता ११ ना
रकी १ ए उगणिस रुंरुक ।

संघयण वीना ठे वीगलेंडी
ने ठेवतुं संघयण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइआ । अस्संघयणाय विगल्ल ठेवठा ॥

संघयण बये गज्जर्ज । मनुषने तीर्यचने वीषे जाणवां ॥ ११ ॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिणसु मुणोअव्वं ॥ ११ ॥

द्वार ४ सर्व चोवीसे रुंरुके चार
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४

द्वार ५ देवता ११ ने सर्व
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सबोसिंचन दह वा सणा । द्वार ४ सबेसुरा य चउरंसा ० ॥

मनुषने १ तिर्यचने १
बये संस्थान ठे ।

हुंरुक संस्थान विगलेंडीने ३ नारकी
ने १ ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा । हुंमा विगलेंदि नेरइआ ॥ १२ ॥

नांना प्रकारेः धज ते पता
काः सुइतनो समूहः।

परपोटोः वनस्पति वायु अग्नी अ
प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई । बुब्बुय वाण वाज तेज अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्थान कहुंठे॥१३॥ द्वार ५
तथा चंडमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणज जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोवीसे मंरुके चा द्वार ७ लेस्या ठये गर्जज
रे कषाय ठे । द्वार ६ तिर्यंचः मनुषनेः वीषे ठे॥

सवेविचन कसाया । द्वार ६ लेस ठगं गप्रतिरियमाणुणसु ॥

पेहेलीः नारकीः वीगलेंडीनेः वैमानीकनेः ठेहेली १ ए
तेजकायः वाजकायः । सात मंरुके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेज वाज । विगला वेमाणिय तिलेसा ॥ १४ ॥

ज्योतषीने एक तेजोलेस्याज ठे । बाकी मंरुक सर्व चउदेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेज लेसा ० । सेसासवेवि हुंति चऊ लेसा ॥ द्वार

द्वार ८ सर्व मंरुके इंडीद्वारतो द्वार ९ मनुषने वीषे साते
सुगम ठे । द्वार ८ समुद्धात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं ॥ द्वार ८ । माणुआणं सत्त समुग्घाया १ ५

वेदनाः कषाकः मरणः समु वैकीयः तेजसः आहारकः स
द्धात । मुद्धात ॥

वेयणः कसायः मरणे ३ । वेजवियः तेजसः ५ आहारे ६ ॥

केवलीः समुद्धात । सात ए समुद्धात होय संनीने ॥ १६ ॥

केवलियः समुग्घाए । सत्त इमे हुंति सत्रीणं ॥ १६ ॥

एकंडीने सामान्ये केवली तेजसः आहारकः १ ए त्रण समुद्धात

समुद्रघातः ।

घात वीना चार ठे ॥

एगिंदियाण केवलि । तेया हारग विणाउ चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंडीने तथा असंनीने तेजनी
चार वर्जोने त्रण समुद्रघात ठे । श्वे ने संनीने पुर्वे कल्या ठे ॥१७॥

ते विउविय वज्जा । विगल्ला सन्नीण ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यच देवताने वी नारकी वायुने वीषे चार ठे त्र
षे केवली ? आहारक ? एवे वर्जोने । ए बाकी मंमके ठे ॥ द्वार ए

पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाऊसु चउर तिय सेसे ॥

द्वार १० विगलेंडीने वे इष्टी ठे एक मिथ्या इष्टी ठे बाकी [द्वार ए
थावरने । मंमके त्रण इष्टी ठे ॥१८॥ द्वार १०

विगले डु दीठी थावर । मिह्वती सेस तिय दिष्टी ॥१८॥

द्वार ११ थावर पांच एवेरंडी ? तेरं चोरंडी ? ने वीषे ते वे च [द्वार १०

डी ? एसातने वीषे अचहु दर्शन ठे । हु अचहु आगमे कह्युं ठे ॥

थावर वि तिसु अचस्कु । चउरिंदिसूतहुगं सूए जणियं ॥

मनुषने ? चहु अचहु अवधी बाकी पंनर मंमकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए च्यार दर्शन ठे । ए त्रण कहां ठे ॥१९॥ द्वार ११

माणुआ चऊ दंसणिणो । सेसेसु तिगं तिगं जणिअं ॥१९॥

द्वार १२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता १३ मां तिर्यच ? मां नरकी [द्वार ११
के त्रण त्रण । १ मां होय थावर ५ पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अर्नाण नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अत्राण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंडी मनुषमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण ३ मां ठे । ठे ॥२०॥ द्वार १२

नाणान्नाण डु विगले । माणुए पणानाण तिअर्नाणा ॥२०॥

द्वार १३ अमीआर जोग देव तिर्यच ? ने वीषे तेर ठे प [द्वार १२

ता?३ने नारकी?ने ठे । नर योग मनुष?ने वीषे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिणसु तेर पन्नर माणुएसु ॥
 विगलेंडी?ने चार ठे पांच वा जोग त्रण शेष थावरने४ होय
 युकाय?मां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगल्ले चउ पण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥१२॥
 हवे जोगनां नामसत्य?असत्य? मुषाए चार मनने४व [द्वार १३
 मीश्र ते? सत्यामुषा?असत्या? । चनने वैकिय? आहारक? ॥
 सच्चे अर मीस असच्च । मोस माण वयविनुवि आहारे ॥
 उदारीक?ए त्रण मीश्र?सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपदिश्या
 कार्मण?एसात जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥१६॥
 नरलं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समण ॥१७॥
 द्वार १४ हवे उपयोग १२ त्रण चार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अत्राण नाण पण । चउ दंसण बार जिअ लस्काण
 ए बार जे उपयोग । कह्या त्रण लोक दर्शी पर[वउगा ॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारसउवउगा ० । जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१४॥
 हवे ते मंरुके कहेंठे उपयो बार होय नव उपयोग नारकी? ति
 ग मनुष?ने वीषे । यंच? देवता?३मां ॥
 उवउगा माणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु ॥
 वीगलेंडी बेमां१ पांच ठ उप चोरेंडी?मां थावर ५पांचमां त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगल्ल डुगे पण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥१५॥
 द्वार १५ संख्यता असंख्या गर्जजतिर्यंच?मां वीगलेंडी [द्वार १४

ता जीव एक समयमां । ३मां नारकी १मां देवता १ ३मां उपजे ।
 संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय सुराय ॥
 मनुष १मां तो नीश्वे संख्याता वनस्पती १मां अनंता बाकी थावर ४
 जे एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥
 माणुआ नियमा संखा । वण णंता थावर असंखा ॥ १५ ॥
 असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
 असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
 असन्नि नर असंखा । जह उववान्तहेव चवाणे वि ॥ द्वार १६
 [द्वार १५ हजार उत्कृष्ट प्रध्वीकायादी ४
 द्वार १ उबावीस सात त्रण दस वर्ष । चारनुं ॥ १६ ॥
 बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥
 त्रण दीवस अग्नी १नुं हवे त्रण नर १नुं तिर्यच १नुं वली देवता
 पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥
 ति दिणगि ति पट्ठाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
 वितर १नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥
 तीषी १नुं वर्ष लाख अंधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥
 वंतर पट्ठं जोइस । वरिस लस्काहिअं पलिअं ॥ १७ ॥
 हवे असुरकुमार १णे अधिक देसेनणा बे पढ्योपम नवनीका
 सागरोपम एकनुं । यमां ॥
 असुराण अहिय अयरं । देसूण ड पट्ठयं नवनिकाण ॥
 बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं । उमासनुं उत्कृष्ट विगल्लेडी ३ने आयु ॥
 बारसवासुण पण दिण । उम्मास उक्किठ विगल्लाऊ ॥ १७ ॥
 हवे ऊघन्य प्रध्वीकाय आ अंतरमुहूर्त ऊघन्य आउषानी
 ये दस १० पदोने । स्थिती बे ॥

पुढवाई दस पयाणां। अंतमुहुतं जहन्न आन ठिई ॥

दसहजार वर्षनी स्थितिवाला। जवनपती? नारकी? वीतर? ठे १९

दस सहस वरिस ठिईआ। जवणाहिव निरय वंतरया१९

वैमानीक देवताने? ज्योतीषी पल्योपम एकने तेनो आठमो ज्ञा

देवताने? ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार १७

वेमाणिअ जोइसिआ। पल्ल तय ठंस आऊआ हुंति ॥

द्वार १७ देवता? मनुष? तिर्य ठए पर्जाप्ती होय वली पां [द्वार १७

च? नारकी? ए सोलने वीषे। चए आवरमां चार पर्जाप्ती ठे ॥ ३० ॥

सूर नर तिरि निरएसु। ठ पळ्ळती थावरे चउगं ॥ ३० ॥

विगलेंडी ने पांच पर्जाप्ती द्वार १९ ठए दीसानो आहार होय

ठे। द्वार १७ सर्व मंरुके पण ॥

विगले पंच पळ्ळती द्वार १७ ठ द्विसिआहार होई सवेसिं ॥

पांच सुद्धम आवर पदे द्वार १७ अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥ ३१ ॥

जजना जाणवी। द्वार १९

पाणागाइपए जयणा ॥ द्वार १९ अह सन्नि तियं जणिस्सामि

चोरे नीकायना देवता? ने नारकी? ने वीषे दीर्घकालकी वा

वीषे तीर्यच? ने वीषे। त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविहसुरतिरिएसु। निरएसु य दीहकालगी सणा ॥

विगलेंडी ने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत आवरए सर्व वा

वा वर्तमानकालनी ठे। पांचे ठे ॥ ३२ ॥

विगले हेउवएसा। सन्नारहिआ थिरा सवे ॥ ३२ ॥

मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसकी सम्यक्त स

नी संज्ञा ठे। हीते कोइने पण ॥ द्वार १७

माणुआण दीहकालिअ। दिठिवानुवएसिआ केवि ॥ द्वार

द्वार११ पर्जासा पंचेडी तिर्यचने मनुष निश्चे। चार जेदे देवतामां जाय
पङ्क पाणतिरिमाणुय चिय। चउ विह देवेसु गहंति ॥३३॥

संख्याता आयुवाला पर्यासा पंचेडी। तिर्यच मनुषमां तेमज पर्जासा
संखान पङ्कत पाणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय। आवुं ठे ॥ ३४ ॥

जू दग पत्तेयवाणे। एएसु चिय सुरागमणां ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुना गर्जज। तिर्यच मनुष ए बे नरक सातेमां जाय
पङ्कत संख गप्पय- तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकळ्या ए उपजे। नथी बाकी बावीस रुंरु
ज बे रुंरुकने वीषे। कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवढा एएसु। उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय। तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वाणस्सई। मध्ये नारय विवज्जिआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमांशना
वी उपजे। प्रजावे ॥ ३६ ॥

सधे उववज्जंति। निअनिय कम्माणु माणेणं ॥ ३६ ॥

प्रथ्वीकायादी आवरणीगल३ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी१ नर१ ए दस पदमां। ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु। पुढवी आऊ वाणस्सई जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उत्पात वा
निकल्या। उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय। तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां होय पद नवमां

जवुं ।

मनुष वर्जी ॥

तेऊ वाऊ गमाणं । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे ॥

प्रछवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकळ्या । कली ते दसमां जाय ॥ ३८ ॥

पुढवाई ठाण दसगा । बिगळाई तिअ तहिं जंति ॥ ३८ ॥

जवुं आववुं गर्जज जे । तिर्यचने चोवीसे रंरुके जीवस्थानकने वीषे ॥

गमणा गमाणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणसु ॥

समस्त चोवीसे रंरुके जाय तेनकाय वाउकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बावी न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ २१ ॥

स रंरुकमांथी निकळ्या ।

सबढ जंति मणुआ । तेऊ वाऊसु नो जंति ॥ ३९ ॥ द्वार २१

द्वार २२ अंतरदीपनां जुगलीयां । तेमने गमन होय अगीयार रंरुके ॥

अंतरदीवा जुअला । तेसिं गईन हवंति इकारा ॥

दस जुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यच मध्येथी ठे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइन मणुअ तिरिएसु ॥ ४० ॥

हवे असंनो तीर्यचनी गती ते बावीस रंरुकमां ठे ज्योतिषि वैमा
जवुं । नीक ए बे बीना ।

असन्नि तिरिए गईन । बावीसा जोइस विमाण विणा ॥

आगती थावर पांचमां तथा । वीगलेंडी पंचेंडितीर्यच मनुष ए दसमांठे ।

आगइन थावर पंच ॥ विगल ३ पंचिंदितिरिय १ नरा १ ॥ ४१ ॥

समुर्गीम मनुष । दस स्थानके जाय पांच थावर वीगलेंडी त्रण ॥

समुन्निम मणुआणं । दह गईन पंच ॥ थावरा विगळा ३ ॥

पंचेंडीतीर्यच मनुष ए दस रं आगती तेनकाय वाउकाय बीना

नकमां ।

आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरियनरा ? । आगइउ तेउवाउ विणा ॥४१॥

द्वार २३ वेद त्रण तिर्यच ? स्त्री पुरुष एबेवेद चारे [द्वार २२

मनुष ? मां होय ।

जेदे देवता ? मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिरेसु । इन्दी पुरिसो य चउविह सुरेसु ॥

पांचप्रावर त्रणे ३ वीगलेडी नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकी ? मां ।

द्वार २३

थिरविगलनारएसु । नपुंस वेउ हवई एगो ॥४३॥ द्वार २३

द्वार २४ अल्पाबहुत पर्जास तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती

मनुष तेथी बादरअग्रिकाय । तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पङ्कमाणु बायरग्गी । वेमाणिअ जवण निरयविंतरिआ ॥

तेथी ज्योतिषितेथी चौरंडी ते तेथी बेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रध्वी

थी पंचेडीतीर्थच ।

काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पाणतिरिआ । बेइंदि तेइंदि नू आऊ ॥४४॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्वे ।

वाऊ वाणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए ज्ञाव । हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या ठे ॥४५॥

सबेवि इमे ज्ञावा । जिणा मए णंतसो पत्ता ॥४५॥

हे जिन आज्ञवमां तुमारी नरकादी मंरुपद व्रमण थकी नीवू

व्रीकरण शुद्ध जत्तीवंतने । त मन देवो ॥

संपइ तुम्ह जत्तस्स । दंरुगपयजमाणजगहिययस्स ॥

ते मंरु त्रण मन वचन कायमंरु सीघ्रकाले मुजने आपो मोक्षपद

एथी वीरम्ये सुखे पांमे देवुंते । ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्तजिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान् धवलचं
स आचार्यने । इना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर- रळे सिरिधवलचंदसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रभुने विनती आत्म
ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विन्नति अप्पहिआ ॥४७॥

ए प्रकारे श्री विचार ठत्रीसीका वा चौवीस मंरुक समाप्तः॥१॥

इतिश्री चण्विस मंरुक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुज्य जगत् गुरु श्री महा
वैद्य प्रत्ये । वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सबनुं । जयपूजा जयगुरु माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता कहु तुं सुत्रथकी पोताने परने हेतुये
पदार्थ ठे ते । ॥ १ ॥

जंबूद्वीपपयठे । वुठं सुत्ता सपरहेठं ॥ १ ॥

खांमूआं जोजन ? क्षेत्र वा वर्ष । पर्वत ? कूट ? वा शीखर तीर्थ ? श्रेण्यो ?

खंम ? जोयण ? वासा ? ३ । पवय ४ कूमाय ५ तिष्ठ ६ सेढी ७

बीजयो ? इह ? नदीयो ? ए दस समुदाये आय संघयणी नामे
पदे वा घारे । प्रकरण ॥ २ ॥

विजय ८ इह ए सल्लिलान ? १० । पिंमेसिं होइ संघयणी ॥१॥

घार ? नेउण ? सो ? १०० खांमवा जरत क्षेत्रना ५ १६ जोजन ६ कला प्र

एटले ? एण संख्याये ठे खरुवां । माणे जागाकार करीये एकलाखने

नउअ सयं खंमाणं । जरह पमाणेण जाईए लस्के ॥

अथवा एकसोने नेनये गुणो जरतक्षेत्रना प्रमाण साथे तो होय
 ५२६-६ । १९०गुणो । एकलाख ॥ १ ॥

अहवा ननअसय गुणं । जरहपमाणं हवई लस्कं॥३॥
 अथ एक खांरूवानुं जरतक्षेत्र बेश खांरूवानो हीमवंत पर्वत ने
 त्र ५२६जोजन इकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे जरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो ॥
 आठ०खांरूवां महाहीम सोल१६खांरूवानुं इरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
 वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥
 बत्रीस३२ खांरूवां वली नै ए मेलवतां त्रैस६३ थायां बीजे
 षध पर्वतनां । पासे पण त्रैस६३ थाय ॥

बत्तिसं पुण निसद्धे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥
 चोसठ६४खांरूवां महा ए त्रण रासि जेलवीये तो एकसो नेठ
 विदेह क्षेत्रनां । १९० थाय ॥५॥ द्वार ?

चउसठिउ विदेहे । ति रासि पिंमेइ ननअसयं॥५॥द्वार ?
 द्वार२जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांरूवां कखां
 ण एइवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइ । समचउरंसाइ ईठ खंमाइ ॥
 लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
 आंकने । कर्ये होय ते गणीतपद थाय॥६॥

लस्कस्सय परिहीए तप्पाय गुणेणय हुंतेव ॥६॥
 जंबूनुं वीधंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा ते आंकनुं वर्गमुल काढीयेतो
 करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोखक्षेत्रनी परीधी होय ॥
 विस्कंज वग्ग दहगुण । करणी वहस्स परिरउ होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विखंज पाय गुणिन । परिणत तस्स गणियपयं ॥ ७ ॥

पराधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीस हिया ॥

कोस वा गाउ त्रण ने अठ धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस । अंगलने अधीक ३१६१९७७०

३गा० १२००० १३ ॥ आं० अ० ॥ ८ ॥

कोस तिगं अठवीसं धाणु सय तेरंगुल दहियं ॥ ८ ॥

इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेउकोरु ने ठपंनलाख सोने हजार
हेठे सातसें ७००० कोरु ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥

चोरांणुं ७४ वली हजार । मोठसो १५०० वली समग्र साधीक ॥ ९ ॥

चऊणवयं च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥ ९ ॥

एक गाउ पन्नरसें १५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर १५ सहीत ॥

गाउअमेगं पन्नरस । धाणुसया तह धाणुणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आंगुल जंबूद्वीपं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥

७००५६५४१५० । १गा० १५१५०० ६आं० ।

द्वार २

सठिं च अंगुलाई । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥ १० ॥ द्वार २

द्वार ३ इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार ४ इवे पर्वतसंख्या वैताढय चार ४
आद्ये सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटला ने चोत्रीस ३४ लांबा ॥

जरहाई सत्तवासाद्वार ३ । वियह चउधचउरतिस ३४ वदियरे ॥

सोल ६ तो वखारा पर्वत ठे । बे चीत्र १ वीचीत्र १ बे जमग १ समग १

सोलसः षवस्कार गिरि । दो चित्तः विचित्तः दोजमगाः ॥११॥

बसें १०० कंचनगीरी । चारः गजदंता पर्वत तेम सुमेरूपर्वतः ॥

दोसयः १०० कणाय गिरीणां । चउः गजदंताय तह सुमेरुयः

७६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकेनंणा सीतर बसेंने आय १६९

त ते सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

७ बासहरा पिंमे । एगुण सत्तरि सयाडुत्रि ॥११॥ द्वारः

द्वारः इवे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥

ल वखारा पर्वतने वीषे ।

सोलस वस्कारेसु ।

चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥

सोमनस गंधमादन ए बे

सात सात कुट ठेने आठ आठ रूपी

गजदंता उपर ।

महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

सोमणास गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥१३॥

चोत्रीस वैताढ्य पर्वतने वीषे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषध नीलवंतने वीषे

चउतीस वियठेसु । विद्युप्पह निसठ निलवंतेसु ॥

तेमज मालवंतगजदंतो मेरु नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे

पर्वत एटला उपर ।

॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाई पत्तेयं ॥१४॥

हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट ठे

वीषे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिंहारिषु इकारस । इय इगसठी गिरिषु कुमाणां ॥

एकठा मेखवतां सर्वसंख्या आय । चारसेंने समसठ ४६७ कुट आय १५॥

एगत्ते सबधानां ।

सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव ।

अगीयार ११ कुटे करीने गुणवा पुर्वे प

र्वत ६१ कक्षा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउ४सत्त७अठ७नवगे॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखा॥
एकसठ पर्वतनो मेल सोल बे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
बे बे उगणच्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६३१ ३१गुण दुवेय१सगसठसयचउरो ॥१६॥

चोत्रीस वीजयने[पालं३॥] रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठ७
वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुजपर आठ७ जंबु कि ठे ॥

चउतीसं विजएसु । उसुकुमा अठ मेरु जंबूमि॥

आठ७कुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
षे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराई । हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥द्वार५

द्वार ६ हवे तीर्थ केहेठे माग तीर्थ बत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिठ विजएसु३१ऐरवय१जरहे १

एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बे अधीक एकसो १०१तीर्थ जां
गुण करता । एवा ॥१८॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिंगुणिया । डुरुतर सयंतु तिठाणं ॥१८॥

द्वार ७ श्रेण्या कहेठे वीद्याधरनी श्रेण्यो एकेकनी बे बे [द्वार६
अजीयोगीक देवनी ते पण । बैताढ्य वेताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिजगीय । सेढीन डुन्नि वेअठे ॥

ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस३६ सो१०० सेढीन ते१३६
थई ॥१९॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । ठतीस सयंतु सेढीणो१९॥द्वार७

द्वार७विजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय११आदीपदे जरतऐरवत इहां
जे केवने वीषे झीती राज करते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

चक्री जेयवाइं । विजयाइं इह हुंति चन्तीसा ॥ चार ७
 चार ९ इवे इहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने वीषे दस इह ए वे मली
 टा इह ठ ठे पद्यादि । सोल इह ठे ॥१७॥ चार ९
 मह दह ठ प्पनमाई । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥१७॥
 चार १० इवे नदीयो संख्या रक्तवती १ ए चार नदीयो [चार ९
 गंगा १ सिंधु १ रक्ता १ । प्रत्येके प्रत्येके ॥
 गंगा सिंधु रक्ता । रत्तवई चन नइठ पत्तेयं ॥
 चनद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ५६००० । मांही ॥ ११ ॥
 चनदसहिं सहस्सेहिं । समगं वच्चंति जलहिमिं ॥११॥
 एमज अच्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठावीस हजार स
 दीमवंतादीकनी । दित एटले १११००० ॥
 एवं अप्रंतरिया । चनरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥
 वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजार जाय चारे नदीयो ११४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥ ११ ॥
 पुणारवि ठप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चन सलिला ॥१२॥
 देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांही हजार नदीयो तेमज वीजय
 ठ नदीयो नो परिवार चोरासी । सोलने वीषे ॥
 कुरुमज्जे चनरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु ॥
 बत्रीस नदीयोने । चनदहजार प्रत्येके नदीयो नो परीवार २३
 बत्तीसाण नईणं । चनदस सहस्साई पत्तेयं ॥१३॥
 ते चनद हजारषी गुणवी एटले चार आरुत्रीस नदीयो विजय
 लाख अरुतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥
 चनदससहस्स गुणिया । अरुतीस नइठ विजय मज्जिह्वा

ए आरुत्रीस नदीयो ४३२००० तेमज सीता नदीमां एमज
थी सीतोदामां जले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीनुयाए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥२४॥

सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीत॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीनुया विय । बत्तीससहस्स पंचलस्केहिं
ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥२५॥

ठ जोजन सहीत एक गाठ गंगानो सिंधूनो वीस्तार मुलमां
एटले सवा ठ जोजन ६। । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विन्नरो मूले॥

तेथी दस गुणो वीस्तार ठेह एम बे बे गुणो बीजी नदीयो नो
मे ठे ६१ ॥ जोजन । वीस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिउ पद्यंते० । इय ड ड गुणणेण सेसाणं ॥२६॥

जोजन एकसो उंचपणे । सोनामय सीखरी लघु हीमवंत ए बे॥

जोयण सय मुच्चिद्धा । कणयमया सिहरि चुद्धहिमवंता ॥

रूपीपर्वत महाहिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । हीमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपि महाहिमवंता । उसु उच्चा रूप्य कणय मया ॥२७॥

चारसें जोजनना । उंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सए० । उच्चिद्धो निसढ नीलवंतोय ॥

नैषध तपाव्या सुवर्णमयठे । लीलारत्नवर्णो नीलवंत पर्वतठे॥२८॥

निसढो तवणिद्यमठ । बेरुलिउ नीलवंतोय ॥ २८ ॥

सर्वे पण शास्वता पर्वत । काल क्षेत्र वा अढीहीपमाना मेरू वीना ॥
 सवेवि पव्वयरा । समयखीतंमि मंदर विहुणा ॥
 प्रव्वीतलमां जंमा । उंचपणाना चोथा जागमय ठे ॥२९॥
 धरणीतल्ले मुवगाढा । उस्सेय चउठ जायंमि ॥३०॥
 प्रथम खांन्वावीक गाथाये । दस दारे करी जंबूद्वीपनी ॥
 खंमाई गाहाहिं । दसहिं दारेहिं जंबूद्विवस्स ॥
 संग्रहणी समाप्त अइ । आ संग्रहणीनी श्रीयाक्यनी महत्तीका
 प्रतीबोधीत श्री हरीजडसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजडसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इति श्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
 जला वीचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिजे । सवे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
 घणी वृत्ती घणी जाण्यघणी चुरणी । सिद्धांत सुत्रने अनुसारे कहोस ?
 बहु वित्ती जास चुत्री । सुआणु सारेण वुढामि ॥१॥
 अथ द्वारदस त्रीकनुं ? अत्तीगम बेदीस्या रेहेवानुं ? त्रण अवग्रह
 वा पेसवानी वीधी पांचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वांदवानुं ? ॥
 दह तिग ? अहिगम पाणगंश । दुदिसि ३ तिहुग्रह ४ तिहाउ ५
 पंचांग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? । अकर ? सोलसेने सुरु [वंदणायाम
 तालीसनुं ? ६४७ वर्ण ? ॥३॥
 पणिबायदनमुक्कारा ७ । वज्रा सोलसप सीयाळा ८ ॥३॥

एकसो एकासी बली पद सतांणु संपदा वा वीसांमानुं? पाचप
नुं १०? पद ? । रंरुनुं? ॥

इगसीइ सयंतु पयाए । सगनउई? ०संपयान पणदंमा ??

बार अधिकारनुं? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनुं? चार निहे
जोग्यनुं? । पे जिननुं? ॥३॥

बार अहिगार? ५चउवंद सरणिऊ? ४चउहिंजिणा १५

च्यार थोयोनुं? [णिऊ? ३। बार हेतु वा कारणनुं? सोल[॥३॥

नीमीत आठनुं? । आगारनुं? ।

चउरोथुई? ६निमित्तठ? ७। बार हेऊय? ८सोल आगारा? ९॥

उगणीस दोष कानसग्गनातेनुं? । कानसग्गना प्रमाणनुं? स्तवननुं
बली? चैत्यवंदन सातनुं? ॥४॥

गुण वीस दोस उसग्ग ५०। माण ५? थुत्तंच ५२सगवेला ५३

दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघला चैत्यवंदनादीक स्थानके॥

दस आसायण चान ५४। सवे मिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥

एचोवीस द्वारे करीने। बेइजारने होय चुउत्तरा ५। उत्तर द्वार गाथा ४

चउवीस डुवारेहिं । डुसहस्सा हुंति चउ सयरा ॥५॥

द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा? । त्रण नीश्वे प्रणाम? ॥

तिन्नि निसीहि? तिन्निउ-पयाहिणा ५। तिन्निचेवय पणामा ३

त्रीवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे ज्ञाववी नीश्वे? ६।

तिविहा पूआय ४ तहा । अवत्त तिअ ज्ञावणं चेव ५॥६॥

त्रण दिसि जोवानी वीरती वानीम? । पगजूमी पमाजर्न बली त्रणवार?

तिदिसि निरस्काण विरई ६। पयजूमि पमऊणांचतिस्कुतो ७

वरण वा अकरादि आलंबन त्रीवीध बली प्रणिध्यान? एम श्री

त्रण१ मुद्रा त्रीक१ वली । कं दत्त॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
 वन्नाइ तियं० मुद्रा-तियंचए । तिविहंच पणिहाणं१० ॥७॥
 प्रथम त्रीक१ घरनो१ देहरानो१ व्यापार वा ते समंदी काम तज
 ङ्ग जिनपूजानो जे१ । वुं ते नीसीही त्रीक१ ॥
 घरजिणहर जिणपूआ । वावार चानु निसीहि तिगं ॥
 कीहां ते थानक देहराने मुल त्रीजी चैत्यवंदन जावपुजा करवाने
 घारे गर्ज घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥
 अग्गदारे मप्पे । तइया चिइ वंदणा समए ॥८॥
 बीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
 वे ते अर्थ अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥
 अंजलिबद्धो अद्धो-णऊय पंचंगनु य तिपणामा ॥
 सघले अथवा त्रणवार । मस्तकादी नमारुवे प्रणाम त्रीक बीजुं शए ।
 सव्वत्त वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअं ॥९॥
 इवे पुजा त्रीक३ अंगनी आगल जल चंदन फुल दारादी अकतादी
 मुकवानी जावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥
 अंग गग जाव जेया । पुष्पाहार थुइहिं पूय तिगं ॥
 ते पंच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्वप्रकारी अथवा पुजा त्रीक३ ॥१०॥
 पंचो वयारा अद्धो । वयार सव्वो वयारा वा ॥१०॥
 अवस्था त्रीक४ जाववी अवस्था त्रीकते । पमिस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
 जाविऊ अवत्त तिअं । पिमत्त पयत्त रूव रहियत्तं ॥
 ते केइ उद्वस्थ केवलीत्व सिद्धपणानी नीश्चे अवस्था त्रीकनो
 पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥
 ठउमत्त केवलीत्तं सिद्धत्तं चैव तस्स ठो ॥११॥
 नवण करवाने स्थानके केवलज्ञान नाअष्टप्रातीदार सदीत स्थानके

धाय तीहांसुधी ठगस्थ अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवण बगेहिं ठउमठ-वठ पम्हारगेहिं केवलिअं ॥

पसासने वा काउसगे रदा थानके जिननी जाववीसिद्ध अवस्था त्रीक

पलिअंकुस्स गेहिय । जिणस्स जाविज्ज सिद्धत्तं ॥ १२ ॥

दिसित्रीक ५ उर्ध्व वा नुंबुं अ त्रण दीसा जणी जोवुं तजवुं ठाम्बुं
धो वा नीबुं त्रीनुं वा वांकुं ए । अथवा ॥

उठ्ठा हो तिरिआणं । तिदिसाण निरस्काणं चइज्जहवा ॥

पाठल जमणुं रुबुं ए त्रण दी एक श्री जिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे । थापे दृष्टी बे द्वार ५ ॥ १३ ॥

पन्निम दाहिण वामण । जिणमुह वठ दिठ्ठिजुठ ॥ १३ ॥

वरण त्रीव ६ जे सूत्र बोले बीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अकरमां चीत राखे । आलंवन वली पमीमानुं ॥ ६ ॥

वन्नतिअ वन्नत्ता । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

इवे मुझत्रीक ७ जोग जिन ए मुझ जेदे करी मुझत्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्धा जेएण मुद्धतियं ॥ १४ ॥

माहो मांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे बे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अनुन्नंतरी अंगुली । कोसागारेहिं दोहिं हत्तेहिं ॥

पेट उपरे बे हाथनी कोणीठ तेदने प्रथम जोगमुझ एहवुं
थापीने । कहीये ॥ १५ ॥

पिटोवरि कुप्पर सं-ठिएहिं तह जोगमुद्धति ॥ १५ ॥

इवे जिनमुझ कहेवे चार आगल पग पोहोला तेथी कांइ न
आंगल । बी पाठलनी पांतीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरन जणाइं जठ पन्निमड॥

पगराखी ते रीते काजसग करे ते । एते वली होय जिनमुझ॥१६॥

पायाणं उस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्धा ॥१६॥

हवे मुक्ता सुक्ती मुझ ते कहे ठे जीहां बरोबर बे पण गर्जित कर्या
मुक्ता सुक्ती मुझ ते । हाथ ॥

मुत्तासुत्ती मुद्धा । जठ समा दोवि गप्पिया हठ ॥

ते वली जाल स्थलने वीषे । अरामे कोइ आचार्य न लगामवा
कहे ठे ॥ १७ ॥

ते पुण निलामदेसे । लग्गा अन्ने अलग्गति ॥१७॥

हवे जोगमुझ पांच अंग शकस्तव वा नमुहुणं आये स्तुतीये
नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुझ ॥

पंचंगो पणिवान । थयपाढो होइ जोगमुद्धाए ॥

वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुझये
आये ते जिनमुझाए । कहे ॥ १८ ॥

वंदण जिणमुद्धाए । पणिहाण मुत्तासुत्तीए ॥१८॥

हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अथवा ॥

पणिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पण्णासरूवं वा ॥

मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थतो प्रगटठे इती
प्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

माण वय काएगत्तं । सेस तिअग्गे अ पयमुत्ति॥१९॥

हवे अजीगम द्वारसचीत व अचित वस्तुनं अणतजवुं मन
स्तुनं तजवुं वा मुकवुं ? । एकाग्र करवुं ? ॥

सचित्तद्वमुग्रण ? । मचित्त मणुष्याणं २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सान्नी वा वस्त्र अखंरुनुं बेहाथ जोम्नी मस्तक नमावबुं जिन
उचरासण करबुं ? । दिठेथी ? ॥ २० ॥

इगसामि उत्तरासंगध। अजंली सिरसि जिणदिठे ५।२०।

एम पंच वीध अजीगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चीन्ह ते ।

इअ पंचविहाजिगमो । अहवा मुचंति रायचिन्हाइं ॥

खरुग? ठत्र? पगना पगरखां? आदी। मुगट? चांमर? एपांचे मुके द्वार २
खग्गं ठत्तं वाणह । मज्झमं चमरेअ पंचमए ॥ २१ ॥

इवे दिसि द्वार ३ वांदे जि दिसि रहीने पुरुष ने मज्जी दिसि
नेश्वरने जमणी । रहीने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसि ठिआ पुरिस वामदिसि नारि

इवे अवग्रह द्वार ४ नवहाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ मांही म
जघन्य साठ हाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ २२ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिठु मङ्गुगहो सेसो ॥ २२ ॥

इवे नमस्कार द्वार ५ एक चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं
नवकार वा नमवे जघन्य । चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मद्य दंम थुइ जुयला ॥

पांचवार नमुण्णुणारुप रंरुके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्टं
थुइ आठे करी । चैत्य वंदन ॥ २३ ॥

पणदंम थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा ॥ २३ ॥

अन्य वा बीजा आचार्य नमुण्णुणे करीने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अन्ने बिंति इगेणं । सकलणं जहन्न वंदणया ॥

ते बे अण नमुण्णुणे करी म उत्कृष्टं चैत्यवंदन चार अथवा

ध्य चैत्यवंदन ।

पांच नमुष्युषे करी ॥ २४ ॥

त दुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चनहिं पंचहिं वा ॥ २४ ॥

इवे पंचांग प्रणाम द्वार ६ पां वे हीचण हाथ वे उत्तम अंग
च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पणिवान् । दो जाणु करडुगुत्तमंगं च ॥

इवे नमस्कार द्वार ७ जला मो एक वे वण जावत एकसो अठ
होटा अर्थवे जेदना नवकार । ॥ २५ ॥

सु महत्त नमुकारा । इग दुग तिग जाव अठसयं ॥ २५ ॥

इवे अकर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेउ सो ए एकसो नवाणुं १ एण
अमसठ ६७ अठावीस २७ । वली बसेने सताणुं २७ ॥

अमसठि १ अठावीसा २ । नव नऊअसयं ३ च दुसयसग न
बसेने तुंगणत्रीस २२ ए बसे । बसेने सोल २१ ६ एकसोने [ऊया ४ ॥
ने साठ २६० । अठाणुं १ एण एकसोने वावन १ ५१ २६ ।

दो गुणतीस ५७ सठा ६ । दुसोल ७ अम नउय सय ७ दुवन्न
ए अकरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु[सयं १ ५६ ।
खमासमण । जुणं आदी पांच रुंरुकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण २ । इरिय ३ सक्कया ४ ४ दंमेसु ॥

अरिहंतचेइयाणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुरु
दीमां नही बीजीवार गणवा । तालीस ॥ २७ ॥

पणिहाणेसुअ अडुरुत्त । वन्नासोलसय सीयाला ॥ २७ ॥

इवे पद १७१ नुं द्वार ७ नव ७ तेंतालीस ४३ अठावीस २७ सोल १६
बत्रीस ३२ तेतरीस ३३ । वीस २० अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ बत्तीस २ तीतीसा ३ । तिचत्त ४ अमवीस ५ सोल ६ वी
नवकार इरियावही नमुजुणं आ एकसोने एकासी [स ७ पया ॥

दिने विषे ।

सर्व पद धाय पद द्वारण ॥१७॥

मंगल इरिया सक-ब्याईसु इगसीइसयं तु पया ॥१८॥

इवे संपदाएउनुं द्वार १० आठ ७ सोल १६ संपदा वीस २० संपदा ।
आठ ७ नव ७ आठ ७ अठवीस २७ । संपदा शब्दे वीसामानां स्थानक ॥

अठ १८ नव ३ द्वय ४ अठवीस ५ । सोलसय ६ वीस ७ वीसामा
अनुक्रमे नवकार इरियावही । नमुबुलं आदिने वीषे सतांणु संपदा २७
कमसो मंगल इरिया । सक-ब्याईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारना अकर अमसठ पद नव । नवकारने वीषे आठ संपदा तेमां ॥
वन्न ठ सठि नव पय । नवकारे अठ संपया तठ ॥
सात संपदा तो पद तुल्य ठे । सत्तर अकरनी आठमी संपदा ठेला
बे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुल्ला । सतरस्कर अठमी डुपया ॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो । अठवीस तेमज इरियावहीमां ॥

पणिवाय अस्कराई । अठवीस तहाय इरिआए ॥

एकसो नवांणुं अकर ठे । वत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव नउय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ ॥३१॥

संपदामां पद बेशपदनी बेशपदनी अगीयार ११ पदनी ठे ६ पदनी ए

एक १ पदनी चार ४ पदनी एक १ प इरीयावहीनी संपदानां पदा ।
दनी पांच ५ पदनी ।

डुग १ दुग २ दुग ३ चन्न ४ दुग ५ इगार ७ ठग ८ इरिय संपयाइ

संपदा आदी पद इहामि १ इ पाण ६ । जेमेजीवा एगिंदिआ १ पया ॥

रिया १ गमणागमणे १ पाणक्रमणे १ । अजिदया १ तस्सउत्तरी १ ॥

इह्या १ इरि २ गम ३ पाणा ४ । जेमे ५ एगेंदि ६ अजि ७ तस्स ८

संपदानांनाम अंगीकार संपदा १ सामान्यहेतु १ विशेषहेतु १ ॥३२॥

५९

नीमीत संपदा ? ।

संपदहेतु ? पाचमी ॥

अप्रवगमो ? निमित्तं ? । उहे ? अरुहेऊ संगहे ? पंच ॥

जीवसंपदा ? वीराधना संपदा ? ५ । ए जेद व्रण पाठलनी संपदा
मिकमण संपदा ? । चुलिका जाणवी ॥ १३ ॥

जीवद्विराहण उपमिकमण ? । जेअकतिन्नि चुलाए ३३ ।

नमुहुणं नी संपदा प्रते पद बेशपदनी व्रण ३ नी चार ४ नी पांच ५ नी
पांच ५ नी पांच ५ नी बेशनी चार ४ नी ।

ड १ ति २ चउ ३ पण ४ पण ५ पण ६ ड ७ चउ ८ ।

व्रण ३ पदनी नमुहुणं नी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकळ संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं ? आईग अज्जयदयाणं ५ धम्मदयाणं ६ अ
राणं ७ पुरिसुत्तमांणं ८ लोमुत्तमांणं ९ प्पमिदय ७ जिणाणं ८ सव्वनुसां ९

नमु आईग पुरिसो लोग । अज्जय धम्मप्प जिणा सव्वं
संपदानां नाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु १ उपयोग ॥ ३४ ॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु ४ तदहेतु उपयोग संपदा ५ ॥

थोअव संपया उह । इयर हेऊ वज्जग तद्धेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग ६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य ८ फलदाय
५ ७ । क मोक्षसंपदा ९ ॥ ३५ ॥

सविसेसु वज्जग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुक्के ॥ ३५ ॥

नमुहुणं मां अकरादि संख्या नवणसंपदा ठे पद तेतरीस ११ ठे
बसेंने सतांणु १९ ७ अकर ठे । नमुहुणं मां ॥

दोसग नऊआ वज्जा । नव संपय पय तित्तीस सकळ ९ ॥

चैत्यस्तव अरिहंतचेअ तैतालीस पद ठे अकर बसेंने उणणत्री
णं मां आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेइअ थयठ संपय । ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा ३६
संपदामां पद वेशपद ठदपद सातउपद ठदपद चैत्यस्तवनी संपदामां
नवणपद त्रणपद ठदपद चारुपद । पद प्रथम कहेवे ।

डु१ठ२सग३नव४तिअ५ ठप्पय८ चिअ संपया पया पठमा ॥
अरिहंतचेइयाणं १ [ठ६चकु७] अन्नथउससिएणं ४ सहुमेहिंअंग५ एवमा
वंदणवत्तियाए२ सद्धाए३ । इ एहिं जाव अरिहंताणं ७ तावकायं ८

अरिहं वंदण सद्धा । अन्न सुहुम एव जा तावा ॥ ३७ ॥

संपदानांनाम अंगीकार संप देतु संपदा २ एकवचनांत आगार संप
दा १ निमित्त संपदा २ । पदा ४ बहुवचनांत आगार संपदा ५ ॥

अप्पुवगमो निमित्तं । हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काउस्सग मयादानी संपदा ७ सरूप
रणागार संपदा ६ । संपदा ८ ए आठ संपदा ॥ ३८ ॥

आगंतुग आगारा । उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥ ३८ ॥

लोगस्स आदीने वीषे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो । वीस अनुक्रमे ।

नामथयाइसु संपया । पय समअम्वीस सोल वीस कमा

एक वारना जणया अकर ग बसेंने सोल एकसो अठाणुं अकर लोग
एतां अनुक्रमे बसें आठ । स्स पुस्करवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंनां ३९

अडुरुत्त वन्न डुसठ । डुसय सोल ठ नउअ सयं ॥ ३९ ॥

बे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अकर सातउ त्र
अकर एकसो बावन । ए ३ चोवीस २४ तेत्रीस ३३ ।

पणिहाण डुवन्न सयं । कमेण सग १ ति २ चउवीस ३ तितीसा ४

उगणत्रीस २९ अठावीस २८ । चोत्रीस ३४ एकत्रीस ३१ बार १२ ए
सर्व आंक गुरु अकरना ॥ ४० ॥

૬૧

ગુણતીસપ્તઅઘ્વીસાદ્ । ચતુતીસિગતીસઉવારણગુરુવન્ના
હવે પાંચ મંરુકનું દ્વાર?? અરિહંતચૈયાણં? લોગસ્સ? પુસ્કરવરદીઃ
પાંચ પાઠ નમુહુણં? । સિદ્ધાણંબુદ્ધાણં? હાંપાંચ મંરુકને વીથે? ૨
પણદંમા સક્કઠય । ચેદ્ધય નામ સુય સિદ્ધઠય હ્મ ॥
અધિકાર ઠે તે બે? એક? બે? બે? એ અધિકાર બાર નમુહુણાદીક
પાંચ ૫ । માં અનુક્રમે ॥ ૪૧ ॥
દો? ઇગ્ગ? દો? દો? ૪ પંચય ૫ । અહિગારા બારસ કમેણ ૪?
નમુહુણં? જે અઘ્ઘા? અરિ સઘ્લો ૫ પુસ્કરવરદિદ્ધ તમતિ
હંતચૈયાણં? લોગસ્સ ૪ । મીર ૭ સિદ્ધાણં ૭ જોદેવાણ ૫ ॥
નમુ જેદ્ધય અરિહં લોગ । સઘ્ પુસ્ક તમ સિદ્ધ જોદેવા ॥
ઝક્કિંત સેલસિદ્ધે? ૭ ચ વચ્ચગરાણં? ૨ એ વારે અધીકારનાં આ
ત્તારિઅઘ્? ૧ વેઆ । દી પદ ઠે ॥ ૪૨ ॥
ઝક્કિં ચત્તા વેયા । વચ્ચગ અહિગાર પઠમપયા ॥ ૪૩ ॥
અધિકાર અર્થ પ્રથમ અધિ જ્ઞાવજિન પ્રતે બીજે અધિકારે ઇય
કારે વાંડુ હું । જિન પ્રતે ।
પઠમહિગારે ? વંદે । જ્ઞાવજિણે બીય એન દઘ્ જિણે ॥
એક ચૈત્યની આપના જિન પ્રતે ત્રી ચોથા અધિકારમાં નામજિન
જે અધિકારે વાંદે । પ્રતે ॥ ૪૩ ॥
ઇગ્ગચેદ્ધય ઠવણ જિણે-તદ્ધ અ ચનુહંમિ નામજિણે ॥ ૪૩ ॥
પાંચમે અધિકારે ત્રણ જુવનના । હવે ઠે અધિકારે શ્રીમંઘ
આપનાજિન વલી । રાદી વિહરમાનજિન ॥
તિહુઅણ ઠવણ જિણે પુણા પંચમ એ વિહરમાણ જિણ ઠે ॥
સાતમે અધિકારે શ્રુતજ્ઞાન પ્રતે । આઠમે અધિકારે સર્વ સિદ્ધ સ્તુતી ૪૪
સત્તમ એ સુઅનાણં । અઠમ એ સઘ્ સિદ્ધ થુદ્ ॥ ૪૪ ॥

इवे नवमे अधिकारे तीर्था नवमे दसमे श्री नीरनार वा रेव
क्षिप श्री वीरजिन स्तुती । ताचव स्तुती ॥

तिष्ठहिव वीर थुइ नवमे दसमेअ उक्तयंत थुइ ॥

अष्टापदजीनी स्तुती अगीआ सम्यग् इष्टी देवनुं समरण ठेले वा
रमे । बारमे अधिकोर ॥ ४५ ॥

अष्टावयाइ इगदिसि । सुदिठिसुर समरणा चरिमे ॥ ४५ ॥

ए बार अधिकारमां नव अधिकार वीस्तरानामे श्री हरिजिउसुरि क
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललीत । त आदेना अनुसारधी ॥

नव अहिगाराइह ललिअ । विठरा विति माई अणुसारा
प्रण अधिकार श्रुतनी परंपराधी । ते प्रण कीया बीजी दसमो इगीयारमो

तिनि सुअ परंपरया । बीउ दसमो इगार समो ॥ ४६ ॥

आवस्यकनी चुर्णिने बीषे । जे कह्युं ठे सेष अधिकार पूर्वाचार्य
नी जेम इग ॥

आवस्सय चुत्रीए । जं जणिअं सेसया जहिहाए ॥

ते कारण माटे उज्जितादीक पण । अधिकार श्रुतमय नीश्वे जाणवा
तेणं उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥ ४७ ॥

बीजो अधिकार श्रुतस्तवावि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमां नीश्वे ।

बीउ सुअत्तयाई । अत्तुन वत्तिउ तहिं चेव ॥

ते माटे नमुहुशने अंते इव्य अरिहंत वांदवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । टार्थ जाणवो ॥ ४८ ॥

सकळयं ते पढिनु । दवारिहवसरपयमणे ॥ ४९ ॥

असठ पुरुषे आचरू नही बीजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहीत पापरहीत । माटे मध्यस्थपणानी ॥

અસઠાઈ ત્રણવક્કં ।

મીયજ અવારિયંતિ મજ્જઠા ॥

આચરણા પણ નીશ્વે આજ્ઞા જા એહવા સાસ્ત્રનાં વચનથી જલ્લા
શાવી ફતિ । નર સહુ માને ઢે ॥ ૪૯ ॥

આયરણા વિહુ આણંતિ । વયણઠ સુ બહુમત્રંતિ ॥ ૪૯ ॥

દેવે ચાર બાંદવા યોગનું દ્વાર ૧ સુત્ર સિદ્ધાંત ૨ સિદ્ધજનમવાનું ૩ ફદ્દાં
ચાર બાંદવા યોગ જિનેસ્વર ૪ સમરવા યોગનું દ્વાર ૫ સાસનાધીષ્ઠ
મુનીરાજ ૨ । દેવતાદી સમરવા વા સંજારવા ॥

ચઠ વંદણિક્ક જિણ મુણિ સુય સિદ્ધા ફહ સુરાઈ સરણિક્કા
દેવે ચાર જિનનું દ્વાર ૧ ચાર ઇચ્છ્ય ૨ જાવજિન ૩ એ ચારે જેવે
જિન નામ ૧ આપના ૨ । કરીને ॥ ૫૦ ॥

ચઠહજિણા નામ ઠવણ- દક્ષજાવજિણજેણાં ॥ ૫૦ ॥

નામજિન તે શ્રી રૂષજાદી આપનાજિન તે વલી શ્રી રૂષજાદી
જિનનાં નામ । જિનની પ્રતીમાઠ ॥

નામજિણાજિણનામા । ઠવણજિણા પુણ જિણાંદપમ્મિમાઠ

ઇચ્છ્યજિન તે જિનનામબંધથી જાવજિનતો સમોસરણમાં બીરાજી
જીવ તે ઇચ્છ્યજિન । દેસના દીયે તેવારે ॥ ૫૧ ॥

દક્ષજિણા જિણજીવા । જાવજિણા સમવસરણઠા ॥ ૫૧ ॥

ચાર ધોયોનું દ્વાર ૧ દ્વારસ્થા । બીજી સર્વતીર્થકરની સ્તુતી તીજી
જે જિન રૂષજાદીની પ્રથમ ધુડા શ્રુતજ્ઞાનની સ્તુતી ॥

અહિગય જિણ પઠમથુઈ । બીયા સઘાણ તણ્ય નાણસ્સ ॥

વૈયાવચ કરતા સાસન ઉપયોગ અર્થે ચોથી ધુઈ ॥ ૫૨ ॥

રક્કક દેવ દેવીયોની ।

વૈયાવચ્ચ મરાણઠ ।

ઉવત્તંગત્તં ચઠઠ ધુઈ ॥ ૫૨ ॥

આઠ નિમીત્તનું દ્વાર ૧૭ પાપ વંદણવત્તિઆ આદે ઠ નીમીત્ત

खपावाने अर्थे इरियावहीया? वं? पु? स? स? बो? नि? ।

पावखवाण्ठ इरिया । वंदाणवत्तियाइ ठ निमित्ता ॥

जिनप्रवचन अधिष्टायकदेव कानुस्सग्ग? एम नीमीत आठ चै
समरवा अर्थे । त्यवदन वीषे ॥५३॥

पवयणसुरसरण्ठं । नुस्सग्गो इय निमित्तं ॥५३॥

बार हेतुनुं द्वार? उचारहेतु तस्स प्रमुख सक्षए इत्यादीक पांचप
उण? पायठित्त? वीसोही? विसद्धि? । हेतु ॥

चउ तस्सनुत्तरी करण- पमुह सद्दाइआय पाण हेऊ ॥

वेयावच्चगराणं इत्यादीक । त्रण? एम हेतु ए समग्र बार हेतु अया ५४।

वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥५४॥

सोल आगारनुं द्वार? एअन्नत्ता आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
दी बार? शआगार कानुसगना । र ४ ते ॥

अन्नत्तायाइ बारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवादि अग्नीजयथी थापना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
पंचंडीनी आमे चोरादीक जयथी । खसेतो कानुसग न जागे ५५।

अगणि पणिंदि ठिंदण । बोहिखोत्ताई म्को अ ॥५५॥

इवे कानुसगना दोषनुं द्वार? २० मालदोष ? उधी? नीनुलदोष ?
घोटक ? वेलमी? अंजदोष ? । जीलमी? खलीणदोष ? ॥

घोमग? लय? खंजाई ३। मालु ४ द्वी ५ नियल ६ सबरि ७ खलि
वधुदोष? लांबु पेरणु पेरें ते? जांपण आंगली इलावे ते? [ए ८ ॥

स्तनदोष? संजतीदोष? । कागमापरे आमुअवलु जुवे ते?
कोठनीपरे दीलसंकोच? ॥ ५६ ॥

वहु ९ लंबुत्तर? पथण? संज नमुहंगुलि? श्वायस? ४ कवि
माथुं धुणावे ते? मुकदो[ई? ११। प्रेहदोष? ए उगणी[द्वे? ५ ॥ ५६ ॥

प१मदीरा परे बरुबरु करे ते१। स दोष तजे काउस्सगे ॥
 सिरिकंप१६मूअ१७वारू। पेहति१एचइऊदोस उस्सगो
 तेमांश्री१७मो[णि१८। न होय दोष साध्वीजीने ए त्रणसही
 ११मो १२ ए त्रण। त नवमो चार नही श्रावीकाने॥५७॥
 लंबुत्तर थण संजई। न दोस समणीण सबहु सहीणं ५७
 काउस्सगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी काउ
 संख्या द्वार २१ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥
 ना काउस्सगनुं प्रमाण।
 इरि उस्सग पमाणं। पणवीसुस्सास अठ सेसेसु ॥
 इवे स्तवन द्वार २२ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
 शब्दे मधुर मीठे सव्दे। जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥
 गंजीर मधुर सव्दं। महजुत्तं हवई थुत्तं ॥५८॥
 सात चैत्यवंदन द्वार २३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे१प्रतीक्रमण देवसी
 एराइ१ ने देहरे१ जमतो वा पञ्च मां१संशारे सूतां१ पाठली राते१॥
 खाण पारतां१।
 पम्किमणो१चेइय५ जिमण३। चरिम४पम्किमण५सूयण६
 चैत्यवंदन ए साते मुनीराजने। साते वेला एक दी [पम्बोहे ७॥
 वस रात्री मलीने करवां ॥५९॥
 चिइ वंदण इअ जइणो। सत्तन वेला अहोरत्ते ॥६०॥
 बेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्किमणो पांच
 स्तने पण नीश्चे। वेला तेथी बाकीनाने ॥
 पम्किमण गिहिणो विहु। सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥
 पूजादीकमां त्रणे संध्या वी होय त्रण वेला अघन्यपणे चैत्य
 षये प्रजात मध्यान सांझे। वंदन ॥ ६० ॥

६६

प्रयासु तिसंघासु य । होइ तिवेछा जहनेण ॥६०॥

वस आसातनानुं हार २४ पांन खासमां आदे ? स्त्री वीलास ?
स्त्रीपारी आदे ? पांशी पीतां ? सुइ रहेवुं ? धुकवुं ? ॥
भोजन करवे ? ।

तंबोल्ल ? पाण २ जोयण ३ । वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निठवण ७
मुतर वा लघुनीति ? वीष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वस्तीनीति ? जवहुं ? । देवघरनी हयमां ॥ ६१ ॥

मुत्तु ८ चारं ९ जूयं १० । वज्जे जिणनाह जगइए ॥६१॥
इवे देव वांदवानी वीधी इरि अरिहंत वेयाणं शोय ? लोगस्स
यावही चैत्यवंदन नमुहुणं । सबलोय शोय २ पुस्करवरदी ॥
इरि नमुक्कार नमुहुण । रिहंत थुइ लोग सब थुइ पुस्का ॥
शोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च शोय ४ । जयवीयरा ७ ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ । नमुहु जावंति थय जयवी ॥६२॥
सर्व उपाधी धरमोधि वीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जी
व पणे । नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सबो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥
ते देवताना इंडना ब्रंदने पूज ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रा
वा योग्य आय वा प्रकरण कर एी परमपद जे मोक्षपद पामसे थो
ता श्री देवेंद्रसूरिजीये आप मा कालमां ॥६३॥

नुं नाम सूचव्युं ।

देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥६३॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन ज्ञाप्य संपूर्णं ॥

इवे बीजी गुरु वंदन बीधी ज्ञाप्य लखिए बीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं प्रण प्रकारे । ते फेटावंदनः शोचवंदनः द्वाद
सावत वंदनः ।

गुरुवंदण मह तिबिहं । तं फिह १ शोचप्रवारसावतं ॥
मस्तक नमस्वादीके करी प्र बली खमासमण वे देह बांवे ते
प्रम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पठमं । पुत्र खमासमण दुग बीयां ॥ १ ॥
जेम इत राजा प्रते प्रथमः । नमीनेकार्य प्रते कहीने पळी राजा ॥
जह दून रायाणं । नमिऊं कळं निवेइऊ पछा ॥
रजा आप्ये पण बांदीने । स्वस्थावके ज्ञाय एमज इहां

खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसळीजवि वेदिय । गच्छइ एमेव इह दुगं ॥ २ ॥
सम्यक्त आचारनुं मूल ते । बीनय, ते गुणवंतनी सेवना चळी ॥
आयारस्सज मूलं । विणजुं सो गुणवज्जअ पत्ति ॥
ते सेवा जक्ति बीधीये करी । तेनी बीधी इम द्वादसावते
वंदवा पकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय बिही वंदणाज । विहि इमो बारसावतो ॥ ३ ॥
त्रीजुं तो गुरु बचव कहे तव । ते प्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन
उंदे वे बार । तो समस्त संघने बीषे ॥

तईअंतु उंदण दुगे । तह मिहो आइमं सयलसंघे ॥
बीजुं शोचवंदन तो मुबीव । आचार्यादी पदस्थने वली त्रीजुं
ईन उपकरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥

बीयंतु वंसणीणय । पयठियाणं च तइये वु ॥ ४ ॥

वंदनकर्म? चित्तीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? बली वीनयकर्म? एपांचे
 वंदणा? चिई? किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणायकम्मं५च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
 केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वीसेष शुध थवुं ॥

कइउणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोष वीसेष मुकीने। वांदणा देवांते सा कारण माटे देवां वाइ।
 कई दोस विप्पमुक्कां। किइकम्मं कीस कीरई वा॥६॥
 वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५ वांदवा योग पां
 उदाहरण। च५चार पासे वांदणा न देवराववां ॥
 पणनाम? पणाहरणा५। अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
 चार४पासे वांदणा देवराववां चार४ठामे नही नी [अदाया५॥
 पांच५ठामे वांदणानो नीषेध। षेध आठ५ कारण जाणवां ॥७॥
 चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह ठकारणया॥७॥
 वांदणामां अवसक२५मुहपती सरीरनी षमीलेइण प्रत्येके पची
 नी। स २५ दोषण बघीस ३२ ॥

आवस्सय१०मुहणंतय११। तणुपेह पणीस१५दोस ब
 ढइगुण थाय गुरुनी थापना? बसेंने ठवीस२२६ [तीसा१३॥
 वे २ अवग्रह। अकरतेमांजारे अकर पचीसा७।

ठगुण१४गुरुठवण१५उ उ ठवीस स्कर१७गुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गह१६। ढइ गुरुनां वचन आ [सा॥७॥
 ठावन५६ढ अनक वांदणा। सातना तेतरीस३३टाळवी ॥

पय अमवन्नः १८ ठाणा १९। ठगुरु वयणा २० आसायण
तितीसं २१॥

बेश्वीधी ए बावीस द्वारे करीने । चारसेने बाणु ठेकाणां थयां ॥ १९ ॥
दुविही डुवीस २२ दारोहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥ १९ ॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म ? वीनयकर्म ? पूजाकर्म ? ।
वंदनकर्म ? चितीकर्म ? ।

वंदणायं १ चिइकम्मं २। किइकम्मं ३ विणायकम्मं ४ पूयकम्मं ५
ए गुरुने वांदवानां पांच ना इय ते उपचारे जावते अंतरंगथी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणनुं द्वार १॥ १७ ॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे दुहाहरणा ॥ १७ ॥

एकतो सीतलाचार्यनो ? लघु कृष्णसेवक बेनो ? पालक कृष्णपु
शिष्यनो ? वीरासालवीनो ? । त्र संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुद्दुए वीर । कन्ह सेवग ड पालए संबे ॥

पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इय जावने वीषे ॥ ११ ॥

पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार ३ कुसीलीयो ? संसतो ? यथाठंदो ? ॥

पार्श्वस्थ ? अवसनो ? ।

पासहो ? उसन्नो २ । कुसील ३ संसत्त ४ अहाहंदो ५ ॥

ए पांचना प्रत्येके जेद वे श्वे २ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । मतने वीषये ॥ १२ ॥

डुग १ डुग १ तिग १ डु १ णेम अवंदणिजा जिणमयं मि १ २ ॥

पांच वांदवा योगनुं द्वार ४ विहा १ गठनि सारकारक ? संजमे थीरक

पांच आचारवंत ? उपाध्याय ? । रे ते ? तेमज गुणरत्ने अधीक ? ॥

आयरिय ? उवद्याए २ । पवत्ति ३ येरे ४ तहेव रायणि ५ ॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवतं प्रते
हीत थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥१३॥

चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा १. तेमज समस्त
द्वार५माता१पीता१वमोज्ञाइ१ । रत्नाधीक पासे ॥

माय१पिय५जिठज्जाया३। उमाविष्ठतहेव सव्वरायणिए ५
वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं द्वार५चार मुनी
आदे आदीपदथी साधुसाधवी श्राव
क श्रावीकाए चार वांदे वली॥१४॥

किइकम्मं नकारिज्जा । चउसमणाइ कुणंति पुणो ॥१४॥

वांदणां देतां पांच नीसेधनुं द्वार७ध नीज्जदीकहुते नदी कोइवार
मकथादीके व्याघ्रहुते पराडमुखहुते। वांदीस कहे हुते ॥

वस्सित१ पराहुत्ते५ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिज्जा ॥

आहार करते हुते नीहार क एटलुंकरता गुरुप्रतेनही वांदणा
रते हुते । देवां कोरे वांदवानुं द्वार७॥१५॥

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥१५॥

प्रसन होय रुमे आसनेबेग होय । क्रोधादीके रहीत बेग होय ॥

पसंते१ आसण ह्वेय५ । उवसते उवठिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुधीमान तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे
पंरीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पत्तंजइ ॥१६॥

वांदणा देवानां आठ कारणनुं द्वार काउसग करते१पोतानो अपराध
एपक्किमणे१सजाय प्रववण१ । खमावते१परुणा मुनी आवेदे१॥

पक्किमणे१ सखाए५ । काउसग्गाइवराह४पाउणए ५॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संधारो करते ?
 यण लेतां? पचखांण करते?। ए वांदणानां आठ कारण ॥१७॥
 आलोयण ६ संवरणे ७ । उत्तमठेय ८ वंदणयं ॥१७॥
 पचीस आवस्यकनुं द्वार १० आव्रत बार १५ चार ४ वार मस्तक
 बे बार नमवुं २ मस्तके हाथ नमामवुं त्रण १ गुती ॥
 जनमतां राखे तेम बस्त्रादी
 उपगरण यथायोग राखे?।
 दोवणय २ महाजायं १ । आवत्ता बार १५ चउ सिर ४ तिगु
 अवग्रहमां बेश्वार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अवत्तं ३॥
 क १ वार नीकलवुं । स्य करवा वांदणा करता ॥ १८ ॥
 उपवेसि २ ग निस्कमणं १ । पाणवीसा वस्सय किइकम्म १८
 वांदणा कर्म पण करतो हुतो । न होय वांदणां कर्म नीजरावानो जोगी
 किइकम्मं पि कुणंतो । न होइ किइकम्म निजरा जागी ॥
 पूर्वोक्त पचीसमांघी हरेक साधु आदे ठाम विराधे तो नीज
 कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न थाय ॥ १९ ॥
 पाणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ १९ ॥
 मुहपती पमीलेहण पचीसनुं द्वार । ७६ पमीलेहण मुहपती उंची
 ११ नजरे मुहपती जोवी ते एक? । करी पखोमा त्रण त्रणने आंतरे ॥
 दिठ पमिलेह एगा १ । उ उह पस्कोम तिग तिगं तरिया ॥
 अखोमा प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए समग्र मली मुहप
 मणे हाथे झाली नावे हाथे । तीनी पमीलेहणा पचीस ॥ २० ॥
 अस्कोम पमज्जाण्या । नव नव मुहपती पाणवीसा ॥ २० ॥
 प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । माज्जी १ जमणी १ जुजाये मस्तके
 कीहां ते कहे ठे । त्रण १ मुखे त्रण १ हीयामे वीचे १ ॥

पायाहणेण तिअ३ति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
 बे खन्ने उंची नीची[अ३। चारधठपमीलेहण बे पगे ए देहनी
 एक एक पिठे । पचीस ११ ॥
 अंसु हाहो पिठे । चउठप्पय देह पणवीसा॥११॥
 आवस्यक पमीलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कल्याणी नही
 म जेम । हीण नही अवीक ॥
 आवस्सएसु जह जह । कुणइ पयत्तंअ हीण मइरित्तं॥
 त्रीवीध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीजरा
 उपयोग सहीत । सकाम थाय ॥ १२ ॥
 तिविह करणो वउत्तो । तह१से निज्जरा होइ ॥१२॥
 बत्रीस दोयनुं द्वार१२ आदर वांदणां देतो नासे१समग्रने जेगा
 रहीतवांदेते१जात्यादी मदे१। वांदे१ तीमनी परे ठेकमा देते१॥
 दोस अणादिअ१थडिय१। पविह ३परपिंमियंच४टोलग
 रजोहरण वांको राखे१काचवा एकने वांदतो बीजाने वां [य५॥
 नी परे रीगतो वांदे ते १ । दे१मनमां खेदातो वांदे ते १॥१३॥
 अंकुस६कउज रिंगिय७ । महुवत्तं७माणपउठंए ॥१३॥
 बे हाथे पग बांधी वांदे ते१ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वांदे१॥
 वेइय बद्र १० जयत्तं ११ ।
 जयथी वांदे१ गरवे वांदे १ मीत्र जाणी वांदे१मुने वस्त्रादि कांइ
 देसे एम जाणि वांदे१ चोरनी परे वांदे१ ॥
 जय११गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिण्हं १६ ॥
 आदारादी करतो वांदे १ क्रोधे वांदे १ तर्जना करतो वांदे १ ।
 पमिणीय १७ रुठ १८ तज्जिय १९ ।
 कपटे वांदे ते१अपमान करतो वांदे१वीकथा करतो वांदे१नीश्वया१२४॥

સઠ ૨૦ હિલીય ૨૧ વિપલિન ૨૨ ચિયયં ॥ ૨૪ ॥

લાજથી અંધારે દીઠો ન દીઠો વાંદે? મસ્તકને એક દેસે વાંદે?

દિઠ મદિઠં ૨૩ સિંગં ૨૪ ।

રાજવેઠ તુલ્ય વાંદે? વાંદ્યા વીના નહીં બુટીયે એમ જાણિ વાંદે?

મસ્તકે હાથ ન લગામતો લગામતો? ॥

કર ૨૫ તંમોઅણ ૨૬ અલિહણાલિઠં ૨૭ ॥

અક્કરમાત્રા ઝઘો કહે? વાંદી ઝતાવલું બોલે? ।

ઝણં ૨૮ ઝત્તર ચૂલીય ૨૯ ।

મુંગાની પેરે વાંદે? ઝંચે સ્વેરે વાંદે? રજોહરણ ઝમામતો વાંદે? ॥૩૫॥

મૂઝં ૩૦ ઢઢર ૩૧ ચૂમલિયં ચ ૩૨ ॥૩૫॥

એ બત્રીસ દોષ ટાલી વીશેષ વંદનકર્મ જે પ્રયુંજે વા કરે ઝલા
પણે શુધ અફને । ગુરુ પ્રતે ॥

વત્રીસ દોસ પરિસુઠં । કિફકમ્મં જો પઝંજઈ ગુરૂણં ॥

તે પ્રાણી પામે મોક્ષનાં સુખ થોમ્મા કાલમાં વીમાનીકપણું અથવા
પ્રતે । પામે ॥ ૩૬ ॥

સો પાવઈ નિઘાણં । અચિરેણ વિમાણ વાસં વા ॥૩૬॥

ઢ ગુણનું હાર? ૪૬ હાં ઢ વલી ઝપચાર માનાદીકનો ઝંગ? ગુરૂની
ગુણ વીનય? । પૂજા હોય? ॥

૬૬ ઢઢ ગુણા વિણઝ? વયારમાણાય ઝંગ? ગુરૂપૂયા? ॥

તીર્થંકરની આજ્ઞાનો આરાધ થ્રુત જે જિનવચન ધર્મની આરાધ
ક હોય? । ના? ઝલી કીરીયા પામે? ॥૩૭॥

તિઢયરાણય આણા? ૪૮ । સુઝધમ્મા રાહણા? ૫ કિરિયા? ૬

ગુરુ આપના હાર? ૫ ગુરુ જે આપીયે અથવા ગુરુને ગમે? ॥૩૭॥

ગુણે કરી ઝુક્ત વલી ગુરુ । આપનાચાર્યાદીક ॥

શુરુ મુણજુત્તં તુ ગુરુ । ઠવિજ્ઞા અહવ તહ અસ્કાઈ ॥

અથવા જ્ઞાનાદી જે જ્ઞાન દર્શન થાપે સાક્ષાત્ ગુરુને અજ્ઞાવે ॥૨૮॥

ચારીત્ર એ ત્રણનાં ઉપગરણ ।

અહવા નાણાઈ તિયં । ઠવિજ્ઞા સસ્કં ગુરુ અજ્ઞાવે ॥૨૯॥

ચંદનગ કવના અથવા । કાષ્ટમંદાદી પુસ્તક ગુરુમૂર્તિ ચીત્રકર્મ તે ॥

અસ્કે વરામ્ એ વા । કઠે પૂજેય ચિત્તકમ્મેય ॥

થાપના બે જોડે સદ્જ્ઞાવ તે વલી ગુરુ થાપના બે જોડે ધોના કાલ મૂર્તિ આદે અસદ્જ્ઞાવ તે ની પુસ્તકાદિ જાવજીવની મૂર્તિ આ થાપના પુસ્તકાદિ । દેશ ॥ ૨૯ ॥

સપ્રાવ મસપ્રાવં । ગુરુ ઠવણા ઇતરા વકહા ॥૩૦॥

સાક્ષાત્ ગુરુને વીરહે ગુરુની થાપના । જાણે જે ગુરુજ બેઠા આદે સદીયે

ગુરુવિરહંમિ ઠવણા । ગુરુવણસો વ દંસણહંચ ॥

જિનેશ્વરને વીરહે । સેવના હે પ્રજુ તમે સંસાર દુઃખથી મુકાણા મુ-
જિનેશ્વરની મૂર્તિની । જને મુકાવાનું સુધની મીત થયા તે સફલ ॥૩૦

જિણવિરહંમિ જિણબિંબ । સેવણા મંતણ સહલં ॥૩૦॥

અવગ્રહ દ્વાર ૧૬ ચાર દિસાએ સાઠા ત્રણ હાથ ૧ તેર હાથ ૨ નરે
ગુરુનો અવગ્રહ વાંદણામાં । નર નરે નારી ॥

ચડ દિસિ ગુરુગ્ગહો ઇહ । અહુઠ ૧ તેરસ કર ૨ સપરપસ્કે ॥

ગુરુની આજ્ઞા માગ્યા વીઢા પો ન કલ્પે તે ગુરુની સમીપ જગ્યાયે
તે સદૈવ વા નીત પ્રતે । પેસવાને ॥ ૩૧ ॥

આણાણુનાયસ્સ સયા । ન કપ્પે તહ પવિસેઝ ॥૩૧॥

ઠગણ અક્કરનું દ્વાર ૧૭ પાંચ ૫ ચાર ૪ એ ઠ ઠાંમે પદ અનુક્રમે
ત્રણ ૩ ચાર ૨ ૨ બે ૨ ત્રણ ૩ । ઝંગણત્રીસ જાણવાં ॥

પાણ ૧ તિગ ૨ ચારસ ૩ ડુગ ૪ ચઝરો ૬ ઠાણ પય ૬ ગુણતી

सुगणश्रीसशब्दीजां आ[तिग॥ सर्व मली पद अगवर्ण[से ॥
वसकोने वीषे । अयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स-याइ सव पय अरुवन्ना ॥३३॥
वांदनारनुं व वचननुं छार ॥ ७३॥ मि नीसीहीयादीमां ११ समुचय
आदीमां ५ अणुजाणह आदीमां ३ । जसामां १ जवणजंचजे ०३ ॥

इच्छाय १ अणुणवणा १ । अवावाहं ३ च जस ४ जवणा ५ ॥
अपराधनुं खमाववुं पण खामे वांदणां देनारनां ए व ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां ४ । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा वियइ । वंदण दायस्स ठाणा ॥३३॥
गुरु वचन वनुं छार १ ए वंदे तहती ए श्रीजुं ३ तुं पण व्रते छे ए
ण १ अणुजाणामी १ । चोयुं ४ एवं गुरु वचन ५ ॥

वंदेण १ अणुजाणामि १ । तहत्ति ३ तुप्रेपि बट्टए ४ एवं ५ ॥
इं पण खांमु वुं तुज प्रतेइ । वचन जांणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमंइ । वयणाइ वंदण रिहस्स ॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं छार २० ए अण ३ जातां उज्जा रहेतां ३ वेस
आगल वे पासे पाठल नजीक । तां ३ ठंरीले प्रथम पाणी ले ते १ ॥

पुरनुं पस्का सन्ने । गंता ३ चिठेण ६ निसीयणा ५ एमणे १० ॥
गमणागमण पेहेला आलोवे १ बोलाव्यो सांजलतां न बोले १

आलोयण ११ पमिसुणणे १२ ।
गुरु पेलां बोले ते १ गुरु वते बिजा पासे आलोवे ते १ ॥ ३५ ॥
पुवावणणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥
तेमज आहारादी बीजाने देखाने १ बीजाने नीमंत्रे पढी गुरुने १ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीठो पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खद्याय १७ याणे १८ तहा अ पमिसूणणे ॥ [ले १॥
गुरुने कवीण वचन बोले? संथारे बेठो उतर आपे? ।

खद्यत्तिय १० तन्नगए २१ ।

शुं कहोठो? तमे करो? गुरुने टुंकारो करे? मातुं मनबे जेनुं? २६
किं ११ तुम १३ तजाय १४ नोसुमणे १५॥ ३६ ॥
तमने नथी सांज्जरतुं? गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि १६ कहं ठित्ता १७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कहा पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता १८ अणुठियाइ कहे १९ ॥

गुरुने संथारे पग लगाने? ।

संथारपाय घट्टण ३० ।

गुरुने आसने बेसे? उंचे आसने बेसे? तुळ्य आसने बेसे? ॥ ३७ ॥

चिठु ३१ च ३२ समासणे आवि ३३ ॥ ३७ ॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावद्दि चैत्यवंदन मुहपती पमिलेहवी
कुसुमीण डुसुमीणनो कानसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सगो। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥

बे वांदणां राइउ खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्
वांदणां । आदी बे खमासमण सज्जाय ॥ ३८ ॥

वंदण खामण वंदण । संवर चनठोन्न डु सप्राज ॥ ३८ ॥

देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पमिलेहवी बे वांदणा पच
इरियावद्दि चैत्यवंदन । खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिइवंदणां । वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥

बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित चार लोगस्सनो

र जगवन् आदी । कान्तसग बे खमासमण सजाय ३९
 वंदण खामण चउठोज । दिवसुसग्गो डु सद्याउ ॥१९॥
 ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किष्कम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण मानत्ता ॥
 साधु खपावे कर्म जेज्ञा अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा
 नावरणादी प्रते । मेखवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥

साहु खवंति कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कहेवे अढपमती कह्युं होय वीपरीतपणे जे कांड में ॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहव । ज्ञासियं विवरियंच जमह मए ॥
 ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेइने अजीमान इठवाद मत्सर
 ते केइवा । रहीते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयत्ता । अणजिनिवेसि अमहुरिणो ॥४१॥
 एम जला गुरुने वांदवानी विधिज्ञाप्य समाप्तं ॥

॥ इति श्री गुरुवंदन विधि ज्ञाप्य संपूर्ण ॥

इवे पञ्चखाण वीधी ज्ञाख्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान ज्ञाप्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वारः चारवीधी आहार द्वारः बावीस आगार
 द्वारः । द्वारः एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण चउविहेश आहार ३ डुवी सिगार ४ अडुरुता
 दस वीकती द्वारः विस नीवीगय बे ज्ञांगा द्वारः उजेवे सुधी द्वारः
 द्वारः । पञ्चखाण फलद्वारः ॥ १ ॥

दस विगई५तीस विगई-गय६डुह जंगा७ठ सुद्धि८फखं९१॥

प्रथम द्वार कारणे आगलषी तप करे ते? आवते काळे करे?

अणगागय? मइकंतं २।

एकनी अंत्य बीजानी आद्य? धारे दीन अवस्य करे? आगार रहीत? ॥

कोमिसहिअं३ निअंति४ अणगार ५॥

आगार सहीत? चारे आ। वस्तुनु प्रमाण करीकरे ते? संकेत मुठसी

द्वार आदे पञ्चखाण? । आदे? कालमान पोरसी आदे? ॥१॥

सागार६ निरवसेसं७। परमाण८कमं सके९अक्षा१०॥१॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकार बे पोर वा पुरीमठ, एकासणानुं? ए

सहीयं बेघनी? एक पोहोरनुं? । कलठाणानुं पग न हलावे ते? ॥

नवकारसहिय? पोरसी५ । पुरिमठे३गासणो४गठाणोय५॥

आंबीलनुं? उपवास वा अ दीवसचरीमनुं? मुठसही आदे अ

जक्तार्थ? । जीप्रह? वीगइनुं? ॥ ३ ॥

आपं बिल६अजतठे७। चरिमे८अजिगहे९एविगई१०॥३॥

पञ्चखाण करण बीधी उगएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ उगए सूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ? । चउविहंपिहारं? ॥

उगएसूरे नमो ? । पोरसि पञ्चस्क उगएसूरे ५ ॥

सूरे उगए पुरिमठं पञ्चखाइ सूरे उगए अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चउविहंपिहारं? । रीते? ॥ ४ ॥

सूरे उगए पुरिमं ३ । अजतठं पञ्चस्का इति४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कदे गुरु करावनार पञ्चखाइ कदे इति एम

कदे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कदे गुरु वोसी

नार वली । रे कदे सीस वोसरामि ॥

जणइ गुरु सीसो पुण । पञ्चस्कामिति एव वोसिरइ ॥

उपयोग इहां करनारनो
प्रमाण जाणवो ।

नथी प्रमाण करावनारना अकर
जूलथी ॥ ५ ॥

उवउगिह पमाण ।

न पमाण वंजण हलणा ॥ ५ ॥

काळ पञ्चखाणामां प्रथम स्था
नके नवकारसहि आवे तेर
प्रकार ।

बीजे स्थानके त्रण बीगय आदि प्रका
र बीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
दी ॥

पढमे ठाणे तेरस ।

बीए तिन्निउ तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा
स्थानकने बीजे ।

देसावगासादी पांचमा स्थानक
मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउठंमि ।

देसावगासाइ पंचमए ॥ ६ ॥

हवे प्रथम स्थानकमां जेद ? नमुकार पुरीमठ ? अवठ ? अंगुष्टि आ
सहियं ? पोरसहियं ? साठपोरसहियं ? दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु ? पोरसि २ सहा ३ पुरि-म ४ वठ ५ अंगुष्ठ माइ अम
बीजे जेद ? नीवीनुं ? बीगीयनुं ? आं बेसणुं ? एकासणुं ? ए [तेर ॥

बेलनुं ? ए त्रस बीजामां जेद ? कलठाणुं ? ए त्रण ॥ ७ ॥

निवि ? विगयं २ बिल ३ ड ? एगासणे २ एगठाणाई ३ ॥ ७ ॥

उपकास बीधी [तिअ तिअ । तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणदार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुकारसहियं बीजे पाणस ॥

पढमंमि चउठार्इ ? तेरस बीयंमि २ तिइय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते दिवसचरिमादी डुविहार तिवीहार
चोथे स्थानके । चउवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिए । चरिमे जह संजवं नेयं ॥ ८ ॥

तेमज मध्य पञ्चखाणामांतो नदी वार वार सुरे उगए इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल बीक्ये । बोसीरे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मद्य पञ्चस्काणेसु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही। जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥ए॥

करण विहीउ न जणइ। जहा वसियाइ बिय ठंढे॥ए॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्सना ठ आगार
पञ्चखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्काणे । जन्नंति अ पाणगठआगारा ॥
डुवीहार पञ्चखाण वीषये जोजी श्रावकने वीषे तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारनेते ठ आगारा॥१०॥

डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे ज्योग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने वीषे तथा सचीत प
आंबील कारक फासु जल पीये। रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली ॥

इत्तु चिअ खवण बिल। निवियाइसु फासुयं चिअ जलं तु
श्रावक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीध आहारं ॥११॥

सठवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥११॥
चउवीध आहारनुं वली नमु राते नीश्वे मुनिने बाकी पञ्चखाणे
कारसहीनुं । तीवीहार चउवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमठ एकासणा श्रावकने डुवीहार तीवीहार चउ
दीक पञ्चखाणमां । वीहार ए त्रणे जेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसिपुरिमे गा-सणाइ। सद्धाण डुति चउहा॥१२॥
चार आहारनुं द्वार २ जुख उ आहारने वीषे लवणादि अथवाल
पसमावाने समरथ होय एका वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमखमेगागी। आहारिव एइ देइ वा सापं॥
 नुरुयो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
 नांखे कोठाने बीषे वा पेटमां। कहीये ॥१३॥

खुहिउ व खिवइ कुठे। जं पंकुवमं तमाहारो ॥१३॥
 असनने बीषे मग आदे कठोल स। मांमा रोटली प्रमुख सुरणादि
 र्व कुर बाजरादी सातवो वा चुण। जमीनकंद ॥

असणो मुग्गो अण स-तु मं पय स्कळ रब्ब कंदाइ॥
 हवे पाणिने बीषे कांजी वा आ कपासीआ वा काकमीनुं धोयण
 ठण पाणी जवकेर धोयण जल। जल मदीराजल आदी शब्दथी
 बीजां जल पण जाणवां॥१५॥

पाणे कंजिय जव कय-र कक्कमो दग सुराइ जलं॥१४॥
 हवे खादीमने बीषे सेक्यां धान हवे स्वादीमने बीषे सुंठ जीरु
 फल केलां आदि। अजमादी ॥

खाइम जतो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ॥
 मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार बीषे मातुं लीबमा
 पारी लवंग एलची आदे। प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ। अणहारे मोअ निबाई ॥१५॥
 हवे पञ्चखाणनां आगारनुं द्वारबेश्वा। सात७ पुरीमठमां एकसणामां
 गार नोकारसहिमां ठ६ पोरसिमां। आठ ८ आगार ॥

दो नवकार१८ पोरसि१। सग पुरिमठेइ एगासणो अठ४॥
 सात७ आगार एकलठांणामां आठ७ पांच५ आगार चोअ उपवासा
 आंबीलमां आगार। दिकमां ठ६ आगार पाणसमां ॥१६॥

सत्ते गठाणो५ अंबिल। अठ६ पाण चठठ७८ प्याणो७॥१६॥
 चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वखादि लेवा ठे

આગાર મુઠસહી આવી અઝીઘદમાં। તેમાં નવ અથવા આઠ નીવીમાં
ચઝ ચરિમે ચઝ ઝિગ્ગહિ। પણ પાવરાણે નવઠ નિઘિએ॥
આગાર જે ઝસ્તિ વીવેગેણંને। મુકીને એકલી ડ્ય વીગયનો
નીયમ કરે તો આઠ ॥ ૧૭ ॥

આગારુ સ્તિ વિવેગ। મુત્તુ દવવિગડ નિયમિઠ ॥૧૭॥
નમુકારસીમાં આઠ અઝઝ પોરસી સાઠપોરસીમાં અઝઝણાઝો
ણા ઝોગેણં? સહસાગારેણં? ગેણં? સહસાગારેણં? પઝઝકાલેણં?
એ બે નમુકારસીમાં। દિસા મોઢેણં? સાહુવયણેણં? સઘસ
માઢીવત્તિયાગારેણં ? ॥

અઝઝ સહ ડુ નમુકારે। અઝઝ સહ પઝઝ દિસય સાહુ સઘ ॥
પોરસીના ઠ આગાર સાઠપો। પુરીમઠમાં સાત આગાર ઠ સહીત મહ
રસીના પણ એજ। તરાગારેણં? વધ્યો અઘઠમાં પણ એજા? ૭।

પોરસિ ઠ સઘપોરસિ। પુરિમઠે સત્ત સ મહત્તરા ॥૧૮॥
એકાસણા બેસણાના અઝઝ આઝઝટણ પસારેણં? ગુરુ અઝ્યુઠાણેણં?
ણા? સહસા? સાગારિ આ પારિઠાવણીયાગારેણં ? મહત્તરાગારે
ગારેણં ?। ણં ? સઘસમાઢિ વત્તિયાગારેણં ? ॥

અઝઝ? સહસા? ગારિય ૩। આઝઝટણ ૪ ગુરુ અઘ પારિઠમહ ૭
એકાસણે બિયાસણે આઠ। સાત આગાર એકલઠાણે [સઘ ૮॥
આઝઝટણ પસારેણં વીના ॥ ૧૯ ॥

એગ બિયાસણિ અઝઝઝ। સગડઝઠાણે આઝઝટણ વિણા ૧૯।
વીગી નીવીને વીધે અઝઝઝ ૧? સહસા ૧? લેવાલેવેણં? ગીઢઝ ૧।

અઝઝ ૧ સહ ૨ લેવા ૩ ગિહ ૪।

ઝસ્તિ વિવેગેણં? પમુચ મસ્તિએણં? પારિ ૧ મહત્ત ૧? સઘસમાઢી ૧? ૧?
ઝસ્તિ ૫ પમુચ ૬ પારિ ૭ મહ ૮ સઘ ૯ ॥

वीमीने वीषये नीवीने वीषये पमुच्चमखिएणं वीना आंबीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अठ॥१०॥
उपवासमां अन्नठणा० सह ए पांच उपवासमां ठ आगार पा
स्ता० पारिठावणियागारेणं१ एसमां पाणस लेवेणवादीक ॥
महत०१ सवस०१ ।

अन्न१सह१पारि३मह४सव५ । पंचखवणेठ पाणलेवाई॥
चार आगार दिवस चरीममां अज्जीग्रहमां अन्नठणा० सहस्ता०
अंगुठसहि आदी । महतरा० सवसमाहि० ।

चउ चरिमं गुठाई । जिगाहिअन्न१मह१सह३सव४॥११॥
दुध वीगय मद्य वीगय मदीरा ए चारढीली वीगय वली चारक
वीगय तेल वीगय । उण ने ढीली ते कहेवे ॥

उठ१महु१मऊ३तिह्वं४ । चउरो दव विगइचउर पिंमदवा
घी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घय१गुल१दहियं३पिसियं४ । मरुकाण५पकन्न६दो पिंमा२१॥
पोरसि पच्चखाण साठपोर बेसणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
सि पच्चखाण तुड्य अवढ खाण एकासणा तुड्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमढ तुड्य । आदी तुड्य आगार

पोरसि सह अवढं । उन्नत निविगई पोरसाइ समा ॥
अंगुठसही पच्चखाण मुठसही सचीत ड्य नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण । अज्जीग्रह पच्चखाण ॥ १३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दवाइ जिग्गहियं ॥१४॥
आगारना अर्थ वीसर्यासी सु सहसात् अजाणे पोतानी मेले सु

શ્રમા ઘાલે તે શ્રનાજોગ । શ્રમાંપાણી પ્રમુખ પ્રવેશથાય તે॥

વિસ્સરણ મળા જોગોઃ । સહસાગારો સયં મુહપવેસો૨॥

ગુપ્ત જે દીવસ મેઘ વાદલા દીક । દીગમુઠ દીસીની ઝાંતીથી
થી અપુરે પુરોકાલ જાણી પારેતો । પોરસીપારે તે દિસિમોહ॥૨૪॥

પન્નત્રકાલ મેહાફઃ । દિસિવિવજ્ઞાસુ દિસિમોહો૪॥૨૪॥

સાધુનું વચન પોરસી જણા પોરસી થઈ । જાણિ પારે તે સરીર
વ્યાનું સાંજલી ઇમ જાણે રુઠું સ્વસ્ત દોય તે સર્વ સમાધિતેથી
જે । વિપરીત અસમાધિમાં પારે તે ॥

સાહુ વયણ ઉઘામા । પોરસિ તણુ સુઢયા સમાહિત્તિદ્વ॥

સંઘાદી ગાઠ કારણે પચ્ચલાણ પ્રહસ્થ વાંદવાદીકે આવે સાધુ આદા
પારે તો ન જાગેતે મહત્તરાગારેણં । ર અન્યત્ર કરવા નેવે તે સાગારી॥૨૫॥

સંઘાફકજ્ઞ મહત્તર૭ । ગીયન્ન વંદાફ સાગારી ૮॥૨૫॥

દાથ પગાદીનું શેંચવું પસા ગુરુ વઢેરા પ્રાહુણા મુનિ આવે
રવું શ્રંગ સરીરનું । નજા થાતાં આગાર ॥

આનંટણ મંગાણં૯ । ગુરુ પ્રાહુણ સાહુ ગુરુ અપ્રુઠાણં૧૦॥

પરઠવવા યોગ આહાર વધેલો મુનિ જો વસ્ત્ર લેવા નેવે તો ચોલ
વ્રથ વચને વાવેરે તો આગાર । પટાગાર પચ્ચલાણ ન જાગે॥૨૬॥

પારિઘાવણ વિહિગહિ૧૧ । જડણ પાવરણિ કમિપટ્ટો૧૨ । ૨૬

ન લેવાને આહારે શરમેલી લુહીને લેવાલેવ આગાર દેનારને હાથે
કમઢી મોફ આદીકે આપે તો । વીગય શાક માંમાદિ ફરસે દે તે॥

શરમિય લૂહિયમોવાઈ । લેવ૧૩ સંસઢ૧૪ મુચ્ચ મંમૈ ॥

ઝપામી લેઈ પીરુ વીગયાદિ વીગયે આંગલી પ્રમુખ ચોપમી
ઝપરથી લેઈને આપે તે કહ્યે । તેથી આહાર દે તે લગારેક ॥

ઝસ્કિત પિંમ વિગડણ ૧૫ । મસ્કિયં અંગુલી હિંમણા ૧૬ । ૨૭

इवे पाणसना आगार अर्थ ले बीजुं१ अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत नसामणादी पाणीथी१। नीतखाथी आठुं नष्ण पाणी३॥
 लेवामं आयामाइ१७। इअर१८सोवीर मन्त्र१एनसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीठानुं धोयणादी५बीजुं [जलं॥
 दांणो ज्ञातादी सहीत ४। दाणादी वरजीत गलेलुं ६॥१७॥
 धोयणा१०बहुलससिहं११। नस्सेइमंइअरसिहविणा१२
 वीगयजेद अधीकार पांच चार ए ठए ज्ञयवीगय ड॥१८॥
 चार चार बे बे प्रकारे । घादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस॥
 पाण१चन२चन३चन४डु५डु६ ठ ज्ञस्क डुद्राइ विगई इग
 त्रण बे त्रण जेदे अज्ञयवीहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर बार॥१९॥
 ति१डु२ति३चन४विह चन महु माई विगई बार२॥२०॥
 ज्ञयवीगय नाम[अज्ञस्का । गोल पकवान ए ठए ज्ञयवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर१घय२दहिय३तिल्लं४। गुल५पक्कन्नं६ठ ज्ञस्क विगईउ
 डुध दही घी वीगय जेद गायनुं जेसनुं । पांच जेदे डुध इवे चार
 नटंमीनुं गळीनुं गारुनीनुं । प्रकारे ॥
 गो१महिसी२नटि३अय४ पाण डुद्र अह चनरो ॥२०॥
 घृत तथा दही [एलगाण५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 नटं बीना सेसनुं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उटि विणा । तिल१सरिसव२अयसि लट ति
 गोलना बे जेद ठीलो गोल पकवानना बे जेद तेलनुं[एचन॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥२१॥
 दव गुम पिंम गुमा हो । पक्कन्नं तिल्ल घय तलिअं॥२१॥

हवे नीवीआतां३ण्तेमां दुधनां आटो घाली रांध्युं ते४खटाइ घा
पांच डाखादीकथी रांध्युं ते१घ ली रांघेए वा वलीए दुध वीगय
णा चोखाथी रांध्युं ते२ थोमा रहीत ॥

चोखाथी रांध्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीरपेया३ । वलोहि४डुधट्टि५डुधविगई गया
डाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांध्यु दुध ॥ ३२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नंबिलसहिअडुवे ॥३२॥
हवे घृतनां नीवीआतां पांच दांजेलुं१ दहीनी तरमां आटो नांखी करे
निप्रंजण१ विसंदाण २ । [ते१ ।

उषधी पकये उपरनी तरी३धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंबलादीकथीए
पकोसहि तरिअ३ किट्टि ४ मक्कघयं ५ ॥
हवे दहीनां पांच ज्ञातसहीत दही ते १ सोखरण २ ।

दहिए करंब १ सिहरणि २ ।
लुणसहीत मण्युं दही३ वस्त्रे गलेलुं४घोलमां वमां घाले ते५॥३३॥
सलवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुट्या तल१ दांजेलुं तळ्यापढी वध्युं
तिलकुटी १ निप्रंजण २ । [ते२॥

लाख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ उषधी पाक्या उपरनी तरी४तेलनी
पकतिल ३ पकोसहि तरिअ४तिलमली५॥ [मली॥५॥

हवे गोलनां पांच। साकर१ गोलनुं पाणी२ गुलपायो३
सकर १ गुलवाणाय २ पाय३ ।

खांम ४ । अरुधो उकळ्यो सेलमीनो रसए ए पांच गोलनां॥३४॥
खंम ४ अरुधकडिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावनी पुराय एवमो पुम्लो । पुम्लो पुरीत प्रमुख त्रण घाण
तल्या पढी बीजो तलाय ते ? । पढी चोथा घाणादीकनुं २ ॥

पूरिअ तव पूअ बीअ १ । पूअ तन्नेह तुरिअ घाणाईश ॥
गुलधाणी ३ जल लापसी वा वीगय स पांचमुं नीवीयातुं पोतुं
हीत ज्ञाजने पांणीथी पाक्यो आहार ४ । देइ करेलो पुम्लो ५ ॥ ३५ ॥

गुलहाणी ३ जल लप्पसि-अ ४ । पंचमो पूतिकय पुन ५ ॥ ३५ ॥

डुध दही ज्ञात उपर चार आंगु ढीलो गोल घृत तेल एक
ल सुधी नीवीआतुं ते पढी नही । आंगुल ज्ञात उपरे सुधी ॥

डुध दही चऊरंगुल । दव गुल घय तिद्ध एग जत्तु वरिं ॥

कठण गोल मांखण ए बे । लीलां पीलुं सणनां बीज जेवमो खंम
वीगयमांथी । नीवीने पच्चखाणे कळपे ते उपर नही ३६

पिंमगुल मस्कणाणां । अदा मलयं च संसठं ॥ ३६ ॥

चोखादी ड्यथी हणाणी जे रहीत आय वली ते माटे ते हणा
वीगय ते वीगयथी । एणी वीगय ते ड्य कहीये ॥

दव हया विगई विगइ । गयं पुणो तेण तं हयं दव ॥

उधरीत घृतादीक उष्ण ठ उत्कष्ट ड्य कहेठे इम बीजा
ते तेज । आचार्य ॥ ३७ ॥

उद्धरिए तत्तं मिय । उक्किठ दव इमं चन्ने ॥ ३७ ॥

तीलसांकली वरसोलादीक । तथा रायण आंबादी डाख प्र
मुख पांणी आदे ॥

तिलसंकुली वरसोलाई । रायणांबाई दस्क्वाणाई ॥

मोलिया प्रमुखनां तेल एरं । सरस उत्तम ड्य कहीये तथा लेप
नी टोपरादीकनां । कृत ॥ ३८ ॥

मोलिय तिद्धाईय । सरसुत्तम दव लेवकमा ॥ ३८ ॥

એ રીતે વીગયગત તેરહીત નીવી। ઉત્તમ જે ડ્યય તે નીવીગયમાં।
યાતાં કરંબાદી સમૃથ ડ્યય ।

વિગઈ ગયા સંસઠા । ઉત્તમ દવાય નિધિગઈયંમિ ॥

કારણ આવે કલ્પે પણ કલ્પે નહીં યાવું જે કહ્યુંહે નીસી
કારણ વીના । થ જાણે ॥ ૩૯ ॥

કારણ જાયં મુતં । કપ્પંતિ ન જુતુ જં વુતં ॥૩૯॥

વીક્રતીથી માઠી ગતીનાં વીગય સહીત જેવારે જોજન કરે
ડુલ પામે માટે જય પામે । જે સાધુ તો ॥

વિગઈ વિગઈ જીન । વિગઈ ગયં જોનું જુણ સાહુ ॥

વીગય છે તે વીક્રતીકરણ સ વિગયથી માઠી ગતીપણાને બલે
જાવવંતે છે તે । કરી પમામે ॥ ૪૦ ॥

વિગઈ વિગયસહાવા । વિગઈ વિગઈ બલા નેઈ ॥૪૦॥

હવે અજ્ઞાન વીગયના જેદ મધ મધ ત્રણ જેદે છે હવે કાણની ?
કુતીનું ? માંખીનું ? જમરીનું ? ૧ । પીઠાની ? મદીરા બે જેદે ॥

કુત્તીય ? મનિય ? જામર ? ૨ । મહુ તિહા કઠ ? પિઠ ? મજા હા
હવે જલચર ? ઘલચર ? આકાશચ ધૃતની પરે માંખણ ચાર
૩નું માંસ ત્રણ જેદે । જેદે અજ્ઞાન ॥ ૪૧ ॥

જલ ? થલ ? સ્વગ ? મંસ તિહા । ઘયવ મસ્કણ ચન અજ્ઞાન
હવે પચ્ચલાંણના જાંગા ? ૪ । મન ? વચન ? કાય ? મનવચન ? ૫ ॥ ૪૧ ॥

માણ ? વયણ ? ૬ । કાય ? ૩ । માણવય ? ૪ ।

મનકાય ? ૫ । વચનકાય ? ૬ । મનવચનકાય ? ૭ । ત્રીકયોગી એ સાત સાત જે ॥

માણ તણ ? ૮ । વયતણ ? ૯ । તિજોગિસગિસત ? ૭ ॥

કરણ કરાવણ અનુમોદને ઢીક અતીત અનાગત વ્રતમાન કાલે
ત્રીક સંજ્યોગ સહીત । એકસો સમતાલીસ ॥

कर१कार२णमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज्ञांगा कछा जे का लेनार धणिए पोते मन व ॥यं४१॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च उत्त काले । सयं च मणवयतणूहिं पालणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज्ञांगा चार थाय जाण जाण ?
नार पासे पच्चस्काण करे ? । जाण अजाण २ अजाण जाण ३ अजाण
अजाण ४ तेमां प्रथम त्रणनी आइावे ४३

जाणग जाणग पासति- जंग चनगे तिसु अणुना ॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाढ्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ १ पालिअ २ सोहिअ ३ ।
तरयुं ? कीर्त्युं ? आराध्युं ? ए ठ जेदे सुध जाणवुं ॥
तिरीअ ४ कीट्ठिअ ५ आराहिअ ६ ठ सुधं ॥
पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल थये पारे ते ? ॥ ४४ ॥

पच्चस्काणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं ॥४४॥
पालीअं ते वारंवार करयुं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते ? । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअ पुण पुण सरिअं । सोहिअ गुरुदत्त सेस ज्ञोअणज
तरीत ते कस्या काल सुधी अ कीर्तीत ते ज्ञोजन करता अवसरे
थवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहिय काले । किट्ठिअ ज्ञोअण समय सरणा
इणे प्रकारे आचरयुं वा आदरयुं अथवा ठ जेदे सुधी ॥४५॥
आराध्युं वली ते ६ ॥ जेम लीधुं तेम सबइणा ? ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा वसुधिसदइणा ?

करबुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो कष्टे पण ज्ञांगे नही ते? संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी? इति ॥
पाठ ज्ञे मनमां ? ।

जाणण१ विणयण३ ज्ञासण४। अणुपालण५ ज्ञावशुद्धति६
पञ्चस्काणुं जे फल । आलोके परलोके घाय बे जेदे वली ॥ ४६ ॥

पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डुविहं तु ॥

आलोके फल धमीलकुमारा दामनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंसे ठे ॥ ४७ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥

पञ्चस्काण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खारुयुं तेम ।

पञ्चस्काणमिणं से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिठ्ठां ॥

पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीमा तेणे
रहीत एवुं ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुखं अणाबाहं ॥ ४८ ॥

ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाप्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्यं समाप्तं ॥

इवे इंदियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंदियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पंमित वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसुं हुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पंमित तं पसंसिमो निच्चं ॥

इंदिरूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुट्युं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

ए१

नीरंतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरेहिं सया । न लुट्टिअं जस्स चरणधणं ॥१॥
इंदिरूपीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
अहर्नीस ॥

इंदियचवल्लतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥
तेहने ज्ञावि वा विचारी ज्ञ रोके वीतरागनां वचनरूप रासमी
वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअजवसरूवो । रुंजई जिणवयणरसीहिं ॥५॥
इंदिरूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण देइस
होटा । नही वीस्तरवा ।

इंदियधुत्ताणमहो । तिखतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥
ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक कण ते पण वर्ष कोरु स
नीधे । मान दुःख थसे ॥ ३ ॥

जई दित्रो तो नीज । जह्ण खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥
नही झीती इंदियो जेणे ते काष्ट वा लाकमानी परे घुणवा काष्ट
इनुं चारीत्र । ना कीमाये करुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कठवं घुणेहिं कीरई असारं ॥
ते कारण माटे हे धर्म अर्थि ! झीतवी इंदियो उद्यमे करीने ॥४॥
साहासीकथी श्रीरपणे ।

तो धम्महीहि दढं । जइअव्वं इंदिय जयंम्मि ॥४॥
जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । कोरु रत्न हारे वा उगाय कोई नरा ॥
जह्ण कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥
तेम अढ्य सुख बांतीथी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यमां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुच्चविसयगिद्धा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥५॥
तीक्ष्णमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याधी दुःख बली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरधी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । इहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥
ते जोगवतां क्रोड्यो जवे प माटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निष्ठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥६॥
जोग जोगवतां मीठा पण कर्म कीपाकनां फल तुल्य खातां
उदय आवे कम्वा । मीठां ए खसनुं ॥

जुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुद्धाश्मे ।
खणबुं सदाय दुःख उपजावणहा आपे नीजमतीये मानेला
रवे । सुखवात्ताने ॥ ७ ॥

कहुअ कंमुअ आणव दुस्क जणया दाविति बुद्धिसुहे ॥
मध्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा इमेस खोटा अज्जीप्राय
आंतीथी आतुर थयो थको । संधीपद ।

मद्यन्त्रे मयतिन्नअव सययं मिच्छान्निसंधिप्पया ।
जोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
नीमां जन्म । जोग मोहोटा वैरी ॥ ८ ॥

जुत्ता दिंति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महावैरिणो ॥९॥
समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्चे ॥
सक्का अग्गी निवारेनुं । वारिणा जल्लिउवि हु ॥

सर्व समुझेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । कीये ॥ ९ ॥

सबोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारनु ॥१०॥

विषनीपरे सुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एव
ग अति । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरा । परिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या । आज पण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काल मणांत जुता । अज्जवि मुतुं न किं जुता ॥१०॥
वीषयरस रूप मदीराये उन्मत जुक्त अजुक्त प्रतेनथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुताजुतं न याणई जीवो ॥
जुरीस दिनपणे करी पढी । पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकरा ११
दुरइ कलुणां पढा । पतो नरयं महाघोरं ॥११॥
जेम लिंबना वृहे उपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीगो ।

जह निंबडुमुप्पन्नो । कीमो कमुअंपि मन्नए महुरं ॥
तेम मोहनां सुखथी उपरांगं संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कहेवे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुस्का । संसारडुहं सुहं बिंति ॥१२॥
रे जीव ! अथीर चंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारक एहवां पापने ॥
अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥
दुःखकारी गतीजनां कार । वीरम्य वा पागे उत्तर एहवा जोगो
षा प्रत्येथी । थी ॥ १३ ॥

डुगइ निबंधणाणं । विरमसु एअ्राण जोगाणं ॥१३॥
पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वीषे जुवनपती
न योगवीषय ते काम काया आदी देवने वीषे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोगे । वीषे ॥

पताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥

तोहे पण न अइ जीव तुं जेम अग्नि सघलां लाकनां नांख
जने त्रसी वा संतोष । वाथी तेम ॥ १४ ॥

न य जीव तुद्य तित्ती । जलणस्सव कछनियरेण ॥ १४ ॥

जेम किंपाकवृक्षनां फल दर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
दिके मनोहर । री खातां वा जोगवतां थकां ॥

जहा य किंपाग फला मणोरमा । रसेण वन्नेणय जुजमाणा

ते फल खुटामे जीवत प्रते पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥

ते खुटुए जीविअ पचमाणा । एउवमा कामगुणा विवागे ॥ १५ ॥

सर्वगीत ते केवल वीलाप ठे । सर्वनाटक जीवने दुःखदाइ ठे ॥

सबं विलवियं गीअं । सबं नटं विमंवाणा ॥

समस्त आज्ञूषण वा घाराणां सघलां काम ठे ते असातादाय
जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥

सबे आज्ञरणा जारा । सबे कामा उहावहा ॥ १६ ॥

देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुद्गलीक
मीत्वपणुं । जोगो पण ॥

देविंद चक्रवटि-तणाइं रजाइं उत्तमा जोगा ॥

पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं त्रसी पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥

पत्तो आणंतखुत्तो । न य हं तत्तिं गठ तेहिं ॥ १७ ॥

आ चारगति संसार चक्र ब्रमणे । समस्त पुद्गल में घणीवार ॥

संसार चक्रवाले । सबेविअ पुग्गला मए बहुसो ॥

आहाखा सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

આ ।

ગવ્યાથી ત્રસી હું ॥ ૧૮ ॥

આહારિઆય પરિણા-મિઆય નય તેસુ તિતોહં ॥૧૮॥
લેપાવાપણું હોય જોગ વીણયે । પણ અજોગી જીવ ન લેપાય સર્વ કર્મે ॥

ઝવલેવો હોઈ જોગેસુ । અજોગો નો વિલિપ્પઈ ॥

જે જોગી નર તે ફરે સંસારના । જે અજોગી નર તે મુકાય સર્વ
દુઃખમાં । પ્રકારનાં કર્મથી ॥ ૧૯ ॥

જોગી જમઈ સંસારે । અજોગી વિપ્પમુઞ્ચઈ ॥૧૯॥

લીલો તથા સુકો એ બે આપસ એહવા ગોલા માટીમયના ॥
માં અશ્રમાયા ।

અદ્વો સુકો ય દો બૂઢા । ગોલયા મદિઆમયા ॥

તે બે નાંખ્યા વા પટક્યા જીં । તેદમાં જે લીલો હતો તેતો તીહાં
ત નપર । ચોટી રહ્યો ॥ ૨૦ ॥

દોવિ આવમિઆ કૂમે । જો અદ્વો સો તહ લગ્ગઈ ॥૨૦॥

એ રીતે ચોટે વા વલગે માઠી એહવા જે નર કામની લાલસા
મતી વા બુઢીના ધણી । વા ડહાવાલા ॥

એવં લગ્ગંતિ ડુમ્મેહા । જે નરા કામલાલસા ॥

ને જે વિરતીવંતો તે કામ જોગમાં ન લાગે । જેમ સુકા ગોલાની પરેશ ॥

વિરતાન ન લગ્ગંતિ । જહા સુકેઅ ગોલપ ॥૨૧॥

ઘાસ તથા કાષ્ઠથી અગ્નિ ન લવણસમુદ્દ હજારો નદિયોથી
ત્રસી પામે । ન ત્રસી પામે ॥

તણકઠેહિ ચ અગ્ની । લવણસમુદ્દો નઈસહસ્સેહિં ॥

તેમ ન આ જીવને સકીયે । ત્રસી કરવાને કામ જોગથી ॥૨૨॥

ન હમો જીવો સક્કા । તિપ્પેનં કામ જોગેહિં ॥૨૨॥

જોગવીને પણ જોગનાં સુ દેવતાનાં મનુષ્ય જુમીચર તથા

ख प्रते ।

चुत्तुणवि जोगसुहं ।

पीमाय नरकने वीषे मदा
बीहामणां ।

विद्याधरमां वली प्रमादे करी॥

सुरनरखयरेसु पुण पमाणं ॥

उकलतुं मदा उष्ण त्रांबु पीतां
थकां ॥ १३ ॥

पिऊइ निरएसु जेरव । कलकलतउ तंबपाणाइं॥१३॥

कोण तेहवो ठे के लोत्रे कोनुं न रमणीये जोलव्युं हृदय ते
करी न इणायो । हवो ॥

कोलोत्रेण न निहउ । कस्स नरमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण कखो । कोण लीन न थयो वीषय थकी॥१४॥

को मच्चुणा न गहिउ । को गिद्धो नेव विसएहिं ॥१४॥

हवे वीषयनां सुख केवां ठे अळपका अतिकामनाथी दुःख अ
ल सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुस्का बहुकाल दुस्का । पगाम दुस्का अनिकाम
संसारमां सुखथी मुकाववुं तेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुखस्स विपक्कजूआ । खाणी अणत्तणन कामजो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोटो ग्रह सघला ड [गा॥१५॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणं पन्नवो । महागहो सव्वदोस पायही ॥

कामरूपीउ ग्रह दुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयुं ठे समस्त
माठो । जगत् ॥ १६ ॥

कामग्गहो दुरप्पा । जेणज्जिज्जुअं जगसव्वं ॥१६॥

जेम खसवालो खसप्रते । खणतोथको दुःखने पण माने ठे सुख प्रते॥

जह कहुँस्रो कहुँ । कंमुअमाणो उहं मुणइ सुक्कां॥

મોહે મુંઝાયા આતુર થકા તેમ કામ જે દુઃખ તેહને સુખ
જે મનુષ્ય । કરી કહે બે ॥ ૧૭ ॥

મોહનરા મણુસ્સા । તહ કામહું સુહં વિંતિ ॥૧૭॥
સાલ સમાન એ કામ બે વીષ કામ તેજ સર્પ જે ઝમ વીષવં
સમાન પણ એ કામ બે । ત તેહવી ઉપમાયે બે ॥

સદ્ધનં કામા વિસં કામા । કામા આસીવિસોવમા ॥
તે કામની પ્રાર્થના કર અણજોગેવે પણ અતિ કામવંઘાથી
તાં થકાં । થાય દુર્ગતી ॥ ૧૮ ॥

કામે પહે માણા । અકામા જંતિ દુગ્ગઈ ॥૧૮॥
વીષયનિ વાંઘા જોતો વા અ પમે સંસારૂપ સમુદ્ધ ધોર વા
પેહા રાખતો જે જીવ તે । બીહામણામાં ॥

વિસા અવશ્કંતા । પમંતિ સંસારસાયેર ધોરે ॥
ને જે જીવ વીષય થકી નીર તરે વા પાર પામે સંસારૂપ કં
પેહા વા અણવંઘક તે । તાર થકી ॥ ૧૯ ॥

વિસાસુ નિરાવિસ્કા । તરંતિ સંસારકંતારે ॥૧૯॥
ઘલાયા વા ઠગાયા વીષય ને જેણે વીષયની અપેહા ન કરી તે
ની અપેહાવંત । ગયા અવિઘ્નપણે ॥

ઠલિઆ અવશ્કંતા । નિરાવશ્વા ગયા અવિઘ્નેણા ॥
તે કારણ માટે પ્રવચન વા કામથી નીરાપહ્વણે થવું કામવાં
સીઝાંતનો એજ સારકે । ઠા ન કરવી ॥ ૨૦ ॥

તમ્મા પવયણ સારે । નિરાવશ્કેણ હોઅવં ॥૨૦॥
વીષયની અપેહા રાખેતો જી વીષયની અપેહા ન રાખેતો તરે
વ પમે સંસાર સમુદ્ધમાં । હુસ્તર જવ ઠંઘ સમુદ્ધ ॥

વિસયાવિસ્કો નિવમ્મ । નરવિસ્કો તરઈ હુત્તરજવોહં ॥

જેમ દેવીના હીપમાં મણી એ જાડ બેનું ડટાંત ઢીચારું ॥૧૧॥
જિનરહીત તથા જિનપાલ ।

દેવીદીવસમાગય-જાનઅજુઅલેણ દિઠંતો ॥ ૩૧ ॥

જે અતિ આકરાં ડુઃખ । જે વહી સુખ ઉત્તમ વા શ્રેષ્ઠ ત્રણ લોકમાં ॥
જં અઈ તિસ્કં ડુસ્કં । જંચ સુહં ઉત્તમં તિલોઅંમિ ॥
તે જાણજે હે જવ્ય વીષયની । વહી તે ડુઃખ હેતુ ને સ્વયંતે સુખ
હેતુ સર્વ ॥ ૩૨ ॥

તં જાણસુ વિસયાણં । વુઠ્ઠિસ્કયહેનઅં સઘં ॥ ૩૨ ॥

ઈંડિયોના વીષયમાં જે આ પમે ઢે સંસારરૂપ સમુદમાં જીવ
સક્ત વા લીન ઢે તે । વા પ્રાણી ॥

ઈંદિઅવિસયપસત્તા । પમંતિ સંસારસાયરે જીવા ॥

જેમ પંચીની ઢેદાઈ પાંચો તેમ મનુષ્ય પણ જલા શીલ આચાર
ને હેઠો પમે । ગુણરૂપ પાંચ રહીત ॥ ૩૨ ॥

પસ્કિવ ઞિત્રપસ્કા । સુસીલગુણપેહુણવિહૂણા ॥૩૩॥

ન જાણે જેમં ચાટતો થકો । મોહોટું હારુકું જેમ સુનક વા કુતરો ॥

ન લહઈ જહા લિહંતો । મુહસ્ત્રિઅં અઠિઅં જહા સુણત ॥

પોતાના સોસે તાલુઆની રસી વીશેષ ચાટતો થકો માનેઢે સુ
પ્રતે । સ્વ પ્રતે ॥ ૩૪ ॥

સોસઈ તાલુઅરસિઅં । વિલિહંતો મન્નણ સુસ્કં ॥૩૪॥

સ્ત્રીની કાયાનો સેવનાર ન પામે કાંઈ પણ સુખ તેમ પુરુષ તો
વા જોગવનાર । પણ ॥

મહિલાણકાયસેવી । ન લહઈ કિંચિવિ સુહં તહા પુરિસો ॥

તે માનેઢે રાંક વા બાપમો । આપણી કાયાને પરિશ્રમ વા સ્વેદ
કરી સુખ પ્રતે ॥ ૩૫ ॥

सो मन्नए वराठ । सयकायपरिस्समं सुक्कं ॥३५॥

अतिसय सम्यग् प्रकारे कीडांइ केलीमां वा कीनामां नथी
जोतां थकां । जेम सार ॥

सुधुवि मग्गिज्जंतो । कच्चवि कयलीइ नत्ति जह सारो॥
इंडीना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यण्णे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्ति सुहं सुधुवि गविठं॥३६॥
स्त्रीना शृंगाररूपीया त वीलासरूप बेला वा वेहेवानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विल्लासवेलाइ जुवणजलाए ॥
कीया कीया जममां पुरुष नारीरूप नदीमां न रुबे एट्ठे
जे एहवी । काकोक्कीये रुबेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिर्नइए न बुडंति ॥३७॥
शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंमी वा जाजन एहवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कल्लेसनी करणहारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किल्लेस
वैररूप अग्नि प्रगट करवा दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी]॥
नेअरणीना काष्ठसमान । पक्की वा उपरांठी ॥ ३८ ॥

वडर विरोयण अरणी । दुस्सखणी सुखपमिवस्का ॥३८॥
अजाण्युं मननुं जे पराक्रम वा साथे साचो कुण जे उच्चम वा
सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनामनासिद्धं तरइ॥
कंदर्प वा मन्मथनां वाणनुं इष्टी होजे मृगाकी वा मृगलो
प्रसर तेहनो समोइ एहवी । चनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ढोहे मयन्हीणं ॥३९॥
परीहर वा तज ते कारण माटे तेहनी । इष्टी जेम इष्टीवीष सर्प तेम॥
सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिं दिठ्ठी विसस्सव अहिस्सजं
हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
रमणी वा स्त्री तेहनांनयणबाण । जे प्राण तेहने नास पमारुसे ४०
रमणिनयणबाणा । चरित्तिपाणे विणासंति ॥४०॥
सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंदिन जीतेलो पण
गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं-गनुवि विजइंदिनवि सूरुवि ॥
मन धीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
नर पण ठलाय । हुइ वा माठीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसाईहि खुम्माहिं ॥४१॥
मीण मांखण बीडवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ढीलां थाय । ना समीपमां ॥

मयण नवणीय विलज । जह जायइ जलण संनिहाणं मि॥
तेम स्त्रीनां समीप जवाथी । ठीलुं थाय मन मुनिनुं पण तो
बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४१ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विद्वइ मणो मुणीणं पि॥४२॥
नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिण्ठ मंथर गईहिं ॥
स्त्री अने नीमगा वा नदि परवत मोढोटा पण जेदे वा ज्ञांगी
तेहनी परे । नांखे ॥ ४२ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआविजिजंति४३
 वीषयरूप जल ठे जेहमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुजावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेलुं॥
 विसय जलं मोहकलं । विलासविष्टोअ जलयराइत्रं ॥
 मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुड प्रते धीर पुरुषो॥४४॥
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंद्रीरा ॥४४॥
 यद्यपी वा जो पण घरवास वली तपे करी डुरबल थयुं ठे अंग
 नोसर्व तज्यो ठे संग जेणे । तथापी संसारमां पमे ॥
 जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहाविपरिवमइ ॥
 स्याथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पमे जेम उपकोशाने जुव
 मेलाप परीचयथी । ने सिंदगुफावासी साधुनी परे॥४५॥
 महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमूणिवा ॥४५॥
 समस्त ग्रंथी मुक्यो ठे जेणे । सीतलजुत थयोठे जे प्रसांत मनठे जेहनुं
 सबगंग्यविमुक्तो । सीईन्नून पसंतचित्तो अ ॥
 एहवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 हवा नीलोत्तरीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥
 जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥४६॥
 श्लेष्म वा बलखामां पमेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा सरीरने पण । मुकावाने ॥
 खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मन्निआविमोएनं ॥
 तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 पर्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥
 तह विसयखेलपमिअं । न तरइ अप्यंपि कामंधो॥४७॥
 जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नीश्वे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं खहइ वीअरान । सुखं तं मुण्डसुच्चिअ न अत्रो ॥

जेम न प्रताशुकर वा जुंरुसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४७॥

नहि गता सूअरन । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥४८॥

जे आजपण जीवने । वीषयने वीषे दुःखना आश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु दुहासु वेसु पम्बिंदो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही जलंधवा यो

ग्य ठे मोहोदो मोह ॥४९॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंधणीजो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला

रमे वीषयने वीषे ते जीव संका

जीव ठे ।

रहीतपणे ॥

जे कामंदा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे बली जिनवचने राता वा

ते जीव बीहीकण थइ तेदथी

लीन ठे ।

वीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिएवयणरया । ते ज्नीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमनपीत नसो मेजानुं फोफसं ।

असुइ मुत्त मल पवाहरूपयं । वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हारुनो करं चांबनीये करीते सर्व प्रगादीत वा

नीन ।

ढांकेलुं एइवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहृ करंरुयं । चम्ममि तं पच्चाइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वीष्टाए करी मीश्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयां ॥५१॥

त वली ।

आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्त पुरीस मीसं । सिंघाण खेलाइअ निश्चरंतं ॥

एइवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

નરને જે બુઢીહીન તેહને ॥૫૧॥

એઅં અણિચં કિમિઆણ વાસં । પાસં નરાણં મદ્ બાહિરા
પાસલે કરીને પાંજરે કરીને । બંધાયઠેચોપદ તથા પંચી ॥૫૨॥

પાસેણ પંજરેણ ય । બદ્યંતિ ચઉપયાય પસ્કીડ ॥

એમ સ્ત્રીરૂપ પાંજરાએ કરીને । બંધાયા પુરુષ કલેસને પામેવા સદે ५૨

ઇઅ જુવર્ડપંજરેણ । બદ્ધા પુરિસા કિલિસ્સંતિ ॥૫૩॥

અહો લોકો મોહરૂપીન મોહો જે કારણ માટે હમારા જેહવા
ટો મદ્ધ ઠે । પણ નીશ્વે ॥

અહો મોહો મહામદ્ધો । જેણં અમ્મારિસાવિ હુ ॥

જાણતા બુઝતા પણ અની તોદે પણ વીરમતા નથી એક ક્ષણ
ત્ય સંસારીક સંબંધ । વાદણ પલ કાલ માત્ર નીશ્વે ॥૫૪॥

જાણંતાવિ અણિચત્તં । વિરમંતિ ન સ્વણંપિ હુ ॥૫૫॥

જુવતી વા સ્ત્રી સંઘાથે સંસર્ગ જાણે સંસર્ગ કરેઠે સમસ્ત દુઃખની
વા મેલાપ કરતો થકો । સાથે ॥

જુવર્ડિહિં સહ કુણંતો । સંસર્ગિં કુણંદ સયલહુસ્કેહિં ॥

નથી નંદરને સંસર્ગ વા મેલાપ કરવો । થાય સુખ સંઘાથે બીલામની ५૫

નહિ મૂસગાણ સંગો । હોઈ સુહો સહ બિલામેહિં ॥૫૫॥

વાસુદેવ મહાદેવ બ્રહ્મા । ચંદ્ર સૂર્ય સ્વામી કાર્તિકાદિક પણ જે દેવા ॥

હરિહરચતુરાણણ-ચંદ્રસૂર્યચંદાણોવિ જે દેવા ॥

સ્ત્રીનું દાસ વા ઘાકરપણું । કરે તે માટે ધીક્કાર ધીક્કાર વીષયની
ત્રસ્નાને ॥ ૫૬ ॥

નારીણ કિંકરત્તં । કુણંતિ ધિદ્ધી વિસયતિણા ॥૫૬॥

સીત વા તાલ્ય ઝસ્ત વા તાપ સ્ત્રીને વીષયે આસક્ત થયા થકા
તે સહન કરેઠે મૂર્ખ નર અવીવેકવંત ।

सियंच जणांच सहंतिमूढा । इन्हीसु सत्ता अविवेच्यवंता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेववत् ॥ ५७ ॥

इलाइपुतं चयति जाई । जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां डकर एहवां [॥५७॥
पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुत्तूणवि जीवाणं । सुडकराईंति पावचरियाईं ॥

एक ज्ञीले समस्या करी पूढ्युं हे प्रज्जु । ते वचन सांजली वैरागे चारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिधो ते सातेज । लीधुं ते मुनिने नमो ॥५८॥

जयवं जासा सासा । पद्याए सोइ णमो ते ॥५८॥

जलना बींडुवत् चपल एहवुं अश्रीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे । वीनासी सरीर ठे ।

जललवतरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो॥

ते तुठ वा थोना सुख ब्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुठ कामजोग सेवेठे ते । गमेना ॥ ५९ ॥

तुहाय काम जोगा । निबंधणं दुस्सलस्काणं ॥५९॥

हाथी जेम पंकीलवा कीचनवा देखतो थको थल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमी पण न आवी सके कीनारे ॥

नागो जहा पंकजलावसन्नो । डुहुं थलं नाजिसमेइ तीरं॥

एम जीव कामगुणमां ग्रध वा जला धर्म मारगे नश्री रक्त
लीन थया ते । वा लीन थता हवा ॥ ६० ॥

एवं जीअ्रा कामगुणेषु गिद्धा । सुधम्ममगे न रया हवंती

जेम वीष्टाना पुंज वा कमी वा कीनो सुख प्र [॥६०॥

ढगलामां खुच्यो जे । ते माने सदाकाल ।

जह विठपुंजखुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरूप असुचीमां जीव ते पण जाणे सुख मूर्ख ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रतो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥
जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे दुःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय । आ जीव ।

मथरहरोव जलोहिं । तहवि हु दुप्परउ इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस जवो जव थाये नही त्रपती ॥६२॥
मां ग्रध थयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न तत्ति ॥६२॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे उन्नटरूप आदेमां वीवीष वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसद्या जीवा । उप्रमरूवाइएसु विविहेसु ॥
जवसत्त सदश्च दुर्लभं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्म ॥६३॥

जवसयसहस्स डलहं । न मुणांति गयंपि निअजम्मं ॥६३॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर मुकी लाजने पण केटलाएक
वस अएला संका रहीत ॥

चिठंति विसयविवसा । मुतू लज्जंति केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म वीषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणांति केवि मराणं । विसयंकुससद्धिया जीवा ॥६४॥
वीषयरूप वीष थकी जीव । श्री बीतराग कथीत धर्म प्रतेहारी
ने खेदनी बात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिण्ण हानरयं ॥

जायते जेम चीत्रमुनिये घणु बाख्यो ज्ञाइ ब्रह्मदत्त चक्रवर्तीनृप ॥६५॥

वञ्चंति जहा चित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिवो ॥६५॥

धीकार धीकार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मूकीने ॥

धीधी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुतूणं ॥
चारगतीमां ब्रमणरूप बीटं पीएणे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानुं कारण । ॥ ६६ ॥

चउगइ विमंवाण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥६६॥
मरणांत कष्ट आवे अके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥
तेनर पण नीश्वे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह अकी
ले ललीत वा दीनवचन । घेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणंति लद्धि । बालाणं नेहगहगहिला ॥६७॥
शक वा इंड पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरुंबर
मर्थ आय । वीस्तख्यो जेहनो ॥

सक्कोवि नेव संकइ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥६८॥
तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निययदासतं ॥६८॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रज्जुनो ज्ञाइ वली व्रतधा
त्मानो धणी । री वली ते जवमां मोक्षगामी ॥

जउनंदणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥
एहवो रहनेमी गफामां रहे राजिमती संघाथे वाउपर वीषयबु
लोतेणे राजमती साधवीने । हि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥

मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल
हवा ! पुरुष चढया ॥

मयण पवणेण जइ ता-रिसा विसुरसेल निचला चलीया
तो पाका पांढरा जेवा प्राणीनुनी ॥ बीजा जीवोनी शी वात केहेवी ७०

ता पक्कपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥

जीते सुखे करीने नीश्वे । सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पंति सुहेणं चित्र । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥

पण एक नीश्वे दुःखे झी एक कंदर्प ते केहवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोहसुखथी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय दुज्जेठ । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥

वीखमी वा वांकी ठे वीषयनी अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥

अति दुर्जय ठे इंडियो । तेमज चपल एहवुं चीत्त मन ॥ ७२ ॥

अइ दुज्जेआणि इंदि-आणि तह चंचलं चित्तं ॥ ७२ ॥

मागे मल उपजे अरती उपजे रोग आय दाघज्वरादिक घणां
असुख वा नही सुख उपजे । कारनां दुःख आय ॥

कलमल अरइ असुखा । वाही दाहाइ विविहडुस्काइ ॥

जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाय्या ठे तेहने ॥ ७३ ॥

मराणं पिहु बिरहाइसु । संपज्जइ कामतविआणं ॥ ७३ ॥

पांच इंडिना वीषय प्रसंगने अर्थे ।

पांचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

મન વચન કાયા એ ત્રણ નહીં સંવરીસ્યતો ॥

મણ વયણ કાયા નવિસંવરેસિ ॥

તે વાહે છે કાતી વા ઢરી ગલાની જગ્યાએ

તં વાહિસિ કત્તિઅ ગલપણસિ ।

જો આઠ કર્મ નહીં નીજરે વા નહીં ઘટામે તો ॥ ૭૪ ॥

જં અઠકમ્મ નવિ નિજ્જરેસિ ॥૭૪ ॥

સ્યું હે જીવ તું અંધ છે ? સ્યું અથવા તેં ધંતૂરો શાધેલ છે

કિં તુમંદ્રોસિ કિંવાસિ ધતૂરિન ।

અથવા સ્યું સંનીપાતે કરી વેંટાણો છે ? ॥

અહવ કિં સંનિવાણા આનરિન ॥

તું અમૃત સમાન ધર્મ જેને વીષનીપરે અવગણે છે ।

અમયસમ ધમ્મ જં વિસવ અવમન્નસે ।

વીષયરૂપ વીષ વીષમ વા આકરું તે અમૃતપરે બહુમાને છે ॥૭૫॥

વિસય વિસ વિસમ આમયંવ બહુ મન્નસે ॥૭૫॥

તેહજ તદારું જ્ઞાન વીજ્ઞાન ગુણનો આમંબર ।

તુજિ તુહ નાણ વિન્નાણ ગુણમંબરો ॥

અગ્નિની જાલાને વીષે પરતો જેહ જીવ નીરજ્જર ॥

જલણજાલાસુ નિવમંતુ જીયનિપ્પરો ॥

પ્રકૃતી વીપરીત કામને વીષે જે રાચે છે ।

પયહ વામેસું કામેસું જં રક્કસે ।

જેણે કરી વલીવલી પણ નરકનાં દુઃખની અગ્નિની જાલમાં પચીસ

જેહિં પુણ પુણવિ નરયાનલે પચ્ચસે ॥૭૬॥ [॥૭૬॥

બાલીને બાવનાચંદન રાખને અર્થે ।

દહહ ગોસીસ સિરિસ્કંમ બારકણ ॥

बोकनो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणांठमेरावणां विक्रए ॥

इभीत दाइ कळपव्रक्त तोनीने एरंनो ते वावे ।

कप्पतरु तोमि एरंन सो वावए ।

जुज वा थोना वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारे ठे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहिं माणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोक्षमार्ग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमगं विआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु थोमुं आपणुं ॥ ७८ ॥

विणिअट्ठिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥ ७८ ॥

मोक्षमार्गमां रद्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषया ॥

सिवमग संठिआणवि । जह दुळेआ जिआण पण विस

ते बीजुं कांइ पण जगतमां । दुर्जय नथी समस्त एटले स [या ॥

र्व जगतमां वीषय समान ॥ ७९ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुळेअं नत्ति सयलेवि ॥ ७९ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उप्रम रुवा । दिघा मोहेइ जा माणं इत्ती ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परीहरे वा अती

वेगलो रडेजे ॥ ८० ॥

आयहिअं चिंतता । दूरयेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विन्नाणं तह तवंपि वेरगं ॥

जाय कणमां सर्व । वीषयरूप बीषे करीने साधुनुं पण ॥ ८१ ॥

वच्चइ खाणेण सच्चं । विसयविसेण जइणंपि ॥ ८१ ॥

अरे जीव ! मती विकल्पीत । आंख मेंची उघादे एटलाकाल स
बंधी सुख लालसांए केम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेष सुहलालसो कहं मूढ॥

सास्वतां सुख एह समान हारीश चंडमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते । निरमल जस ॥ ८१ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ॥ ८२ ॥

बढ्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार बाले सघलुं पण
तेहथी । वा तथा

पङ्कलिउ विसयअग्गी । बरित्तारं महिऊ कसिणंपि॥

समकितने पण वीराधे वा जांगे खंमे । अनंत संसार बधारवापणुं करे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अण्णत संसारअं कुळा ॥ ८३ ॥

बीहांमणा जव कंतार वा वीषम वा आकरी जीवने वीषयनी
वनने वीषे । ब्रह्मा ॥

जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विसयतिण्यउ॥

जे ब्रह्माये नम्या चउद । पूरवी सरीखा ते पण रूले वा
रऊले नीश्वे नीगदेमां ॥ ८४ ॥

जीए नमिया चउदस । पुर्वीविरुद्धंति हु निगोए॥ ८५ ॥

खेदे वीषम अती खेदे अती वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध अइने
वीषम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसया जीवाण जेहिं पमिबद्धा॥

जायबे जवरूप समुडमां अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुड केहवो बे । पार नही ॥ ८६ ॥

हिंमंति जवसमुदे । अण्णतडुस्काई पावंता ॥ ८७ ॥

हे जीव ! नही आदरीस इइ वीषय जीवने बीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विज्जते असमा ॥

क्रीण वा अल्पकालमां दिवेलो ते कारण माटे ते वीषयणी स्यो
थोमा कालमां नास पामे ठे । नीश्वे प्रतीबंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खणदिघा खणनघा । ता तेसं को हु पम्बिघो ॥ ८६ ॥

शत्रु वीष पीसाच । वैताल हुतजुग् वा अग्नि पण बलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाउ । वेआलो हुअवहो व पज्जलिउ ॥

ते शत्रु आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने वीषे ८७

तं न कुणइ जं कुविआ । कुणंतिरागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुस्सलस्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सघलां सुखा ८८

जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुखाइं ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा पर्यो संसाररूप समुद्धमां जीव ॥
नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविण । पम्भि संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं अणुहवई किलेसं । तं आस्सव हेउअं सव ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमांही वीधी स्त्रीरूपे करीने मांमी ठे जाल वा
ये वा कर्म वा वीधात्राये । फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंमीअं जालं ॥

बंधाय ठे जीहां वा जेइ मनुष्य तीर्यच वैमानीक देव जुवन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ ९० ॥

बद्धंति जन्तु मूढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ ९० ॥

वीषम वीषयरूप सर्प । जेणे मंस्या वा करव्या एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विसयजुअंगा । जेहिं मसिया जिआ जववांमि
केश पामे दुःखरूप अग्रिये चोरासीलाख जीवाजोनीने वीषे
करी । ॥ ९१ ॥

कीसंति डहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ९१ ॥
संसार मारग वा पंथ तेरूप तेदमां वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा उस्सरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुकिआ जीवा ॥
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ९२ ॥

हिय महिअं अ मुणांता । अणुहवंतिअणंत दुस्काइं ॥ ९२ ॥
हा हा इती खेदे के दुःखे अंत वीषयरूप घोमा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डुष्ट । उलटा सीक्तीत लोकमां ॥

हा हा डुरंत डुठा । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
जयंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ९३ ॥

जीसणजवामविए । पामंति जिआण मुद्धाणं ॥ ९३ ॥
वीषयरूप पीपासा वा तरसा रक्त वा लीन अया स्त्रीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विसय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंकिल सरंमि ॥
दुःखीया दीन स्त्रीन अइने । रुखे वा रझखे एहवा जीव संसार

डहिया दीणा खीणा । रूढंति जीवा जववणंमि॥ए४॥
गुणकारी ठे अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
बांधे ते हे जीव ।

गुण कारिआइं धणिअं । धिइ रजु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणीइंडियो प्रते । जेम बलवंत नीजंत्रा वा बांधेला घोमानी परे
नियआइं इंदिआइं । वद्धि निअत्ता तुरंगुव ॥ए५॥
मनजोग वचनजोग कायजोग जले प्रकारे बांध्या थका पण गुण
प्रते । करता थो ॥

माण वयाण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति॥
ते जो नही बांध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
री जांगे वा खंमे । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण जजंति । मत्तकरिणुव सीलवणं॥ए६॥
जेम जेम दोष वीरमीस वा जेम जेम वीसयथी थइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरगं ॥
तेम तेम नीश्वे जाणजे । दुकमुं थाय तेदने मोक्षपद ॥ए७॥

तह तहवि त्रायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥
डुकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन वर्तते थके॥

डुकर मेएहिं कयं । जेहिं समझेहिं जुवणजेहिं ॥

जाग्युं वा नसाम्युं इंदिन धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ए८ ॥

जगं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विलगोहि ॥ए८॥

ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास हुं हुं ते संजमधर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणं ॥
अर्धी आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अधत्ति पिच्चरीउ । जाण न हिअए खमुकंति ॥ एए ॥
किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रही
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंठसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥
तो पी पूर्वे कहा जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
षय तेथी वीमुख अइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेगरसायणं निच्चं ॥ १०० ॥
एम समाप्त थयुं इंडियशतक टबार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

हेवे वैराग्य नामा शतक टबार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसंमधि वेदना मन समंधि पी
मा प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नत्ति सुहं वाहिवेयणापजरे ॥
एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणाइ जिणदेसिअं धम्मं ॥ १ ॥
आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे धन्याविकनी

ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे । प्राप्ती ॥

अङ्गं कष्टं परं परारि । पुरिसा चिंतति अन्नसंपत्तिं ॥
पण हाथमां आवेलुं ऊरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ १ ॥

अंजलिगयंव तोयं । गलंतमान न पिहंति ॥ २ ॥
हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज नीश्वे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे ठे । ऐ ॥

जं कष्टे कायवं । तं अङ्गं चित्र करेह तुरमाणा ॥
स्या माटे जे घणां विघ्न नीश्वे न सांऊनो वा पाबलना दिवसे
एक मुहूर्त वा बे घमीमां । करवानो वीलंब करीस ॥ ३ ॥

बहुविधो हु मुहुतो । मा अवरणं पमिक्केह ॥ ३ ॥
धीक्कार वा विषाद के संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन अया
ना वीनासी सजावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरित्रं नेहाणुरायरत्तावि ॥
जे पूर्वे बे प्रहरमां दिवा ते पाबलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुवसे दिवा । ते अवरणे न दिसंति ॥ ४ ॥
हे जीव ते माटे न प्रमाद नीश नासवान वस्तुनो कीस्यो वीस
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवंमि कीस बीसमेह ॥
हे आत्मा त्रण जसा पुठे लाम्पा एकतो रोग बीजी जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥
दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुषरूप पाणी जीवनुं ग्रहण क

नीनी माला बे ।

रेवे ॥

दिवस निसा घमिमालं । आऊ सलिलं जीआण घितूणं
चंड सूर्य ए बे धोरी वृषज्ज बे । काल रूपीयो हांकनार बे ते अर
हट प्रते जमारे बे ॥

चंडाइच्चवइल्ला ।

काल रहटं जमामंति ॥ ६ ॥

तेहवी नथी जगतमां कला ते ओषध तेहवुं नथी कांड पण वी
हवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नत्ति कला तं नत्ति । उसहं तं नत्ति किंपि विन्नाणं ॥
जेहने करी राखीये आ खाती थकी कालरूपीआ वीष
काया वा देह । धरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया ।

खजंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥

दीर्घ वा लांबी सेषनागरूप महीधर वा परवतरूप केसरा दस
तो कमलनी नाड्य । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥
उते पश्चातापे पीयेवे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
रूपीउ जमारो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीउ

उ पिअइ काल जमरो । जण मयरंदं पुहवीपउमे ॥ ८ ॥
सरीरनी ठायाने मसले करी समस्त जीवोनां बीइ जोवेवे वा
काल व्रतनां लक्षण । खोलेवे ॥

ठायामिसेण कालो । सयलजिआणं ठलं गवेसंतो ॥
पास वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे
पण नथी मुक्तो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुंचइ । ता धम्मे उज्जमं कुणह ॥ ९ ॥
कालमां अनादीकालथी रह्यो । जीव वीवीध प्रकारना कर्मना वसथी

कालंमि अणार्द्धे। जीवाणं विविहकम्मवसगाणं॥
 तेहवुं नथी संवीधानं वा जेद। संसारमां जमतां जेह न संजवे॥१०॥
 तं नत्ति संविहाणं। संसारे जं न संजवइ ॥१०॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्र। पिता माता पुत्र ज्ञार्या वा स्त्री॥
 बंधवा सुहिणो सवे। पिय माया पुत्त ज्ञारिया ॥
 पित्रवन वामसाणे पोचामे। देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे ११
 पेअवणाउ निअतंति। दाऊणं सल्लिलंजलिं ॥११॥
 वीठमे सुत वा पुत्र वीठमे। ज्ञाइ वीठमे जला संचीत अर्थ वा धन॥
 विहमंति सुआ विहमंति। बंधवा विहमइ सुसंचित अन्नो
 एक कोइ दिवसन वीठमे। धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥१२॥
 इक्को कहवि न विइमइ। धम्मोरे जीव जिणज्जणिउ ॥१२॥
 आठकर्मना पासथी बंधायो। जीव संसाररूप बंधीखानामां रहे ॥
 अमकम्म पास बद्धो। जीवो संसारचारण ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पासलो आत्मा शिव वा मोक्षरूप धरमां
 मुक्याथी। रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुक्को। आया सिव मंदिरे ठाइ ॥१३॥
 वैजव धन्यादिक सज्जन मा तथा वीचयनां सुख तेहनुं सेववुं म
 ता पितादिकनो समागम। नोइ ॥
 विहवो सज्जण संगो। विसय सुहाइं विलास ललिआइं ॥
 कमलनीनां पत्रना अग्रे हाल जेम पाणीनो बीडु न ठरे तेम
 ते। चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नलिणीदल्लगघोलिर-जल्लवपरिचंचलं सबं ॥१४॥
 ते कीदां कायानुं बल ते कीदां। योवनपणुं तथा सरीरनी मनो
 हरता कीदां ॥

तं कठ बलं तं कठ । जुषाणं अंगवंगिमा कठ ॥
 ए सर्व अनीत्य जो वा प्रीठ । देखतां नष्ट थाय स्युं ते वस्तुये करी ॥१५॥
 सब मणिचं पिहह । दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥
 घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेहमां चारगतीरू
 ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥
 घण कम्म पास बद्धो । ज्वनयर चउप्पहेसु विविहान ॥
 पामे वीटंबनान ते माटे हे जीव कोण ठ इहां ताहरे शरण
 पुगीए ठीए जे । ते ॥ १६ ॥
 पावइ विमंबणान । जीवो को इह सराणं से ॥१६॥
 हे जीव घोर वा जयंकर मागे मल तथा करदम असुची डुगं
 माताना उदरमां । ठनीक एहवामां ॥
 घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल असुइ बीजहे ॥
 वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकत कर्मना प्रजावथी ॥१७॥
 वसीउ अणंतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥१७॥
 चोरासी नीश्वे लोकने वीषये । जीवोने उपजवानां स्थानक प्रमुख लाख
 चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साइ ॥
 ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो इवे केम सम
 अकेकी योनीमां जीव । जतो नथी ॥ १८ ॥
 इक्किमिअ जीवो । अणंतखुत्तो समुप्पन्नो ॥१८॥
 माता वा जनेता पिता वा संसारमां रहे थके पुरीत एहवो जी
 जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥
 माया पिय बंधूहिं । संसारहेहिं पूरिउ लोग्गो ॥
 घणी ज्योनी समस्त निवासी नथी ते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
 वा वसावी । शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं। नय ते ताणं च सराणं च॥१९॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मग्नीपरे पाणी रहीत अलमां आ
व्याप्त थयो थको। कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो वाहिविलुत्तो। सफरो इव निजाल्ले तमफमइ ॥
सर्व सजन संबंधी पण जन कोण समर्थ वेदना दुर करवा अ
जुवे। र्थात् कोइ नही ॥ २० ॥

सयलोवि जणो पिहइ। को सको वेअण्णा विगमे॥२०॥
न जाणीसहे जीवतुं। पुत्रस्त्री आदेपरीवार मुजने सुखनां हेतु ठे॥
मा जाणसु जीव तुमं। पुतं कलताइं मद्य सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्चे तुजने बंधन कीहां संसारमां फरतां थकां
ठे एइवा ते। ॥ २१ ॥

निजण बंधण मेअ। संसारे संसरंताणं ॥ २१ ॥
माता होय ते ज्वांतरे थाय वली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे। ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया। जाया माया पिअ्राय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथी कर्मनां वसथी संसारी सर्व
संसारमां। जीवने ॥ २२ ॥

अणवन्हा संसारे। कम्मवसा सबजीवाणं ॥२२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेहवी नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
योनी। तेहवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी। न तं ठाणं न तं कुलं ॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां। सर्व जीव आश्री अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ २३ ॥

न जाया न मुअ्रा जह्ण। सबे जीवा अणंतसो॥२३॥

तेहबुं कांइ पण नथी स्या चउद राजलोकने बीषे वालना अ
नक । ग्र ज्ञाग ठेहेमा मात्र पण ॥

तं किंपि नन्ति ठाणं । लोए वालगकोमि मित्तंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१४॥

समस्त ऋद्धिनु । पाम्या वली समस्त पण स्वजना

दिक संबंध पाम्या ॥

सबाउ रिद्धीनु ।

पत्ता सबेवि सयणसंबंधा ॥

संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१५॥

टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणां ॥१५॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं ।

एगो वहबंधमरणवसणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां एक वली नीश्वे केम उग्यो वा वं
जीव जमे ठे । च्यो ॥ १६ ॥

विसहइ जवंमि जमइ । एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥१६॥

हे आत्मा ! बीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा मातुं । नीश्वे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो नकुणइअहिअं । हिअंपिअप्पाकरेइ नहुअन्नो

तो इवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनमुख
स्याता वा दुःख अस्याता । थाय ठे ॥ १७ ॥

अप्पकयं सुहदुस्कं । जूजसि ता कीस दीणमुहो ॥१७॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव लज

करी वृद्धी पमारुं । नादिकना समोद ॥

बहु आरंज विदत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सयण गणा
पण ते उपावतां अयं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
प कर्म । री तुंज नीधे ॥ १८ ॥

तज्जणिय पावकम्मं । आणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥ १९ ॥
जेम दुःखीआं ठे तेम वली नुख्यां जेम तुं चीतवेठे आपणां
ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुस्किआइंतहनु-स्किआइं जह चिंतियाइं मिंजाइं
तेम हे आत्मा थोरुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
नथी आपणुं हीत । केदेवुं ॥ २० ॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतिन जीवकिं जणिमो २१ ॥
अल्पकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
एदवुं जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अन्नोअ सासयसरूवो ॥
पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव बीसेषे संबंध इहां
संबंधवंत ठे । स्यो तारे तेदथी ठे ॥ २० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंदो इत्त को तुय ॥ २० ॥
कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंण कीहांथी आव्यो ठे कीहां
संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगनु कहं गमिही ॥
मांहोमांही पण नथी जाणतो तो । हे जीव कुटुंब कीहांथी ताहां ११

अन्नुन्नंपि न याणाह । जीव कुमुबं कउ तुय ॥ २१ ॥

अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां पमल सरी
इवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्रपमलसारिन्हे ॥
 तेहमां सारतो एटलोज मात्रवे । जे करीश सोजनकारी धर्म तेज ११
 सारं इतिअ मित्तं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥३१॥
 जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
 हाणी वा वृक्षणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥
 जम्म दुस्कं जरा दुस्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामे ठे जंतु
 समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो दुस्को हु संसारे । जन्तु कीसंति जंतुणो ॥३३॥
 जीहां सुधी न इंदिना व जीहां सुधी नही जरा वा वृक्षणा
 लहाणी अयां होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इंदिअहाणी । जाव न जररक्सी परिफुरइ ॥
 जीहां सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारे नल्लस्युं ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्चू समुत्तिअइ ॥३४॥
 जेम घर बलवा मांने अके कूनु खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कोइ ॥
 जह गेहंमि पलित्ते । कूवं खणीनं न सकए कोइ ॥
 तेम जीवने प्राप्तअये मरण पढी । धर्म केम करी सकेहे जीववीचार १५
 तह संपत्ते मरणो । धमो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असास्वतुं ठेए जे । बीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रूवमसासय मेअं । विजुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां वादलांदिकना रं अद्वयकाल रमणीक बली योवन ठे

ગ સમાન ।

॥ ૩૬ ॥

સંઘાણરાગસરિસં । સ્વણારમણીઝં ચ તારુન્ન ॥૩૬॥
હાથીના કાનની પરે ચપલ લક્ષ્મી ત્રીદશ વા દેવતાના ચાપ
એહવી । વા ઇન્દ્રનુષ સરસ્વી ॥

ગયકન્નચંચલાન । લક્ષ્મીન તિઅસચાવસારિન્ન ॥
વીણનાં સુખ જીવને એહ માટે પ્રતીબોધ પામે રે વાપરના
વાં છે । જીવ ન મુજ ॥ ૩૭ ॥

વિસય સુહં જીવાણં । બુદ્ધસુ રેજીવ મા મુદ્ધ ॥૩૭॥
જેમ સંઘ્યાકાલે પહીગણનો । સંગમ વા મેલાપ તથા જેમ મારગે
રસ્તાગીરનો મેલાપ ॥

જહ સંઘાણ સનણા-ણ સંગમો જહ પહેઝ પહીઝાણં ॥
તેમ સ્વજનાદિકનો સંજો તેમજ અલ્પકાલમાં નાશવાન છે હે
ગ વીનશ્વર છે । જીવ ॥ ૩૮ ॥

સયણાણં સંજોગો । તહેવ સ્વણજંગુરો જીવ ॥૩૮॥
રાત્રી વીરામતે પાઠલી રાતે ઝઘી ઘર વલતે થકે કેમ હું સુઝ
જાવું । રહું હું ॥

નિસા વિરામે પરિજ્ઞાવયામિ । ગેહે પાલિતે કિમહં સુઝામિ
તેમ બલે છે દેહરૂપ આપણું ઘર તે જે હું ધર્મ કસ્યા વીના દિવ
કેમ જીવેશું હું । સ ગમાવું હું ॥ ૩૯ ॥

મદ્યંતમપ્પાણ મુવિસ્કયામિ । જંધમ્મરહિન્ન દિઅહે ગમા
હે આત્મા જે જે જાય છે રાત્રી નહી તે પાઠી આવે[મિ] ॥૩૯॥
પદ એક દેશથી દિવસ । એટલે આયુ મૃયું નહી આવે ॥

જાજા વચ્ચે રયણી । ન.સા પમિનિઅત્તઈ ।
અધર્મ કરતાં થકાં । એલ્યે વા ફોગટ ધર્મ વીના જા

ય રાત્રીયો તથા દિવસ ॥ ૪૦ ॥

અહમ્મં કુળમાણસ્સ । અહલા જંતિ રાઈન ॥૪૦॥

જેહનેઢે મૃત્યુ વા મરણ સાથે મીત્રાઈ । જેહને જેમઢે નાસવાની જગ્યા

જસ્સન્તિ મચ્છુણા સસ્કં ॥ જસ્સવન્તિ પલાયણં ॥

જે જીવ એમ જાણે ઢે જે માહારે તે નીશ્વે વાંઢે સુખની ઇઠાયે
મરવું નથી । રાહ્યો ॥ ૪૧ ॥

જો જાણાઈ ન મરિસ્સામિ । સો હુ કંચે સુણસિયા ॥૪૧॥

મન વચન કાયાના યોગ મં જાયઢે નીશ્વે રાત્રીયો તથા દિવસ
માય ઢે ક્લેસ કરતાં । પણ ॥

દંમકલિઅં કરિતા । વચ્ચંતિ હુ રાઈન અ દિવસા ય ॥

આનહું વીલય વા નાસ ગણું નહીં ફરી નીવર્તે વા પાવું વલે
થાય ઢે તે । ॥ ૪૨ ॥

આનસં વિહ્વંતા । ગયાય ન પુણો નિઅતંતિ ॥૪૨॥

જેમ સિંહનીપરે મૃગને ગ્રહણ કરે તેમ મરણરૂપ સિંહ મૃગરૂપ ન
ઢે । રને નીશ્વે લે ઢે ઢેલેકાલે ।

જહેવ સીહોવ મિત્તં ગહાઈ । મચ્છૂ નરં નેઈ હુ અંતકાલે ॥

નથી તે જીવનાં દુઃખ માતા પિ કાલ તે દુઃખમાં તેના અંશનો જ્ઞા
તા જ્ઞાઈ વા કોઈ । મી થાય વા દુઃખ લે તેમ નથી ૪૩

નતસ્સ માયાવ પિયાવ જ્ઞાયા । કાલં મિતં મંસહરા જ્ઞવંતિ

જીવીતવ્ય જલના બિંદુ સઃ ધનધાનાદિ સંપત્તી તે ॥૪૩॥

માન જાણજે ને । પાણીના કલ્લોલ સમાન ઢે ॥

જિઅં જલબિંદુ સમં । સંપત્તિન તરંગ લોલાન ॥

સુપ્ર સમાનતો વલી પ્રેમ વા તે માટે હે આત્મા હવે જેમ જાણે
સ્નેહ ઢે । તેમ કર જલું ॥ ૪૪ ॥

સુમિણયસમં ચ પિમ્મં । જં જાણસુ તં કરિજ્ઞાસુ ॥૪૪॥
સંધ્યાકાલનો જે રંગ તથા જલ આ જીવીતબ્ય જલના બીંડુની
ના પ્રપોટાની નપમાયે । પરે ચંચલ છે ॥

સંજરાગ જલબુબ્બુ નવમે । જીવિણ્ય જલબિંડુ ચંચલો ॥
જ્યોવન તે પણ નદીના પુર હે પાપી જીવ કેમ નથી બોધ પા
સમાન છે તે માટે । મતો ॥

જુષ્ણો નદ્વેગસન્નિજે । પાવજીવ કિમિત્થં નબુધ્સે ॥૪૫॥
અન્યત્ર જાસે પુત્ર અન્યત્ર જાસે સ્ત્રી । ચાકરાદિક પરીજન પણ
અન્યત્ર જાસે ॥

અન્નત્ત સૂત્રા અન્ન-ત્ત ગેહિણી પરિઅણોવિ અન્નત્ત ॥
જેમ જૂતને બલ બાકુલા દિધાં દેવતાંજ હણે વા મારે ક્રતાંત
જાય તેમ કુટંબ પણ । વા કાલ ॥ ૪૬ ॥

જૂઅ બલિવ કુમુંબં । પસ્કિતં હય કયંતેણં ॥૪૬॥
જીવે જવોજવે મુક્યાં જે । દેહ વા સરીર જેટલાં સંસારે જમતાં ॥
જીવેણ જવેજવે મિ-લ્હિઆઈ દેહાઈ જાઈ સંસારે ॥

તે સરીરની ન થાય સાગરોપમે । કરી ગણત્રી વા સંખ્યા અનંતે પણ ૪૭
તાણં ન સાગરેહિં । કીરઈ સંસ્વા અણંતેહિં ॥ ૪૭ ॥

નયન વા આંખ્યોનાં આંસુનું પ્રમાણ સમુદ્રોનાં પાણીથી પણ
પાણી પણ તેહનું । અતીઘણું થાય ॥

નયણોદયંપિ તાસિં । સાગર સલિલાન બહુયરં હોઈ ॥
મલ્લ્યું વા ઝરણું જવોજવે રો માતાન અનેરી અનેરી વા અન્ય
તી થકી । અન્યનું ॥ ૪૮ ॥

ગલિયં રુચમાણીણં । માઝાણં અન્નમન્નાણં ॥ ૪૮ ॥

જે નરકને વીણે નારકી બેટે। ડુઃખ પામેઝે અતી આકરાં રૌડઅંતરહીત॥

જં નરણ નેરહાયા । ડહાઈ પાવંતિ ધોરણંતાઈ ॥

તે ડુઃખ થકી અનંતગણુ । નીગોદમાંહી ડુઃખ હોય ॥ ૪૯ ॥

તત્તો આણંતગુણિઅં । નિગોઅમઘે ડહં હોઈ ॥ ૪૯ ॥

તે પણ નીગોદમાંહી વા મ વસ્યો વા રહ્યો અરે જીવ નાના પ્ર
ધે । કારનાં કર્મને વસથી ॥

તંમિવિ નિગોઅ મઘે । વસિનુ રે જીવ વિવિહકમ્મવસા
ઘણાં સદન કરતો આકરાં અનંતાં પુજ્જલ પરાવરતન કલ્યાં જા
ડુઃખ પ્રતે । વત્ અનંતો કાલ ॥ ૫૦ ॥

વિસહંતો તિસ્કહુહં । આણંત પુગ્ગલ પરાવત્તે ॥ ૫૦ ॥
હે આત્મ નીકલ્યો કીમહીકે પામ્યો મનુષ્યપણું અરે જીવ ॥
કરી તીહાં થકી ।

નીહરિઅ કહવિ તત્તો । પત્તો મણુઅત્તણં પરિજીવ ॥
તીહાં પણ જિનેશ્વરે શુદ્ધ પામ્યો ચિંતામણિ રત્ન સરીલો
ધર્મ કહ્યો તે । ॥ ૫૧ ॥

તઢવિ જિણવરધમ્મો । પત્તો ચિંતામણિસરિઢો ॥ ૫૧ ॥
પામ્યો પણ તે ધર્મ અરે જીવ હેવે । કરેઢે પ્રમાદતેદમાંતું નીશ્ચે વલી ॥
પત્તેવિ તંમિ રે જીઅ । કુણસિ પમાયં તયં તુમં ચેવ ॥
જે પ્રમાદથી જ્ઞવરૂપ આંધ ફરીને પણ પમ્મયો થકો ડુઃખ પામી
લા કૂવામાં । સ ॥ ૫૨ ॥

જેણં જ્ઞવંધકૂવે । પુણોવિ પમ્મિન ડહં લહસિ ॥ ૫૨ ॥
સમીપ પામ્યો શ્રી જિનધર્મ । તે ધર્મ ન સમાચલ્યો પ્રમાદ દેસ
ના વસથી ॥

ઝવલ્લઢો જિણધમ્મો । નય આણુવિઢો પમાયદોસુણં ॥

हा इति खेदनी वातहे जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस ॥५३॥
आपे आपणो बैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ। सुबहुं परन विसूरहिसि ॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी नठे थके मरण वा मरण आ
रांक बापमा । वे थके ॥

सोयंति ते वराया। पन्ना समुवठिअंमि मराणंमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी। न संव्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं। न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यंच आ
सारना अथीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे। देवो मरिऊण जं तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया। परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने हणायो थको ॥

जाइ अणाहो जीवो। डुमस्स पुप्फंव कम्मवायहन ॥
धन धान आनुषण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लहमी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयण कुमंव मिल्हेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो पर्वतने वीषे त । गुफाने वीषे तथा वस्यो समुडमां
आ वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं । दरीसु वसिअं समुहमअंमि ॥

ब्रह्मना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ॥५७॥

रुक्मगोसु अ वसिअं । संसारे संसरंताणं ॥ ५७ ॥

हे जीव ते केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
कस्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइउत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥

जला रूपवंत थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥५८॥

रूवस्सी अ विरूवो । सुहजागी दुस्कजागी अ ॥५८॥

राजा थयो डुमक वा जीखा बली एज जीव चंमाल थयो एज
री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ डुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअ विउ ॥

स्वामी थयो दास थयो पु खल वा दुर्जन थयो नीर्वन थयो धन
जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रयाय पाम्यो ॥५९॥

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधणो धणवइत्ति ॥५९॥

नवी वा नथी वरततो कोइ नी । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेइ
यम वा नीश्चे । वां रच्यां बांध्यां ते सरखी करी चेष्टा ॥

नविअडिकोइ नियमो । सकम्म विणि विठसरिस कय चिठो

अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
रूप तथा वेष करीने । र्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुन्नरूववेसो । नमुव परित्तिए जीवो ॥ ६० ॥

नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नदी अस्याता
क्षेत्रवेदनादिक । घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ । आणोवमाउ असाय बहुलाउ ॥

रे बापमा जीव ते पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनी ॥६१॥

रे जीव तएपत्ता। अणंतखुत्तो बहुविहाउ ॥६१॥
 देवतापणे मनुषपणे। परना अजीयोगपणे प्राप्त थइने ॥
 देवते मणुअत्ते। पराजिउगत्तां उवगएणां ॥
 आकरां बीहामणां दुःख घ अनंतीवार समस्त अनुजव्यां वा
 णा प्रकारनां। जोगव्यां ॥ ६२ ॥

जीसणं दुहं बहुविहं। अणंतखुत्तो स मणजूअं ॥६२॥
 तिर्यचगतीने वीषे पाम्यो। बीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक
 प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो। जीम महावेअणा अणोगविहा ॥
 जन्म मरणरूपीआ रइट कूवे। अनंतीवार जम्यो वा फख्यो ॥६३॥
 जम्मण मरण रहट्टे। अणंतखुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥
 जेटलां केटलांक दुःख। सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥
 जावंति केइ दुक्का। सारीरा माणसा व संसारे ॥
 पाम्यो ते अनंतीवारकीहां। जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमां ॥६४॥
 पत्तो अणंतखुत्तो। जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥
 तरसा अनंतीवार। संसारमां तेवा प्रकारनी हे जीव तुजने होती इवी
 तप्पा अणंतखुत्तो। संसारे तारिसी तुमं आसी ॥
 जे तरस उपसमावाने समुजेनां पाणीथी पण न थाय
 अर्थे समस्त। वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेजं सबो - दहीणमुदयं न तीरिजा ॥ ६५ ॥
 होय वा वरते ठे अनंतीवार। संसारे जमतां तेवी कुधा वा
 जुख पण तेइवा प्रकारनी ॥

आसी अणंतखुत्तो। संसारे ते लुहावि तारिसीया ॥
 जे उपसमावाने समस्त पुज्जवना समूहे करी पण न सकीये

वा सघला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेजं सघो । पुग्गल काठवि न तरिजा ॥ ६६ ॥
करीने अनंता । जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥

काऊण अणंताइं । जम्माण मरण परिअट्ठण सयाइं ॥
डुःखे करीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इढाये जीवइउ
डुस्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि त्तिअंजीवो ॥ ६७ ॥
ते तेम डुःखे पामवा वीजलीनीपरे चपल ठे वली मनुष्य
योग पाम्यो । पणुं ॥

तं तह डुल्लह लंजं । विज्जलया चंचल च माणुअत्तं ॥
धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कायरपुरुष नहि
ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो कानुरिसो न सुपुरिसो ॥ ६८ ॥
मनुष्यज्जव वा जन्मरूप कीनारो जिनेश्वरनो धर्म न कखो
पामे अके । जेणे जीवे ॥

माणुस्स जंम्मेतमिलदण्णं । जिणंदधम्मो न कनुअ जेणं
टुटेली पणबनुं जेम धनुष धनुष हाथ घसवा जेवुं अवस्य
धरने । आय तेणे ॥ ६९ ॥

तुहे गुणे जह धणु कण्णं । हत्तामले वाय अवस्सतेणं ॥ ६९ ॥
अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मूक समस्त स्वजन सरीरादि
क बाऊ पदार्थ जाव ॥

रेजीव निसुणि चंचल सहाव । मिलहेविणु सयल विबद्य
मूक नवजेदे घनादिक परीग्रह विविध समोद । [जाव ॥

नव जेअ परिगह विवह जाल ।

संसारिक जे अर्थ ते सहु ठे इंडजाल तंत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व थयां ठे जे कुटुंब ।

पिय पुत मित घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबंधी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वप्तावे ॥

इहलोइअ सब निय सुह सुहाव ॥

पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्षक हे मूर्ख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहीश तिर्येच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इकल्लु सहसि तिरि नरय दुस्क ॥ ७१ ॥

नाजनी अणी उपर जेम नसना अल्पकाल रहे आलंब्यो
पाणीनो बीडुन थको ॥

कुसगो जह नस बिडुए । थोवं चिठइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रभु कहे जे दे
वा आयुष थोडुं रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं माणुआण जीविअं । समयंगोअम मा पमायए ॥ ७२ ॥

समस्त पण बुझो समझो कीम बुजवुं नीश्वे पण वली दुर्लज्जणे ॥
नथी बुजता वा समझता ।

संबुझह किं न बुझह । संबोही खलु पि च उल्लहा ॥

नही नीश्वेपाठाआवे रात दिवस । नही सुलज्ज वली जीवीतव्यपणुं ७३

नो हु वणमंतिराईन । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३

बोकरां तथा वृध वा वमेरा तथा गर्जमां रहेला पण चवे
जो वा देख । वा मेरे मनुष्य ॥

महरा वुह्वाअ पासह । गप्पन्नांवि चयंति माणवा ॥

सींचाणो पक्की जेम बटेरु एम आठखु कय थये तुटी जाय

પક્ષીને ગ્રહણ કરે ।

॥ ૭૪ ॥

સેણે જહ બઢિયં હરે । એવં આનુશ્વયંમિ તુદ્ધ ॥૭૪॥

ત્રણજીવનમાં સંસારીપ્રાણી મેં દેહીને રોકેલા યંત્રે જે નર ન રતા ।
આપણા આત્માને ॥

તિહુઆણજણં મરંતં । દઢૂણ નિઝંતિ જે ન અપ્પાણં ॥

તથા પાઠો ન વીરમે પ્રમા ધીક્કાર ધીક્કાર ધીઠાપણાવાલા તે
દર્શી તો । જીવોને ॥ ૭૫ ॥

વિરમંતિ ન પાવાન । ધિ દ્વી ધિઠત્તણં તાણં ॥ ૭૫ ॥

નહી નહીં બોલો લા કહો જે જીવ બંધાયા છે નીવડવા
ઘણું । ચીકણાં કર્મો ॥

મામા જંપહ બહુઅં । જે બધા ચિક્કણેહિં કમ્મેહિં ॥

સર્વે તે જીવને આય સું । હીતકારી ઉપદેશ પણ ઘણા દોષ જાણી ૭૬

સઘેવિ તેસિ જાયડ । હિન્નવણસો મહાદોસો ॥૭૬॥

કરીસ મમતા ધન સ્વજન । વૈજ્ઞવ પ્રમુખને વીધે અનંતા ડુઃ
ખને વીધે તો ॥

કુણસિ મમતં ધણસયણ- વિહવપમુહેસુ ણંતં ડુક્કેસુ ॥

સીધલ લા ઢીલો કરીસ આદર લલી । અનંત સુખ મોહ વીધે ॥૭૭॥

સિદ્ધિલેસિ આયરં પુણ । આણંતસુક્કંમિ મુક્કંમિ ॥૭૭॥

સંસાર ડુઃખનો હેતુ લા ડુઃખનું ફલ છે ડુઃખે સદલા યોગ્ય છે
કારણ છે તથા । ડુઃખ સ્વરૂપ છે ॥

સંસારો ડુહહેઝ । ડુક્કફલો ડુસ્સહડુક્કરૂવો અ ॥

નથી તજતા તથાપી જીવ અતિ લા નીવડવા બંધાયા છે સ્નેહલા
સ્યાથી । મરૂપ બેઠીયે કરી ॥ ૭૮ ॥

ન વ્યંતિ તંપિ જીવા । અશ્વધા નેહનિઅલેહિં ॥૭૮॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
यो । आकरी मांही ॥

निश्च कम्म पवण चलिनु । जीवो संसारकाणणे घोरें ॥
सी सी वीटंबनाउ वा दुःख न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःखे
ना समवायो । प्रते अर्घात् पामे ॥ ७९ ॥

का का विमंबणाउ । न पावए दुसहडुस्काउ ॥ ७९ ॥
सीतकालमां ताढा वायरानी । लेहेखो हजाराधी जेदातुं घणुं सररी ॥
सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्येचपणामां रणने वीषे अनंतीवार नीधन वा मरण[देहो] ॥
एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ८० ॥

तिरिश्च तणमि रत्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ८० ॥
ग्रीष्म वा उश्न वा नुन्दालाना आ रणने वीषे जूखयो तरस्यो
तप वा तापशी तप्यो वा पीमायो । घणीवार ॥

गिम्हाय वसंतत्तो । रत्ने नुहिनु पिवासिनु बहुसो ॥
पाम्यो तिर्येचना जवने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतो अको ॥ ८१ ॥
संपत्तो तिरिश्चजवे । मरणडुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८१ ॥
वर्षारुतुने वीषे रणमां पर्वतनां नीजरणानां पाणीये बांधीतो
रह्यो अको । पीमातो तणातो ॥

वासासु रत्नमद्ये । गिरि निश्चरणोदगेहिं बद्यंतो ॥
सीतना पवनशी हीम बाळ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्येचपणे घ
अको । णीवार ॥ ८२ ॥

सीअनिल मद्यविनु । मनुसि तिरिश्चत्तणे बहुसो ॥ ८२ ॥
एम तिर्येचना जवने वीषे । क्लेश पामतो दुःख लाखो गमेयी ॥
एवं तिरिश्चजवेसु । कीसंतो दुस्वसयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार । जीव बीहामणां जवरूप अरण्यने वीषे ॥८३॥

वसिष्ठ अणंतखुत्तो । जीवो जीसणाजवान्ने ॥ ८३ ॥

मागं आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाधी जयंकर जव अर
कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

दुष्टकम्मपलया-निलेपरिण जीसणांमि जवारन्ने ॥

हैरुयो वा चाढ्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
ने वीषे पण । दुख तुं पाम्यो ठे ॥ ८४ ॥

हिंसंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पत्तोसि ॥ ८४ ॥

रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
प्रध्वीने वीषे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥

वश्यो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्वरे करीने ८५

वसिष्ठ अणंतखुत्तो । विलंबंतो करुणसद्देहि ॥८५॥

पिता माता स्वजन रहीत । दुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिण । डुरंतवाहीहिं पीमीण बहुसो ॥

मनुष्यना जवमां सार रही वीलाप कख्या भुं नथी ते सांजरतुं
तपणे । हे जीव तुजने ॥ ८६ ॥

माणुअजवे निस्सारो । विलिविण किंन तं सरसि ॥८६॥

पवननीपरे गगन वा आ अणदेखायो वा अणउलखायो फरे
काशने मारगे । जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुव गयणमग्गे । अलस्किण जमइ जववणे जीवो ॥

गमे गमे तजीने वा गंमीने । धनना तथा स्वजनना समूह प्रते ८७

गणघाणंमि समु-खिऊण धण सयण संघाए ॥८७॥

वैधातो थको सदा नीर जन्म जरा मरणरूप तीखा वा अणी
तर । याखा जाला थकी ॥

विधिज्जंतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतोहिं ॥

दुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतां थकां जीवा ॥७७॥

उह माणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥८८॥

तोहे पण कणमात्र पण को अज्ञानरून सर्पे रुशा जीव तेथी ॥
५ दिवसे नीश्चे ।

तह विखणंपि कयाविहु । अन्नाण जुअंग मंकिआ जीवा
संसाररूप बंधीखाना थकी । नथी नजगता मूर्ख मनना जीवा ॥७९॥

संसार चारगान । नयन विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रीमा करेढे केटली वेला । सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां ठे
तेहमांथी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं । सरीर वावीइ जठ पइसमयं ॥

कालरूप अरइटनी घमी सोसे ठे वा खुटामे ठे जीवीतव्यरूप
नए करी । पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घमीहिं । सोसिज्जइ जीविअंजोहं ॥९०॥

अरे जीव प्रतीबोध पामन मुजाइश । न परमाद करीश अरेपापी ॥

रे जीव बुद्धि मा मुद्य । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

केम परलोक गुरु वा मोढो जाजन वा वासण आईश अजाण
टां दुःखनुं । ॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु दु-स्क जायणं होहिसि अयाण ॥९१॥

बुज वा समज रे जीव तुं । मा मुजाइश जिनमत पण जाणीने ॥

बुद्धिसु रे जीव तुमं । मा मुद्यसु जिणमयंपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्जन ठे जी

જિનધર્મ પામવાની ।

વને ॥ ૯૨ ॥

જહ્યા પુણરવિ એસા । સામગ્ગી ડહ્મહા જીવ ॥ ૯૨ ॥
ડુલ્લજ પામવો ઢે વલી શ્રી જિન હે જીવ તું પ્રમાદનો આદર કરે
ધર્મ । ઢે સુખની ફાગે કરી ॥

ડુલ્લહો પુણ જિણધમ્મો । તુમં પમાયાયરો સુહે સીયા ॥
પણ તે પ્રમાદથી તો ડુઃખ સદેવા તેવારે તાદરું શું ઘશે તેતો
યોગ્ય વલી નરકનાં ડુઃખ પામીશ । ન જાણું હું ॥ ૯૩ ॥

ડુસહં ચ નરયડુસ્કં । કહ હોહિસિ તં ન યાણામો ॥ ૯૩ ॥
અધીર જે સરીર ન થીર ધર્મ ન નીર્મલ ધર્મ પરવશ દેહ સ્વા
મલસદીત સરીર । ધીન ધર્મ ॥

અથિરેણ થિરો સમલ્લેણ । નિમ્મલ્લો પરવસેણ સાહીણો ॥
એવા સરીરે કરી જીવારે ધર્મ તો શું નહી સમાપ્ત વા પરીપૂર્ણ
બ્રહ્મ પામે વા પમાડે । ધાય ॥ ૯૪ ॥

દેહેણ જહ વિહપ્પહ । ધમ્મો તો કિં ન પઙ્ગતં ॥ ૯૪ ॥
જેમ ચિંતામણી રત્ન પામવું । સુલજન હોય કોને થોડા વૈજવવાલાને
જહ ચિંતામણિરયણં । સુલહં ન હુ હોહ તુહ વિહવાણ ॥
ગુણરૂપ વૈજવે કરી વર્જીત વા જીવને તેમ ધર્મ ચિંતામણિ રત્ન
રહીતને । પણ જાણવું ॥ ૯૫ ॥

ગુણ વિહવવક્કીઆણં । જીઆણં તહ ધમ્મ રયાણં પિ ॥ ૯૫ ॥
જેમ દૃષ્ટીનો સંજોગ । ન હોય જન્મથી અંધ હોય જે જીવ તેહને ॥
જહ દિઠ્ઠી સંજોગો । ન હોહ જચ્ચંધયાણ જીવાણં ॥
તેમ શ્રી જિનમતનો સંજોગ વા ન હોય મિથ્યાત્વે કરી અંધ જે
સમાગમ । જીવ તેહને ॥ ૯૬ ॥

તહ જિણમયસંજોગો । ન હોહ મિહંધજીવાણં ॥ ૯૬ ॥

प्रत्यक्ष अनंता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने बीबे नथी दोषतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमणंतगुणा ।

जिणंदधम्मे न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी आंधला ।

धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ९७ ॥

तहवि हु अन्नाणंदा । नरमंति कयावि तंमि जीआ ॥ ९७ ॥

जून मिथ्यात्वमां अनंता प्रत्यक्षपणे देखायठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान हठ आदे । श पण ॥

मिठ्ठे अणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया अका सेवे ठे ॥ ९८ ॥

तहवि अ तं चेव जीया । हा मोहंदा निसेवंति ॥ ९८ ॥

ते माटे धीकार धीकार हो तेम धीक् धीक् तेहना विज्ञानने त
ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा माहापणने ॥

धि द्वी ताण नराणं । विन्नाणे तह गुणेषु कुसलते ॥

शुद्ध सत्य एहवा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नथी जा
रत्ननी । एता ॥ ९९ ॥

सुह सच्च धम्मरयणे । सु परिस्कं जे न याणंति ॥ ९९ ॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञाव कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणधम्मोअ जीवाणं । अप्पुव्वो कप्पपायव्वो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेस्वरी ए ठे
मोक्षसुखनां । ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुक्का-णं फल्लाणं दायगो इमो ॥ १०० ॥

धर्म ठे ते बंधव समान तथा धर्म ठे ते उत्तकष्टो गुरु ठे ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ । धम्मो अ परमो गुरू ॥
जे जीव मोक्षमार्गे प्रवर्त्या धर्म ते ते उत्कृष्टो वा उत्तम
तेहने । रथवाहन समान ते ।

मुक्क मग्गे पयहाणं । धम्मो परमसंदाणो ॥१०१॥
चारगति व्रमणं अनंत दुःखः बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
रूप अग्नि । महा जयंकर ते ॥

चउगइणंतडुहानल-पलितजवकाणणे महाज्जिमे ॥
माटे सेव जले प्रकारे हे श्री जिनवचन अमृत रसना कुंरु
जीव तुं । समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणवयणं अमियकुंमसमं ॥१०३॥
वीषम जवरूप मारवारु अनंत दुःख उनालारूप तापे
देशमां । तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे । अणंत गिम्हंमि तावसंतत्ते ॥
श्री जिनधर्मरूप कळपवृक्ष ते आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते प्रते । ते धर्म शिवसुखदायक ते ॥१०३॥

जिणधम्म कप्परुक्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं १०३
शुं घणु कहीये पूर्वे कहुंज घ । यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप
णं ते तेमज धर्मने विषे । समुद्र जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मो । जइअवं जह जवोदहिं घोरं ॥
शीघ्रपणे पारपामीने अनंत । सुख पामे जीव सास्वतुं स्थानक इति
अहु तरियमाणंत सुहं । लहइजीउ सासयं ठाणं १०४
ए रीते वैरागं शतकं टवार्थं पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक स्त्रियते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदि ज्ञावा ॥

जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥

इंश्पणुं अनुत्तर सुर ते पांचे त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपणुं न पामे । नारदपणुं न पामे बली ॥१॥

इंदत्तमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली जगवंत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरसीदान
जीने हाथे । दे ते न पामे ॥

केवलिंगणहरहते । पवज्जा तिह्वत्तरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अर्धी नव लोकांतीक देवपणुं न पामे
ष्टायक एवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥

पवयण सुरी सुरत्तं । लोगंतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया पंनर जातीना परमाधामी न थाय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुष न थाय ॥

तायतीससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयल्लमाणुयत्तं ॥

संज्जीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे ॥३॥

संज्जिन्नसोय तह । पुवधरा हारय पुलायत्तं ॥३॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥

मइणाणाइसुल्लधी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्तं ॥

विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खीराश्रवलब्धी न पामे अह्नी
ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे । एमाणसीलब्धी न पामे ॥४॥

चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥४॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमा पण
नावे वली ॥

तिष्ठयर तिष्ठपद्मिमा । तणु परिजोगाइ कारणेवि पुणो॥
प्रध्वीकायादिपणाना ज्ञाव अज्जव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्जव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥
चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पण पामे नही वली वीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस रयणात्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥
समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना बाऊ अज्जयंतर ज्ञा
त्र न पामे । व प्रते न पामे ज्ञावबेन पामे ॥६॥

सम्मत नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥६॥
गुणी गुणनी ज्ञाव सहीत जिनआणाए समान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साऊ ॥

अणुजवजुत्ता जत्ती । जिणाण साहम्मियाण वच्छद्वं॥
न साधि सके अज्जव्यनो जीव । संसार दुःखनी खांण ठे एहवो
ज्ञाव न थाय शुक्कपक्क न थाया ॥

नय साहेइ अज्जवो । संविग्गतं न सुप्पस्कं ॥ ७ ॥
तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न तीर्थंकरना जह्म जह्मणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणाय जणणिजाया । जिणजस्का जस्काणी जुगपहा
आचार्यपदादि दसनो वीनय न । परमार्थ उत्तकष्ट गुणे अधी[णा]॥
करेआ ०१ उ०१ सा ०१ संघ ४ । कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

शिविर ? कुल ? गण ? ए दसनो ।

आयस्यपयाइ दसगं । परमन्त्र गुणह्म मप्पत्तं ॥८॥
अनुबंधादिंसा हेतुदिंसा स्वरू तेज अदिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
पदिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेन सरूवा । तन्त्र अहिंसा तिहा जिणुदिठा ॥
इव्यथकी ज्ञावथकी । एवे प्रकारे पण ते अन्नव्य जीव न पामेण
दवेणाय ज्ञावेणाय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥९॥

॥ इति अन्नव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोद्ध ॥

संपूर्ण पांचे इंडि अखंतीत मनुषपणुं वली धर्मयोग कुल ३
पणुं १ । आर्यदेश १५॥मां उपजवापणुं ४॥
संपुन्नइंदियत्तं । माणुसत्तं च आयस्य खितं ॥
मातापकण संपूर्ण ५ पितापक ॥ ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुन्न उदये
संपूर्ण ६ जिनेश्वर ज्ञाखीत ५। करीने इवे प्रज्ञूतपुन्यनुं स्वरूप कहेवे
म ७ । अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी
जाजेरी थीती कय थाय देशेउणी
एक कोमाकोमनी स्थीती रहेथी प्र
ज्ञूतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्प्रंति पन्नूयपुन्नेहि ॥ १ ॥
श्री जिनेश्वर १८ दोष रहीत दे शुधपालक परूपक गुरुना चरण
वना पदकमलनी सेवाजक्तिण । नी सेवाजक्तिनुं करवुं निश्चेण ॥
जिणचलक्षकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चेव ॥
वाचनादी पांचजेदे सजायनुं कर ए पामवुं प्रज्ञूतपुन्ये करी

बुं१० मातामतनुं वादे जीतबुं ११ जीवने ॥ २ ॥

मोहोटाइपणुं पामबुं १२ ॥

सञ्चाय वाय वमंतं । लप्रंति पञ्चूयपन्नेहिं ॥१॥

सुखे बीना प्रयासे बोधीनुं संगम पामवो१४ कषायनुं तजबुं१५
पामबुं १३ जलागुरुनो । सर्व जीवनी दयानुं करबुं ॥ १६ ॥

सुद्रो बुहो सुगुरुहिं । संगमो उवसमं दयालुत्तं ॥
वमानुं दाहण्य ते लज्यानुं करबुं १७ । ए पामीये घणा पुन्यने
एकेंडीआदे जीवनी करुणा १८ पसाये करी ॥ ३ ॥

दाखिन्नं करणंजो । लप्रंति पञ्चूयपुन्नेहिं ॥३॥

यथार्थ वस्तुधर्मनुं सद्दहबुं प्रतीत ग्रह्यां जे जलां व्रत तेनुं यथार्थ
बुं ते समकीतगुणे अचलपणुं१९ । पालबुं२० कपट रहीत अबुं॥२१॥

समतं निचलंतं । वयाण परिपालणं अमायत्तं ॥

धर्मशास्त्रनुं जणबुं२२ जणेलुं गणबुं२३ एटलां पामीये घणा
गुरुवादिकनो वीनय करवो २४ । पुन्ये करीने ॥ ४ ॥

पढणं गुणणं विण्ण । लप्रंति पञ्चूयपुन्नेहिं ॥ ४ ॥

उत्सर्ग मार्ग जे ऊघन्य । नीश्चे ते आलंबनरहीत मार्ग२७ व्यवहार
७ वानां तजवां उत्कृष्ट । ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण२८ जी
सुत्रे कहां तेम २५ अ । नकळप२९ श्रीवीरकळप३० जिनमार्गने
पवाद ते उत्सर्गश्री न । जाण३१ शिवदर्शननो जाण३२ नीश्चेमा
बुं पालबुं २६ । र्गनो जाण ३३ व्यवहारमार्गनोजाण३४॥

उसग्गे उववाय । निष्ठह विवहारंमि निजणत्तं ॥

मनसुद्धी३५ वचनसुद्धी ३६ एटलां वानां पामे घणा पुन्ये
कायसुद्धीनुं घरबुं ७ । करीने ॥ ५ ॥

माणवयणकायसुद्धी । लप्रंति पञ्चूयपुन्नेहिं ॥५॥

अवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणायै रक्तपणुं ३९
अइमत्ता मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ४० ॥

अविपारं तारुन्नं । जिणाणं राउ परोवियारत्तं ॥

अमोल चीत ठे जेइनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने वीषे ? । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ६ ॥

परनी नींया करणनो आपकी प्रसंसा न करवी ४१ आप
परीहार वा त्याग ४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणं च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख ठे ४५ ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
ज दुखथी नीकलवुं इहे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुइ शील वा दान देवानो एत्तास वांङ्गा रही
आचारनुं पालवुं ४७ । त ४८ हीताहीतनुं समीपपणुं ४९ ॥

निम्मलसीलाप्रासो । दाणुद्धासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखथी जय पामे ए पामवुं प्रज्ञूत पुन्ये करी जीव
वा ते दुखने जय पामे ५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई दुह संतासो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नींदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५१ गुरु पासे माठा
ग्रहा वा प्रसीइ करवुं गुरुसाखे कृत्यनुं प्राङ्गीत लेवुं ५२ बार
माठाकृत्यनुं ५१ ने जलाकृत्यनुं जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

डुकम गरिहा सुकमा-णु मोयणं पायच्चित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इहक ध्याननुं ध्यावुं ५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यान करवुं जीवने ॥ ९ ॥

સુહ ઘાણ નમુકારો । લપ્રંતિ પન્નૂયપુત્રેહિં ॥૯॥
 એ પ્રથમે કહ્યા બોલ તેરૂપ ગુ સામગ્રીને પામીને જેણે તે બોલ
 ણમણિ જરવાને જંમારૂપ । આદર કહ્યા ॥

ઇય ગુણમણિજંમારો । સામગ્રી પાવીજણ જેહ કડ ॥
 તે જીવ સમસ્ત પ્રકારે તોની પામેતેજ જીવ શાસ્વતાં સુખ પ્રતે
 ને મોહના પાસ બંધને । કર્મ રહીત ને સિદ્ધિ સુખ ॥ ૧૦ ॥
 વિઘ્નમોહપાસા । હંતિ તે સાસયં સુખં ॥ ૧૦ ॥

એ પ્રકારે પુન્યનો સમુદાય બોલ સમાપ્ત ॥

॥ ઇતિ પુન્યકુલકં સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ પુન્યપાપકુલક લિખ્યતે ॥

ઠત્રીસ હજાર દીવસ । વરસ એકસોના થાય આયુ પરીમાણ પુરુષના
 ઠત્રીસ દિન સહસ્સા । વાસસણ હોઈ આનંદ પુરિમાણ ॥
 તેદમાંથી તું આય ઠે સમ ઇમ જાણીને શુદ્ધ ધર્મમાં ઉદયમ
 ય સમય પ્રતે । કરવો ॥ ૧ ॥

ઝિપ્રંતં પડસમયં । પિત્તન ધમ્મંમિ જઈઅઘં ॥૧॥
 હવે પોષહ ફલ જેવારે જે તપ નીચમ ગુણ કરીને ગમાવે એક
 જીવ પોષધવૃત્ત સહીત । દીવસ ॥

જઈ પોસહસહીન । તવનિયમગુણોહિં ગમઈ એગદિણં ॥
 તો તે જીવ બાંધે દેવગ એટલા સંખ્યાયે પદ્યોપમની સ્થિતી
 તિનું આનંદું । ॥ ૨ ॥

તા બંધઈ દેવાન ઇતિઅ મિત્તાઈં પલિયાઈં ॥૨॥
 સત્તાવીસ ક્રોડ સહીકનાં સિત્યોતેર ક્રોડ સિત્યોતેર લાખ સિ

एटले ३७०० क्रोर ।

त्योतेर हजार ॥

सगवीसंकोमी सया । सतहत्तरी कोमिलस्क सहसाय ॥
सातसोने सित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपट्योप
पत्योपम । मना ३७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७

एक पोसद्वधी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पलियस्स ॥३॥
इवे एक पोहोरे फल अठा वरस एकसोना बे लाखने एटला
सी हजार । पोहोर २८०००० ॥

अठासीई सहस्सा । वाससए डुन्नि लस्क पहराणं ॥
तेदमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
होर । लो लाज्ज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो ॥४॥
त्रणसैं समतालीस क्रोर ३४७ने । बावीस लाखने बावीस हजारने ॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लस्का बावीस सहस बावीसा ॥
बसैं ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना धर
जाग एटला पट्योपमनुं । मनुं ३४७ २२ २२ २२२ जा० १॥५॥

डुसय डुवीस डुजागा । सुराउ बंधोय इगपहरे ॥ ५॥
इवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त्त वा बेघमीनुनी गणती आ
एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलस्क असीय सहसा । महुत्त संखाय होइ वास सए ॥
तेमां जेवारे सामायक सही एक पण मुहूर्त्त तेद जीवने एटलो
त धर्ममां बेघमी रहे वा । लाज्ज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअसहिनु । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥
बाणुक्रोर पट्योपम ने । उगणसाठ लाखने पचीस हजारने ॥

बाणवय कोमीउ । लस्का गुणसठि सहस पणवीसं॥
नवसेने पचीसे सहीतने । एक पढ्योपमना आठजागमांना सा
तजाग देवगतीनुं आयु बांधे ॥ ७ ॥
ए२ ए२ए २ए ए२ए १ जा०

नवसयपणवीस जूआ । सतिहा अमजाग पलिअस्स७
इवे घमीफल एकसो वर्षनी एकवीसलाखने तेमज साठहजार॥
घमीउ कदेवे ।

वाससए घमिआणं । लस्किगवीसं सहस्स तह सठी॥
तेहमांनी जो एक पण घमी घ जेवारे तेवारे ते जीवने एटलो
र्मसाधन सहीत । लाज थाय ॥ ८ ॥

एगाविअ धम्म जूआ । जइ ता लाहो इमो होइ॥८॥
वेतालीस कोरु ने उणत्तीस लाख । ठासठ हजार नवसेने ।
ठायाल कोमी गुणतीस-लस्क ठासठी सहस्स सयनवगं
त्रेसठ एटला पढ्योपममां पल्योपमनुं देवतानुं आयु बांधे
कांइक उंणां । एकघमीना धर्मनुं ॥ ९ ॥

तेसठी किंचूणा । सुराउ बंधोई इगघमिए ॥९॥
साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घमीउ जे जाय पुरुषनी ॥
सठी अहोरत्तेणं । घमीआउ जस्स जंति पुरिसस्स ॥
व्रत नीम तेणे करी पण ते दिवस नीफलो ते जीवना जीवी
रहीत आउखुं । तमांथी ॥ १० ॥

निअमेणवि रहीआउ । सो दिअहउ निष्फलोतस्स१०
इवे सासोसासनुं फल एकसो कोरुसातने लाखअमतालीसने॥
वर्षना उसास चारसे कोरुने ।

चत्तारीअ कोमिसया । कोमीउ सतलस्क अमयाला ॥

चात्तीस वली हजार

४ ०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते

हमांथी ॥ ११ ॥

चात्तीसं च सहस्सा । वाससय हुंती उसासा ॥११॥

एक पण सासोसास । नदी रदीत होय पुन्ये पाप करीने ने॥

इको विअर उसासो । नय रहिन होई पुण्यपावेहिं ॥

जीवारे पुन्ये करी सदीत एक पण सासोसास तो एटखो ला

होय ।

न थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिन । एगोविअर ता इमो लाहो ॥१२॥

लाख बे हजार पीस्तालीस ने । चारसेने आठ नीश्वे पळ्योपम॥

२ ४५ ४०८॥

लस्स दुगसहस पण चतं । चउसया अठ चेव पळियाइं॥

कांइक जंणा चारजाग ए

देवतानुं आउखुं बांधे एक सासो

टलुं ।

सासनां धर्म कखाथी ॥१३॥

किंचूणा चउजागा । सुराउ बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥

इवेनवकारफल उगणीस लाखने उपर । तेसठहजार बसेने समसठ ॥

एगुणवीसं लस्का । तेसठी सहस्स दुसय सत्तठी ॥

एटला पळ्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वा ८

सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पळियाइं देवानं । बंधइं नवकार उस्सगो ॥१४॥

इवे लोगस्स फल लाख एकसठ पां । बसेने दस पळ्योपम देवतानुं

त्रीस हजार ।

आयु ॥

लस्किग सठी पणती-स सहस दुसय दस पळिअर देवानं

बांधे कांइक अधीकुं जीव । इवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं

आउखुं बांधे पचीस सासोसास वा

૧૪૮

एक लोगस्सने कान्तसग्गे ॥ १५ ॥

बंधई अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५ ॥

इवे जो एज प्रमाणे पापकर्म होय तेज रीते नरकगतीनां आयु
करवामां तत्पर जे जीव । नो बंध पण करे ॥

एवं पावई परायाणं । हवेन निरयानु अस्स बंधोवि ॥
इमजाणीने लक्ष्मीवान श्री जिनेश्व धर्ममां उद्यम करवो हे ज
रे कहा । व्य वा जोगजीवो ॥

इअ नाउ सिरि जिण कि-तिअंमि धम्मंमि उद्यमं कुणह
ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥ १६ ॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोकोया पुरुष लक्ष्मी मेलववाने मूढपुरुष कामजोगने विषे
तत्पर होय । तत्पर होय ॥

लुद्धा नरा अन्तपरा हवंति । मूढा नरा कामपरा हवंति ॥
पंथित पुरुष क्षमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त त्रणेवानां पण
जीतवाने तत्पर होय । आचरे ते ॥ १ ॥

बुद्धा नरा खंतिपरा हवंति । मिस्सा नरा तिन्निवि आयरंति
तेज पंथित जे नर निवरत्या वि तेज साधू जे नर आग ॥ १ ॥
नेधथो । म आधारे आदरे चाले ॥

। पंथिया जे विरया विरोहे । ते साहुणो जे समयं चरंति ॥
ज शक्तिवंत जे नर नही तजे तेज बंधव मित्र जे नर कष्ट वा
ई अते । अयसनमा पमे आपणा आय ॥ १ ॥

તે સત્તિણો જેન ચયંતિ ધમ્મં । તે બંધવા જે વસણે હવંતિ ॥
ક્રોધે કરી અઝીઝૂત આકુલ તે અઝીમાની નર શોકના પરા
નર ન સુખ પામે । ઝવને પામે ॥

કોહાઝિઝૂયા ન સુહંલહંતિ । માણંસીણો સોયપરાહવંતિ
કપટિનરથાયપરનાદાસ જે નરલોઝીયા મોહોટી ઇચ્છાવંત તે ર
વા ચાકર । તિ જે સ્યાતા ન પામે વા નર્કે ઝપજે ॥

માયાવિણો હુંતિ પરસ્સપેસા । લુદ્ધામહિઝા નરયં ઝવિંતિ ॥૩॥

ક્રોધસમાન કોઈ વિષ નથી અ અઝીમાન ઝપરાંત કોઈ વૈરી નથી
મૃત જીવદયા ઝપરાંત નથી । હીતકારી અપ્રમાદિ જેવો નથી ॥

કોહો વિસંકિં અમયં અહિંસા । માણો અરીકિં હિયમપ્પ
માયાસમાન કોઈ ઝય નથી ઇર લોઝસમાન કોઈ ડુલ [માઝ] ॥

ણ સત્ય સમાન નથી । નથી સુખ સંતોષ સમાન નથી ॥

માયા ઝયંકિં સરાણંતુ સચ્ચં । લોહો ડુહો કિં સુહમાહ તુઠી ॥

બુદ્ધિ અતિ સેવે વિનયવંત પ્રાણીને । ક્રોધી કુશીલીઆને સેવે અકીર્તિ

બુદ્ધિઅવંમં ઝયણ વીણીયં । કુદ્ધં કુશીલં ઝયણ અકિત્તિ ॥

ઝગ્ગચિતવંતને સેવે અલદ્ધમી વા સત્યેસ્થિતને સમસ્તપણે સેવે
નીરધનપણું । લદ્ધમી ॥ ૫ ॥

સંઝિઝચિતં ઝયણ અલઢ્ઢી । સચ્ચેઠીયં સંઝયણ સિરિય ॥

તજે વા ઘંમે મિત્ર સજન પણ તજે ઘંમે પાપ જે ડુઃકર્મ મુનિ
નર જે કથ્યા ગુણને હણે તેને । જિતેંડી પ્રતે ॥

ચયંતિ મિત્તાણો નરં કયધં । ચયંતિ પાવાઙ મુણિં જયંતં ॥

તજે ઘંમે સુકા સરોવર પ્રતે હંસ તજે ઘંમે બુદ્ધિ કોપીત રીસા
તે । લ મનુષ્ય પ્રતે ॥ ૬ ॥

ચયંતિ સુક્કાણિ સરાણિ હંસા । ચણ્ણ બુદ્ધી કુવિયં માણુસ્સંદ

जेइने हेए धारणा नही तेइने धरम गइवाननुं बा अर्थनुं केहेवुं
बचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अइयअत्ते कहिए विलावो॥

विषिन्नचित्तवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेइने हित
हेवुं ते विलाप । वचन केहेवुं ते विलाप ॥३॥

विस्किन्नचित्ते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो

हुष्ट राजा प्रजाने मंरुवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधन॥३॥
त्पर होय । मां तत्पर होय ॥

हुष्टा हीवा दंमपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति ॥

मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्प
होय । र होय ॥ ४ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्तपरा हवंति ॥

सोज्ञा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोज्ञा ॥

सोहा जवे उगगतवस्स खंती । समाहिजोगो पसमस्स सोहा॥

ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोज्ञा जे विनय
रित्रवंतनी शोज्ञा । गुणमां प्रवरती ॥ ५ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्स सोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि

आजरण विना शोज्ञे शीलव्रत परियह रहित ते शोज्ञे[त्ति॥५॥
नो धरणहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणो सोहइ बंजथारी । अकिंचिणो सोहइ दिक्कधारी

बुद्धि करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
ज्ञा पामे राजानो परधान । ज्ञा पामे एक स्त्रीथी ॥ ६ ॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लज्जाजुठ सोहइ एगपत्ति॥६॥

આત્મા પોતાનો વૈરી સમાન હો આત્મા જસ પામે સીલવંત જે
ય જેના જોગ ગામ નહીં તે । મનુષ્ય તે ॥

અપ્પા અરી હોઈ અણવઠીયસ્સ । અપ્પાજસોસીલમઉનરસ્સ

આત્માજ દુરાત્મા જ્ઞાનાદિગુણે આત્માજ આત્માને વસ રાખે તો
નથી અવસ્થિત જેનો તે । તેજ સરણ કરવા યોગ ॥ ૧૧ ॥

અપ્પા દુરપ્પા અણવઠીયસ્સ । અપ્પાજી અપ્પા સરણ ગઈય
નથી ધર્મકારજ સમાન બીજું નથી પ્રાણની હિંસા સમાન મોઢું
કાર્ય ॥ અકાર્ય ॥

ન ધમ્મકક્કં પરમઠ્ઠી કક્કં । ન પાણિહિંસા પરમં અકક્કં ॥
નથી સ્નેહરાગ સમાન ઉત્કુષ્ટું નથી સમકિતના લાજ સમાન
બંધન । ઉત્કુષ્ટો લાજ ॥ ૧૨ ॥

ન પેમરાગા મરમઠ્ઠિ બંધો । ન બોહિલાજ્ઞા પરમઠ્ઠિ લાજો
ન સેવવી વા ન જોગવવી પ્રમ ન સેવવા વા ન આદર ॥ ૧૩ ॥
વા વા સ્ત્રી પરની । વા પુરુષ જે અજાણ વા મૂઢને ॥

ન સેવિયઘ્વા પમયા પરક્કા । ન સેવિયઘ્વા પુરિસા અવિઘ્વા ॥
ન સેવવા અધમ અજિમાની ન સેવવા ચામીકરણહાર મનુષને
હીણા નરને । ॥ ૧૪ ॥

ન સેવિયઘ્વા અહમા નિહિણા । ન સેવિયઘ્વા પિસુણા મણુસ્સા
જે ધર્મી નર તેહને નિશ્ચે સેવવા જે પંમિત નર તેહને નિશ્ચે પૂ
આદરવા । ઝવું ॥

જે ધમ્મિયા તે સ્વલુસેવિયઘ્વા । જે પંમિયા તે સ્વલુ પુહ્ણિયઘ્વા ॥
જે સાધુ વા જ્ઞાતા નર તેહને જે નિર્લોજી મમતા રહીત નર તે
સમસ્ત રીતે વાંદવા । હને આહારાદિ દાન દેવું ॥ ૧૫ ॥

જેસાહુણોતે અજિવંદિયઘ્વા । જે નિમ્મમા તે પમિલાજિયઘ્વા ॥

પુત્ર તથા શિષ્ય એ બેને તુલ્ય રૂપીશ્વર તથા દેવતા એ બેને તુ
વિચારવા વિનય માટે । દ્ય વિચારવા ।

પ્રતાય સીસાય સમંવિજ્ઞતા । રિસી ય દેવા ય સમં વિજ્ઞતા
બ્રહ્માની નર તથા પશુ જનાવર મૃતક તથા નીર્ધન એ બેને તુલ્ય
એ બેને તુલ્ય વિચારવા । વિચારવા ॥ ૧૫ ॥

મુસ્કા તિરિક્કા ય સમં વિજ્ઞતા । મુઝ્ઝા દરિદ્રા ય સમં વિજ્ઞતા
સમસ્ત કલા થકી ધર્મ આરાધ સમસ્ત કથા થકી ધર્મ કથા
વાની કલા જીતે । જીતે ॥

સઘા કલ્લા ધમ્મકલ્લા જિણાઈ સઘા કહાધમ્મકહા જિણાઈ
સમસ્ત બલથકી ધર્મનું બલ સમસ્ત જે સંસારીક સુખથી
જીતે । ધર્મ સુખ જીતે ॥ ૧૬ ॥

સઘં બલં ધમ્મબલં જિણાઈ । સઘં સુહં ધમ્મસુહં જિણાઈ
જૂવટું રમ્યામાં જે આસક્ત છે માંસજ્ઞકણમાં જે આસક્ત છે તે
તેહને લક્ષ્મીનો નાશ થાય । હને દયાબુધીનો નાશ થાય ॥

જૂણ પસત્તસ્સ ધણસ્સ નાસો । મંસં પસત્તસ્સ દયાઈ નાસો
મદીરા પીવામાં જે આસક્ત છે વેસ્યાજ્ઞોગમાં જે આસક્ત છે તે
તેહનો જસ નાશ થાય ॥ હના કુલનો નાશ થાય ॥ ૧૭ ॥

મજ્ઞં પસત્તસ્સ જસસ્સ નાસો । વેસા પસત્તસ્સ કુલસ્સ નાસો
જીવની હિંસામાં જે આસક્ત છે । ચોરી કરવામાં જે આસક્ત છે
તેહનો જ્ઞાનો ધર્મ નાશ થાય । તેહના શરીરનો નાશ થાય ॥

હિંસા પસત્તસ્સ સુધમ્મનાસો । ચોરીપસત્તસ્સ સરીરનાસો ॥

તેમજ પરનારીથી જે આસક્ત સર્વ પૂર્વોક્ત જ્ઞાના ગુણાનો નાશ
છે તેહને । થાય વલી અધમગતી પામે ॥ ૧૮ ॥

તહા પરઢીસુ પસત્તયસ્સ । સઘસ્સ નાસો અહમા ગઈય ૧૮

દાન દેવું નિર્ધનપણામાં ને વલી । તથા ઇચ્છા વા અન્નિલાષનો રોધ
ઠકુરાઈ પામે ક્રમા ગુણ તે । ક જલો હોય જેહને તે ॥

દાણં દરીદસ્સ પહુસ્સ સ્વંતી । ઇચ્છા નિરોહોઽ સુહોઽયસ્સ ॥

જુવાનીમાં જે ઇંડિયોને વણ ચોરે એ જે પ્રથમ કહ્યા તે નર
રાખે તે । જલા ડુઃકરકારી જાણવા ॥૧૯॥

તારુન્નએ ઇંદિય નિગ્ગહો ય । ચત્તારિ એયાણિ સુહક્રાણી

આજ્ઞાસ્વતૂં જીવીત કહ્યું ઢે સં । તે માટે હે જલા પ્રાણીયો ! ધર્મ આ
સારી જીવલોકને વિપે । દરો, શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ નત્તમ

સાધુ જિનેશ્વરનો કહ્યો ॥

આસસયં જીવિયમાહુ લોએ । ધમ્મં ચરે સાહુજિણોવહં ॥

તે ધર્મ જીવને રહોપાનો કરણહાર । ધર્મ સમસ્ત સેવી આદરી પાલી
ઢે, શરણ ઢે, ંચગતી દેણહારઢે । અવ્યાવાધ સુખ પામે ॥૨૦॥

ધમ્મો ય તાણં સરાણં ગઈ ય । ધમ્મં નિસેવિતુ સુહં લહંતિ
એ રીતે ધર્મોપદેશ લક્ષ્મીવંત ગૌતમકુલક સમાપ્તમ્ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગૌતમકુલકં સંપૂર્ણમ્ ॥

પૂજ્યશ્રી દેવેન્દ્રસૂરિજીકૃત દાન શીલ તપ જ્ઞાવકુલક પદાર્થ બાલો
પકાર અર્થે લીખ્યો ઢે તેમાં પ્રથમ દાન કુલક ॥

॥ અથ દાનકુલકં લિખ્યતે ॥

તજીને રાજનું સાર વા રહસ્ય નપાલ્યો ઢે સંજમરૂપ એક અદ્ધિ
સપ્તાંગ લક્ષ્મી આદે ત્રીય મોટો જ્ઞાર તે જોણે ॥

પરિહરિય રક્કસારો । નપ્પામિયસંજમિક્કગુરુજ્ઞારો ॥

આપણા સ્વજ્ઞાત્રી દેવકુપ્ય વ સંજમયોગે વિચરતા જયવંતા વર્તો
સ્વ વીધું બ્રાહ્મણ પ્રતે એવા । વીરનામે ચોવીસમા તીર્થંકર ॥૧॥

સ્વંધાનુ દેવદૂસં । વિચરંતો જયનુ વીરજિણો ॥ ૧ ॥

ધર્મદાન ૧ અર્થદાન ૨ કામ ત્રિવિધ દાન જગતમાં વિખ્યાત વા
દાન ૩ એ જોડે । પ્રસિદ્ધ છે ॥

ધમ્મન્નકામજ્ઞેયા । તિથિહં દાણં જયંમિ વિસ્કાયં ॥
તોદે પણ જિનેશ્વરને મે તેમના । તેમને આહારાદિક ધાર્મિક દાન
જ્ઞાસનને આશ્રીત જે મુનિયો । તે પ્રસંસે છે વા વચ્ચાણે છે ॥૧॥
તહવિ ય જિણંદમુણિણો । ધમ્મિયદાણં પસંસંતિ ॥૨॥

તે દાન કેહવું છે, સોજાગ્ય દાન તે રોગરહિતપણાનું કારણ
પણાનું કરણદાર છે । નત્તકુટું છે ॥

દાણં સોહગ્ગકરં । દાણં આરુગ્ગકારણં પરમં ॥
તે દાનઉત્તમ જોગનું નિધાન છે । તે દાન સ્થાનક છે ગુણના સમૂહનું ૩
દાણં જોગનિહાણં । દાણં ઠાણં ગુણગણાણં ॥ ૩ ॥
દાનથકી પસરે વા વિસ્તરે દાન દેવે કરી આય મલ રહિત
કીર્તિ શરિરની શોજા ॥

દાણેણ ફુરડ કિત્તી । દાણેણ ય હોડ નિમ્મલાકંતી ॥
દાને કરી આવજ્યું છે વડાકર્યું । વૈરી પણ નિશ્ચે દાયકને ઘેર પાણી
છે હૃદય તે થકી । વહે, દાસપણું કરે ॥ ૪ ॥

દાણાવજ્ઞિય હિયન । વયરી વિ હુ પાણિયં વહડ ॥૪॥
ધનાસાર્થવાહને જવે શ્રી રૂષ જે ધીનું દાન કર્યું જલાશ્રી ધર્મ
જદેવજીનો જીવ । ઘોષસૂરી પ્રમુખ સાધૂને ॥

ધાણસન્નવાહજમ્મે । જં ઘયદાણં કયં સુસાહણં ॥
તે મહા પુણ્યના કારણ થકી ત્રણલોકના પિતામહ વા દાદા
શ્રી રૂષજદેવ જિન । થયા ॥ ૫ ॥

તક્કારણમુસન્નજિણો । તેલુક્કપિયામહો જાન ॥૫॥
કૃપાયે કરી દીધું અજ્ઞયદા પાવલના જવમાં તેથી પ્રહું પુણ્યરૂપ

न पारेवा प्रते ।

किरियाणुं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं । जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणं ॥

तेथी तीर्थंकरपद तथा चक्रव पाम्या शांतिनाथ सेखमा तीर्थं
तीर्थपद ए बे रिद्धी एक जवमां । कर पण ॥ ६ ॥

तिन्नपर चक्र रिद्धि । संपत्तो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आहारा दाने करी उपाज्यो उत्तम पुण्यनो
दि जोजन ते रूप । प्राग्जार एहवो ॥

पंचसय साहु जोज्ञाण । दाणावज्जिय सुपुन्नपप्पारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे जरतचक्रवर्ती श्री रुषजदेवनो पु
नखो एहवो । अ जरतक्षेत्रनो स्वामी थयो ॥७॥

अहुरिय चरिय जरिनु । जरहो जरहाहिवा जानु ॥७॥

मूल लिधा विना पण गीलाण वा रोगी मुनिने आचरवा यो
विधी । ग्य वस्तु तेथी ॥

मुद्धं विणावि दानं । गिक्षाण पम्पिअरण जोगवद्धूणि ॥

सिद्धि पाम्यो रत्नकंबल देण बावनाचंदन देणहार सेठीयो पण
हार । तेज जवमां ॥ ८ ॥

सिद्धोअ रयणकंबल । चंदणविणिउवि तंमि जवो ॥८॥

देइने खीरनुं दान । तपे करी सोषव्युं सरीर ठे जेणे एहवा
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंगसाहुणो धणिअं ॥

लोकमां उपाज्यो चमत्कार जे समस्तपणे थयो गोअइथ्रेष्टीपुत्र
णे एहवो । शालीअइ पण जोगनुं जाजनए

जण जणिय चमत्कारो । संजानु सखिअहोवि ॥९॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र उद्धास पाम्युं अपूर्व शुभध्याव तेना

दान थकी ।

प्रज्ञावे ॥

जन्मंतर दाणान् । उद्धसिया पुव कुसल द्याणान् ॥
कयवन्नो सेव कृतपुण्यनो धणी । जोगोनं ज्ञाजन वा स्थानक थयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जान् ॥१०॥
घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त
पुष्प साधु ए वे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वज्रपूसा । महारिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥
आपणी तप लब्धीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
समस्त साधुमंरुलीने वा वा साधुनी जक्ती करीने उत्तमगति
समूहने । पाम्या ॥ ११ ॥

लब्धीइं सयल गहो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥११॥
जीवंतस्वामी श्री महावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
प्रतिमाने । जक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पम्माइं । सासणं वियरिऊण जक्तीए ॥
चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे वेइलो राजर्षि ॥१२॥
पवईऊण सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥१२॥
जिनघर वा जिनप्रासादे करी वेइने अनुकंपा दान तथा जक्ती
शोजावी जूमीमंरुलने । दान ॥

जिणहरमंमियवसुहा । दानं अणुकंपज्जतिदाणाइं ॥
तीर्थप्रज्ञावक पुरुषोमां रेखा । समस्त प्रकारे पाम्यो संप्रतीनामे राजा
समानपणुं । श्री आर्यसुइस्ती सूरि वचने ॥ १३ ॥

तिष्ठपज्ञावगरेहिं । संपत्तो संपइराया ॥१३॥
वेइने अक्षा सुइवमे करीने । शुद्धमान अरुदना बाकला मोटा
मुनीश्वरने ॥

दाजं सदा सुधे । सुधे कुम्मासए महामुणिणो ॥

श्री मुखदेव नामे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रते पाम्यो मोटी १४

सिरि मूलदेव कुमरो । रङ्गसिरिं पाविठ गुरुइ ॥१४॥

अतिघणुं दान तेणे करी मुखरए रज्यां सेंकमोनी संख्याए का
वा जे कविजन वा पंक्ति तेणे । व्य तेथो विस्तरयुं ॥

अश्रदाण मुहर कविअण । विरइअसय संख कव विठ

विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपणलोकमां समस्त[रिअं] ॥

ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥

विक्रमनरिंद चरित्रं । अऊवि लोए परिप्फुरइ ॥१५॥

त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी ठेलाज सा
कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इंड ते तीर्थकरे ॥

तियलोअ बंधवेहिं । तप्रव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥

कृतकृत्य तेमणे पण दीधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥१६॥

कय किचेहिवि दिन्न । संवत्तरिअं महादाणं ॥१६॥

लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न आय
रूपनदेवनो पौत्र । अर्थात् आयज ॥

सिरिसेयंसकुमारो । निरसेयस सामिठ कह न होई ॥

आ चोवीसीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतहेत्रने
क दाननो प्रवाह । विपे ॥ १७ ॥

फासूअदाणपवाहो । पयासिठ जेण जरहंमि ॥१७॥

केम ते न बखाणीए अर्थात् चंदनवाला कुमरी श्री महावीरने
बखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह सा न पसंसिऊइ । बंदाणवाला जिणंददाणेणं ॥

ते महावीर उमासिक तप गाखो वा संतोष्यो जेणे श्री महा

१५८

तप्प्या तेमने देइने ।

वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥

ढम्मासिय तवतविनु । निवविनु जेहिं वीरजिणो ॥ १८ ॥

दिक्का लीधा पढी प्रथम
आदे पारणां ।

कस्यां हतां करेढे तेमज करशे त्रले
काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥

श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेइने निश्चे सिद्धि त्र
सहित एहवा पूजनीको । एज्जवमां तथा आगे ॥ १९ ॥

अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥ १९ ॥

१ श्रीजिनप्रासादक्षेत्र २ श्रीजिनबिंब ४ चतुर्विधसंघसाधु ५ साधवी ६ श्रा
वा प्रतिमाक्षेत्र ७ जिनपुस्तकक्षेत्र । वक ७ श्रावीका रूप जे सातक्षेत्रमां

जिण जवण बिंब पुढ्य-संघसरूवेसु सत्तखित्तसु ॥

जलुं न्यायविधि योगे वाव्युं मोक्षरूप फलजणी आश्चर्यकारी अनं
जे इय ते आय । तगणुं ॥ २० ॥

वविअंधणां पि जायई । सिवफलय महो अणंतगुणं २० ॥

ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

॥ इति दानकुलक समाप्तम् ॥

इवे संबंघे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए ढीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोज्जाग्य गुणनुं मोहोदुं ए चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ बा
वुं निधान एहवाने । वीसमा जिनपतिने ॥

सोहग महा निहिणो । पाए पणमामि नेमिजिण वइणो ॥

बालपणामां जुजावले करी जनार्दन जे कृष्णवासुदेव प्रते जेणे
ने । सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

બાલેણ જુઝબલેણ । જણાદણો જેણ નિઝિણિઝા ॥૧॥

જીવોને શીલગુણ ઢે તેજ શીલ ઢે તેજ જીવોને મંગલીક ઝ
ઝત્તમ વા પવિત્ર ધન ઢે । ત્કુટું ઢે ॥

સીલં ઝત્તમ વિત્તં । સીલં જીવાણ મંગલં પરમં ॥
સીલ ઢે તે દૌર્જાગ્યનું શીલ ઢે તે સુખનું પીહર ઘરઢે વા સુ
હરણહાર ઢે । સ્વ સમસ્તનું સ્થાનક ઢે ॥ ૨ ॥

સીલં દોહગ્ગહરં । સીલં સુસ્કાણ કુલઝવણં ॥૨॥
શીલ તે ધર્મનું નિધાન ઢે । શીલ તે પાપનું સ્વંરણહાર કહ્યું
શ્રી તીર્થંકર ગણધરે ॥

સીલં ધમ્મ નિહાણં । સીલં પાવાણ સ્વંરણં ઝણિયં ॥
શીલ તે પ્રાણીયોને જગને અકુત્રીમ અલંકાર વા ઘરેણું શ્રેષ્ઠ
વિષે જયનું કરણહાર ઢે । ઢે ॥ ૩ ॥

સીલં જંતૂણ જણ । અકિત્તિમં મંમણં પવરં ॥૩॥
નરકરૂપ નગરના બારણાને સું કમાનના જોમાના જાણ સરસું
ધવાને । ઢે ને ॥

નરય ડુવાર નિરંઝણ । કવામ સંપુમ સહોઝર ઢાયં ॥
દેવલોકરૂપ ઝજ્વલ ઘર તિહાં । ચમવાને સારી નિસરણી સમાન
શીલ ઢે ॥ ૪ ॥

સુરલોઝધવલ્લમંદિર । આરુહણે પવરનિસ્સેણિં ॥૪॥
શ્રી ઝમ્મસેન રાજાની પુત્રી । રાજિમતી પામી શીલવંતી સત્તીમાં
હિ રેલા સમાન ॥

સિરિ ઝગ્ગસેણધૂઝા । રાયમર્ઝ લહઝ સીલવઝ રેહિં ॥
ગિરી ગુફા વિવરમાં રહ્યો એવો શ્રી નેમનાથના જાણ રહનેમી પ્રતે,
જેણિયે । ધાપ્યો, સંજમ શીલ માર્ગમાં ॥૫॥

गिरि विवर गन जीए । रहनेमी ठाविन मग्गे ॥५॥

प्रज्वलितो पण निश्चे अग्निनो शीलना महिमाए करी पाणीनो
समूह ते । प्रवाह थयो ॥

पङ्कलिनवि हु जलणो । सीलपञ्जावेण पाणियं हवइ ॥
ते जयवन्ती वर्तो जगमां सी जेहनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचंडनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥६॥

सा जयउ जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥६॥
चालणी वरे काढयुं पाणी ते जेणे न्घाम्यां दरवाजानां वारणां
णे करी चंपानगरीमां । त्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ न्घामियं डुवारतियं ॥
ते केहनां न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात सती सुज
अर्थात् हरे । झनुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुजहाए ॥७॥
समृद्धी प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेणीये पाल्युं
सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नंदन नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइ पालियं सीलां ॥
गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटवना घणा घणा प्रकारनीट

गहिलत्ताणंपि काउं । सहिआय विमंबणा विविहा ॥८॥
कल्याण होजो कलावती बीहामणा रणमां राजाए तजी
सतीने । वा ठांसी ॥

जइ कलावईए । जीसणारन्नंमि रायचत्ताए ॥
जे ते सतीना शीलगुणे करीने । ठेदेलां अंग हस्तादी फरी नवां थयां
जं सा शीलगुणेणं । त्रिन्नंग पुणन्नवा जाया ॥९॥
सीलवतीना शील प्रते । समर्थ सुधर्माईं पण वर्षववाने नही ॥

सीलवइए सीलं । सकइ सकोवि वन्निउं नेव॥
 राजाना मोकळया प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ठ
 वा मेहेता । ग्या जेणे ॥ १० ॥
 रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवंचिआ जीए॥१०॥
 ज्ञान अतिशय लहमी सहि जलो धर्मलाज जेहने मोकलाव्यो॥
 त महावीर परमेश्वरे ।
 सिरि वद्धमाण पहुणा । सुधम्मलानुत्ति जीइ पठविउ ॥
 ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु शरदरुतुना चंडमानीपरे निर्मल
 लसा श्रावीका । शीलगुणे ॥ ११ ॥
 सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा॥११॥
 कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंड ए मद वा अहंकारने जागनार एहवो
 हवाना जे । कंदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥
 हरिहरवंजपुरंदर-मयजंजणपंचबाणबलदप्पो ॥
 अप्रयासे जेणे मरयो वा ते श्री श्रीजीज्जी आपो कळयाण
 दली नाख्यो । प्रते ॥ १२ ॥
 लीलाइ जेण दखिउ । स थूलजहो दिसउ जहं॥१२॥
 मनोहर योवनना समू प्रार्थना करते थके पण स्त्रीरूप
 हे वर्तते । पार्णीपुरे करी ॥
 मणहरतारुन्नरे । पन्निजंतोवि तरुणि नियरेण ॥
 मेरूपर्वत परे अचल ठे मन ते श्री वयरस्वामी मोटा रुषि जय
 जेहनुं एवा । वंता वर्तो ॥ १३ ॥
 सुरगिरिनिचलचित्तो । सो वयरमहारिसी जयउ ॥१३॥
 स्तवना करवाने तेहनी न श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणना
 सकीये । समूह प्रते ॥

થુણિયં તસ્સ ન સક્કા । સઢ્ઢસ્સ સુદંસણસ્સ ગુણનિવહો ॥
 જે વિષમ સંકટમાં નિશ્ચે । પમે થકે પણ અર્થં રૂપ શીલરૂપ
 ધન રાખ્યું ॥ ૧૪ ॥

જો વિસમસંકમેસુવિ । પમ્મિનિ અર્થંમસીલધણો ॥ ૧૪ ॥
 સુંદરીજી રૂપજ્ઞદેવની પુત્રી સુ મણોરમા સુદર્શનશેઠની સ્ત્રી । અંજ
 નંદા વૈરસ્વામીની માતા । ચેલ ના હનુમાનની માતા । મૃગાવતી ચં
 ણા શ્રેણીકની સ્ત્રી । દનવાલાની ચેલી ॥

સુંદરિ સુનંદ ચિહ્નણા । મણોરમા અંજણા મિગાવડ અ ॥
 એ જિનશાસનમાં પ્રસિદ્ધ વા મોટી મતીનું હે જ્ઞવ્યો ! તમને
 વિખ્યાત એવી જ્ઞલી । સુખ પ્રતે થો ॥ ૧૫ ॥

જિણસાસણસુપસિદ્ધા । મહાસર્જન સુહં દિતુ ॥ ૧૫ ॥
 અચંકારી જ્ઞદાનું ચરિત્ર સાંજ્ઞલીને કોનું ન ધુણે નિશ્ચે મસ્તક
 વા કથા પ્રતે । અર્થાત્ ધુણેજ ॥

અચંકારિઅચરિઅં । સુણણકો ન ધુણે કિરસીસં ॥
 જેણે અર્થંરૂપણે શીલ પાડ્યું । જીલનો પતિ જે પછીપતિ તેણે કરી
 કષ્ટની ક્રોધ પણ ધૈર્ય ન મૂક્યું ॥ ૧૬ ॥

જા અર્થંમિત્ર સીલા । જિહ્વવડ કયન્નિઆવિદઠં ॥ ૧૬ ॥
 આપણો મિત્ર આપણો જ્ઞા આપણો જનક જે વાપ આપણા વા
 ઇ સગો । પનો વાપ અથવા પણ ॥

નિય મિતં નિય જ્ઞાયા । નિય જણન નિય પિયામહો વાવિ
 આપણો પુત્ર પણ એટલામાં જે ન વાહાલો હોય લોકોને શીલ
 શીલરહિત કુશીલીયો હોય તે । વિના માટે ॥ ૧૭ ॥

નિયપુત્તોવિ કુસીલો । ન વલ્લહો હોઈ લોઆણં ॥ ૧૭ ॥
 સઘલાયે પણ વ્રત પ્રતે । જાગે થકે અસ્તિ વા ઠે કોઈ પણ

सर्वेसिं पि वयाणं । जग्गाणं अन्ति कोइ पम्पिआरो ॥
पण पाका घना प्रते कांना न होयशील फेर जागे कोइ उपा
न चोटे तेम । य ॥ १८ ॥

पक्कधम्मस्सव कन्ना । न होइ सीलं पुणो जग्गं ॥१८॥
वैताल पिसाच जूत राक्षस।केसरीसिंह, चितला, इस्ती, सर्प ए सर्वना
वेआलज्जूअरस्कस-केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥
लीलाये करी जागे अहंकार पालतो जे होय निर्मल शील प्रते
वा मद प्रते । ते घणी ॥ १९ ॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥१९॥
जे कोइ पूर्वे कर्मथी मूका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्धे ठे
णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धसे तेमज ॥
जे केइ कम्ममुक्का । सिद्धा सिद्धंति सिद्धिंहिति तहा ॥
ते सर्व प्राणीने एइज बल । विस्तीर्ण आ जन्म परिपालीत शीलनुं
ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सर्वेसिं तेसिं बलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥२०॥

॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥

॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

इवे संबंधे आव्युं तप कुलक ते लखीए बीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पिणीनी जेमना खन्ना उपर सोत्ते ठे
आवे थया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जमामन्मो॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकनां तेथी थयो
ढ्यां एवां । धूमासो तेनी पंक्ती तुल्य ॥ १ ॥

तवजाणगिपलिविय-कम्मिंधण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवह्वरी वा वरसीतप कानसगमां जे एकस्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवह्वरियतवेणां । काउसगंगमि जो ठिठ जयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्म प्रतेथ्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरूपजेदेवजीना पुत्र१

पूरियनिययपंडन्नो । हरन्त डुरिआइं बाहुबली ॥२॥

अथिर चलप्रतेपण थिर अच रुजु सरलप्रतेकरे डुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यनेपण तेम सुखे पामवायोग करे
अथिरं पि थिरं वंकां-पि नजुअं डुल्लहं पि तह सुलहं॥

डुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

डुस्सद्यं पि सुसद्यं । तवेण संपङ्कए कळं ॥३॥

ठठ ठठ एटले बे बे करतो श्रको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप । प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं॥

अक्कीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंड्रनूती
आदे घणी लब्धीनुवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो॥४॥

अस्कीणमहाणसीन । सिरि गोअमसामिठ जयन्त॥४॥

सोजे वा गजे चोथो चक्रव तपनां बले करी खेलोंसही आदे
र्त्ति सनत्कुमार नामे । लब्धीन पाम्यो ॥

ठळ्ळ सणांकुमारो । तवबलखेलाइलद्विसंपन्नो ॥
 आपणुं जे थूंक तेणे करी खरमी सोना सरखी दीप्ती प्रकासतो
 आंगुली तेशी । हूवो ॥ ५ ॥

निवृत्त खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
 गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोटुं
 गर्जवती— पापकर्म ॥

गो बंज गप्प गप्पिणि । बंजणि घायाइ गुरुअ पावाइ ॥
 करीने पण सोनानी परेज । तप तपवे करी सुद्ध अयो एवो दढप्रहारी ॥
 कान्हावि कणायंपिव । तवेण सुद्धो दढपहारी ॥६॥
 पाठलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा कख्यो तेशी जे नंदीषेण
 नामे मोहोटा रुषि ते ॥

पुव्वजवे तिद्ध तवो । तयिन्न जं नंदिसेण महारिसिणा ॥
 वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि अयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
 ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिन्न । जान खयरी सहस्साणं ॥७॥
 देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
 वा दासपणुं । ते मातानी तेशी रहितनुं पण ॥

देवावि किंकरत्तं । कुणांति कुलजाइविरहिआणां पि ॥
 तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसी चंमालकुले जन्म्या महासु
 महीमा थकी । नि अया तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपज्जावेणां । हरिकेसवलस्स वरिसिस्स ॥८॥
 वस्स सहीकनो गमे एकवस्से करी । एकज घमाये करी घमा हजारोगमे
 पम्सयमेगपमेणां । एगेण घमेण घम्सहस्साइं ॥
 जे निश्चे करे मुनिन्न ते । तपरूपी कल्पवृक्षनुं तेमने निश्चे

जं किरकुणंति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सतंस्कूफलं ए
नीआणे करी रदित कखो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एइवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥
करुं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कखां । ॥ १० ॥

किज्झ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणं ॥ १० ॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूठ्याथी ते प्रनुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कहपुच्छिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चितमां श्री नेमिनाथजीनो
धणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते ॥ ११ ॥

वाहरिउ स महप्पा । समरिज्जु ढंढणकुमारो ॥ ११ ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ठ पुरुष एक नारी । वीरजिम पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अजिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एइवो । ॥ १२ ॥

डुग्गाजिग्गहनिरउ । अज्झुणउ मालिउ सिद्धो ॥ १२ ॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरूपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण जाय तपना प्रज्ञावेकरीने श्री जिनपद्मि
मुनिन लब्धीवन्त । मा वंदनार्थे ए अर्घीकार जगवतीसूत्रे
२०मा सतकना एमा उद्देसामां ठे ॥ १३ ॥

जंघाचारण मुणिलो । गहंति तवप्पज्ञावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेहनुं । महावीरस्वामीये तपनुं रूप ॥

सेणियपुरन जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरूवं ॥

ते श्री धनाजो सालिज्जना ब ते वेहु पण पांचमे अनुत्तरे
नेवी तत्रा धनाकाकंदीमुनिनुं । पोहोच्या ॥ १४ ॥

ते धन्ना धन्नमुणि । उन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥ १४ ॥

सांजलीने तप सुंदरीनामे पुत्री जे तेनो आंबिलतप निरंतर
श्री रुषज्जदेवनी । वा आंतरा रहित ॥

मुणिलो तव सुंदरि । कुंमरीए अंबिलाणि अणवरयं ॥

साठ वर्षपद हजारपदसहित कहो केहनुं न कंपे वा न धूजे
एटले साठहजारवर्ष सुधी । हैयुं धूजेज ॥ १५ ॥

सठ्ठिवास सहस्सा । जण कस्स न कंपएहियं ॥ १५ ॥

जे कीधो आंबीलनो तप बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेजवे
जंबूने पाठलजवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअमंबिलतवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जंबूस्वामी विस्मय पाम्यो हैयामां कुणीक
ना रूप प्रते । नामे राजा ॥ १६ ॥

तं द जंबूरूवं । विम्हईन कोणिन राया ॥ १६ ॥

जिनकळपी मुनि परिहारविमुधी प्रतिमा अंगीकारवन्त साधु
तपवन्त साधु । यथा लंदी तपवन्त साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पमिमा पमिवन्न लंदयाईणां ॥

सांजघीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूवं । को अन्नो वहन तवगवं ॥१७॥
मासखमण पासखमण एटले बलज्जइ मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाइ
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥
ना उपवास करनारो ।

मासइमासखवन । बलज्जइ रूपवंपि हु विरत्तो ॥
ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयउरन्नवासी । पम्बोहिअसावयसहस्सो ॥१८॥
अरदरी वा कंपी प्रष्टवो, जलइल्या । समुइ, दाढ्या समस्त कुलगि
वा हालकछोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअधरं ऊलहलिय- सायरं चलियसयलकुलसेल
जे करतो हुन जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारण अर्थे करयुं लाख
तो श्री विष्णुकुमारमुनीश्वर।जोजननुं रूप तेतपनुं फल जाणवुं?ए
जमकासि जयं विणहु । संघकए तं तवस्स फलं ॥१९॥
शुं घणुं वा बहूधा केहेवाथी जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणं । जं कस्सवि कहवि कउवि सुहाइं ॥
दिसेवे जुवन वा लोकते । तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले सम
मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज वे ॥२०॥

दीसंति जवणमये । तउ तवो कारणां चैव ॥२०॥
॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम् ॥

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

इवे ते तपमां जाव मले तो निर्जराहेतु तप आय, माटे लगतुंज

॥ जाव कुलक लखीए ढीए ॥

॥ अथ जावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तप करी अ। बोहामणुं प्रलयकाल वा कल्पांत
सुरदेव थयोतेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरववैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं-मि त्रीसणे पलयतुह्नजलबोले ॥
तोहे पण ठकाय जीवनुं दित। परणयो एहवो जयवंतो वतों श्री
चिंतवता जावथी केवलज्ञा। पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकर॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललक्ष्मिं । विवाहिन जयन्त पासजिणो॥१॥
चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न आय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥
तेम दान शील तप जावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धजाव विना इति तत्त्वं ॥

तह दाणसीलतवजा-वणान् । अहलान जावविणा॥२॥
मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुद्धी । पण निश्चे ॥

मणि मंत नसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥
एटलांबानां जाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए॥३॥
जखी जावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्राजरूपी बेघमी मात्रे करी

सुहजावणावसेणं ।

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गांठ प्रते ।

खविऊण कम्मगांठिं ।

शुभ्रूषंती वा सेवना कर
ती चरणे वा पगे ।

सुस्सूसंती पाए ।

उषन्युं वा अयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थः ।

उप्पन्नदिबनाणा ।

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

जयवं इलाइपुत्तो ।

तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ
ग्रहस्थना घरमां गौचरिए गएला ।

दठूण मुणिवरिंदे ।

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि ।

कविलोअबंजण मुणी ।

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो । ध्यातो अको अयो जातीस्म
पवहुइ ॥ दोमासा कणय कज्जं, कोरी । रणवंत अनुक्रमे केवली अयो
ए न नीठइ ॥१॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ३ ॥

लाहालोहतिपयं ।

तपसी मासखमणादिक सा

पसन्नचंदो मुहुत्तमित्तेण ॥

पाम्यो केवलज्ञान ते जावे करी
ने, माटे जावतेज मुख्य ठे ॥४॥

संपत्तो केवलं नाणं ॥४॥

आपणी गुरुणी चंदनबालाने ने नि
द्या करती पोतानां दुषण प्रते ॥

गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥

एइवी मृगावती साध्वी जयवंती
वर्तो शुद्धजावे करीने ॥ ५ ॥

मिगावई जयउ सुहजावा ॥५॥

मोहोटा वांस उपर जे समस्त
नटणीमोहे चम्यो ॥

गुरुए वंसंमि जो समारूढो ॥

तेथी आव्यो शुद्धजाव तेथी
केवल ज्ञानी अयो ॥ ६ ॥

सुहजावा केवली जाउ ॥६॥

अशोकवनिका नामे वानीमांही
आपणां मनथी जे ॥

असोगवणिआइमद्ययारंमि ॥

जायंतो जायजाइसरो ॥७॥

बासीउदन वा करंबाविक जक्त वा

पुने निर्मत्रणा पूर्वक । आहार जे तेखे शुद्धभावधी ॥
 खवगनिमंतणपुढं । वासियजतेण सुधज्जावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि ॥७॥
 जुंजंतो वरनाणं । संपत्तो कूरगहुज ॥ ८ ॥
 पाळलना जवमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 हुते पण कीधी । ना प्रजावे दुर्मध वा मूर्ख ॥
 पुढजवसूरिविरईय-नाणा सायण पजाव दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी थयो ॥९॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवली जाउ ॥९॥
 हाथी उपर चमी आवती रुही देखीने कोनी श्री रुषजदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हठिंमि समारूढा । रिद्धिं दहूण उसजसामिस्स ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्काण सुहजाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जंघानुं बल हीण थएलुं एहवा श्री अ
 च करती थकी । व्रीकापुत्र आचार्य उपरे जक्तिवंतने ॥
 पमिजागरमाणीए । जंघाबलखीणमन्निआपुत्तं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोनीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिक्षा प्रते ॥
 सैं तापस अष्टापदे रहेलाने ।
 पमरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुरुजावे करी तेथी नमु तुं ते केवली
शाथी ते कहेडे । जगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥ १२ ॥
जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जूदापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीराणु । जेअं नाणं समाहिपत्ताणं ।
घाणीमां पीळतां प्राणांतकष्ट खंधकसूरिना शिष्यतेमने नमस्का
मां उपजाव्युं केवलज्ञान एवा । र हो ॥ १३ ॥

उप्पाम्मियनाणाणं । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥ १३ ॥
श्री वर्द्धमान प्रजुना चरण पूजवानी वांग सहित आवर्ती
कमल प्रते । हूई नगोरुना फूले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए । पूअत्ती सिंडुवारकुसुमेहिं ॥
उत्तम जावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥ १४ ॥
जावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥

जावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने केरुको पण वाव्य
श्री महावीरने । श्री नीकली चाल्यो ॥
जावेण जुवणनाहं । वंदेउ उद्दरोवि संचलिउ ॥

जतां श्रेणीकना घोरुने प पोतानेज नामे उलखायो तेवो द
गे मरण पामीने वचमां । दुर्गनामे देव थयो सौधर्मे ॥ १५ ॥
मरिज्जण अंतराले । नियनामंको सुरो जाउ ॥ १५ ॥

एक जाईए साधुवत लीधुं बीजे पाणीना पुरे करी जरेली एह
जाईए राज लीधुं एक उदरना । वी नदीए ॥
विरयाविरयसहोअर । उदगस्स जरेण जरिअसरिअ

पोताना स्वामीये तथा मुनिये तिवारे दीधो नदीए मारग[ए] ॥

कहे हूते श्रावीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना वशथी ॥ १६ ॥

जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥ १६ ॥

श्री चंरुइनामे आचार्य गुरुये । माखो थको पण मंमना प्रहारे करी

सिरिचंरुइगुरुणा । तामिज्जंतोवि दंमघाएहिं ॥

तेज अवसरे तेमनो नवदी । गुरु लेशाये ते केवलज्ञानी थयो
क्षित साधु शीष्य । ॥ १७ ॥

तक्कालं तस्सीसो । सुहलोसो केवली जाउ ॥ १७ ॥

जे नहि निश्चे जण्यो वा क । जीवने वधे वा हण्ये पण समिती
हो कर्मनो बंध । गुप्तीवंतने ॥

जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिइगुत्ताणं ॥

ते जाव तीहां प्रमाण ठे । पण नथी प्रमाण जाव बीना एक
लो कायव्यापार ॥ १८ ॥

जावो तन्नपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥

जाव तेज निश्चे परमार्थ वा । जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
उत्कृष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥

जाव चिअ परमत्तो । जावो धम्मस्स साहउ जणिउ ॥

समकितनुं पण बीजजूत । एकलो जावज निश्चे कहेवे जगत् गुरु
तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥

सम्मत्तस्सवि बीअं । जाव चिअ बिंति जगगुरुणो ॥ १९ ॥

ते माटे शुं घणुं केहेवे करी । एक तत्त्वनी वात सांजलो हे महा
ने । सत्व प्राणीगण ॥

किं बहुणा जणिणं । तत्तं निसुणेह जो महा सत्ता ॥

मोक्षसुखनां बीजरूप वा जूत । जीवोने सुखनो धरणहारो जावजेठे २०

मुखसुहबीयजूत । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

ए रीते दास शील तप जावना जे करे शक्ती जक्तिये तत्पर
प्रते । हुतो नर पुरुष ते ॥

इयदाण सील तव जा-वणाउजो कुणइ सत्ति जत्ति परो
देवताना इइना समूह तेणे पूज्य अचीरात् वा घोमाकालमां ते
एहवो वा ए चार कुलक करताए पामे मोक्षनां सुख प्रते ॥१॥
आपणुं नाम सूचवुं देवेंइसुरि एहवुं ।

देविंदविंदमहिअं । अइरा सो लहइ सिद्धिसुहं ॥२॥

ए प्रकारे जाव कुलक टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ इति जावकुलकं समाप्तम् ॥

इवे उपदेशरूप रत्नो जंमार ते समान कुलक लखीये बीए ॥

॥ अथ उपदेशरत्न कोश ॥

उपदेशरूप रत्नो जंमार ठे । नाश पमामयां ठे समस्त लोकना
दारीइ जेणे ॥

उवएसरयणकोसं । नासिअनीसेसल्लोगदोगच्चं ॥

उपदेशरूप रत्ननी माळा ठे कहुं ठुं बांदी नमीने वर्त्तमान शास
वा श्रेणी ठे जेहमां एहवुं । नपति श्री वीरजिन प्रते ॥ १ ॥

उवएसरयणमालं । वुच्चं नमिज्जण वीरजिणं ॥२॥

जीवदयाने विषे रमण क इंडीउना समूह जे श्रोत्रादिने दम
रीए चालीए सदा । वी वश राखवी सदाय पण ॥

जीवदयाइं रमिज्जइ । इंदियवग्गो दमिज्जइ सयावि ॥

सत्य मीतुं वचन नीश्वे बो धर्मनुं सार वा तत्त्व एणीपरे नी
लीये अवसर उचीत । श्वे ॥ २ ॥

सच्चं चेव चविज्जइ धम्मस्स रहस्स मिणमेव ॥३॥

ब्रह्मचर्य वा गुरु आचार न न संवास बसीजे माठा आचारी
नीश्वे जागीए । साथे ॥

सीलं न हु खंमिऊइ । न संवसिऊइ समं कुसीलेहिं ॥

जला गुरुनुं हीतवचन न उल्लं श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज
धीये । उतकष्टो अर्थ ॥ १ ॥

गुरुवपणं न खलिऊइ । जइनऊइधम्मपरमत्तो ॥३॥

चपल वा अजतनाये न चा कुलधर्ममर्यादानपरांत न उद्वज
लीये पंथ जोइ चालवुं ट वेष धरीये ॥

चवलं न चंकमिऊइ । विरइऊइ नेव उप्पमो वेसो ॥

बांकी दृष्टीये न जोईये स रीसाणा पण बोले शुं घामीआ नर
मदृष्टीधी जोवुं । तेवा पुरुषने ॥ ४ ॥

बंकं न पलोइऊइ । रुठावि जणंति किं पिसुणा ॥४॥

वश करीये आपणी जीज वा विणा विचार्युं नहीज करीये को
रसना इंडीने । इ कार्य प्रते ॥

निअमिऊइ नीअजीह । अविआरिअ नेव किऊए कऊं

न आपणो जलो जे कुला तो ते नर प्रते माठो कोपेलो शुं करे
चार तेने लोपीए ॥ पांचमो आरो वा कलिकाल ॥ ५ ॥

नकुलकमोअ लुप्पइ । कुविउं किं कुणइ कलिकालो ॥५॥

कोइने मर्मवचन न बोलीजे कोइने पण कुरु कलंक न दीजीए
डुखहेतु । कोइ काले ।

मम्मं न उल्लविऊइ । कस्सवि आलं न दिऊइ कया ॥

कोइने पण न आकोस डु ए संत स्वजननो मारग एम डुल
रवचन बोलीये । ज जाणवो ॥ ६ ॥

कोवि न उकोसिऊइ । सज्जणमग्गो इमो डुग्गो ॥६॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कखो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स उपयरिऊइ । न पम्हसिऊइ परस्स उपयारो॥
डुखीत दीनप्रते यथाशक्ती उपदेश दीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये । ह्या पुरुषोनो ॥ ७ ॥

विहलं अवलंबिऊइ । उपएसो एस विउसाणं ॥७॥
कोइनी पण न प्रार्थनाकी कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रवृत्तिऊइ । किऊइ कस्सवि न पण्णाजंगो ॥
दीन दयामणुं वचन न बो जीवीये जीहां सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिऊइ । जीविऊइ जाव जिअलोए॥८॥
आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे दुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्णन । काले पण ॥

अप्पा न पसंसिऊइ । निंदिऊइ डुऊणोवि न कयावि॥
घणुं घणुं न हसीये, डुखनुं मूल पामीये मोटाइपणुं तेम चा
हासमोइनी ठे । लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिऊइ । लप्रइ गुरुअत्तणं तेण ॥९॥
वैरीनो न विश्वास वा जसंसो कोइकाले पण उगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिऊइ । कयावि वंचिजए न वीसत्तो॥
न कख्यागुणना लोपक अईये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी
न कयग्घेहिं हविऊइ । एसो नायस्स नीसंदो ॥१०॥
राजी अईये जला गुण वा बांधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुप्तीने देखीने ।

रहीत नर साथे ॥

रञ्जिऊ सुगुणोसु ।

बद्यइ राउ न नेहबघेसु ॥

करीये पात्रनी परीक्षा ।

दक्ष माह्याने एज कसवटी हीम
परीक्षा पाषाण तुल्य ठे ॥ ११ ॥

किऊइ पत्तपरिका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥ ११ ॥

न अकार्यने आदरीये वा अं आपणो आत्मा पानीजे नही निंद
गीकरीये । नीक वचनमां ॥

नाकऊ मायरिऊइ । अप्पा पामिऊए न वयणिजे ॥

न साहासीक प्रतेतजीये वा उन्ना राखीये ते गुणे जगत्मां हाथ
भोनीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥

न य साहसं चइऊइ । उप्पिऊइ तेण जगहठो ॥ १२ ॥

कष्ट आवे पण न मुऊईये । न मूकीजे आदस्था मारगनुं मा
न नाम मरणांते पण ॥

वसणेवि न मुप्पिऊइ । मुच्चइ माणो न नाममरणेवि ॥

लक्ष्मीनो ह्य वा नाश थाय व्रत तरवारनी धार समान होय
पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥

विहवरकएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥ १३ ॥

घणो स्नेह न धरीये वा रीसाबुं नही स्नेही उपर पण नी
वहीये कोइथी । रंतर ॥

अइनेहो न वहिऊइ । रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कलह वा व जलांजली आपीये दुःखने एम दुः
ह्वाम कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥

वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ डहाणं ॥ १४ ॥

न माठा साथे बसीये मा बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

गे संघ न कीजे ।

हीतनुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ । बालस्सवि घिप्पए हिअं वयणं ॥
अन्याय मार्गथी नीवतीजे न धाय मातुं बोलवुं कोइने आप
वा पाठा नसरिजे । णुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयान निवट्ठिऊइ । न होइ वयणिऊया एवं ॥ १५ ॥
वैजव लहमीए नीश्वे न अ । न खेद करीए निर्धनपणामां पण ॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विह्वेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाएवि ॥
प्रवती जे शत्रुमीत्रे, सुख डुखे । न होय सारेमाठे योगे तो आपण
समजावे—राग द्वेष रहीतपणे । ने संताप ॥ १६ ॥

वट्ठिऊइ समजावे ॥ न होइ राणरणइ संतावो ॥ १६ ॥
वरणवीजे सेवकना गुण । पाठल न कहीए । दीकराना गुण न
तेहने समझ— प्रतक । पाठल कहीए ॥

वट्ठिऊइ निच्चगुणो । न परुक्कं नय सुअस्स पच्चखं ॥
स्त्री नारीनातो न प्रतक न न नाश पामे जेणे करी आपणुं
पाठल गुण कहीए । मोहोटापणुं ॥ १७ ॥

महिलान नोत्तयाविहु । न नस्सए जेण माहप्पं ॥ १७ ॥
बोलीए हीतकारी वचन । करीए वीनय, देइए दान ॥
जंपिऊइ पिअवयणं । किऊइ विणुअ दिऊए दाणं ॥
कोइमां गुण जाणीए तो ते ए अमूल मंत्र सर्वने वश वा
गुण ग्रहण करीए । आयत करवानो ठे ॥ १८ ॥

परगुणगहणं किऊइ । अमूलमंतं वसीकरणं ॥ १८ ॥
प्रस्ताव वा उचीत अ सनमान दीजे दुर्जन नीस्नेही नरने
वसर आवे बोलवुं । पण घणामां ॥

પછાવે જંપિઝ્ઝ । સમ્માણિઝ્ઝ સ્વલોવિ બહુમથે ॥
 ન તજીએ નીજનું પરનું વિશે સમસ્ત અર્થ તેમ ચાલે તેના
 ષપણું । સિદ્ધ થાય ॥ ૧૯ ॥

નઝ્ઝ સપરવિસેસો । સયલજ્ઞા તસ્સ સિદ્ધંતિ ॥૧૯॥
 મંત્ર તંત્ર વિદ્યા ન જોડસ । જડસ નહી પરના ઘરમાં એકલો બી
 જાદિક બીના ॥

મંતંતાણ ન પાસે । ગમ્મડ નડ પરગ્ગહે અબીએહિં ॥
 આપણી આદરી પ્રતીજ્ઞા ઝલું કુલીણપણું તેહને હોય એ
 વા વ્રત પાલીએ । રીતે ॥ ૨૦ ॥

પમ્મિવન્નં પાલિઝ્ઝ । સુકુલીણત્તં હવડ એવં ॥૨૦॥
 મીત્રને ઘેર જમીએ મીત્ર પૂઠીએ મનમાં વીચાર ઝપજે તે
 ને જમામીએ । પૂઠે તેહને કહીએ આપ ॥

ઝુંજડ ઝુંજાવિઝ્ઝ । પુત્તિઝ્ઝ માણોગયં કહિઝ્ઝ સયં ॥
 સાર વસ્તુ મીત્રને દીજે, મીત્ર । જો વાંઘીએ જીવોરે નીશ્ચલ સ્નેહ
 આપે તે લીજીએ જોગ વસ્તુ । મીત્રથી તો ॥ ૨૧ ॥

દિઝ્ઝ લિઝ્ઝ ઉચિત્ત્રં । ઇત્તિઝ્ઝ જડ થિરં પિમ્મં ॥૨૧॥
 કોડને પણ ન અપમાન દી ન ગર્વ કરીએ દાનાદિક ઠટે ગુણે
 જીએ । પોતાને ॥

કોવિ ન અવમન્નિઝ્ઝ । નયગવિઝ્ઝ ગુણોહિં નિઅએહિં ॥
 ન વિસ્મય વા અચરીજ ચીતમાં ઘણાં રત્ને કરી જે માટે એ
 લાવીએ જગમાં કાંઈ અચરીજ નથી । પ્રજ્ઞવી ઝરી ઢે ॥ ૨૨ ॥

નય વિમ્હનવહિઝ્ઝ । બહુરયાણા જેણિમા પુહવી ॥૨૨॥
 આરંજ વા પ્રથમ કાર્ય હલ કરીએ કામ મોટોદું પણ પઠીથી ॥
 વો વા થોમો કીજે ।

આરંજિજ્ઞ લહુઅં । કિજ્ઞ કજ્ઞમહંતમવિ પજ્ઞા ॥
 ન આપણું ઉત્કૃષ્ટપણું તે પામીએ મોહોટાણું જેણે કરીને
 કીજીએ । ॥ ૧૩ ॥

નય નકરિસો કિજ્ઞ । લપ્રદ ગુરુઅત્તણં જેણ ॥૧૩॥
 ધ્યાણે શ્રી પરમાત્મા આપણા સમાન ગણીએ બીજા જી
 વીતરાગ દેવ પ્રતે । વોને ॥

જાણજ્ઞ પરમપ્પા । અપ્પસમાણો ગણિજ્ઞ પરો ॥
 કરીએ નહીં રાગ દ્વેષ કોણે બેઢીજે એમ ચાલતાં સંસારનાં દુઃખ
 કેવારે । પ્રતે ॥ ૧૪ ॥

કિજ્ઞ ન રાગ દોસો । ઠિન્નિજ્ઞ તેણ સંસારો ॥ ૧૪ ॥
 એ રીતે જ્ઞાના ઉપદેશરૂપ ર જે પ્રાણી એ રીતે આપે જ્ઞાની આપ
 જ્ઞાની માલા । એ હૃદયે વા કંઠે ॥

ઉવણસરણમાલં । જો એવં ઠવણ સુદુ નિઅકંઠે ॥
 તે પ્રાણીને નીરૂપણ જે મોક્ષનાં વક્કથણે આવી રમે પોતાની ઇ
 સુખની લક્ષ્મી । જાણે ॥ ૧૫ ॥

સો નર સિવસુહલજ્ઞી-વજ્ઞયલે રમણ સજ્ઞાઈ ॥૧૫॥

એ રીતે થયો ઉપદેશરત્નનો જંઘાર સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ ઇતિ ઉપદેશરત્નકોસઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ અથ શાસ્વતા જિનનામાદિ સંખ્યા સ્તવનં ॥

પ્રથમ શાસ્વતાજિન ચાર નામેઢે શ્રી ચંજ્ઞાનનં શ્રી વારિષેણં સા
 તે કેદેઢે, જ્ઞાન અતિશય લક્ષ્મી માન્ય કેવલરૂપ તારાગણમાં ચં
 વંત રૂપજ્ઞાનનં શ્રીવર્ધમાનં । ઇમા સમાન તે પ્રતે ॥

सिरि नसहस्रवद्वमाणं१। चंदाणण३वारिसेण४जिणचंदं
नमीने शास्वता जिन नवन वा संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करुं ठुं हुं ॥ १ ॥

नमिजं सासय जिणनव-ण संख परिकित्तणं काहं॥१॥
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि । सातक्रोम बहोतेरलाख जुवनपतिदेवता
षे असंख्यात जिनजुवनठे । ने विषे जिनघरठे ७७७००००० देहेरां॥
जोड्वाणोसु असंखा । सग कोमि बिसयरिल्लख जवणोसु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस उरुलोके जिनप्रासा
द ठे ८४८७०२३ देहेरां ॥ २ ॥

चुलसी लस्का सगनवड । सहस्स तेवीसुवरिल्लोए॥२॥
हवे चारवारणानां देहेरां गणा । चार चार जिनजुवन कुंमलद्दीप
वे ठे, बावनप्रासाद नंदीश्वर आ । रूचकद्दीपनां एटले बे द्दीपनां म
ठमा द्दीपनां । ली आठ जिनघर ठे ॥

बावन्ना५२नंदीसर-वरंमि चउधचउध कुंमले रूअगे॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ त्रण द्वारनां बाकी रद्यां ते सर्व जि
जिन जुवन चार द्वारनां ठे । नजुवन ॥ ३ ॥

इअ सठ्ठी चउबारा । तिडुवारा सेस जिणनवणा ॥३॥
प्रत्येक द्वारे एटले बारणा मुखमंरुप रंगमंरुप तेवार पढी ॥
बारणाने वीषे ।

पत्तेअं बारेसु । मुहमंरुव रंगमंरुवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो थूज ते उपर चारे दिसिने वीषे चार
तेह मणिपीठना उपर । पद्मिमा वा जिनबिंब ॥ ४ ॥

मणिमयपीठं तडुवरि । थूजे चउदिसिसु चउ पद्मिमा॥४॥
तेवार पुंठे मणिपीठनुं थु तेवार पुंठे अशोकवृह तेवार पढी धर्म

गल बा जोरुलं । ध्वज तेवार पढी पुस्करणी वाव्य ठे ॥
तत्तो मणिपीठ जुगे । असोग धम्मद्यनअ पुस्करणी ॥
जुवन जुवन प्रते प्रतिमा मू मध्ये एकसो आठ १०८ ठे प्रति
ल गजारा- दिसीए सतावीस ॥ ५ ॥

पडजवणं पमिमाणं । मध्ये अष्टुत्तर सयं च ॥५॥
हवे ते शास्वती प्रतिमा के पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नाहा
वनी ठे, तेइनुं मान कहेठे.प्र नी सात दाथनी ठे ॥
तिमा वली मोहोटी ।

पमिमा पुण गुरुआन । पण धणुसय लहुअ सत्तहत्तान ॥
ते कीहां ठे ? मणिमय पीठीका सिंहासन उपर बेठी एहवी
उपर देवठंदामां । ठे ॥ ६ ॥

मणिपीठे देवहं-दयंमि सीहासणनिसत्रा ॥६॥
ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा ठे जिनेश्वरना सद्धामी बे प्रति
ठत्रधर । मा चामर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा १ । पमिमा जिणजिमुह डुन्निश्चमरधरा
नागदेव, जूतदेव, जह्णदेवनी । कुंमधारी आझाधारी जिनेश्वरनां स
प्रतिमा । न्मुख बे बे प्रतिमा ठे एम एक एक जि
न प्रतिमा प्रते अगीआर अगीआर
प्रतिमा ठत्रधर आदेनी ठे ॥ ७ ॥

नागाश्चूआश्चक्राश्च । कुंमधराश्च जिणमुहा दोदो ॥७॥
हवे ते जिनप्रतिमानां अंगो । पगनी, दाथनी, वालनी जूमी ।
पांगादिकनी वर्णसोज्जाकेहेठे । जीज, तांलवुं एटलां राते वर्ण ठे ॥
श्री वड, नाजि चुंचुक,
सिरिवड नाजि चुंचुअ । पय कर केस महिजीह ताळुरुणा

अंक रत्न समान नख तथा आं अंते ठेढ़े राते वर्णे ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अन्ही । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥
आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांपण तथा जमुह जे ज्ञाप
रोमराइ वा रोमश्रेणी ॥ ए तथा सर्वकेश एटलां श्याम रत्नमये ॥
ताराइ रोमराइ । अन्निदला जमुहि केस रिठमया ॥
स्फटिकमय एटले उज्ज्वलवर्णमय मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसण वयरम-य सीस विहूममया उठा ॥ ९ ॥
सोनावर्णमय ढींचण तथा शरीर्यष्टी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साग्रल ते सर्वे सोनावर्णिठे ॥

कणगमय जाणु जंघा । तणुजठी नास सवण जालोरू ॥
ते प्रतिमा पट्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण थयुं ॥ १० ॥

पल्लीयंकनिसन्नाणं । इअ पम्माणं जवे वन्नो ॥ १० ॥
जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क पांच सज्जा ठे तेइनां नाम केहेठे
द्वय जे अच्युत सुधी देव जो उत्पात सज्जा १ अन्निषेक सज्जा २
तिषीदेव तेहमां । तेमज अलंकार सज्जा ३ ॥

जवण वण कप्पजोइस । उववाय १ जिसेअश्तह अलंकारा ३
व्यवसाय सज्जा ४ सुधर्मसज्जा ५ । मुखमंरुप आदे ठए करी सहीत ठे १ १
ववसाय ४ सुहम्मसज्जा ५ । सुहम्मव माइ ठकजुआ ॥ ११ ॥
हवे एक एक जिन जुवने जिन । तेवार पढी एकेके बारणे पांच पांच
बीब संख्या केहेठे त्रणधारनां सज्जा ठे ए सज्जा थूजना ६० जिन
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु बीब ठे ते सहीत ॥

સ્વની ૧૨ જિનપ્રતિમા ઢે ।

તિહુવારા પત્તેઅં તો પુણ સજ્જ થૂજ સઠિ બિંબેહિ ॥
તે ચૈત્ય મૂલની ૧૦૦ જુવન જુવન પ્રતે જિનબિંબ વા જિનપ્ર
પ્રતિમા સાથે । તિમા ૧૦૦ એકસો એંસી ઢે એ જાવ
૧૨ ॥ ૬૦ ॥ ૧૦૦ ॥ ૧૨ ॥

ચેહાઅ બિંબેહિ સમં । પહજવાણં બિંબ અસીહ સયં ॥૧૨॥
હવે તે જિનઘર વા જિનજુવનનું બોહોતેર અનુક્રમે દીર્ઘ વા લાંબપ
પ્રમાણ વા માપ કહેઢે એકસો એ ૧૦૦ જોજન પોહોલપણે ૫૦
જોજન પચાસજોજન વલી । જોજન ઝંચપણે ૭૨ જોજન ॥
જોયણ સયં ચ પત્રા । બિસપરિ દીહતં પિહુલ ઝચ્ચતં ॥
વૈમાનીકનાં નંદીસ્વરહીપનાં । કુંમલહીપનાં રુચકહીપનાં એટલા
જિનજુવનનું પ્રમાણ ॥ ૧૩ ॥

વેમાણિઅનંદીસર ૫૨ । કુંમલઠરુઅગેઠજવાણ માણં ૧૩
હવે ત્રીસ જુવન ઢે હિમવંતાદીક ત્રીસ કુલંગિરિ વા વર્ષધર પર્વત
ઝપર દશ જુવન ઢે દેવકુરુ ઝત્તરકુરુ ક્ષેત્રને વિષે ।

તીસ ૩૦ કુંમલગિરિસુ દસ ૧૦ કુરુ ।

પાંચ મેરુપર્વતના વનોમાં ૮૦ એંસી પ્રાસાદ ઢે વીસ પ્રાસાદ ગજદંતાપ

મેરુ વાણિ અસીહ ૮૦ વીસ ૨૦ ગયદંતે ॥ વંત ઝપર ઢે ॥

વસ્કારા પર્વતે એંસી પ્રા ચાર ચાર પ્રાસાદ ઇસુકાર પર્વતે તથા
સાદ ઢે । માનુષ્યોત્તર પર્વતે ઢે ॥ ૧૪ ॥

વસ્કારેસુ અસીહ ૮૦ । ચઝઠચઝઠસુઅાર માણુઅ નગે ૧૪

એ આદે અસુરકુમારમાંહિ રહ્યા જે પ્રાસાદ તેનું ।

એઆઈં અસુર જવાણ ઠિઆઈં ।

પૂર્વે જે પ્રમાણ પ્રાસાદ લાંબા પોહોલા ઝંચાનું ઢે તેથી અનુક્રમે અ

ર્ધમાન એટલે દીર્ઘ ૫૦ પ્રયુલ ૨૫ ંચપણે ૩૬ જોજન જાણવાં॥

પુબુત માણ અઘાઈ ॥

તેદથી અર્ધપ્રમાણ નાગકુમારાદિક તેથી જ્યંતરમાં ઝુવન છે તે અ
નવનીકાયને વિષે પ્રાસાદનું પ્રમાણ ધ્વપ્રમાણ છે લાંબા ૧૨ પોહોલાં
છે. લાંબા ૭૫ પો ૦૧૨ ૭૦૧૦ જોજન છે. ૬ ંચાં ૯ જોજન ॥ ૧૫ ॥

દલ મિતો નાગાઈ નવસુ । વણેસું ઇત અધ્ધ ॥ ૧૫ ॥

દિગ્ગજ પર્વતને વિષે ૪૦ ચાલીસ પ્રાસાદ છે ।

દિગ્ગય ગિરિસુ ચત્તા ૪૦ ।

હ્રે એંસી જિનપ્રાસાદ છે કંચનગિરીને વિષે એક હજાર જિનપ્રાસાદ છે
દહે અસી ૮૦ કંચણેસુ ઇગસહસો ૧૦૦૦ ॥

સિતેર પ્રાસાદ મોહોટી ન એકસોને સિતેર પ્રાસાદ લાંબા વૈતાઢ્યે
દીયોને વિષે છે । છે ॥ ૧૬ ॥

સત્તરિ ૭૦ મહાનંદસુ । સતરિ સયં ૧૭૦ દીહ વેઅઢ્યે ॥ ૧૬ ॥
કુંભને વિષે ત્રણસેં એંસિ જિનપ્રાસાદ છે ।

કુંભેસુ તિસય અસીઆ ૩૮૦ ।

વીસપ્રાસાદ યગમ પર્વતને વીષે છે પાંચ પ્રાસાદ મેરૂની ચૂલીકા ઉપર છે
વીસં ૨૦ જમગેસુ પંચ ૫ ચૂલાસુ ॥

અગીઆરસેં સિતેર પ્રાસાદ । જંબૂ પ્રમુખ દસ વૃક્ષને વિષે છે ૧૭

ઈકારસ સય સત્તરિ ૧૧૭૦ । જંબૂપમુહે દસતરૂસુ ॥ ૧૭ ॥

વૃત વૈતાઢ્ય પર્વત ઉપર વીસ ૨૫૫૫ પ્રાસાદ એક કોસ લાંબા છે
પ્રસાદ છે એમ દીગ્ગજાદિક અર્ધકોસ પોહોલા છે એટલે ૨૦૦૦૫
દસ સ્થાનકના મલી । નુષ લાંબા ૧૦૦૦૫ નુષ પોહોલા ને ॥

વદ્ધવેઅઢ્યે વીસા ૨૦ । કોસ તયધ્ધં ચ દીહ વિઠારા ॥

ચઠ્ઠદસેંને ચાલીસ ધનુષ । અધિક ંચપણે છે સઘલા ॥ ૧૮ ॥

चउदस धणुसय चालीस । अहिअ उच्चतणे सवे ॥ १८ ॥

आठमे द्वीपे विदिसीए सोलप्रासाद ।

अरु दीवि विदिसि सोलस ।

सौधर्मइंइ, ईसानइंइ ए बेनी १६ देवीनी सोल नगरीउने विषे

सोहम्मीसाणागदेविनयरीसु ॥ १६ ॥

एम बत्रीसैं नुगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद त्रीर्णलोकमां १ए

एवं बत्तीससया-गुणसठिजुआ तिरिअलोए ॥ १७ ॥

एम पूर्वे कहां ते त्रण लोक जे आठक्रोर सत्तावन्नलाख ५७ ॥

उई अधो तीर्थे ए त्रण लोकमां ।

एवं तिहुअणमप्रे । अरु कोमी सत्तवन्न लस्काइं ॥

बसैंने व्यासी २८२ एटले

ते शास्वतां जिनजुवन प्रते

८५७००२८२ ।

वांडु बुं ॥ २० ॥

दोअसया बासीया । सासय जिणजवण वंदामि ॥ २० ॥

इवे त्रणलोकमां जिन प्रतिमा ठे तेरसैंक्रोर एटले १३८६००००००

ते प्रत्येके कहे ठे. साठलाख, नव्या जिनबिंब जुवनपतिमां ठे ॥

सीक्रोर ने

सठी लस्का गुणनवइ-कोमि तेरकोमि सयबिंब जवणोसु

त्रणसैं बीस एकाणुं ।

हजारपद एकाणुंने जोरुज्यो ने

त्रणलाख एटले ३७१३२० एटला

जिनबिंब तीर्थे लोके ठे ॥ २१ ॥

तिअसय बीसा इगनवइ । सहस्स लस्का तिगं तिरिअं २१

इवे वैमानीकमां जिनबिंब उपर बावनक्रोर चोराणुं लाख ने

कहे ठे एकसोक्रोर नीश्वे ।

एगं कोमि सय खलु । बावन्ना कोमि चउणवइ लस्का ॥

चुआलीस हजार सातसें ने। साठ वैमानीक वा उर्द्धलोकमां जिन
बिंब ठे एटले १५१९४४४७६०॥११॥

चउ चत्त सहस सगसय। सछा वेमाणि बिंबाणि ॥१२॥
इवे त्रण जुवननां बिंबनी संख्या बेहेंतालीसक्रोरु ने अछावनला-
समुदाये केहेवे पन्नरसें क्रोरु ने। ख ने ॥

पनरस कोमि सयाइं। उचत्त कोमि अम्वन्न लस्काइं॥
ठत्रीस हजार ने एंसी। त्रण जुवनमां जिनबिंबने हुं प्रणमुंहुं
एटले कुल १५४१५८३६०८०॥१३॥

ठत्तीससहस असीआ। तिहुआण बिंबाणि पणमामि १३
चक्रवर्तीपदवीरूप लक्ष्मीवंत ज जे अनेरां इहां एटले अढीढी
रतराजा आदे राजाहु तेमने। पमां नीपजाव्यां ॥

सिखिरहनिवइपमुहेहिं। जाइं अत्राइं इहु विहिआइं ॥
श्री देवंइ मुनीश्वरे स्तव्यां ठे आपो जव्यजीवने सिद्धिसुख प्रते
एवा त्रीजग जिनबिंब ते। ॥ १४ ॥

देविंद मुणिंद थुआइं। दिंतु जवीयाण सिद्धिसुहं ॥१४॥
उहेद अंगुलना मापे करी। अधोलोके उर्द्धलोके सात हाथ ॥

उस्सेह मंगुलेणं। अह उद्धमसेस सत्त रयाणीउ ॥
तीर्हिलोके पांचसे धनुष एहवी। शास्वती प्रतिमा प्रणमुंहुं ॥१५॥
तिरिलोए पण धणुसय। सासय पम्मा पणिवयामि १५

॥इति शास्वता श्री जिनजुवन तथा जिनबिंब स्तवनं समाप्तम्
आ प्रकरणमां संज्ञामात्र देहेरां प्रतिमानी संख्या ठे ते वीस्तारे

यंत्रश्री जाणजो, जली बुद्धि वंदना करज्यो ॥

१८८

॥ अथ त्रीलोक चैत्य बिंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनजुवन बिंब संख्या ॥

गामसं ख्या.	गामनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२९६००००००
४	विद्युत्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	द्वीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	दिगूकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनजुवन बिंबसंख्या ॥

गामसं ख्या.	गामनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	सौधर्मादेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	मार्दिन्देवलोके ॥	८ लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४ लाख	७२००००००
६	लांतकदेवलोके ॥	५००००	९००००००

૧૮૯

૩	મહાશુક્રદેવલોકે ॥	૪૦૦૦૦	૭૨૦૦૦૦૦
૬	સહસ્રારદેવલોકે ॥	૬૦૦૦	૧૦૮૦૦૦૦
૯	આનતદેવલોકે ॥	૨૦૦	૩૬૦૦૦
૧૦	પ્રાણતદેવલોકે ॥	૨૦૦	૩૬૦૦૦
૧૧	આરણદેવલોકે ॥	૧૫૦	૨૭૦૦૦
૧૨	અચ્યૂતદેવલોકે ॥	૧૫૦	૨૭૦૦૦
૩	પ્રથમત્રીકે ॥	૧૧૧	૧૩૩૨૦
૩	બીજેત્રીકે ॥	૧૦૭	૧૨૮૪૦
૩	ત્રીજેત્રીકે ॥	૧૦૦	૧૨૦૦૦
૫	અનુત્તરપાંચે ॥	૫	૬૦૦
		કુલ.	કુલ.
		૮૪૯૭૦૨૩	૧૫૨૯૪૪૪૭૬૦

પ્રથમદેવલોકથી ૧૨ મા સુધી પ્રત્યેક ચૈત્યે ૧૮૦ પ્રતિમા છે ॥
 પાંચ સન્નાની ૬૦ પ્રતિમા । ત્રણ વારણાના ચોમુખની ૧૨ પ્રતિમા ।
 મધ્ય ચૈત્યની ૧૦૮ પ્રતિમા । સર્વ મલી ૧૮૦ જાણવી ॥ ગ્રેવેકે અ
 નુત્તરે ૧૨૦ છે કલ્પાતીત છે, માટે સન્ના નથી ॥

॥ તીર્થાલોકમાં ચૈત્યવિંબસંખ્યા ॥

ઠામસં ખ્યા.	ઠામનાં નામ.	જિનચૈત્ય સંખ્યા.	જિનવિંબસંખ્યા.
૧	વ્યંતર અસંખ્યનગ્રે ॥	અસંખ્યજીવન	અસંખ્યવિંબ
૨	જોતષીચરધરમાં ॥	અસંખ્યજીવન	અસંખ્યવિંબ
૩	નંદીશ્વરદ્વીપમાં પ્ર. ૧૨૪ ॥	૫૨	૬૪૪૮
૪	કુંડલદ્વીપમાં ॥	૪	૪૯૬
૫	રુચકદ્વીપમાં ॥	૪	૪૯૬
૬	કુંડલગિરિમાં પ્ર. ૧૨૦ ॥	૩૦	૩૬૦૦

१९०

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	९६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	शकुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुंमे ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृक्षे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताढ्यगिरिये ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०
		कुल ३२५९	कुल ३९१३२०

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १२४ परमा बाकी ३१९९
प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रत्येके १२० परमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधालोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
मर्दलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४७६०
तिर्धलोके ॥	३२५९	३९१३२०

१९१

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥	शास्वता जिनबिंब ॥
८५७००२८२	१५४२५८३६०८०

॥ तेदने माहरी त्रीकालवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनचुवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः ॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अश्मुत्ता वा अतिमुक्त कहुं बे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा-
केवली जगवंते । त्म्य ॥

अश्मुत्तय केवल्लिणा । कहिअं सेतुंऊतिहमाहप्पं ॥

श्री नारदनामे ऋषी आगल । ते सांजलो जाव घरीने हे जव्यजीवो ?

नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणह जावउ जविआ ॥१॥

ते शत्रुंजयतीर्थे उपर श्री ऋषजदेव सिद्ध थयो मुनि पांचक्रोमने
नो प्रथमगणधर पुंमरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंमरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारण माटे तेदने कहेबे पुंमरिकगिरि

चित्तस्स पुस्सिमाए । सो जन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ २ ॥

नमि विनमि बे जाई विद्याध ते सिद्ध थया बे क्रोम मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोहीं साहुणं ॥

तेमज श्विरु वालीखिद्ध बे निवृत्त्या वा सिद्ध थया दसक्रोम
जाई मुनि । साधु साथे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिद्धा । निवुआ दसय कोमिउ ॥३॥

प्रद्युम्न कुमार, साब कुमार साका आठक्रोम कण्णपुत्र कुमार

प्रमुख ।

सहीत सिध्या ॥

पञ्चसंभवसमुहा ।

अधु ठाठ कुमार कोमिठ ॥

तेमज पांरव पण पांच बीस सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एकां
क्रोर साथे सिद्धि वख्या । एं लाखथी ॥ ४ ॥

तह पंमवावि पंचय । सिद्धि गया नारयारिसिय ॥४॥

थावच्चाकुमर एकहजारथी, शुकमुनि एक मुनियो पण सिद्धथ्या
हजारथी, पांचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख। तेम रामचंडमुनि ॥

थावच्चा सुय सेलंगाय । मुणिणोवि तह राममुणि ॥

जरतजीए बे दशरथ रा त्रण क्रोर साधु सहित सिद्धि वख्या
जाना पुत्र । तेमने हुं वांडु शत्रुंजय उपर ॥ ५ ॥

जरहो दसरहपुतो । सिद्धा वंदामि सेतुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रुषजादिकना मोहोटा वंशमांहे
निराज मोहने कय करीने । उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा । नसजाइविसालवंससंजुआ ॥

जे सिद्धपद पाम्या शत्रुंजय उपर । ते मुनि असंख्याता प्रतेहुं नमुंहुं

जे सिद्धा सेतुजे । तं नमह मुणि असंखिजा ॥ ६ ॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शत्रुंजय वीस्तारे मूले ॥

पंनास जोयणाई । आसी सेतुंज विन्नमो मूले ॥

दश जोजन प्रमाणे शीखर तले ठे । उच्चत्वपणे आठ जोजननो ठे ॥ ७ ॥

दसजोयणा सिहरतले । उच्चतं जोयणा अठ ॥ ७ ॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

जं लहइ अन्नतिष्ठे । उग्रेण तवेण बंजचरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क श्री विमलगिरिमां वसतां वा रेहेतां
रीने तत्काल । थकां ॥ ८ ॥

१९३

तं लहइ पयतेणं । सेतुंजगिरिम्मी निवसंते ॥८॥
जे क्रोम जणने जमामे पुंन्य । कांमीत वांढीत जोजने जमामे जे नर
जं कोमिए पुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥
जे लहे वा पामे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पा
सर्व पुंन्य । मे शेत्रुंजे ॥ ९ ॥
जं लहइ तह पुत्रं । एगो वासेण सेतुंजे ॥ ९ ॥
जे कोई पण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥
जं किंची नामतीढं । सग्ले पायाले माणुसे लोए ॥
ते सर्व तीर्थ नीश्वे दिहां । एक पुंनरीक तीर्थ वांढे थके ॥ १० ॥
तं सब मेव दिठं । पुंनरिए वंदिए संते ॥ १० ॥
प्रतिलाजतां वा जक्की क शत्रुंजय सनमुख चालतां दिठे अण
रतां थकां चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्वे, फल था
विमलाचल । य ते कहे ठे ॥
पमिलाजंते संघं । दिठमदिठेय साहू सेतुंजे ॥
क्रोमगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुं फल थाय
ने होय वली । ॥ ११ ॥
कोमिगुणंच अदिठे । दिठेअ अणंतये होई ॥ ११ ॥
केवल ज्ञाननी उत्पत्ति अइ नीवाण वा मोक्षप्राप्ति ठे जीहां मु
जीहां । नियोने ॥
केवलनाणु प्यत्ती । निघाणं आसि जह साहूणं ॥
ते श्री पुंनरीकतीर्थ वांढेथके । ते सर्व वांढ्यां पूर्वोक्त सर्वे मुनि तीहां १२
पुंनरिए वंदिता । सबे ते वंदिया तह ॥ १२ ॥
अष्टापदतीर्थ रुषजदेव मोक्षके पावापुरी वीर मोक्षठांम घंपानग
त्र तथा समेतशिखरतीर्थ ३० री वासुपूज्य सिद्धकेत्र गिरनारती

जिन सिद्धक्षेत्र ।

र्थ नेमनाथजीनुं मोक्षगाम ॥

अष्टावयं समेष्ट ।

पावा चंपाई उज्जंत नगे य ॥

ए तीर्थ वांढे पुन्यफ
ल आय ॥

सोगणुं फल तेथी पण पुंमरीकतीर्थ
जेटे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्रफलं ।

सयगुणं तं पि पुंमरीए ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पुन्य
आय ते ।

एकगणुं तेहथी एकसो गणुं पुन्य प्र
तिमा जरावे पूजे आय वली ॥

पूआ करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पद्मिमाए ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे
इजारगणुं पुन्य ।

तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंज
य तीर्थ पालण करवे होय ॥ १४ ॥

जिणजवणेण सहस्सं । एतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥

प्रजुनी प्रतिमा अथवा
देहरासर ।

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके वा
उपर करे करावे ते ॥

पद्मिं चेइहरं वा । सितुंजगिरीस्स मत्तए कुणइ ॥

जोगवीने जरतक्षेत्रनुं राज्य वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥ १५ ॥
एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

जुतूण जरहवासं । वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

नोकारसद्दिनो पञ्चखाण पुरीमढनो पञ्चखाण एकासणानो प
पोरसद्दिनो पञ्चखाण । च्चखाण वली आंबलनो पञ्चखाण ॥

नवकारपोरिसीए २ । पुरिमहेइगासणंच ४ आयामं ५ ॥

एटलां पञ्चखाण करे ने श्री फलनो वंढक करे उपवास तप इवे
पुंमरीकतीर्थ वली संजारे । ए ठनुं प्रत्येके फल कहेवे ॥ १६ ॥

पुंमरीयंच सरंतो । फलंकंखी कुणइ अजतठंइ ॥ १६ ॥

नंठ तेवे उपवासनुं ? पो० अठम आ० अर्धमास ते पन्नर उ

१९५

तेत्रण उपवासनुं२पु० दशम ते चा पवासनुं ५ न० मासखमण
र उपवासनुं३ ए० डुवालस ते पांच ते एक मासना उपवासनुं६
उपवासनुं ४ ।

ठठ१८म२दसम३डुवालसाणं४। मास छमास५खवणाणं६
त्रीकरण ते मन वचन काया जे शत्रुंजानुं ध्यान स्मरण करे
शुद्धे जे आराधे ते पामे फल । ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहइ । सित्तुळं संजरंतोअ ॥१७॥
ठठने पञ्चखांणे प्रक्षेप गाथा चोवीहार करीने नीधे सातयात्रा ।
जणाय ठे ।

ठठेणं जतेणं । अपाणेणं तु सत्तजत्ताइं ॥
जे जव्य प्राणी एक मने ते जव्यजीव त्रीजे जवे मोक्ष
करे शत्रुंजय तीर्थे । सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुणइ सेतुंजे । तइय जवे लहइ सो मुस्कं॥१८॥
आज पण देखाय ठे लोकमां । जोजन तजीने पुंमरीकपर्वते
अणसण करे ॥

अऊवि दीसइ लोए । जतं चईणण पुंमरीयनगे ॥
स्वर्गे सुखे करीने जाय । शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तो पण

सग्गे सुहेण वच्चइ । सील विहूणोवि होऊणं॥१९॥
ठत्र दाने धजा दाने पताका चामर बीजे कलश चढावे थाल
वा ऊलरी चढावे दाने करी ॥

ठतं ज्ञय पद्मगं । चामर जिगार थालदाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पामे । तेमज चक्रवर्तिनीपदवी पामे रथदाने करो

विज्ञाहरो अ हवइ । तह चक्री होइ रहदाणा ॥२०॥
दशलाख१ बीसलाख२ त्रीस पचासलाख५एटलां फुलनी माला

लाख २ चालीसलाख ४ ।

चरुवे वा आपे फल कहेवे ॥

दस बीस तीस चत्ता । लस्कपन्नासा पुष्पदाम दाणेण ॥

पामे चोष जे उपवासनुं ? ठ दशमनुं ४ डवालसनुं ५ एटलां तप
ठनुं १ अठमनुं २ । कथानुं फल अनुक्रमे पामे ॥२१॥

लहइ चउठ ठठ ठम । दसम डवालस फलाइं ॥२१॥

जेतीर्थे कृष्णागरुआदि उत्तमधूप एक मासक्रमण तपनुं फल कपूर
दे तेने पन्नर उपवासनुं फल आय । जे बरासधूप देवे करी होय ॥

धूवे पस्कुववासो ।

मासस्कमणं कपूरधूवंमि ॥

केटलां एक मासखमणतपनुं
फल ।

मुनिने आहारादिक शुद्ध पमिलान्न
तो वा देतोश्चको पामे लहे ॥२२॥

कितिय मासस्कमणं । साहूपमिलानिए लहइ ॥२२॥

न आय तेटलुंज सोनानुं
दान जूमीनुं दान ।

आजूसणदान देवेकरी बीजा तीर्थ
ने वीषे ॥

नवितं सुवन्न जूमी ।

जुसणदाणेण अन्नतिष्ठेसु ॥

जेटलुं पामे पुन्यफल प्रते ।

पूजा न्दवण करवेकरी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥२३॥

जं पावइ पुन्नफलं ।

पुत्रान्दवणेण सित्तुंजे ॥२३॥

अटवीनो जय ? चोरनो ज
य १ सिंहादिकनो जय २ ।

समुझनो जय ४ दारिद्र्यणानो जय ५
रोगनो जय ६ वैरीनो जय ७ रुद्ध
ग्रि आदिकनो जय ८ ॥

कंतार १ चोर २ सावय ३ । समुद्धदारिद्र्यरोग ६ रिउ ७ रुद्ध ८

ए आठजयथी मूकाय वा ए
जय मूके अविघ्नपणे ।

जे प्राणी शेत्रुंजय तीर्थनुं ध्यान घरे
मनमां तेह प्राणी ॥२४॥

मुचंति अविघ्नेणं ।

जे सेतुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

સારા વલી નામે પયંનાને વીધે । ગાથાન ઢે તે પૂર્વધરે કહીઢે તે ॥

સારાવલી પયત્રગ । ગાથાન સુશ્રહરેણ જાણીઆન ॥

જે જણશે તથા ગણશે તથા તે પ્રાણી પામશે શત્રુંજયની જાત્રા
જે સાંજલશે । કલ્યાનું ફલ ॥ ૨૫ ॥

જો પઢશ્ચુણશ્ચ નિસુણઈ । સો લહશ્ચ સિતુંજી જતફલં ૨૫

॥ ઇતિશ્રીશત્રુંજયલઘુકલ્પટવાર્થ સંપૂર્ણ ॥

॥ ઇતિ શત્રુંજયલઘુકલ્પ સમાપ્ત ॥

॥ અથ ઉપગારીશ્રીરત્નાગરસૂરિજી કૃત ॥

॥ શ્રીરત્નાકરપચીસી ॥

મોક્ષરૂપ લક્ષ્મીવંત કલ્યાણને ક્રીડા કરવાનું ઘર ।

શ્રેયઃ શ્રિયાં મંગલકેલિસદા ।

નરના ઇંદ્ર તે ચક્રવર્તી આદે દેવના ઇંદ્ર તે ચમરાદિક તેમણે નમ્યા
ઢે ચરણકમલ જેદના હેવા ॥

નરેંદ્ર દેવેંદ્ર નતાંઘ્રીપદ્મ ॥

હે સર્વજાણ હે સર્વ જે ચોત્રીસ અતીશય તે ઉત્કૃષ્ટે કરી પ્રધાન ।

સર્વજ્ઞ સર્વાતિશયપ્રધાન ।

હે સ્વામી ઘણોકાલ જયવંતા વર્તો હે જ્ઞાનકલાનીધાન તે કેવ
લજ્ઞાન લીધનાદી ૭૨ કલા તેદનો જંદાર ॥ ૧ ॥

ચિરંજય જ્ઞાનકલાનિધાન ॥ ૧ ॥

હે જગત્રયઆધાર ઉર્ધ્વ અધો ત્રીઝોં તે ત્રણલોકવાસી જીવોન
આધાર હેકૃપાવતાર એટલે દયાવંત ।

જગત્રયાધારકૃપાવતાર ।

ડુઃખે વારવાયોગ સંસાર જન્મ જરા મરણરૂપ રોગ વા વિકાર તે

वारवा हे बीतराग जाव वैद्य ॥

डुवारिसंसारविकारवैद्य ॥

हे बीतराग रागद्वेष रहित नीजगुण लक्ष्मीवंत तमारा विषे वा तम
श्रीबीतराग त्वयि मुग्धजावा- [आगे जोलेजावे ।

हे बीशेषजाण; हे प्रजो; वा ठाकोर विनति करुं कुं कींचित् वा लगार
विज्ञ प्रजो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लीला वा क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।

किं बाललीलाकलितो न बालः ।

मातापिताने आगे बोले ? बोलेज विकल्प रहितपणे एटले जेम तेम
पित्रोःपुरो जल्पति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

ते प्रकारे वा तेमज साचे साचुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।

तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निज वा पोतानो आशय वा अजिप्राय पश्चाताप करतो थकोहे नाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥ ३ ॥ [तमारा आगल ॥ ३ ॥

हवे रत्नाकरसूरि आपणुं दुःकृत केहे ठे सुपात्रे दान दीधुं नही तथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । [पाळ्युं नही

नही उत्तम वा मनोज्ञ शील तथामें तप बाह्य अर्च्यंतर बारजेदे न
न शालि शीलं न तपोन्नितमं ॥ [तप्यो ॥

शुभ्र वा प्रशस्त वा जलो जाव पण न जाव्यो आ मनुष्य जवने विषे
शुभ्रो न जावोप्यजवन्नवेऽस्मिन् ।

हे प्रजु हुं जम्यो अहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥ ४ ॥

विजो मया द्वांतमहो मुधैव ॥ ४ ॥

क्रोधरूप अग्निए करी हुं बढ्यो वली मुजने रुश्यो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोचन नामा मोहोटा सर्पे ॥

डुष्टेन लोचनारूपमहोरगेण ॥

वली मुजने गढ्यो अजिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्तोऽजिमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायो हुं एहवो केम करी तमने जजुं एटले कषाय
सहितपणे जजेलुं काम नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बद्धोऽस्मि कथं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली केहेबे न करयुं में परलोके सुखदायक कार्य वली इहनो अर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । [आवते पदे केहेबे ।

हे लोकेश लोक ! जे बकायजीव तेहना रक्क माटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे ॥

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽज्ज्ञूत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादृशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जइ जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेबेकेहे मनोइवृत्त ! हुं एम मानुबुं वा जाणुबुं जे कारण माटे
मन्ये मनो यन्न मनोइवृत्त । [चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चंड अमृत रूप कीरण पामे थके ॥

त्वदास्यपीयूषमयूखलान्नात् ॥

ग्रहण करतुं एवं माहानंद रसने माटे कठोर ठे ।

इतं महानंदरसं कठोर-

हे देव माहारा सरीखा मनुषनुं मन पथरथी पण ॥७॥

मस्मादृशां देव तदश्मतोऽपि ॥ ७ ॥ ✓

तमाराथकी घणुं दुःखे पामवा योग्य ते आ वेगे हुं पाम्यो शुं ते केहेगे
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञान दर्शन चारीत्र ए त्रण रत्नघणां जव ज्ञमण करतेथके॥
रत्नत्रयं जूरि जव ज्ञमेण ॥

ते रत्नत्रय प्रमादरूप निज्ञाना वडाथकी थेले वा फोगट गमाव्यां एटले
प्रमादनिडावशतो गतं तत् । [जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीज जुल तो हवे कोना आगल दे नायक हुं पोकार करां ८
कस्याग्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ८ ॥

वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कछो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याज्जण्यो ते वादकरवा अर्थे मुजने थइ एटले आत्महेते न थइ
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽज्जूत् ।

हे ईश वा हे स्वामी माहारुं कृत्य हास्यकारक केटलुं कहुं एटले में घणुं
कियदूब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥ ९ ॥ [अयुक्त करयुं ॥९॥

परना अपवाद वा अठतादोषादि बोलवे करी मुख दुःषण सहित करयुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्र जे आंख्यो परनारीनां रूप आदे माठी बुद्धीथी जोवेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणो न ॥ [करी ॥

चीत वा मन परने अपाय जे कष्ट थवानुं चीतववे करी सदोष करयुं

ચૈતઃપરાપાયવિચિંતનેન ।

હે પ્રજ્ઞુ એદવાં કર્મ કલ્યાં માટે માહારી આગલ શી ગતી થશે? ૦

કૃતં જ્ઞવિષ્યામિ કથં વિજ્ઞોહં ॥ ૧૦ ॥

વીમંબ્યુ વીગોબ્યુ જે કંદર્પરૂપિ શાન્તકમની વેદનાની ।

વિમંબિતં યત્સ્મરઘસ્મરાતિં-

દશાના વશથી શબ્દાદિક વીષયમાં અંધપણે થયો

એટલે વીષયવશથી વિવેકહીણ થયો તેથી માહારું ॥

દશાવશાત્સ્વં વિષયાંધલેન ॥

પ્રકાશ્યું પ્રગટ કર્યું કહ્યું તે તમારા આગલ વા સમીપ ચરીત્ર લખ્યા

પ્રકાશિતં તદ્ભવતો દિયૈવ ।

[યે કરીનેજ ।

હે સર્વજ્ઞ સઘલું આપણી મેલે નીશ્ચે જાણોઝો એટલે

મારું ચરીત્ર કેટલું કહું આપ સર્વ જાણને ॥ ૧૧ ॥

સર્વજ્ઞ સર્વં સ્વયમેવ વેત્સિ ॥ ૧૧ ॥

વલી મેં આમ કર્યું તે કહેઝે અનાદર કલ્યો અન્યમંત્ર જે મારણ મોહ

ન ડાઘાડનાદિથી પરમ ઇષ્ટપદવંતે ઝલવાવ્યો જે પરમેષ્ટીમંત્ર તેદનો

ધ્વસ્તોઽન્યમંત્રૈઃ પરમેષ્ટિમંત્રઃ ।

કુશાસ્ત્ર જે કામક્રોધાદિક દીપાવકનાં વાક્ય તે જાણ્યો સાંજ્ઞલ્યાં

ને સિદ્ધાંત ન જાણ્યો અર્થાત્ યથાર્થ ન આદર્યાં આગમ વચન ॥

કુશાસ્ત્રવાક્યૈરનિહિતાગમોક્તિઃ ॥

કરવાને ફોગટ પાપકર્મ કુદેવ જે રાગદ્વેષ સહીત તેમના સંઘથી

કર્તું વૃથા કર્મ કુદેવસંગાત્ ।

વાંઝા કરી હે નાથ એ માહારી મતિનો વીજ્ઞમ ડહય થયો ॥ ૧૨ ॥

અવાંઝિં હિ નાથ મતિન્નમો મે ॥ ૧૨ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वरं ।

ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीये अंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वहयोज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवहोजगंजीरनाजी-

कमर वा केहेरुनो जाग एह संबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदर देखी चिंतव्यां एटले तेमां रागी धयो पण आप

कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ [ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो वा ला
यो मानसो रागलवो विलग्नः ॥ [गयोठे ते ॥

न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरूप समुद्धने वीषे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तो पण ते रंग न गयो तेहनु शुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारणं किं ॥ १४ ॥

वली रत्नाकरसूरि कहेठे शरीर नथी मनोहर तथा नथी वीनय औदार्या
अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक गुणनो समूह ।

नथी नीर्मल वा जली कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कौपि कलाविलासः ॥

प्रधान वा जली कांती तथा प्रज्जुता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रज्जुता च कापि ।

तोहे पण अज्जीमान वा गर्वे करीने कदर्थना पाम्योहुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्वकरथो ॥१५॥

आयु गलेबे वा जायबे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांढा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयान्निलापः ॥

वली प्रयत्न वा उद्यम कखो उषध करी देह पुष्टहेते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न कखो नही ।

यत्नश्च त्रैषज्यविधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोह वीटंब्यो वा पीर्यो मुजने ॥१६॥

स्वामिन्महामोहविमंभना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा जव वा अवतार नथी पाप वा दुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न जवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुक वाणी

मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी ॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कणों त्वयि केवलाकें ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तते ठते पण धीक्कार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी ठते माठाना वचनमा राख्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवो हुं ते केहेबे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।

न पाढ्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाढ्यो ॥

न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे अके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करे तेम मारो जव वृथा

कृतं मयारण्य विलापतुल्यं ॥ १८ ॥ [करुं ॥ १८॥

करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कल्पडुम वा कल्पवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणि रत्ननी

इच्छा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंछा करी पीना पामुं हुं ॥

कल्पडुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने वीषे लीन

अयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वर माहारो जुवो मूढ वा मूर्ख ज्ञाव वा उपयोग अर्थात् हुं मूढ

जिनेश मे पश्य विमूढज्ञावं ॥१९॥ [शीरोमणि ॥१९॥

वली हुं केहवो मूढ हुं ते केहेबे जला शब्दादिक जोगनी लीला

चित्तवी पण रोगरूपी लोहखीलो दूर करवो विचाख्यो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

धननो आगम जे आववापणुं चित्तव्युं यतः ॥गाथा॥ अङ्गं कल्लं

परं परारि । पुरिस्ता चिंतंति अङ्ग संपत्तिं ॥ अंजलिमयं व तोयं ।

गलतमाळ न पिबंति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समय अबी

ची मरणे आयुषन खुटेवे ते वीषे वीचार कस्यो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चिंतवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चित्तव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ २० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ २० ॥

रह्यो नही जली व्रतीये वारुमेआचारे एटले उत्तम साधुव्रती हृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुवृत्तात् । [न रही वृत्तधी पण ।

परने उपगार करवे करी न पेदाशकस्यो वा न अज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नथी करयुं करवा योग्य कार्य तीर्थजे जिनधरादिकनुं उरवादिक ।

कृतं न तीर्थोद्धराणादि कृत्यं ।

मे वृथा वा फोगट हास्यो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव ॥ २१ ॥

मया मुद्गा हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

वैराग्य वा संसार जोगादीकथी वीरक्तजाव तेहमां रंग गुरुनां कद्यां उ
वैराग्यरंगो न गुरुदितेषु । [पदेशवचनथी न करयो

वली डुष्ट जीवोनां माठां वचनने वीषे उपशम वा शांति न आणी अ

न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ [र्थात् क्रोधादोक कस्या ॥

हे देव न थयो मुजने अध्यात्मलेश जे सम्यक् जणवुं जणावबुं धर्मानु

नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । [ष्ठान करणादिक कोइ ॥

माहारा आत्माने केम करी तारुं जवसमुझना दुःखथी एटले ते दुःख

थी तरबुंतो पुर्वोक्त सुकतोषी आय तेतो न सेव्यां माटे न तरायजश

तीर्थः कथंकारमयं जवाब्धिः ॥ २२ ॥

गयाजवमां सुकृतमें न करयुं संका शायी जाण्युं उत्तर तथावीध सुख
पूर्वे जवेऽकारि मया न पुण्यं । [ना अज्ञावथी॥

आवताजवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जे कारण माटे हुं एहवा प्रकारनो ते कारण माटे माहारे नष्ट थया शुं
यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । [ते आवता पदमां केहेडे ।

हे त्रीजोवन ठाकोर जूत वागयोकाल जविष्य वा आवतोकाल वर्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुण्य सुकृत न करवाथी माटे केम तरीश

जूतोद्भवद्वाविजव त्रयीशः ॥ २३ ॥ इति ॥ २३ ॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाजुक् ।

हे पूज्यतमारा आगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारुं चरीत्र एटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ तमारा आगल मारुं चरीत्र

कहुं हुं जे कारण माटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जट्टपामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीजुवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा वीषये आ
ठेकाणे ए माहारुं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥ २४ ॥

निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

इवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेडे हे दीनोद्धार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा वीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा-
पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि वा तोदे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुल हेतु ।

किंत्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीक कारक
प्रार्थना करुनुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरि पण
जणाव्युं ॥ २५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ २५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

लौकिक मिथ्यात्व; श्लोकोत्तर ते बे जेदना देवगत मिथ्यात्व;
मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र
त्येकना बे आन्तर्य जेद बे

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उन्नयंपि॥

लौकिक मिथ्यात्वना देवगत मिथ्यात्व, आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रधी
अने गुरुगत मिण लोकोत्तर मिथ्यात्वना जाणी लेवा ॥

देवगत मिथ्यात्व अने गुरुगत मिण ।

पत्तेयं नायवं ।

ऊह कमं सुत्तज एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेवे कृष्ण मंदीर वा देहराने विषे गमण
महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंजार्झणं । गमणं जुवणोसु पूअ नमणार्झ॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनुं बोल्थुं ते पण वर्जजे

बुं सम्यक्त दृष्टि जे तेने ।

नीधे १ ॥ १ ॥

वज्रिजे समदिष्टी । तदुत्तमेअंपि निठयत्तं ॥ २ ॥

मंगलिक अर्थे नाम ग्रहण करवुं । विनायक जे गणेशनुं काम प्रारंजे १

मंगल नाम गहणं । विणाय गाईण कळ पारंजे ॥

शसि वा चन्डमा रोहीणी तेनां गणेश बेसारवा विवाहमां४
गीत गावां३ ।

ससि रोहिणी गेअ्राई । विणायग ववणं च विवाहे ॥३॥

ठठी पूजन५ मांछ स्थापवी६ । बीजनो चन्ड देखी दोरो वा
दशी नांखवी७ ॥

ठठी पुअण माण्णठविणं । बीयाइं चंद दसियं च ॥

डुर्गादि देवीनी पूजा । तोतला देवीनी पूजा८ ग्रह महिमा पू
जा शान्ति करावे वलीए ॥

डुर्गाईणो वाईया । तोतलया गहाय महिमं च ॥४॥

चैत्र मासनी आठम१० महा मा सूर्य रथ नीकलेवे११ सूर्य ग्र
सनी नवमी११ । हणादिक१३ ॥

चित्तठमि माहनवमी । रविरहनिरकमण सुरगहणाई ॥

होलीने प्रदिकणानुं देवुं । पूर्वजने पीरु मूकवा१४ थावर वा
शनिश्चरनी पूजा१५ ॥

होलीय पयाहिणं । पीरु पामण थावरे पूआ ॥ ५ ॥

हो आठम१६ संक्रान्ति१७ रेवंत पूजा तथा मार्ग वा पंथ वा
रस्ताना देवनी पूजा१८

दूवू ठमि संकति । पूजा रेवंत पंथ देवाण ॥

शिव रात्रि१९ वड बारसी२० । क्षेत्रे साथे रतु आदे पुजणुं२१ ॥

सिवरति वड बारसी । खित्ते सीआइ अछणयं ॥६॥

देवकी सातमी १२ नाग । पांचम १२ सरावलां माइनां १४ ॥

देवय सत्तमि नाग्गण । पंचमी मद्धगाइ माऊण ॥

रवीवार सोमवारने विषे तप २५ । कुट्टि एटले मिच्याट्टि
गोत्र सूरनी पूजा २६ ॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूआ ॥७॥

नोरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले अझीहोम २७
चैत्र शुदि १ श्री नवरात्रिने विषे
तप पूजनादि २७ ।

नवरत्ताइंसुतत् पूआ माई । बुहाअठमिगिहोमं च ॥
सोनीणी, सूपीणी, रंगीणी पूजा २८ घतनुं दान कांबजनां दान
न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुत्रिणिरूपिणिरंगिणि । पूआधय कंबलो माहे ॥८॥
काजल त्रीजे दींचवुं तीलनुं । दाजनुं दान देवुं ३१ सुआने
जलांजली देवी ३२

कज्जल तईआ तिल । दऊदाणं मय जलंजली दाणं ॥
श्रावण चंदण ठठ ३३ । गायना पूजादिकनुं ठेवुं कर ठेवुं ३४
सावण चंदण ठठि । गो पूजाइसु करस्सहेउ ॥९॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितर प्रतिमा
अकठठी गोरी जक्त च । सवत्ति पियर पम्माउ ॥
उत्तरायणने दिन दानादि ३७ मंगलगत् सरावलां गोबर वा ठा
तुतने शरावलां ३८ । एणुं पुतलुं त्रीजे ४० ॥

उत्तरयण जूआण । मद्धग गोमय तइया ॥१०॥

देवशायनी एकादशी अषार आंबली एकादसी कृष्ण पांरुवनी
शु. ११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

ઠઠી એકાદસી ।

દેવસસ સુઅણ ઠઠાવણં । આમલીકણ પંમવાણં ચા ॥

હગીયારસી તપાલિક ૪૧ । પરતીથે જાવું કણ કરિવું ૪૨ ॥

ફકારસી તવાઈ । પરતિહ ગમણ સ્વણ કરણં ॥૧૧॥

શ્રાદ્ધ કરે માસિસો કરે ઠ પર્વદાન પાણો પાવું ૪૪ ॥

માસિકાલિક કરે- ૪૩ ।

સદ્દ માસિઅ ઠમ્માસિયાઈ । પવ્વદાણ કન્નહલ્લતિ ॥

તીર્થ અથવિલોવિહ ૪૬ ઘના લહાણું દેવું પણ મિષ્ટ્યાત્વીને ઘેર. ૪૮
પાણી દાન ૪૭ ।

હન જલ ધન દાણ । લોહણયદાણં વિય મિહ્નાદિઠીણં ૧૨

કુમારિકાદિ જમાનવી ૪૯ । ધર્મજણી વાવરી ચૈત્રમાસની ઝજાણી

કૌમારિ આઈ જતં । ધમ્મહં વધરીઝ ચિતંમિ ॥

અસંજમીની આણાઈ । અકુય ત્રતિયા એટલે વૈશાક શુદ્ધી ૩ જે
અકતો પાલવો. ૫૧ ॥

અસંજયણો આણા । અસ્વયતઈઆ અકતણાયં ॥૧૩॥

સાંમનો વિવાહ કરવો અમાંવાસ્યાએ સાથવાનું દાન અમા
જેઠ માસની । વાસ્યાએ જમાઈને ૫૬ વિશેષથી ॥

સંમવિવાહો જિઠિણિ । અમાવાસાએ વિસેસઝ ॥

જોજનાલિક ૫૫ કુઆ આદિ ષો ગોચર મૂકવું ૫૭ પિતરને હં
દાવવું ધમાર્યે ૫૬ । તકારે ૫૮ ગા. ૧૪ ।

જૂજં કુવાઈ સ્વણણ । ગોઅરસ હિંમણ પિયર હંતાઈ ૧૪

કાગના બીલામાં ઇત્યાદિને પીંડ વૃહરોપણ ૬૭ પવિત્રાઈ માટે
મૂકવા ૫૯ । લીપવું ૬૧ ॥

વાયસવિમાલ માણ્પિંમે । તરૂરોવણં પવિત્તપઝ ॥

ताला चरनी कथा सांजलवी ६२ । गोधन पूजा ६३ इन्द्रजालनुं
देखवुं ६४ ॥

तालायर कहसवणं ॥ गोधणमह इंदजालं च ॥१५॥

धर्म मानी देवता बालबो ६५ ना पायक युद्ध धर्म ज्ञानी जोबुं ६७
टक धर्म ज्ञानी जोबुं ६६ बली ।

धम्मगिदय नट पिण्ण च । पायककुट्ट दसणायं ॥

एवं अमुना प्रकारेण लोकिक नमनादिक तापसादिकने ६८
गुरुने निश्चे ॥ गा. १६॥

एवं लोअग्रगुरूणवि । नमणांदिअ तावसाईणं ॥१६॥

मूल नहत्रमां असलेष्या नह बालको तेनां मूल विधान क
त्रमां जन्म्यां जे । रवां ब्राह्मणादिकने घेर तेरुवा
इवनादिक कराववुं ॥ ६९ ॥

मूले सोसा जाए । बालेजवणंमि बंजगोहवणं ॥

तेनी कथानुं सांजलवुं ७० तेने ग्रह गमन ७१ जोजनादिक
दान देवुं ७१ । कराववुं ७१ ॥

तकह सवणं दाणं । गिहिगमणे ज्ञोयणोइय ॥१७॥

एम लोकिकमिथ्यात्व एटले उपर ते बे जेदे देव संबंधी गुरु सं
जे बोल कथा ते धर्म जाणी करे बंधी निश्चे परिहरवुं ॥
तो मिथ्यात्व कहीए ।

एवं लोईय मिहं । देवगयं गुरुगयंतु परिहरियं ॥

लोकोत्तर पण वर्जवुं ते कहेबे । परदर्शनीए ग्रहण कर्या जे जिन
बिंब गाथा १८ ॥

लोउत्तरे विवज्जइ । परतिहं संगहियबिंबे ॥१८॥

अयां जिन मंदीर वा देससरमां रात्रिए पेसवुं अबला ते स्त्री

यथा स्या ।

महात्माने ।

जह्नु जिणमंदिरंमिवि । निसप्पवेसो अबल्लसमणाणं ॥

तेहनुं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नाइए करावे, नाटक करावे,
बल्लिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बल्लिदाण । नाहणनट्ट पयट्ठाय ॥१९॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनाओ । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जल्लकेल्लि देवपंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्त्तवुं असमंजसपणे एम एट्ठे
अविनयनुं करवुं ॥

लोईय देवगिहेसुव । वट्ठइं असमंजसं एवं ॥२०॥

तेमां पण सम्यक्कड्ढि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्क रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरस्काण पराणं ॥

उसुत्रजे सुशास्त्र विपरितपणा । कड्डे नदि सर्वथापणे जवाने ॥
ने वर्जनारने ।

उस्सुत्त वड्डग्गाणं । कप्पइं सवसाणनोगमणं ॥२१॥

जे लोकोत्तर लिंगा एट्ठे जिन लिंगी हीणाचारी वेष पेहेरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं ॥

तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वे सचित्त ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सधं । जल्लं फल्लं चैव सच्चित्तं ॥२२॥

जोगवे स्त्री प्रसंग ।

व्यापार करे ग्रन्थ संग्रह करे विजुषा
वा शरीर शोभा करे ॥

चुंजंति स्त्री पसंग ।

ववहारं गंथसंगहं नूसं ॥

एकाकीत्वपणे जावुं ।

स्वगंदे एटले आप इठाए चाळे चेष्टा
करे वा चेष्टा वचन करे ॥

एगागित्तज गमणं ।

सहृंद चेठिय वयण ॥ ५३ ॥

चैतने मेरे वसवुं ।

वस्तीने विषे पण नित्यरेहवुं एटले देव
मंदीरनी हृदमां नित्य रहे तो आशातना ॥

चेइयं मढाइ वासं ।

वसहीसु वि निच्चमेव संठाणं ॥

गीत नदी चारित्रियाने । पूजावुं पण सोनाने फुले करीने ॥

गेयं नेअं चरण्णाणं । अच्चावण मवि कणयकुसुमोहिं ॥ ५४ ॥

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन जे वर्ण्युं डुरे ॥

कायाए करवुं, करावुं, अनुमोदवुं

मिथ्यात्व प्रत्ये ।

तिविहंतिविहेणमिहंतं । जेहिंति वजियं दूरं ॥

निश्चे श्रावक जे तेरे ।

ते मिथ्यात्वने जाणी वा अजाणी
माठा कृत्य करे ते अनेरा नाम श्रा
वक निश्चे गाथा ५५ ॥

निष्ठयन्ते ते सदा ।

अन्नेनण नामउचेव ॥ ५५ ॥

एम जिनवरना वचनना अ
नुमत अनुसारे ।

एम जे पाले जे सम्यक्त एटले
यथार्थ प्रतिते ॥

जिणवय मयाणु सारं ।

एयं पालंति जेउ संमतं ॥

ते प्राणी शिघ्र वा तरत घोडा

पामे निश्चे वा अचल जे मोह

કાલમાં વિગ્ર જે અંતરાય વા કલ્યાણ સુખ પ્રત્યે ॥
રહિતપણે ।

તે સિઘ્યં નિવિઘ્યં । પાવંતિ ધુવં સિવં સુહયં ॥૨૬॥

એ રીતે મિથ્યાત્વકુલક ટ્વાર્થ પુરો થયો.

॥ ઇતિ મિથ્યાત્વકુલકં સમાપ્તં ॥

॥ અથ આત્મકુલકં લિખ્યતે ॥

ધર્મની પ્રજ્ઞા વા કાંતિ તેણે કરી જિનેશ્વર પ્રત્યે પ્રણમીને વલી
રમણિક વા મનોહર એવા જે । જિનેશ્વર કહેવા છે? ઇંદ્રાદિક
ને નમવા યોગ્ય છે જે તેમને ॥

ધમ્મ પ્પહ રમજિ ઝે । પણામિતુ જિણે મહિંદ નમણિઝે ॥

આત્માને અવબોધ વા જ્ઞાનની કહીશ, તે કહેવું છે? સંસારત્ર
પ્રાપ્તિનું કરનાર એવું કુલક । મણનાં જે ડુઃખ તેને નાશ કર
નારું છે ॥ ૧ ॥

અપ્પા વબોહ કુલયં । વુઠ્ઠં જવહુસ્સ કય પલ્લયં ॥૧॥

આત્માનો અવગમ જે બોધ જ આપેજ આપને ગુણે કરી શું ઘ
ણાય ।
ણું કહે છે ॥

અત્તા વગમો તઙ્કઈ । સયમેવ ગુણોહિં કિં બહુ જણસિ ॥

જેમ સૂર્યનો ઉદય જાણિયે । પ્રજ્ઞાજે કાન્તિ દેખી કરી તે વિના
સોગમે સમ કરી કહિએ ન જણાય ॥

સૂર દઝ લલ્લિકઈ । પહાણનઝ સવહ નિવહેણ ॥૨॥

દમવું તે પંચ ઇન્દ્રિય શમતે સંવેગ તે મોહસુખનો અગ્નિલા
ગ્નિજે કષાયનું, સત્તે શ ષ, વિવેક તે જ્ઞેદજ્ઞાન, તિવ્ર નિ
મતાને મધ્યસ્થપણું મૈત્રી તે વેદ તે સંસાર ડુઃખનો આકરો
પરને દિતનું ચિંતવવું । જય ॥

દમ સમ સત્તમ મિત્તિ । સંવેષ્ટો વિવેચ તિલ્લનિલેયા ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जाणे ठे आत्माने ते जीव अल्प जे संसारनां सुखनो
पुजल थकी जिनपणे । जोग संयोगनो न होय अजिलाषी ॥

जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी

जेम पामीने कल्पवृक्ष जे बाकी वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांढवे: एटले
मन इडित आपे । कल्पवृक्ष समान आत्मबोध आगल
पुजल बीजावृक्ष समान ठे ॥

पतंमि कप्परूखे । रूखे किं पढणा असणे ॥४॥

जे पोતાના આત્મજ્ઞાનને વિષે તે નરકાદિક ડુઃખને કોઈ જવા
કુશલ ઠે । ન્તરે ન પામ્યા ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ डुहं लहंति न कयावि

जे મનુષ્ય આત્મબોધ માર્ગે લા તે મનુષ્ય સંસાર ત્રમણ કુવા
ગ્યો હોય । માં કેમ પડે ॥

जोहोइ मगग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥५॥

હવે જેણે આત્મા નથી જાણ્યો તેને ક તે પ્રાણીને આતુરતાનું કા
હે ઢે:—તે જીવને મોક્ષ વા અણિમાદિક રણ ઘનાદિક સંપદા પર
આઠ પ્રકારની સિદ્ધિ વેગલી ઢે । ની દેષીને ॥

तेसिं दूरेसिद्धी । रिद्धी रणरणय कारणं तेसिं ॥

તે જીવને આશા પુરી થાય જે જીવે પોતાનો આત્મા નથી
નહિં । જાણ્યો તેને ॥

तेसिं मपुत्रा आसा । जेसिं अप्पा न वित्राउ ॥६॥

ત્યાં સુધી સંસારરૂપ સમુદ્ર ડુઃ ત્યાં સુધી જીતાય નહિ એવો વા

લે તરી ફાકે ।

જોરાવર મોટો મોહરૂપ રાજા ॥

તા હુતારો જવજલહો । તા હુજેઠ મહાલજી મોહો ॥

ત્યાં સુધી અતિ વિષમ વા જ્યાં સુધી આપણા આત્માનો અવબોધ
આકરો લોજી । વા આત્મ પ્રકાશ જ્ઞાન અર્થ નથી ॥

તા અઈ વસમો લોહો । જાજાઠ નો નિઠબોહો ॥૭॥

હવે કંડપે (કામદેવે) જેને વિટં હાય ? હાય ? જેમ કોઈ અના
બણા કરી તે કહે ઢે; કંડપે દેવતા થની પેઠે બાધિત વા પીઠિત ॥

જે વૈમાનિક, અસુર જે જીવન
પતિ આદેના નાથ જે ઇન્દ્ર ।

જેણ સુરઅસુર નાહા । હાહા આણાહુધ બાહિષ્ઠા સોધા ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાન આત્મ પ્રકાશ પને પતંગિયાની પેરે તે કામ ॥
રૂપ અગ્નિને વિષે ।

અજ્ઞપ્પજાણ જલ્લણો । ઇં પયંગુત્તણં કામો ॥૮॥

જે મન બાંધ્યું પણ ન રહે । વાર્યા ઠતાં પણ સઘલી ચોરે વિ
જ્ઞાનમાં પ્રસરે ॥

જં બદ્ધં પિનચિઠઈ । વારિજ્ઞંતં વિસદ્દઈ અસેસા ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાનને બલે તે ચંચલ ચિત્ત જે મન તે પોતાની મેલે
ચિત્ત પણ નિશ્ચે । સ્થિર ધાય ॥

જાણ બલેણં તંપિહુ । સયમેવ વિલિજ્ઞઈ ચિત્તં ॥૯॥

બાહ્ય વ્યાધિ તાવ કોમ ઇત્યા નાના પ્રકારની વ્યાધિ ન વે તે
દિક; અંતરંગ વ્યાધિ ક્રોધ, લો જીવને દુઃખ પ્રત્યે ॥

જાદિક જેદે કરી ।

બાહિ રંતરંગ જેયા । વિવિહવાહી નદિંતિ તસ્સહુહં ॥

જલા ગુરુના મુખવચનના શુજ ધ્યાન આત્મ સ્વરૂપ તે રૂપરસા

ઉપદેશ થકી જે જીવ । યન જે પરમ નુષઘ પામ્યું છે તેને ॥

ગુરુવયણાનુજેણં । સુહૃજાણ રસાયણં પત્તં ॥૧૦॥

જે જીવ પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ તે જીવને કોઈ પીડા કરી
ચિંતવવા સાવધાન વા તત્પર છે । શકે નહીં; અથવા કોઈ પૂર્વ
કર્મ ઉદયથી પીડા પામે ॥

જિઅમપ્પ ચિંતણપરં । ન કોઈ પીમેઈ અહવા પીમેઈ

તો પણ તે આત્મજ્ઞાની જીવને રણ વા કર્મ રૂપ દેણા થકી
દુઃખ નથી, કેમકે તે માઠાં ક મૂકાવું માને છે ॥
મ જોગવી ।

તા તસ્સ નઠ્ઠિ ડુસ્કં । રિણ મુસ્કં મત્રમાણસ્સ ॥૧૧॥

દુઃખ જે જન્મ જગ મરણ રોગ તે રાગદ્વેષથી ચિત્તને વિષે ચલા
શોકાદિકની યાણ તો નિશ્ચે રા ચલ જે અસ્થિરપણું ઇષ્ટાનિષ્ટમાં
ગ દ્વેષ વેજ છે । હોય ॥

ડુસ્કાણ ષાણીખલુ રાગદોસો । તેઝંતિ ચિત્તંમિ ચલાચલંમિ

અધ્યાત્મસ્વરૂપ સમજવાથી વા તે પરદૃષ્ટાન્ત કહે છે;—જેમ ચ
તેના યોગથી તે ચંચલ ચિત્તપ પલ અને મદોન્મત્ત હાથી બાંધ
ણાનો ત્યાગ કરિયે એટલે ચિત્ત વાને ધાંત્રલે બાંધવાથી ઠેકાણે
સ્થિર થાય । રહે છે તેમ મન પણ આત્મધ્યા
ન રૂપ ધાંત્રલે બાંધવાથી સ્થિ
ર રહે છે ॥

અપ્પજોગેણ ચણ્ડ ચિત્તં । ચલેત્તમાલાણિઅ કુંજરુદ્ધં ॥૧૨

એ આત્મા સંજાવે વર્તતો મિત્ર માટે એજ આત્મા સ્વર્ગનાં સુખ
આય, રાગદ્વેષે કરી આત્મા અ નો વેનાર આય અને એજ આત્મા
મિત્ર વા શત્રુ આય અને નરકા નરકાદિ દુઃખનો વેનાર આય ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सग्गो तहेव नरुअ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा रांक पण थाय ।

एटलां केम अथवा क्यारे थाय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रूठयो
मागं फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुगो अतुगो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान आ जीवे विषय जे पांच इन्डिजन्य हा
वनी रिद्धि वा संपत्ति पाम्यो। व्हादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लद्धासुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविआ णेण ॥

वलि संतोष विना जीवे ।

शुं इन्डि विषय सेवे कोइ जेवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले संतोष थयो? अर्थात् न थयो ॥

पुण संतोसेणविणा । किं कन्धवि निबुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पातेंज नीश्चे
निपजाव्यां वा कीधां ।

शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
माता पितादिकना नेहे करीने तुं
कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणीकुटंब नेहेणं

ते उपर दृष्टान्त कहे ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सहित ठे
मेधे करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। तो पण (ढंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो । ढाइऊसिं तेअवंतोवि ॥१५॥

ज्वर, दाघ, कुष्टादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा! अवगुणना क
शेग, व्याघ्र, सर्पादिक तथा लोचन, अ रनार ए जे तारा वैरी ॥

પ્રશ્ન

મિ ઇત્યાદિ શરીરના વ્યાધિ; તેને સ્વા
ધિન વશવર્તિત તેણે।

જં વાહિવાલ્લ વેસાનરાણ । તુહવેરીઆણ સાહીણ ॥
શરીરને વિષે મમત્વ એટલે મારું તે કરતો થકો હે જીવ ? શું
એવું જે જ્ઞાન । દર્શ; કિંવા શું પામીશ
અર્થાત્ કાંઈ નહિ ॥

દેહેતત્ત મમતં । જિઅકુણમાણોવિ કિં લહસિ ॥૧૬॥
સારાં પ્રધાન ઝોજન; રસોઈ ઇ ઝૂંગાર આઝરણાદિકે (શરીરને)
ત્યાદિ તથા ગંગોદકાદિ સારાં શોઝાવ્યું; ચંદનાદિક વિલેપનક
જલે સ્નાન કર્યું । યું, સાચવીને સારું પુષ્ટ કર્યું ॥

વરજત્ત પાણન્હાણાય । સિંગાર વિલેવણેહિં પુઠોવિ॥
તે નિજ એટલે આપણે પ્રજુ વા શુનક જે કુતરુ; તેના સંરખું
સ્વામી જે જીવ તેને વિંઠવે એ પણ એ શરીર નહિ ॥
ટલે જીવ રહિત થવે કરી ।

નિઅ પહુણો વિહન્મંતો । સુણહેણવિ ન સરિસોદેહો
હે જીવ ! તને સીત તપાદિક અનેક કષ્ટ જે ધન ધાન્યાદિક ઉપજા
ઘણાંક હુવાં ઘણીવાર તે ઝોગવીને । વ્યું વા પેંદા કર્યું ॥

કઠાઈ કમુઅર બહુઆ । જં ધણ માવજિઅં તએજીવ ૧૭
તે તનેજ કષ્ટ દર્શને । તે ધન ધાન્યાદિક, અંત્યે પુન્યાઈ પરવાર્યે બીજે
પ્રહણ કર્યું એટલે સ્વજનાદિક રાજા પ્રમુખે ॥

કઠં તુજ્ઞ ડાઝં । તં અંતે ગહિઅમન્નેહિં ॥૧૮॥
જેમ, જેમ અજ્ઞાનપણાને ધન જે સોનું રૂપું ધાન્ય-કોઠારાદિક
વશ થઈને ॥ જે પરિગ્રહ; તેને વિષે જે મમતા વા
મારું, મારું જે ઘણું કરે ઠે ॥

जहजह अन्नाण वसा । धणधन्न परिगहं बहुं कुणसि ॥

तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्र
ठे तो पण कर्म जारे जारे अइ मां (सुबीश) तेनुं दृष्टान्त कहे
मे सुबीश । ठे:-जेम अतिशो जार जरवा
थी नावनी सुवे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जसि । जवेजवे जारिअ तरिवा ॥१९॥

जेखी शमणामांपण दीठी होयतो । देह धारण करनार प्राणीटना
देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सव्वस्सं ॥

ते स्त्री मारी वा मरगी सरखी जाणी । तुं तेने ठाम्म्य दुबल उतां पण ब
ल वने करीने ते आदरीश नहि ॥

सानारी मारी इव । चयसु तुह दुबलत्तेणं ॥२०॥

तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ स्त्रीना आवज्जाव देखी तेने विषे
जिलपे ठे-वांठे ठे अने । तुं राचे ठे; हा !!! ए तारुं आ
श्रयपणुं-मुढपणुं ।

अहिलससि चित्तसुद्धि । रज्जसि महिल्लासु अहह मुढतं ॥

जेम गलीने विषे मेलुं अतुं वस्त्र । ते वस्त्रनी धोलाइ केटलो काल ठरशे

नीलीमिल्लीए वत्तंमि । धवल्लिमा किं चिरंठाई ॥२१॥

इवे कुटुंब उपर स्नेह करवो हे जीव ! आ बंधीखानामां ते
सारो नहि; ते कहे ठे:-मोह ए खेपव्यो वा घाढ्यो ठे ? स्ने
थी आ संसाररूप बंधीखाना हरूप बेनी वा अठील वा नीग
मां डुरित दुःखे बंधाय ठे । ने करीने ॥

मोहेण जव डुरिए । बंधि खित्तोसि नेह निगमें हिं ॥

ते उपर रखवाल मूक्या ठे ते ए बधा पहोरेदार, चोकियाट वा

કહે છે:—બંધવ શબ્દવમે માતા, રચવાલ, તે ઉપર શો ? રાગ ધ
પિતા સ્વજનાદિકને મશે મૂક્યાઢે રે ઢે ॥

બંધવ મિસેણ મુક્કા । પહરીઆ તેસુ કોરાન ॥૨૨॥

હવે આત્મિક કુટુંબ દેશ્વામે ઢે: માતા રૂપ, વિવેક નામે જે ત
ધર્મ જે વિતરાગે પરૂપ્પો તે બા ત્વાર્થનું ચિંતવવું તે જાઈ ॥
પરૂપ, કરુણા જે દયા તે ।

ધમ્મો જાણઁ કરુણા । માયા જાયાવિવેગ નામેણ ॥

હમા જે ક્રોધનો ત્યાગ, તે રૂપ ગુણ જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રા
પ્રિયા વા સ્ત્રી તે સાથે સંપૂર્ણ વિક રૂપ કુટુંબ; એ કુટુંબ ત્તા
રમ્ય । થે પ્રીતિ કર ॥

સ્વંતિ પિત્રા સુપુત્રા । ગુણો કુટુંબ ઇમં કુણસુ ॥૨૩॥

હે જીવ ! અતિ પાલી જે જ્ઞાનાવર્ણી સ્ત્રી વા અબલા તેણે લો
આદિક ૮ વા ૧૫૮ પ્રકૃતિ રૂપ । કોદર નગરમાંહી બાંધી
પોતાને વશ કરીને સંસારમાં જમાવ્યો ॥

અહ પાલિયાઈ પગઈ । જં જામીઝસિ બંધેઁ ॥

હે જીવ ! ઠટે પુરુષાકારે ઇટલે ઠટે અબલાથી તું હારે ઢે શું
બલે અબલાએ હરાવ્યો । લજવાતો નથી ॥

સંતેવિ પુરિસકારે । ન લજ્જસે જીવ તેણંપી ॥૨૪॥

તું પોતાની મેલેજ કર્મ કરે ઢે । તે કર્મ વમેજ તું વાહ્ય ઢે ઠ
ગાય ઢે, લુંટાય ઢે ॥

સયમેવ કુણસિ કમ્મં । તેણથ વાહિજ્જસિ તુમંચેવા ॥

હે જીવ ! તું પોતેજ પોતાનો વૈરી ઢે । બીજાને વા અન્યને દોષ
જાણ માટે દે ઢે ?

રે જીવ અપ્પ વેરિઆ અન્નસ્સય દેસિ કિં દોસં॥૨૫॥
હે આત્મા ! તેવું અણ વિમાસ્યું તેવું ડુર્ધ્યાન ચિંતવે છે તેથી ક
બગર વિચાર્યું કામ કરે છે વ રીને વ્યસન વા કટ મર્ણાદિક
લી તેવું સાવચ વચન બોલે છે । ડુઃખ સમુદ્ધમાં પડે છે ॥

તં કુણસિ તં ચ જંપસિ । તં ચિંતસિ જેણ વસણોહે॥
એ પોતાના ઘરનું રહસ્ય વા બીજાને કહીશ નહિ (તારો જ
ગુહ્ય તેને આલોચ-ચોડ્ય । દોષ છે) ॥

એયં સ ગિહરહસ્સં । ન સક્કિમો કહિત્ત મન્નસ્સા॥૨૬॥
શ્રોત્ર, ચક્ષુ, નાસિકા, રસના, । તે મન રૂપ યુવરાજાને મલી
સ્પર્શ તે પાંચ ઇન્દ્રિય રૂપી તત્પર ને ઘણું પાપ કરે છે ॥
ચોર છે ।

પંવિદિઆ પરા ચોરા । મણ જુવરત્તો મિલિત્તુ પાવસ્સા॥
તે સર્વે આપ આપણા સ્વાર્થ જે તેનું તારું મૂલ્ય ધન જે જ્ઞાન વ
શબ્દાદિક; તે જોગવવા રક્ત વા રીનાદિક સહજ ધન તે પ્રત્યે
તત્પર છે । આવરે છે વા લુંટે છે ॥

નિઆનિઆઅઠ નિરત્તા । મૂલઠિઆં તુજ્જ લુપંતિ॥૨૭॥
હે આત્મા ! તેનું તારું રાજ્ય ધર્મનાં ચાર અંગ જેવડ પમા
ચોવમાવે છે તે કહે છે:-તેમ ને છે. તે ચાર અંગ કહે છે:-મનુ
ણે હાણ્યો વા માર્યો તારો વિ પ્ય જન્મ, શ્રુતિ, શ્રદ્ધા, અને સં
વેક રૂપ મંત્રી સ્વર પ્રત્યે । યમ વીર્ય; એ રૂપ ધર્મ અંગને વિ
ષયાથી કર્યા ॥

હણિત્ત વિવેકગ મંતી । તિત્તં ચત્તરંગ ધમ્મ ચક્કંપિ ॥
જ્ઞાનાદિક ગુણ રૂપ ધન લુટ્યું । તને પણ બાંધીને કુગતિ રૂપ
કુવામાં નાખ્યો ॥

મુદ્ધં નાણાદ્ધ ધણં । તુમંપિ બૂઠો કુ ગદ્ધ કૂવે ॥૨૮॥

आटलो काल गयो त्यां प्रमादरूप नीडा गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शून्य थयुं वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निदाइ गली चे अत्रो॥
जो इवमां तुं जाग्यो ठे । गुरुनां वचनथी; तोशुं ते वेदनाउ
नथी जाणतो ? तने वीसरी गइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेएसि॥ ५९॥
हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । वली तुं अनंत ज्ञानमय ठे, वली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमउ णंत दिउसितुमं॥
पोतानी अंतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिंहसन उपर
चिंतव्य । बेसीने ॥

निय रऊठिअं चिंतसु । धम्म इझाणा सणा सीणे॥ ६०॥
कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के तारुं राज ब्रट
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रऊापझंसो ॥
ए आत्मा ! जो इमणां तुं परमेश्वर प्रदेश शुद्ध आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामां निश्चल थइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । परमेसर पइस चे अत्रे ॥ ६१॥
हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान ठतां पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा ठाकुर
जेरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । अको ज्यां चोरनी पेठे थयो ठे
नाणमउ वि जमोविव । पुऊव चोरुवजन्तुजानसि ॥
तेतुं संसार रूपी कुग्रामने विषे वसे ठे तारे पोताने आधिन
शा माटे । शिव वा मोहरूप नगर ठे ते ॥

जवडुग्गामे किं तव । वससि साहिण सिवनपरे ॥ ६२॥

હવે ત્રણ ગાથાનું વર્તે સંસારરૂપ મોટા અપાય જે મરણાદિકરૂપ
ગિરી દેશ્વાને છે—જ્યાં કષાય શ્વાપદવ્યાગ્ર ચીતલા પ્રમુખ ઘોર
રૂપી ચોર વસે છે । જન્યંકર સદા વસે છે ॥

જન્મ કસાય ચોરા । મહવાયા સાવયા સયા ઘોરા ॥
તથા રોગરૂપી હુષ્ટ સર્પ તથા આશા રૂપી જ્યાં નદી છે; જેમાં
ફરે છે । આપદારૂપી ઘણા તરંગ થયાં કરે છે ॥

રોગા હુઠ જુઝંગા । આસા સરીઆ ઘણ તરંગા ॥૩૩॥
તથા કાષ્ટ સહિત ચિંતા તથા અજ્ઞાનરૂપ ઘણું અંધારુ છે જ્યાં સ્ત્રી
રૂપી અટવીમાર્ગ જ્યાં છે । રૂપી મોટી ગુફા દેખીએ ઢીંચે ॥

ચિંતા મ્હવી સ કઠા । બહુલતમા સુંદરી દરીદિઠા ॥
જ્યાં સ્વાણીરૂપે ચાર ગતિ તે પર્વતને શીખર આઠ મદ જેદ
જાણવી । રૂપ છે ॥

સ્વાણી ગદ્ગદ નેઆ । સિહરાઈં અઠ મય જેઆ ॥૩૪॥
રજનીચર વા રાક્ષસ તે મિષ્ટ્યાત મન હુક્તથી ઉપન્યો જે મમ
રૂપ રાક્ષસ વસે છે । ત તે રૂપિણી જ્યાં શિલા છે ॥

રયણિઅરોમિન્નતં । માણ હુક્કમ્મ સિલાજુ મમત્તં ॥
તેહને જેદ વા વીદાર, હે આત્મા ! ધ્યાન શુદ્ધધ્યાનરૂપ જે વજ્ર
જવ વા સંસારરૂપ પર્વત પ્રત્યે । તેણે એ પર્વત જેદ; સદ્ગત જે
દાશે પૂર્વોક્ત સર્વ જેદાશે ॥

તંત્રિદસુ જવસેલ્લં । જાણાસણિણા જિઅ સહેલ્લં ॥૩૫॥
જે શાસ્ત્રને વિષે આત્મજ્ઞાન છે; તે જાણે તે શ્રુત જ્ઞાનપણ જા
સાંજલે આત્મ સ્વરૂપ ઝલ્લવાય ॥ શબ્દ સિદ્ધ સુખનું દે
નાર તે છે ॥

જન્મ ત્તિ આય નાણં । નાણંપિ વિયાણં સિદ્ધ સુહયં તં

ते आत्मज्ञान बिना जे दोष ज ते अज्ञान; मात्र जिविका जे पे
षावादिक सर्व, बहु बतां पण अ टनराई तेने माटे थयुं; एम तुं
हितनुं करनार बे ॥ जाण ॥

सेसं बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मित्तं ३६
जेम, जेम अतिशे बहु तेम, तेम गर्वे करीने चित्त-मन
जण्यो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिअं जह जह । तहतह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
हैआने विषे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी उठेला व्याधि
रहितने । वाला ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अप्प बोह रहीअस्स । उसहान उठिउ वाही ३७
आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे बे ते पण
बोधतां । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विबोहंती केई तेवि जमा ॥
हे आत्मा ! तुं कहे के पोतानो शत्रुकारते दानशालानुं तो शुं
परिवार तो मुख्यो रहे बे; तो:- काम ? ॥

जण परियाणंमि ठूहिए । सत्तु गारे किं कज्जं ॥३८॥
का पुरुष-नपुंसक परप्रा ते कालनुं स्वरूप जाणे बे, आकरा अ
णीने बोध करे बे । इने ज्योतिषादिक जणे बे श्रुतसिद्धान्त ॥

बोहंति परं कीवा । मुणंति काळं खरा पढति सुअं ॥
इमेशां नीश्वे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान थया
मूके बे । सिवाय सिद्धि थती नथी ॥

ठाण मुअंति सपावि हुा विणा य बोहं पुण न सिद्धि ३९
अपर वा बीजानी निंदा न कोइकाळे पोताना गुणनी प्रशंसा
करवी । एटले बखाण करवां नही ॥

अवरो न नदिअवा । पसंसि अघो कयावि नहु अप्पा
सर्व उपर शमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
करवो । एज जाणवुं ।

समजावो कायघो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
परनी साख्य जजिने एटले बीजा । नीश्वे पोताना आत्माने
ने देखारुवानो धर्म मूकीने । रीजव्य ॥

पर सखितं जजसु । रंजसु अप्पाण मप्पाणा चेव ॥
आलपंपाल कुकथा गोमीदे । जो आत्मज्ञान जाणवाइबेबे तो ॥
वज्जसु विकहाए । जइ इहसि अप्प विन्नाणं ॥४१॥
ते शास्त्र जणय, गणय. ते तेनुं ध्यान कर, तेवा उपदेश दे अने
संबंधी पुस्तको वांच । तेवां तप जपादि आचर वा कख ॥
तं जणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरिसु ॥
हे जीव ! एक क्षणमात्र पण आत्मा रूपी आराम किंवा वाग
जणवाथी वांचवाथी । मां रमजे; वांच्ये-जण्ये:-

जिअ खणमित्तं पि विअखण । आयागमे रमसि जेणं ४२
एम सर्व शास्त्रनुं तत्त्व सुविहित गुरुनुं उपदेशेलु वा कहेलुं परम
रहस्य जाणीने । उत्कृष्ट तेने विषे प्रयत्न वा नद्यम कख ॥

इअजाणिहुण तत्तं । गुरु वर्डं परं कुण पयत्तं ॥
तेयी केवलज्ञान रूप आठ कर्म रूप शत्रुने जीतीने मुगट होय
लहमीने पामीने । एटले मोक्ष पामीश आ गाथाए करीने क
र्त्तनुं नाम जयशेखर सूरि एवं पण सूचव्युं ॥

लहिण केवल सिरिं । जेणं जयसेहरो होसि ॥४३॥

॥ इति श्रीजयशेखरसुरिविरचितआत्मकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ समवसरणप्रकरणं लिख्यते ॥

हे स्तवन करीश; केवल ज्ञान प्रधान विद्या जे ज्ञान लक्ष्मी,
सहित, अवस्था वा अवस्थिति आनंद वा सहज सुख, सर्व सं
ढे जेनी; (तेमने) वर रूप, कीर्ति ते लोकमां गुण
श्लाघा; अर्थ ते पुरुषार्थ ॥

थुणिमो केवलि वहुं । धरविज्ञाणंद धम्मकित्तिहुं ॥
देव-जे जुवनपति आदि देव; एवा तीर्थंकर देवकृत समवसरण
तेना जे इन्द्र, तेमने नम्याढे मां ज्ञान अतिशय युक्त रक्षा ते
वा बांधा ढे पद ते आगम मने ॥
ना अर्थ प्रत्ये ।

देविंद नय पयहुं । तिहुयरं समवसरणहुं ॥१॥
प्रगट थया ढे, सघला जीवाजीव केवल ज्ञान जाव तीर्थंकर ज
पदार्थना सामा यपणे जाव वा । गवंतने जे क्षेत्रे थाय ॥
पयमित्र समहु जावो । केवलि जावो जिणाणजहुजवे
शोधे-त्रण कचरादिक माठी वस्तु एक योजन प्रमाण समस्त
डुर करे; सर्व दिशानुश्री एम । पृथ्वी शुद्ध करे वायुकुमारदेव
सोहंति सबहु तहिं । महि मा जोयण मनिल कुमारा
वृष्टि करे यथायोग्य सुर्जी-सुगंधीजल, वा पाणी प्रत्ये; तथा
मेघकुमार देव । ऋतु देवता एटले ढ ऋतुनी अधिष्ठातृ दे
वता; पंचवर्ण सुगंधी फुलना समूह प्रत्ये ॥

वरसंति मेह कुमरा । सुरहि जलं रिनु सुरा कुसुम पसरं ॥
वीरचे वा नीपजावे वाणव्यं रत्न जे इन्द्रनीलादिक तेषे करीने
तर मणि जे, चन्द्रकान्तादि चीतर्युं ढे पृथ्वीतल वा पृथ्वीनो
क सुवर्ण । पीठबंध वा जुमीतल; त्यार पढी ॥

વિરયંતિ ઘણા મણિ કણગ । રણ ચિત્તં મહીઅર્ણં તોશ

હવે તે પીઠબંધ ઉપર સમવસ ત્રણ વપ્ર વા કોટ વા ઘરુ રચે તે
સ્થાની રચના કહે છે:-આખ્યં ઘરુને કાંગરા છે તે કહે છે:-મ
તર જે માંદી; મધ્ય જે વચ ણિરત્નના કાંગરા રત્ન ઘરુ છે, ર
માં અને બહાર એમ । ત્નના કાંગરા સુવર્ણ ઘરુ છે. કન
કના કાંગરા રૂપાને ઘરુ છે. તે
ઘરુ જ્ઞાના છે તે કહે છે:-

અર્જિતર મજ્જબહિં । તિવપ્પમણિરયણકણયકવીસીસા॥

આખ્યંતરનો ઘરુ રત્નનો છે, હવે તે ઘરુ કીયા દેવતાએ કર્યા છે
મધ્યનો ઘરુ સોનાનો છે. અ તે કહે છે:-વૈમાનિક દેવ રત્નનો
ને બહારનો ઘરુ રૂપાનો છે। ઘરુ કરે, જોતષી દેવ સોનાનો ઘરુ
કરે જવનપતિ દેવ રૂપાનો ઘરુ કરે.

રણ કુણ રૂપ્પમયા । વેમાણિઅ જોડ જવણ કયાઠ

હવે તે સમવસરણ વે સંસ્થા તેત્રીશ ધનુષ્ય પહોલપણ એટલે ૩૩
ને કરે એક વૃત, બીજું ચો ધનુષ્ય અને ૩૨ આંગુલ વિસ્તાર એ
રસ, તેમાં વૃત સમવસરણનું ટલે ત્રેત્યોજામી છે ને ૫૦૦ ધનુષ્ય
પ્રમાણ કહે છે:-વૃત્ત સમ ઝંચપણે; ત્રણે ઘરુની ખિંતો હોય॥
વસરણ બત્રીશ આંગુલને ।

વહંમિ હુત્તીસં ગુલ્લ । તીતિસ ધણુપિહુલ્લ પણસય ધણુચ્ચા॥

હવે તે કોટને અન્તર કહે છે:- તે ઘરુને રત્નમય ચાર દ્વાર; એ
ઠસં ધનુષ્ય અને એક કોસનું ટલે પોલો વા દરવાજા છે. તે વા
આંતરો છે, એટલે ૨૬૦૦ ધનુ દ્વા ઘરુના બહાર દશહજાર સો
ષ્ય થયું. રૂપાના ઘરુ, સોનાના પાન વા પગથિયાં છે. તે પૂર્વોક્ત
ઘરુ બચ્ચે અંતર છે. તેમાં ૫૦ એક યોજનના પ્રમાણ ઉપરાન્ત
ધનુષ્ય સમજાગ, ૧૨૫૦ ધ જાણવાં. તથા પ્રજુજીના સિંહા

૨૨૫

નુષ્ય પગધિયાં છે. એ તેરસે સનના પણ દશ હજાર પગધિ
 એક પાસે; તેમ તેરસે બીજી યાં છે તથા સિંહાસનના ફેઠ
 પાસે છે, બે મલી ૨૬૦૦ થાય લના મધ્ય જાગથી રૂપાના ઘ
 તેમ સોના તથા રત્નના ઘન નના બાહ્ય પ્રદેશ સુધી પૂર્વે પ
 વચ્ચે ૨૬૦૦ ધનુષ્ય તથા ૨૬૦૦ શ્વિમ બે બે કોશ છે. રૂપાના ઘ
 રત્ન ઘનનો મધ્ય જાગ; એ ત્ર નની પરધિ ૩ યોજન ૧૩૩૩ ધનુ
 ભે અંક મલી, ૩૮૦૦ ધનુષ્ય ષ્ય ૧ હાથ ૮ અંગુલ થાય. વિશ્વં
 ધયાં, તેમાં ૨૦૦ બસોની જિંત્યો જ ૧ યોજન છે. યતઃ વીષમ વ
 મેલવતાં ૮૦૦૦ ધનુષ્ય વા ચાર ગ દશ ગુણ ૬૦ ગણીત રીતે રૂપિ
 કોશ કિંવા એક યોજન થાય। વૃતસમવસરણ સ્થાપનામાન ગાથા

ઠ ધાણુ સય ફગકોસં । તરાય રયણમય ચન્નદારા ॥૫॥

દેવે બીજા સમોસરણનું ચોરસ પેહેલા રૂપાના કોટની જિંત્ય છે.
 સંસ્થાન છે, તેનું પ્રમાણ કહે છે દોઢ કોષ વા ૩૦૦૦ ધનુષ્ય આં
 કોટની જિંત્યોનું પ્રમાણ એકસો તરો છે ॥

ધનુષ્ય ।

ચન્નરંસે ફગ ધાણુસય । પિહુ વપ્પા સઢ્ઢ કોસં અંતરિચ્ચા ॥

એક કોશનો અંતર છે, તે પણ
 બે પાસે થઈને બાકી પ્રમાણ પૂ
 ર્વની પેઠે શેષ એટલે પ્રથમ ઘન
 અને બીજા ઘનને ૧૫૦૦ ધનુષ
 એક બાજુ અંતર તેમ બીજી ત
 રફ ૧૫૦૦ ધનુષ મલી ૩૦૦૦ થ
 યા. બીજા તથા ત્રીજા ઘનને
 પણ બે તરફ મલી ૨૦૦૦ ધનુ

પ્રથમ રૂપાના ઘનને અને બીજા ષ્ય અંતર છે. ૨૬૦૦ ધનુષ્ય મ
 સોનાના ઘનને; બેઠ પાસે. દેવે ધ્ય ઘનનું પરતર છે. સોના ત

બીજા સોનાના ઘમને તથા રત્ન થા રત્નના ઘમની જિંતો સહિત
ના ઘમને । ૮૦૦૦ ધનુષ્ય છે ॥

પદમ વિચ્છાવિચ્છતદ્વચ્છા । કોસંતર પુલ્લમિવસેસં ॥૬॥

હવે તે ઘમ પર ચઢવાનાં પહોલાં તથા ઝંચા છે. તે ગંતું જે ચ
સોપાન-પગથિયાં કહે છે: દિને જડે; પૃથ્વીથી ત્યારે પ્રથમ વખ
પગથિયાં ૧૦૦૦૦ છે. તે એ કોટ આવે ॥

ક હાથ ।

સાવાણ સહસદસકર । પિહુ ચ્ચ ગંતું જુવો પદમ વપ્પો ॥
ત્યારપઢી પચાસ ધનુષ્ય તેટલું જવા પઢી પાંચ હજાર પગ
પરતર છે । થિયાં છે ॥

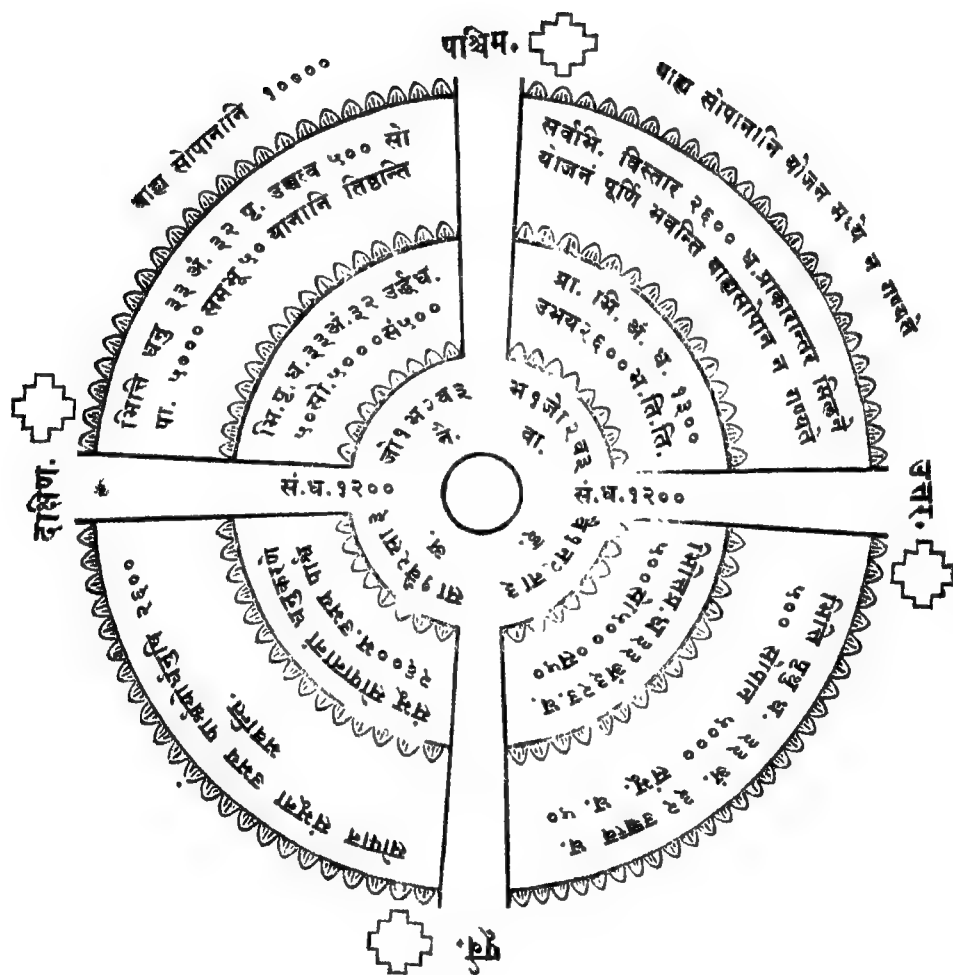
તો પન્ના ધણુ પયરો । તનુચ્છ સોવાણ પણ સહસા ॥૭॥
ત્યારપઢી બીજો ઘમ; આગલ પરતર છે. ત્યારપઢી પગથિયાં પાં
પચાસ ધનુષ્ય । ચ હજાર છે ત્યારપઢી ॥

તો વિચ્છ વપ્પો પનધણુ । પયર સોવાણ સહસ પણતત્તો ॥
ત્રીજા કોટમાંહી ઠસે । ધનુષ્ય, એક કોષ એટલે ઠવીસે ધનુષ્ય
પીઠ વા સમજુમી-ચોતરો છે ॥

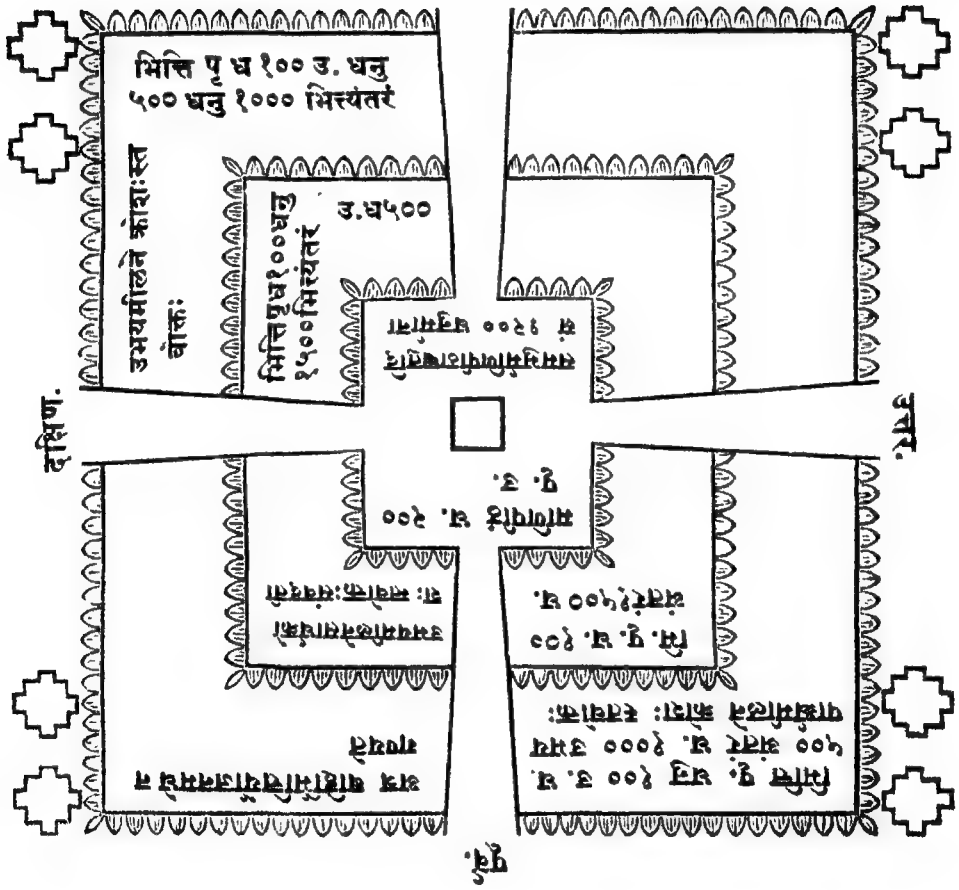
તઈનુ વપ્પો ઠસય । ધણુ ઇગકોસેહિં તોપીઠં ॥૮॥
ચાર દ્વાર છે, ત્રણ પગથિયાં મધ્ય જાગે મણિરત્નનું પીઠ હોય;
ઠે, જેને એવું મણિપીઠ તે । તે પીઠ વર્તમાનજિનેશ્વરના શરીર
પ્રમાણે ઝંચું ॥

ચનુદાર તિ સોવાણં । મજ્જેમણિપીઠયં જિણતણુચ્ચં ॥

તે પીઠ અઢિ ગાઝ જુમિ તલથી ઝં
ચો છે. હવે એની ગણિતની ચરચા
કહે છે:—પૂર્વે જુમિથી તે ત્રીજા ઘ

पश्चिम.

૫૩૧

૪ સુધીનાં ૩૦૦૦૦૦ પાવનિયાં કહ્યાં;
તે એક, એક હાથ પહોલાં તથા ઝં
ચાં ઢે. તો તે વીશે હજારનું ઝંચ
પણું ૫૦૦૦૦ ધનુષ્ય થયું. તેહ ૨૥
ગાઝ થયું. તેની કર જુમિકાની દો
રી પ્રજુના સિંહાસન જુમીના મૂલ
થી તે બહાર પગથિયાંના પ્રાન્ત સુ
ધીમાં ૮૨ ધનુષ્ય ૧ હાથ ૧૦ અં
ગુલ થાય. તથા જગવંતના સિંહાસ
નથી બહાર ધમના કાંગરાની દોરી
દડેતો ૬૪૦૩ ધનુષ્ય ૧૧ આંગુલ
થાય. એ ગણિત લિલાવતિ રીતે
સિદ્ધ થાય. ગાથા એ ॥

તથા બેહજાર ધનુષ્ય તે પીઠ
લાંબો પહોલો ઢે ।

દો ધાણુસય પિહુ દીહં । સદ્દ ઉ કોસેહિં ધરણીયલા । એ

સમ અધિક એક યોજન પહોલો
અશોક વૃક્ષ સઘન શીતલ ઢાયા
એ રમણિક હોય, આશંકા કરી
કહે ઢે:- ધમની જિંત્યો ઝંચી તો
બાહાર ધમસુધી કેમ પહોંચે; પ
ણ સમવાયંગે કહ્યું ઢે કે:- “ચહુ
વિસાએ તિજ્જયરાણં ચઝવીસં ચઝ
વિસં ચેજ્ય રુસ્કા દોઢા ” ઇત્યા
દિક એ ચૈત વૃક્ષ સહિત અશોક
વૃક્ષ યુક્ત સંજવે ઢે. ચૈત્ય વૃક્ષ
તે કેવલ જ્ઞાન જ્યાં ઉપન્યું તે

હવે તે સમવસરણમાં અશોક
વૃક્ષ ઢે; તેનો વિચાર કહે ઢે:
વર્તમાન જિનેશ્વરના શરીરથી
બાર ઘણો ઝંચો ઢે ।

जिणतणुबारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
स्यां एटले अशोक वृक्षने मूले स्यां चार सिंहासनढे ते पण पाद
देव ढंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणे करी सहितढे

तयहोइ देव ढंदो । चउ सीहासण स पयपीठा ॥१०॥
ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रजु जेवा दक्षिणादि दिशे
त्रण, त्रण, ढत्र ढे । प्रतिबिंब त्रणय होय तेम आठ चामर
धरा होय ॥

तडुवरिचक्रततया । पमिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा ॥
आगल सोनानां कमल । स्थित वा रह्यां ढे तथा स्फाटिक रत्ननां
चार धर्म चक्र ढे ॥

पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
ध्वजा, ढत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिन, फुलनी माला, वे
अष्ट मंगलिक । दिका तथा जला कलश एटलां वानां ॥

ऊयढत मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
प्रतिघारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते कप्पा गुरू आदेनी धुप
तोरण ढे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धूवघमी कुणांति वणा ॥१२॥
एक हजार जोजननो चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
दंरु ढे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स दंमा । चउअया धम्म माण गय सीहा ॥
घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
शोजित ए सर्वनुं । लेबु ॥

कुकुजाइ जुआसव । माणमिणं निय निय करेण ॥१३॥

इवे समोत्तरणमां आवी प्रजु शी रीते । प्रदिक्किणा वइ पूर्व दि
करे ते कहे ठेः-प्रवेशकरीने पूर्व दिशे प्रजुजी । शाने सिंहासने बेसे ॥

पविसिअ पुवाइ पहु । पयाहिणं पुव्वआसण निविठो ॥

पादपीठ जे बाजठने वीषे स्थाप्या प्रणाम करी तीर्थने कहे
ठे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पाठ । पणमिअतिहं कहइ धम्मं ॥१४॥

इवे ते देशना सांजलनार बार सहित जुवनपति, जोतषी, वा
परखदा ते कहे ठेः-मुनिनी पर एव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवी सा त्रण सज्जा तथा एज देवनी त्र
धवी । एय सज्जा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ वाणदेविदेवतियं

रहे अग्नि कोण आदे विदिशि ए
अनुक्रमे ३ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्य
कोणे जुवन पति, जोतषी, वा
एव्यंतर देवनी देवि, त्रण वाव्य
कोणे, जुवनपति देव, जोतषी
देव, वाएव्यंतर देव, त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कळप जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर णि तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

च्यारे नीकायनी देविजुनी चार पर्षदा निविष्टा वावेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्षदा; ए पांच सज्जा नर, मनुष्य नारी, देवता
उज्जी रही देशना सांजले । चारे, मुनि ए साते पर्षदा ॥

चउ देवि समणिउठठिआ । निविठा नरिणि सुर समणा ॥

ए पांच जेदे तथा सात जेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा
परषदा सांजले । घरु जे रत्न घरु ते मांही ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसणं पणम वप्पंतो १६

ए आवश्यक वृत्तिमां हवे चूर्णिकारने अजिप्राये वलि कहे ठे:-
कहुं ठे । मुनिसर बेग सांजले ॥

इअ आवस्सय वीत्ति वुत्तं । चुन्निय पुणमुणि निविठा ॥

वैमानिक देवि तथा साधवी उज्जी रहे शेष जे बाकी नव परष
ए बे सज्जा । दा अनीअत स्थित रहे वा बेसे ॥

वेमाणिय समणी दो । उट्ठ सेसा ठિઆઉ નવ॥૧૭॥

આ પ્રકણ કારે દેશમાત્ર કહી
જે પરષદાની વ્યાખ્યા; તે આ
વશ્યકની નિર્યુક્તિ ટીકાથી કાં
ફક કહી; કાંફક કહે ઢે:-શ્રી
જિનેશ્વર પૂર્વાજિ મુખે બેસે, તે
પ્રજ્ઞના પાદ મૂલમાં અગ્નિકોણ
દિશે મુખ્ય ગણધર પાસે બેસે.
બીજા કેવલી આવે તે શ્રી જિન
પ્રત્યે તીર્થ પ્રત્યે વંદના કરી તે
ગણધરને માર્ગે બેસે મનપર્યવ
જ્ઞાની પણ કેવલીની પાઠલ બે
સે. તથા વૈમાનિકની દેવિ પણ
પ્રજ્ઞને યાંદિ સાધુની પાઠલ રહે. દેવઠંદો હોય એટલે-જ્ઞાન કો
તથા સાધવી પણ વૈમાનિકની એ દેવઠંદો ઢ. ત્યાં મૂલ પ્રથમ
દેવિની પાઠલ રહે. સાધુ, વૈમા ઘરુથી ઉત્તરને દ્વારે નીસરીને
નિકની દેવિ, સાધવી એ ત્રણ પૂ પ્રજ્ઞ તે દેવ ઠંદોમાં આવી

वैद्यारे पेसी अग्रिकोणे रहे जु वन पतिनी, जोतषीनी, वाण व्यंतरनी देवि ए त्रण दक्षिणघारे पेसी अनुक्रमे नैऋत्य कोणे रहे. जुवनपति, जोतषी, वाणव्यंतर देव त्रण्ये पश्चिमे पेसी वायु कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमानिक देव, मनुष्य नर, मनुष्य नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कोणे रहे. देवता अने नरनो अल्प महर्दिकनो विचार जाण वो. हवे बीजा घमनी मांडी ति र्यंच जे बाघ, सिंहादिक रहे. इशाने ।

बीअंतो तिरि ईसाणि ।

तेम वली चोरस समोसरणने अधिकारे बे, बे वाव्यो होय । तह चनुरंसे डुडु वावि ।

हवे त्रण घमना दरवाजा बार ना पोलिआनो वर्णव कहे ठे:- पीले वर्णे एटले सोना वर्णे, श्वेत वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे ।

पीअ सिअ रत्त सामा । हवे तेमना हाथमां शुंढे ते कहे ठे:- प्रथमना हाथमां धनुष्य ठे, बी

बेसे. त्यार पढी बीजी पो रसीए प्रथम गणधर वा अ पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ हिंयां शिष्ये प्रश्न कर्यो के बी जी पोरसीए प्रजुजी देशना के म न दे ? तेनो उत्तर—गाथा—
“खेअ विणोउ सीसगुण दीव णा पच्चन ज्ञनबिलीसा यरीअ कमोविअ गणहर कहवे गुणाहुं ति ” माटे गणधर राजाना आ एया सिंहासन उपर अथवा प्र जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे. त्रीजा घममां यान जे बाहन; सुखपाल, पालखिन प्रमुख रहे॥

देवतुंदोअ जाण तइयंतो ॥

कोणने विषे तथ्रा वृत्तसमवसर णे एक, एक वाव्य होय ॥ कोणन वटि इक्किा ॥१८॥

वैमानिक देव, वाणव्यंतर देव, जोतषी देव, ज्वनपति देव; ए चारेना पोलिआ पूर्वा दि दिशिना रत्नने घमे ठे ॥

जोइ ज्वणारयणवप्पे॥ नाम कहे ठे-प्रथम सोम नामे,

જાના હાથમાં દંડ છે, ત્રીજાના બીજો યમ નામે, ત્રીજો વરુણ
હાથમાં પાશ છે, અને ચોથાના નામે, ચોથો ધનવ નામે. એ પ્ર
હાથમાં ગદા છે । કરે ચાર યજ્ઞ. ગાથા. ૧૯ ॥

ધણુ દંડ પાસ ગયહઠા । સોમ જમ વરુણ ધણુ જસ્કા ૧૯
હવે બીજે સોનાને ઘમે પ્રતિહારિ એ ચારની શ્વેતવર્ણ, રાતોવર્ણ,
હે તે કહે છે:-જયા નામે, વિ પીત વર્ણ, નીલ વા કૃષ્ણ વર્ણ
જયા નામે, અજિતા નામે અપ ની આજ્ઞા--કાન્તિ છે ॥
રાજિતા નામે ।

જય વિજયા જિઅ અપરાજિઅત્તિ । સિય અરુણ પીય ની
એમ બીજે ઘમે દેવિનું હવે તે પ્રતિહારીના હાથમાં આયુધ[લાજ્ઞા
જુગલ તે પૂર્વ અકેક જે શસ્ત્ર છે તે કહે છે:-અજ્ઞય, અંકુશ,
નામે વેવે દેવિનું છે । પાશ, મગર હાથમાં છે અનુક્રમે ॥

બીએ દેવીજુઅલા । અજ્ઞયં કુસ પાસ મગર કરા ॥૫૦॥
હવે ત્રિજા રૂપાના ઘનુ બહાર જે સ્વર્ગી નામે, કપાત્રિ નામે,
દેવતા છે, તે અનુક્રમે કહે છે:- જટા મુકુટ ધારી નામે ॥
પ્રથમ તુંબુરુ નામે ।

તદ્અ બહિ સુરા તુંવરુ સ્વદંગિ કપાલિ જમ મન્ન ધારી ॥
પૂર્વાદિ ચારે દિશાએ દાર તુંબુરુ પ્રમુખ દેવતા પ્રતિહાર વા ઠનિ
પાલ છે । દાર વા પોલિઆ છે ॥

પુવાદ દારપાલા । તુંવરુ દેવોઅ પમિહારો ॥૫૧॥

હવે સામાન્ય વા સાધારણ એ વિધિ જે રચના એ પ્રકારે હોય; તે
સમોસરણને વિષે । એવી આવીને જો મહર્ષીક દેવ કરેતો

સામન્ન સમોસરણે । એસ વિહી એજ જહ મહદ્ધિ સુરો ॥

સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિએ તે મહર્ષીક દેવ કરે ને અસુર જે અદ્ય રીદિનો
એકલો પણ નિશ્ચે । ધણી જે દેવ તેતો તે રીતે કરે વા ન કરે ॥

સઘ મિણં ઇગોવિ હુ । સકુણં જયણેય રસુરેસુ ॥૨૧॥
 હવે સમોસરણ ક્યાં કરે તે કહે ઠે:- જ્યાં વા જે સ્થાનકે મહર્હિ
 પૂર્વે જે ક્ષેત્રમાં ન થયું હોય ત્યાં ક' દેવ, તથા સુધર્માદિક
 તથા ।
 ઇન્દ્ર આવે ॥

પુષ્પ મજાયંજઞ્ઞ । જઞ્ઞેં સુરો મહર્હિ મઘવાઈ ॥
 ત્યાં સમોસરણ નિશ્ચે સતતં વા નિરન્તર વલિ પ્રાતિહાર્યા-
 હોય ।
 દિક હોય ॥

તઞ્ઞ સરણં નિયમા । સયયં પુણ પામિ હેરાઈ ॥૨૩॥
 હુસ્થિતાર્થ સમસ્ત જન વા પ્રાણી તેણે પ્રાર્થિત જે અર્થના સાર્થ
 અર્થિત ।
 જલા તે દેવાને સમર્થ ॥

હુઞ્ઞિઅ સમઞ્ઞ અઞ્ઞિઅ । જાણ પઞ્ઞિઅ અઞ્ઞ સુસમઞ્ઞ ॥
 અર્હિયાં ઇટલે આ સમોસરણને શ્રી તીર્થંકર જગવંત કરો સુપદ
 દ્વારે સ્તવ્યો લઘુ જે શીઘ્ર વા સ્થિતે જલા સ્થાનકને વિષે અવ
 જલદી જન પ્રત્યે ।
 સ્થિત ઇતિ ગાથા ૨૪ ॥

ઇઞ્ઞં થુઞ્ઞ લહુજાણં । તીઞ્ઞયરો કુણ્ણ સુપયઞ્ઞં ॥૨૪॥
 એ રીતે સમવસરણ પ્રકરણ સમાપ્ત થયું.

॥ ઇતિશ્રીસમવસરણપ્રકરણં સમાપ્તં ॥

॥ અથ કર્મગ્રંથ પહેલો ॥

જ્ઞાન અતિશય પ્રતિહારજ લક્ષ્મી સહિત કર્મફલ સંક્ષેપે કહું
 મહાવીર રાગાદિ જીત પ્રત્યે વાંદીને ।

સિરિ વીર જિણં વંદીય । કમ્મવિવાગં સમાસઞ્ઞ વુઞ્ઞં ॥
 કીજીએ જીવે હેતુ ૪ મિથ્યાત? જેણે તેને કહી જે કર્મ ॥૧॥
 અવ્રત ૨ કષાય ૩ જોગે ૪ કરીને ।

કીરડ જીણા હેઊહિં । જેણ તન જનન કમ્મં ॥૧॥
પ્રકૃતિ વા ૧સ્વજ્ઞાવ તે ચાર જેદે મોદકને દૃષ્ટાંતે ૧પ્રકૃતી વાત
થિતિ વા કાલમાન, પિત્ત કફ વા હરે ૨થિતિ દશદિન પ્રમુલ
રસ વા ચિકણતા પ્ર ૩રસ એકઠાણીઓ દ્વીઠાણીઆદિક ૪પ્રદેશ
દેશ વા દલમાન ચા મેંદાનો ઘાંણી પ્રમુલનો તેમજ કર્મની પ્ર
રેને વંધ શબ્દ જોમજો ॥ થિ ૨૦ પ્ર ૦ જાણવા ॥

૧પયડ્ઠિડ્ઠરસ૪પણા ॥ તં ચનુહા મોયગસ્સ દિઠંતા ॥
પ્રથમ મૂલ પ્રકૃતી આઠ ઉત્તર ॥ પ્રકૃતી એકસો અઠાવન જેદે ॥૧॥
મૂલ પગડ ઠ ઉત્તર ॥ પગડ અમ વત્ત સય જેઅં ॥૨॥
દેવે કર્મનાં નામ ૧જ્ઞાનાવરણી વેદની કર્મ ૨ મોહની કર્મ ૪ આન
કર્મ ૨ દર્શના વરણી કર્મ, ૧ આ કર્મનામ કર્મ ૬ ગોત્ર કર્મ ૭ ॥
૨હ નાણ ૧દંસણાવરણ ૨ ૧વેઅ ૩મોહા ૪ન ૫નામ ૬ગોયાણિ ૭
અંતરાય કર્મ ૮ પુનઃ ઉત્તર ચાર ૪ એકસો ત્રણ ૧૦૩ વે ૨ પાંચ
પ્રકૃતી પાંચ ૫ નવ એ વે ૨ ૫ એ આઠ કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતી અ
અઠાવીશ ૨૦ ॥ નુક્રમે ૧૫૦ થડ ॥

ત્રિગ્યંચ પાણપનવડુરઅઠવીસચત્તિસય ૬ પાણ વિહં ॥૩॥
પ્રથમ જ્ઞાનાવર્ણી કર્મના જેદ કહે ઢે. એ પાંચ જ્ઞાન, જેણે વસ્તુ
જ્ઞાન ગુણરોકે તે જ્ઞાનાવર્ણી. પ્રથમ સ્વરૂપ જાણીયે તે જ્ઞાન.
જ્ઞાન ૫ કહે ઢે. ૧ મતિ જ્ઞાન, ૨ શ્રુત તેમાં પ્રથમ મતિ જ્ઞાનના
જ્ઞાન ૩ અવધિ જ્ઞાન ૪ મન પર્યવ જ્ઞાન ૫ જેદ ૨૦ કહે ઢે ॥
કેવલ જ્ઞાન ॥

મડ સુપનહી મણ કેવલાણિ નાણાણિ તઢ મડનાણં ॥
જે ઈંદ્રિયને ઈંદ્રીના વિષય મહ્યાં થકા મન આંચ વિના ઈં
જે અવ્યક્ત ઉપયોગ સમયાત્મક તે વ્યં ડી ચાર તે વ્યંજના
જનાવગ્રહ ૪ જેદે ॥ વગ્રહ ॥ ૪ ॥

वज्रण वगाह चउहा । मणनयणविणिंदीय चउक्का॥४॥

अर्थावग्रह किंचित् ज्ञान तेना जेद ६ इहा इंड़ी ए स्पर्शन, रस
वग्रह ते विचारणा तेना जेद ६ अपाय ते न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
निश्चे तेना जेद ६ धारणा अविस्मरण तेना मन ६ जेद-सर्व
जेद ६ । मली १० ॥

अर्था. ६ इहा. ६ अपाय. ६ धारणा ६ व्यंजनावग्रह ४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अनुगह इहा १ वाय १-धारणा करणमाणसेहिंठहा ॥

ए अठवीस जेद मति इवे श्रुत ज्ञानना जेद कहे ठे. चउद १४
ज्ञानना । विस २० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेयं । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥

इवे श्रुतना जेद १४ सांजले ते श्रुत

१ अक्षर श्रुत-अकारादिक अक्षर

रोशी अवबोध,

२ अनाक्षर श्रुत-अक्षर विनाचे

ष्टादिके,

३ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुत ते ७ सावि श्रुत-गणधरे रच्या ते,

४ असंनि श्रुत-मन रहितने ८ अनादि श्रुत-सर्वे ठ इव्य शा

जे श्रुत ते,

श्वत ठे निश्चे,

૫ સમ્યક્ત્વ શ્રુત-સમ્યક્ત્વ સ એ સપર્ય વસીત શ્રુત-ઝરતૈરાવ
હિતને જે શ્રુત તે, તે શ્રુત વિઘેદ બે તે,
૬ મિથ્યાત્વ શ્રુત-વિપર્યાસ સ ૧૦ અપર્ય વસીત શ્રુત મહાવિદે
હિતને જે શ્રુત તે, હે અર્થ સૂત્ર અવિઘ્નેદ બે તે ॥

અસ્કરસન્ની૧સમ્મં૩ । સાઙ્ઞં૪સ્વલુ સપજ્જ૫વસીઅં૬ ॥

૧૧ ગમિક શ્રુત-સરખા પાઠને
કરીને,

૧૨ અગમિક શ્રુત-સરખા પાઠ
ન હોઈ સામાન્ય પાઠ તે,

૧૩ અંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-દ્વાદશાંગી
સિદ્ધાંત મૂલ તેમાં જે પાઠ
હોય તે,

મૂલ ઝેદ સાત એ. સાતના પ્રતિ

૧૪ અનંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-આવશ્ય પક્ષી એ બન્ને મલી ચૌદ ૧૪
કાદિક તે, ઝેદ થાય ॥

ગમિઅં૬અંગપવિઠં૭ । સત્તવિ એસ પન્નિવક્તા ॥૬॥

હવે શ્રુતના ૨૦ ઝેદ દેખામે બે,

૧ પર્યાય-ઢ ડ્યમાં એકનાં પ
ર્યાય જાણે તે,

૨ પર્યાય સમાસ ઢ એ ડ્યના
પર્યાય જાણે તે,

૩ અક્ષર ત્રણ ઝેદ-સંજ્ઞા,લઙ્ગિ,
વ્યંજન તેમાંથી એક જાણે તે

એ પન્નિવત્તિ-બાસઠ માર્ગણા એ
યોગાદિક એક જાણે તે,

૪ અક્ષર સમાસ-સર્વ અક્ષર ઝે
દ જાણે તે,

૧૦ પન્નિવત્તિ સમાસ-બાસઠ મા

૫ પદ-અધિકાર વિશેષ તે એક

ર્ગણાએ યોગાદિ સર્વ જાણે તે

પદ જાણે તે.

૬ પદ સમાસ-અનેક પદ જાણે તે

૭ સંઘાત-એક માર્ગણા જાણે તે

૮ સંઘાત સમાસ-સર્વ માર્ગણા જાણે તે,

૧૧ અનુયોગ-ઉપક્રમ નિક્ષેપ અ

નુગમ નય એ ચારમાં એક જાણે તે.

૧૨ અનુયોગ સમાસ-ચારે અનુયોગ જાણે તે

પઙ્કય ૧ અસ્કર ૨ પય ૩ સંઘાયા ૪ પમિવત્તિ ૫ તહય અણુનગો

૧૩ પાહુરુ-પૂર્વને વિષે પાહુરુ અધિકાર વિશેષ તે એક જાણે તેવા.

૧૪ પાહુરુ સમાસ-ઘણા પાહુરુ જાણે તે.

૧૫ પાહુરુ પાહુરુ-તે પણ પૂર્વમાં અધિકાર છે. તે દેશ જાણે તે.

૧૬ પાહુરુ પાહુરુ સમાસ-તે અધિકાર સર્વ જાણે તે.

ચુરણી મતે પાઠાન્તર ૧૩ પાહુરુ પાહુરુને ૧૪ પાહુરુ પાહુરુ સમાસ ૧૫ પાહુરુ ૧૬ પાહુરુ સમાસ.

પાહુરુ ૭ પાહુરુ ૮ પાહુરુ । વહૂ ૯ પુઘાય ૧૦ સસમાસા ૧૧ ॥ ૭ ॥

હવે અવધિજ્ઞાનના ઠ જોડ કહે છે.

૧ અનુગામી-જે ક્ષેત્રે અવધિ જ્ઞાન થયું ત્યાંથી જ્યાં જાય ત્યાં સાથે ચાલે ફાનસદીપકવત્.

૨ અ અનુગામી-તે અનાનુગામી

૧૭ વસ્તુ-પૂર્વમાં વસ્તુ અધિકાર છે તે એક જાણે તે.

૧૮ વસ્તુસમાસ-સર્વ વસ્તુ જાણે તે

૧૯ પૂર્વ-એક પૂર્વ જાણે તે.

૨૦ પૂર્વ સમાસ-સર્વ પૂર્વ જાણે તે શ્રુત પદ સઘલે જોરુજો-મૂલ દશ જોડને સમાસ પદ જોરુજો એટલે ઉત્તયમલી ૨૦) થશે.

૫ પમિવાઈ-જે ઉપના પઠી જાય તે.

साथे न चाले स्थिर दीपकवत् ६ अपमिवाइ-जे उपना पढी न
३ वर्द्धमान-उपनाथी वृद्धि पामे ते जाय ते-मूल त्रण जेद-इतर
४ हीयमान उपना पढी हानी त्रण जेद-बन्ने मली ठ जेद
पामे ते. होय.

अणुगामि १ वहुमाणय २। पमिवाइ ३ इअर ३ विहा ठहा उही ॥

हवे मन पर्यव ज्ञानना जेद २
ते मन वर्गणा युष्मद् जेदे करी
जाणे ते-मुनिवेखे होय.

१ ऋजुमति-अढीछीपमां तिर्हा
लोकना संझी पंचेंडि जीवना
मन पर्याय अढी अंगुल उठुं
सामान्ये देखे ते.

२ विपुलमति-संपूर्ण अढीछीप
१००० जोजन तिर्हा लोक,
उर्ध्व, अधोगत संझीना मन
चिंतन विशेषथी जाणे ते.
तद्भवसिद्धिवरे, मनगत वात
अवधी ज्ञानी जाणे पण यु
ष्मत् मननी वात मन पर्यव
ज्ञानी जाणे.

केवल ज्ञान-असहाइ नीरावर्ण
सर्व जाणे एक जेद.

रिक्तमइ १ विजलमइ २ मण । नाणं केवल १ मिगविहाणं ८

ए पांच ज्ञानने जे आवरे ढांके पाटावत् ज्ञानरूप चक्रु तं
ते ज्ञानावर्णी । तेने आवरणं ॥

एसिं जं आवरणं । पमुष चक्रुस्स तं तथा वरणं ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्मना ए जेद कदे ठे. ठसीदार समान

दर्शना वर्षी चार ४ तथा पांच ५ निडा । दर्शनावर्षी कर्म

दंसण चउ पाण निडा । वित्ति समं दंसणावरणं ॥ए॥

१ आंखथी सामान्य उप शेष इंडिधतथा मनः अवधि दर्शन १
योगे देखे ते चहु दर्शना ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो

२ अचक्षुदर्शन-बाकी चा पयोगदर्शन ॥

२ इंडिये देखे ते.

चस्कू दिठिः अचस्कू २। सेसिं दिअ उहिः केवलेहिं ४ च ॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार

जेदे चहु दर्शनावर्षी १, अचक्षु

दर्शनावर्षी २, अवधीदर्शनावर्षी

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्षी ४, ॥१०॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥१०॥

इवे पांच जेद निडाना कहे ठे. १ निडानिडा-डुःखे महता क

सुखे जागे ते-निडा १ । छे जागे ते ॥

सुह पम्बोहा निडा १ । निडानिडाय २ डस्क पम्बोहा ॥

३ प्रचला-बेगं उजां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा

उंघे ते नी परे ते ॥

पयला ३ छिन वविठस्स । पयलपयलान ४ चंकमउ ॥११॥

५ दिननो चिंतव्यो काम ते शिणंदिनुं बल चक्रवर्तीथी अर्हु वा

रात्रे उंघमां करे । सुदेव तेथी अर्हु बलदेवनं बल तेटलुं होय

दिण चिंती अन्नकरणी । थीणधीअधचकिअधबला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीगाश लागे ते साता

मधुमदधी खरनी ख जीज कपाय ते असातावेदनी ते वेदनी

रुनी धारा । साता असाता ॥

महुल्लित खग धारा-लिहणं च डुहान वेअणीअं ॥१२॥

सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां ठे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रवल असाता ठे साता तो तीर्थकरना
य अधिक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमाणुए । सायमसायं च तिरीअ निरणसु ॥

हवे मोहनी कर्मनुं स्वरूप कहे ठे ते मोहनीकर्मना बे जेद-दर्शन
मदिरापानथी मुजाय तेम मोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी॥
ना उदये जीव मुजाय ।

मज्झं व मोहणीअं । डुविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥

ते दर्शन मोहनीना त्रण जेद ठे १ सम्यक्त्वमोहनी २ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुजवे ठे । हनी, ३ तेमज मिश्रयातमोहनी

दंसणमोहं तिविहं । सम्मं १ मीसं २ तहेवमिहंतं ३ ॥

इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखामे ठे.

१ शुद्ध पुज्य दल वेदे. २ अविशुद्ध दल वेदे ते होय अनुक्रमे
३ अर्द्धविशुद्ध दलवेदे.

सुद्धं अद्विसुद्धं । अद्विसुद्धं तं हवइ कमसो ॥१४॥

अथ नव तत्त्व. ५ आश्रव-कर्मनुं आववुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके, ३ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देश कर्म एकता ४ मोक्ष-सर्व कर्म
न्य-शुद्ध कर्म लक्षण. ४ पाप- कृत्य अयेथी-ए निर्जरा-जे कर्म उद
अशुद्ध कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ १ अजिय २ पुत्र ३ पावा ४ सव ५ संवर ६ बंध ७ मुक्क ८ निज्ज

जे ए नव तत्त्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व कह्युं. तेना [रणा ॥ ए ॥
वहारे सददे तेदने क्हायकादिक बहु जेद ठे १५

જેણં સદ્દહ્મ તયં । સમ્મં સ્વહ્મ ગાહ્મ બહુજ્ઞેઅં ॥૧૫॥
મિશ્ર દૃષ્ટિને ન રાગ તથા દ્વેષ । જિન ધર્મે અંતર્મુહૂર્તે જેમ અન ઉપરે
મીસા ન રાગ દોસો । જિણધમ્મે અંતર્મુહુ જહાઅન્ને ॥
નાલીયર દ્વીપના મનુષ્યને મિથ્યાત્વ તેં સત્ય જિન ધર્મથી વિપ
રાગ દ્વેષ ન થાય તે રીતે । રિત કુશ્રદ્ધા અજ્ઞાનવત્ ॥૧૬॥
નાલીઅરદીવમણુણો । મિહંજિણધમ્મવિવરીઅં ॥૧૬॥

હવે ચારિત્ર મોહનિના ૨૫ જેદ
સોલ ૧૬ કષાય નવણનો કષાય । બે પ્રકારે ચારિત્ર મોહનિય કર્મ
સોલસ ૧૬ કસાય નવણનો-કસાય ડુવિહં ચરિત્તમોહણીઅં
હવે સોલ ૧૬ કષાયનું સ્વરૂપ કહે છે
અનંતાનુબંધી ૪ અપ્રત્યાખ્યાની ૪ । પ્રત્યાખ્યાન ૪ સંજલણીય ૪ ॥૧૭॥
અણ ૪ અપ્પચ્ચસ્કાણા ૪ । પચ્ચસ્કાણાય ૪ સંજલણા ૪ ॥૧૭॥

સંજલણની એક પદ્મ-પંદર દિન, હવે
ચાર ચોકમીએ વર્તતાં જે ગતીનાં ક
તે કષાયની સ્થિતિ કહે છે. મ પ્રદે છે તે કહે છે.
૧ અનંતાનુબંધી જાવ જીવ ૧ અનંતાનુબંધી નરકગતી
૨ અપ્રત્યાખ્યાની એક વર્ષ ૨ અપ્રત્યાખ્યાની તિર્યંચ ગતી.
૩ પ્રત્યાખ્યાનો ચાર માસ ૩ પ્રત્યાખ્યાની મનુષ્ય ગતી.
૪ સંજલન દેવ ગતી.

જાજીવ ૧ વરિસ ૫ ચન્નમાસ ૩ । પસ્કગા ૪ નિરય ૧ તિરિય ૫ નર ૩
તે કષાય જીવના ૩૫ ગુણ રોકે તે [અમરા ૪] ॥
કહે છે.

૧ અનંતાનુબંધી સમકિત ગુણ રોકે
૨ અપ્રત્યાખ્યાની શ્રાવક ગુણ રોકે ૪ સંજલનની યથાખ્યાત
૩ પ્રત્યાખ્યાની સર્વ વિરતી સાધુ ગુણ રોકે ૪ ચારિત્ર ગુણ રોકે ॥૧૮॥

સમ્માણુપ્રસવવિરહ૩।અહસ્કાય૪ચસ્તિધાયકરા॥૧૭॥

તેમાં ચાર પ્રકારના ક્રોધનું સ્વરૂપ કહે છે.

૧ સંજલન ક્રોધ જલની રેखा તુરત મટે.

૨ પ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ રજની રેखा કાંઈ
ક વિલંબ.

૩ અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ પૃથ્વીની રેखा. રેखा સમાન ચાર

૪ અનંતાનુબંધી ક્રોધ પથ્થરની રેखा । પ્રકારે ક્રોધ જાણવો

જલ્પરેણુપુષ્પવિષ્ણુયઃ । રાહ સરિસો ચઢવિહો કોહો॥

હવે ચાર પ્રકારનાં માન કષાય

નું સ્વરૂપ કહે છે;

૧ સંજલન માન નેતરની વેલ સ

માન તરત નમે.

૨ પ્રત્યાખ્યાત માન કાષ્ટ થં

જ કષ્ટે નમે

૪ અનંતાનુબંધી માન પથ્થર થંજ

૩ અપ્રત્યાખ્યાન માન હારુ ઘણા કષ્ટે નમે સમાન તે ન નમે॥૧૮॥

તિણસલયા કઠઠિચ્છ । સેલતુંજો વમો માણો ॥૧૯॥

હવે ચાર પ્રકારે માયા કષાય કહે છે. ૩ અપ્રત્યાખ્યાની માયા

૧ સંજલની માયા વાંસની ઢાલ્ય જે ઘેટાના સિંગ જેવી કઠણ
મ વાલે તેમ વલે । વાંકી છે.

૨ પ્રત્યાખ્યાની માયા ગાય કે વલદ ૪ અનંતાનુબંધી માયા વા

નાં મૂત્રનાં જેવી વાંકી કારણે સર સના નિવિરુ મૂલ સમા

લ થાય । ન વાંકાસ ન ઢોમે ॥

માયાવલ્લેહિ ગોમુતિ । મિઠસિંગ ઘણવંસમૂલસમા ॥

હવે ચાર પ્રકારે લોજ કષાય કહે છે. ૩ અપ્રત્યાખ્યાન લોજન

૧ સંજલન લોજ હલદરના રંગ જેવો. ગરના કાદવ સમાન રંગ

१ प्रत्याख्यान लोचन गाम्भीर्य तथा दी ४ अनंतानुबंधी लोचन क
वानो मली समान ठे. कष्टे जाय । रमजना रंग समान॥

लोहो हलिदखंजण । कहम किमिराग सारिन्हो ॥२०॥

हवे नवनोकषाय मोहनी कहे ठे. हास ? रति ? अरति ? शोक ?
जे कर्मना उदये होय जीवने । जय ५ डुगंठा ६

जस्सु दया होइ जिण हास ? रड ? अरड ? सोग ? जय ५ कुठा ६
ए ठ मोहनी ते कारणथी तथा ते इहा हास्यादिक मोहनि
अन्यथा ते स्वप्नावथी आय । कहीये ॥

सनिमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाइ मोहणिअं ॥२१॥

हवे वेद मोहनी कहे ठे. पुरुष सेववानो अजि अजिलाष जे क
लाष ते नारी वेद नारीसेववानो अजिलाषते र्मना वशथी जे
नर वेद ! नरनारी वे सेववानी वांछा ते नपुं हने होय ते ॥
सक वेद ।

पुरिसि त्वि तडुजयं पइ । अहिलासो जवसा हवइ सोउ

त्रण वेदना विषयनो ताप कहे ठे
? स्त्रीनो बकरीनी लींमीना ता
प समान.

स्त्री ? नर ? नपुंसक वेद उदय ? पुरुषनो तरणना ताप समान
जाणवो. ? नपुंसकनो नगरदाह समान.

थी ? नर ? नपुंसक वेद उदय । फुंफुमतणनगरदाहसमो ॥२२॥

हवे आयु कर्मना ४ जेद कहे ठे. आयु कर्म हेरुय सरखु ठे
? देवतानुं आयु, २ मनुष्यनुं आयु नाम कर्म चितारा समान ठे
? तिर्यचनुं आयु ४ नरकनुं आयु ।

सुर नर तिरि निरयाऊ हम्मिसरिसं नामकम्म चित्तसमं॥

इवे नाम कर्मना १०१ जेद कहे ठे. त्रणे अधिक एकसो १०१ तथा
बैतालिस ४२ त्राणुं ३ जेद कहे ठे । समसठ ६७ ए चार जेदे ठे.
बायाल ४२ तिनवइ ३ विहं । तिउत्तरसयं च सत्तठी ॥२३॥

इवे प्रथम ४२ जेद;

गति १ जाति २ शरीर ३ अंगोपांग ४ । बंधन ५ संघातन ६ संघयण ७
गइ १ जाइ २ तणु ३ उवंगा ४ । बंधण ५ संघायणाणि ६ संघयणा ७
संस्थान ८ वर्ण ९ गंध १० रस ११ । फरस १२ अनुपूर्वी १३ विहायोगति १४

संठाणं वन्न गंध रस फास अणुपुवि विहगगइ १४

पिंरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमां इवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे.

घणां जेद मले ते पिंरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

१ उद्योत नाम ४

पिंरुपयमितिचउदस । परधा १ नसास २ आय ३ वुज्जोयं ४ ॥

अगुरु लघु नाम ५ तिर्थंकर उपघात ८ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमां बीजो जेद मलेल नहिंते

अगुरुलहु तिउ निमिणो-वघायमिय अठ पत्तेया ॥२५॥

इवे त्रसनो दसको कहे ठे. प्रत्येक नाम ४ थिर नाम ५ शुज्ज ना
त्रसनाम १ बादर नाम २ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली ॥

८ नाम ३ ।

तस १ बायर २ पज्जतं ३ । पत्तेअ ४ थिरं ५ सुज्जं ६ च सुज्जगं ७ च ॥

बोल मिठो प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए त्रसनो दसको; इवे थाव
आदेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥

सुसरा ८ इज्ज ९ जसं १० । तसदसगं थावरदसं तु इमं ॥२६॥

थावर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ४ अथिर नाम ५

૨૪૯

અપર્યાપ્ત નામ ૩।

અશુન્ન નામ ૬ ડુર્નગ નામ ૭ ॥

થાવર ૧ સુહમ ૨ અપજ્ઞ ૩ । સાધારણ ૪ મથિર ૫ મૈસુન્ન ૬ ડુન્ન

ડુસ્વર નામ ૭ અનાદેય ૫ એ થાવર નામ તેનો ઇતર જે [ગાણિ ૭]

નામ અજસ નામ ।

ત્રસ દશકો બન્ને મલી વીશ થયા. પિં

૧૪ પ્રત્યેક આઠ ત્રસ દશ ૧૦ થાવરદશ

એકત્ર મીલે બેતાલીસ ૪૨ જેદ થયા ॥

દૂસર અણાઈ જાજસ-મિય નામે સેયરા વીસં ॥૨૭॥

અથિરનો ઠક કહે છે. અથિર ૧

હવે પ્રકૃતિનનાં નામ સંજ્ઞા કહે છે અશુન્ન ૨ ડુર્નગ ૩ ડુઃસ્વર ૪

ત્રસનો ચોક તેનાં નામ-ત્રસ ૧ અનાદેય ૫ અજસ ૬ સૂક્ષ્મનો

બાદર ૨ પર્યાપ્ત ૩ પ્રત્યેક ૪થિ ત્રિક કહે છે. સૂક્ષ્મ ૧ અપર્યાપ્ત

રનો ઠક-તેનાં નામ-થિર, સુન્ન ૨ ૨ સાધારણ ૩ થાવરનો ચોક

સુન્નગ ૩ સુસ્વર ૪ આદેય ૫ કહે છે થાવર ૧ સૂક્ષ્મ ૨ અપ

જસ ૬ ।

ર્યાપ્ત ૩ સાધારણ ૪ ॥

તસ ચન્ન થિર ઠક્કં। અથિર ઠક્કં સુહમતિગથાવર ચન્નકં

સુન્નગત્રિક કહે છે. સુન્નગ ૧ સુસ્વર ૨ જે પ્રકૃતિથી ગણે તે આ

આદેય ૩ આદિ શબ્દથી ડુર્નગત્રિક દે સંખ્યા પ્રમાણાદિ પ્ર

કહે છે. ડુર્નગ ૧ ડુસ્વર, અનાદેય । કૃતિ ગણજો ॥

સુન્નગતિગાઈ વિજ્ઞાસા । તદાઈ સંખ્યાહિં પયમીહિં ॥૨૮॥

હવે ૯૩ પ્રકૃતિનોં મેલ કહે છે. ગતિઆદિ ચાર ૪ પાંચ ૫ ત્રણ ૩

ચૌદ બોલ અનુક્રમે ગણવા. તે બોલ પાંચ ૫ પાંચ ૫ ઠ ૬

પ્રસંગે ફરી લખીએ ઊંચે ।

ઠ ૬ ॥

ગતિ—	જાતિ—	અનુક્રમે
૪ ગતિ ૧	૫ સંઘાતન ૬	૫ રસ ૧૧

૫ જાતિ ૨	૬ સંઘયણ ૭	૮ ફર્સ ૧૨
૫ તનુ ૩	૬ સંસ્થાન ૮	૪ અનુપૂર્વિ ૧૩
૧ નપાંગ ૪	૫ વર્ણ ૯	૨ વિદ્ગગતિ ૧૪
૫ બંધન ૫	૨ ગંધ ૧૦	૧ પાંસઠ જેદ બે પદે કહ્યા તે

ગઈ આઈણા નકમસો । ચન પાણપણતિપણ પંચ ઠ ઠકું
પાંચ૫ બેશ પાંચ૫આઠ૮ચાર૪બેશ । એ નત્તર જેદ પાંસઠ૬૫અયા.
પાણડુગપાણઠ ચનડુગ । ઇય ઉત્તરજેય પાણસઠી ॥૨૯॥

એ ૬૫ મધ્યેશ્વ યુક્ત કરીએત્યા
રે ૯૧ પ્રક્રતી આય-૬૫ પિંન
પ્રક્રતી ૧૪ ના નત્તર જેદ ૮ પ્ર
ત્યેક પ્રક્રતી ૨૦ ત્રસદશક ૧૦ અથવા બંધણ પ્રથમે પાંચ ૫ ગ
થાવર દશક ૧૦ મલી એવં સર્વ આયા ઢે તીહાં ૧૫ ગણીયે તો ૧૦૧
સંખ્યા ૯૧ થઈ. એકસો ત્રણ જેદ પણ આય ॥

અમ્લીસ જુઆ તિન વડા સંતે વા પનરબંધણેતિસયં ૧૦૩

એ વીસ જેદ-શરીરનાજ નત્તર
જેદ ઢે ને વરણાદિ ૨૦ જેદ પૂર્વે
ત્રાણુ પ્રક્રતીમાં ગણ્યાઢે. તે સા
માન્યથી ચાર ૪ જેદ વર્ણ ૧ ગં
ધ ૨ રસ ૩ ફર્સ ૪ બાકી ૧૬-
ને ૨૦ બંધને ૧૫ સંઘાતન મલી ૧૬

બંધન ૧૫ સંઘાતન ૫ ગ્રહો ।

બંધણ સંઘાય ગહો । તણસુ સામન્ન વન્ન ચન ॥૩૦॥

નહિ સમકિત મોહની મીશ્રમોહની,
એ સમસઠ બંધમાં નદયમાં ઢે. તે અબંધ ઢે એકસો વીશનો બંધ
ઇય સત્ત ઠી બંધો દણ્ય નયસમ્મ મીસયા બંધે ॥

५५१

एकसोबीस बंधमां-५५५नावर्णि
१ दर्शनावर्णि २ वेदनी ३६ मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी २ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२० उदयमां १२१ बे
जेलतां १२० ॥ तेज २ मो

बंधमां १२० उदयमा १२१ सत्ता इति सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५८ । १५८ समग्र बे ॥

बंधुदण सत्ताए । वीस दुवीस छवन्न सयं ॥३१॥
हवे १४ प्रथमे पिंरु प्रकति क २ जातिना जेद ५-ते एकेंडि १
ही बे. तेना उत्तर जेद ६७ वि बे इंडि
वरीए डीए. गति जेद ४ ते न २ तेरंडी ३ चौरंडी ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १ तिरिपुनर ३ सुर ४ गई १ इगबिय २ तिय ३ चउ ४ पाणि दि
१ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ ते जस ५ कार्मण ए [जाईनु]॥
रिक २ वैक्रीय ३ आहारक । शरीरना पांच जेद बे पदे कहा ॥
उराल १ विनुवा २ हार ३-तेय ४ कम्मण पाण सरिीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रण शरीरना ते बांहो २ पेट १ ए आठ अंग उपांग ते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ गति १ आंगुली प्रमुख ॥

बाहूरु २ पिठि १ सिर १ नर १-उअरं १ ग उवंग अंगुली पमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणने बिषे
पांग । उपांग बे ॥

सेसा अंगोवंगा । पढमतणुतिगस्सु वंगाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुद्गलो नो । संबंध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणमाया
न बांध्या तेने एक मेक करवुं ते बंधन
उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बजंतयाण संबंधं ॥

जे करे लाखणी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे बंधन
जेम बंधाणा रहे तेम पुद्गलनुं बंधन पांच ॥ जाणवां १ उदारिक
धावुं । बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कर्मण बंधन ॥

जंकुणइ जनु समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥३४॥
जे संग्रह वा समूह उदारि पुद्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रण्या
कादिक पुद्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुद्गल जेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाइ पुग्गले तणुगणं च दंताली ॥
ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज तेजस शरीर
२ वैक्रीय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे पांच जेदे
ते जस संघातन, ५ कर्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥३५॥

हवे १५ बंधन कहे वे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कर्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कर्मण बंधन, ५ वैक्रीये वैक्रीय बंधन, ६ वैक्रीये तेजस बंधन,
७ वैक्रीये कर्मण बंधन, ८ वैक्रीय तेजस कर्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कर्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कर्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जस बंधन, १४ कर्मणे कर्मण बंधन, १५ तेजसे कर्मण बंधन ॥

उराल विजवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥

नवबंधणाणि इयर । उ सहियाणं तिन्नि तेसिं चा॥३६॥

संघयण ते हारुनो ते संघयणना ठ प्रकार ठे. १ वज्ररिषज्जनारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमठिनिचउ । तं ठठा वज्जरिसह नारायं ॥

तेमज २ रिषज्जनाराच-पाटो ३ नाराच-बे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्धनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं ५ । नारायं३ अर्धनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिषज्ज ते पाटो वज्र ते खीली

किलिअ५ठेवठं६इह । रिसहो पट्टोय कीलीया वज्जं ॥

नाराचते बे बाजु मुकट ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि ॥

उज्जउ मक्कमबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव सोजित २ सादि-त नाज्जीनीनिचेनो
संपूर्ण ज्ञागे मलता ३ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोजितनिक४कुब्ज
जेम वरुनुं ऊरु उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस१निग्गोह२ । साइ३खुजाइ४वामणं५हुंरुं६॥

ए संस्थान कहां-हवे वर्ण५रुष्ण१ नील२ रातो३ पिलो४धोलो५

संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिद सिअ्या॥३९॥

हवे गंध२ सुरज्जि१, डुरज्जि १तिखो, कमुवो, २ कसायलो, ४

१, हवे रस पांच । अंबीला ते खाटो, ५मधुरो ते मीठो

सुरहि डुरहि१रसा पाण । तित्तरू२कसाय३अंबिला ४

इवे फरसट, ना नामः जारे २ ५ टाढो, ६ ननो, ७ [महुरा ५॥
इलवो, १ सुंआलो, ४ बरसट । चीकणो, ८ लुखो ए आठ ४०॥
फासा गुरु १ लहुमिउ ३ खर ४। सि ५ उएह ६ सिण ७ उरुस्क ८
ए वीसमां अशुजना ९ शुजना ११ ४ तिखो, ५ कमुवो, ६ जारे,
इवे अशुजना जेद कहे ठे ७ बरसट, ८ लुखो ॥
१ निलो, २ कालो, ३ दुर्गंध ।

नीलं १ कसिणं २ दुगंधं । तितं ४ कडुअं ५ गुरुं ६ खरं ७ रुस्कं

इवे बाकी ११ रद्या ते शुज सु
त्रे कहा ठे. इहां प्रसंगे श्री लखुं
हुं. १ रातो, २ पिळो, ३ धोलो,
४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आं
बील, ७ मीष्ट, ८ इलवो, एसु
आलो, १० नष्ण, ११ चीकणो.
ए अगीयार शुज ४१ ॥

वली सीतल ए नव अशुज
जाणवा ।

सीअं च असुहनवगं ।

इकारसगं सुजं सेसं ॥ ४१ ॥

गति चोक नामः देवगति, २ म
नुष्यगति १ तिर्यच गति, ४ नर
क गति अनुपूर्वी चोक नाम-१
देवानुपूर्वी, २ मनुष्यानुपूर्वी,
३ तिर्यचानुपूर्वी, ४ नरकानुपू

गतिदुग १ गति २ अनुपूर्वी बे
मद्ये गतिदुग देवदुग १ गति
२ अनुपूर्वी, मनुष्यदुग १ गति
२ अनुपूर्वी तिर्यचदुग १ गति २
अनुपूर्वी, नरकदुग १ गति २ अ
नुपूर्वी, गतित्रिक १ गति २ अ
नुपूर्वी ३ आयु, देवत्रीक १ गति
अनुपूर्वी ३ आयु, मनुष्यत्रिक १
गति २ अनुपूर्वी ३ आयु, तिर्यचि
त्रिक १ गति २ अनुपूर्वी ३ आयु,

२५५

वीं, चार गतिनी परेआनुपूर्वी नरकत्रिक ? गति अनुपूर्वी ?
जाणवी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइवणुपुव्वी । गइपुव्विउगंतिगं नियाउजुअं ॥

अनुपूर्वी वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाढ्य शुज
जीवने उदे होय । वृषजादिकनी परे अशुज उंटादिक
नी पेरे ॥ ४२ ॥

पुव्वीउदउ वक्के । सुहअसुहवसु इविहगगई ॥४२॥

पराघात नाम कर्मना पर बलिउ होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । वालाने देखी निबल आय, बोली पण न
शके, डुर्जेय होय ॥

परघा उदया पाणी । परेसिवलिणंपि होइ डुहरिसो ॥
श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय सुखे लेवानी शक्ति ते उसास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससण लद्धिजुत्तो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥४३॥
आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवनां अंगो । उदयथी होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविबिबेउ जीयंगं । तावजुअं आयवाउनउजलणे ॥४४॥
जे माटे अग्निमां तो उष्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सतहिं । लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥४४॥
नहि उअ पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

अणुसिणपयासरूवं । जिअंगमुज्जोअ एहु जोआ ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर चंड सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा, ख
वैक्रीय करे ते वारे ने । जवादिक, मणि, मोति, हीरा
माणेकने उद्योत नाम कर्म ॥४५॥

जइ देवुत्तरविक्रिअ । जोइस खज्जोअ माइव ॥४५॥

शरीर जारे नहि, हलवुं मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने
नहि । ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगनगुरु न लहुअ । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया ॥

तिर्थंकर नामना उदयथी पूज्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानप
जीव त्रिजुवनमां । णुं पाम्या पढी तिर्थंकरने होय ॥

तिष्ठेण तिहुअणस्सवि । पुज्जो से उदउ केवलिणो ॥४६॥

अंग उपांग जेम शोत्रे निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम
तेम निपजवुं ते । सुंदर आकारे पुतली धरे तेम ॥

अंगोवंगनियमाणं । निम्माणं कुणई सुत्तहारसमं ॥

उपघात नाम उदयथी ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहीं अंग
जीवनं शरीर हणाय- ली, परुजीनी, गलकंठी प्रमुख वधारे
विणसे । होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ । सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥४७॥

त्रसनाम-बेरंडी, तेरंडी, चौरंडी, वादर नाम कर्मना उदयथी च
पंचेडी तेने त्रस कहीए. हाले चाले र्म चहुदर्शमान मोटा शरीर
माटे त्रस नाम कर्मना उदयथी । वंत थाय ॥

बि ति चउ पाणिंदिअ तसा । बायरउ बायराजिअथुला ॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती ते पर्याप्ती बे जेदे, १ लब्धी
पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । नीज पर्याप्ती पुरी पामशे ते

१ करण-पोतानी पर्याप्ती
पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पङ्कतिजुआ । पङ्कता लक्षिकरणोहिं ॥४८॥
एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक धिरनाम ते जेना उदयथी
नाम कर्म । दांत हारु विगेरे धिर रहे ते

पत्तेअ तणू पत्ते । उदएणं दंत अदि माई धिरं॥
नाजि उपर सर्वांग मस्तकादि सुजग नाम उदये सर्व लोकने
सुंदर ते शुजनाम उदये । वल्लज लागे ते ॥ ४९ ॥

नाजुवरिसिराइ सुहं । सुजगानु सबजणइओ ॥४९॥
सुस्वर थको मिगे सुखकारी आदेय नामकर्मना उदये तेनो
लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महरसुहजुणी । आइजा सब लोय गिअ वज्ज॥
जस नामकर्मथी जसकीर्ति थाय ए तसनो दशको ॥

जसनु जसकितीनु ॥

इवे थावरनो दशको कहे ठे, ते तसकायथी विपरीत जा
एवो. तेनी सूत्रमां सूचना करी ठे, पण प्रसंगे लखुं ठुं. १ थावर
पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति थीर रहे ते. २ सुद्धम-चरम
चक्षुए न देखाय ते. ३ पर्याप्त-पर्याप्ती पुरी न पामे ते. ४ सा
धारण-एक शरीरे घणा जीव ते ५ अथीर- दांत हारुथीर नहि
ते. ६ अशुज-नाजि उपर अमनोइ मागे. ७ दुजगिय सर्वजन
अनोष्ट. ८ दुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोइ मागी. ९ अनादेय
तेनो बोल सर्व अमान्य होय. १० अजस-जसकीर्ति न पामे.

थावर दसंगं विवज्जं ॥ ५० ॥

इवे गोत्र कर्मना बे जेद-१ गोत्र ते कुंजार जेम सारो घमो त
उंच गोत्र २ नीच गोत्र । था मदिरानो मागे घमो ए बेहु
निपजावे ॥

ગોઞ્રં હુહુચ્ચ નીયં । કુલ્લાલ ઇવ સુધમ ચુંજલાઈઞ્રં॥
હવે અંતરાયકર્મના પાંચ જ્ઞેદ કહે છે ૩ જોગાંતરાય, ૪ નપજોગાંત
૧ દાનાંતરાય, ૨ લાજાંતરાય । રાય વીર્યાંતરાય ।

વિગ્ધં દાણેઽલાજ્ઞેઽ । જોગુશ્વજોગેસુઽવિરિણ્ઞ્ર ॥૫૧॥
લક્ષ્મીપતિના જંમરી જેમ જંમરી નલટો રૂઝ્યો હોય તો રા
સમાન એ અંતરાયકર્મ । જાણે દેવરાવ્યા દાનને રોકે ॥

સિરિહરિઞ્રસમં ઇઞ્રં । જહ પમ્કૂલેણ તેણ રાયાઈઁ॥
ન કરે દાનાદિક રૂઢાં । એમ અંતરાયકર્મના નવયથી દાનાદિક
પાંચે લલ્લિ ન પામે જીવ પણ ॥ ૫૨ ॥

ન કુણ્ણાઈ દાણાઈઞ્રં । એવં વિગ્ધેણ જીવોવિ ॥૫૩॥
હવે એ આઠ કર્મ શાથી બંધાય તે કહે છે । રૂઝાનાદિકનો નપઘાત
પ્રથમ જ્ઞાનાવર્ણિ દર્શનાવર્ણિ બાંધે તે ? નાશ કરે, ૪ જણતા
જિનમતથી વિપરિતપણે ચાલે ૨ સિદ્ધાં પ્રત્યે ધ્વેષ કરે, ૫ જ
ત માર્ગનો લોપ કરે । જણતાને અંતરાય કરે ॥

પમીણાઞ્ર ત્તાણ નિન્હવ । નવઘાય પનસ અંતરાણ્ણા॥
૬ ગુરુની, જ્ઞાનની, જિન પ્રતિમા એમ કરતાં જ્ઞાન દર્શન ગુણને
ની અતિ આશાતના કરે ॥ ઢાંકે જીવ એટલે કારણે આવ
ર્ણ પેદા કરે ॥

અચ્ચા સાયણ્યાણ । આવરણ્ણુગં જિનુ જયઈ ॥૫૪॥
હવે વેદની કર્મ બાંધવાનાં કારણ; ૪ વ્રત પાલે, ૫ જોગની ચ
તેમાં જ્ઞાતાવેદની કર્મ કેમ બાંધે? પલતા જય કરે, ૬ ક્રોધાદિ
ગુરુ જ્ઞત્તિ કરે ૨ ક્રમા ધરે, ૩ જી જય કરે, ૭ રુઝુ દાન કરે ॥
વ રક્ષા કરે ।

ગુરુજ્ઞત્તિઁસ્વંતિઁકરુણાઃ । વયઽજોગપ્કસાયઽવિજય
૮ દૃઢ ધર્મી હોય એ ધર્મ નુપર એ રીતે જ્ઞાતાવે [દાણજુન] ॥

धीर प्रणामी पेदास करे ।

दनी बांधे तेथी जलट करे अशा

ता वेदनी बांधे ते केम ॥५४॥

दृढ धम्मईउअज्झइए। साय मसायं विवज्जयन् ॥५४॥

जन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव डव्य हरण करीने ॥

जम्मग्ग देसणा मग्ग-नासणा देवदव हरणेहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनीकर्म बांधे जिन प्रतिमा देरासर, चतु
ते जिन, तीर्थकर साधु, विंधसंघ एटलानो प्रत्यनीक

आय ते दर्शन मोहनीकर्मबांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पमिणीउ ॥५५॥

बे प्रकार चारित्र मोहनी क्रोधादि कषाय, हासादिनो कषाय,
बांधे । पांच इंद्रिना विषयवश मन ते मोह

नीकर्म बांधे ॥

उविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु आरंज खेती, घर बाग, आदि परिग्रह
महोटा । नवविध ते उपर रक्त जीव वधादिचिं

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयान महा । रंज परिग्रह रउ रुद्धो ॥५६॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शब्द सहित होय
हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बांधे ॥

तिरिआन गूढहियन् । सढो ससद्धो तहा मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वज्ञावे पातला दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम
कषाय होय । गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसान । दाणरुई मप्रिम गुणोय ॥५७॥

अविस्ती गुण ठाणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्ज

ઠાણા સુધી જીવ દેવાયુ બાંધે । રાણ મેલવે ॥

અવિરય માફ સુરાતું । બાલતવા કામનિક્કરો જયદ્ ॥
સરલચિત્ત ગર્વ તે શુઝનામ બાંધે, તેથી અન્યથા તે ઝલટો
રહિત । ચાલે તે અશુઝનામ ॥ ૫૮ ॥

સરલો અગારવિદ્વો । સુહનામં અન્નહા અસુહં ॥ ૫૯ ॥
ગુણનો સ્વપી મદે રહિત । ઝણવા ઝણાવવાની રુચિ નિત્ય ॥

ગુણપેહી મય રહિત । અપ્રયણ પ્રાવણા રૂઝ નિચ્છં ॥
વિશેષે કરે તીર્થકર ગુરુ પ્રમુખની ઝંચ ગોત્ર બાંધે નીચ ગોત્ર
ઝક્તિ કરે તો । તેથી વિપરીત તે બાંધે ॥

પ્રકુળાઈ જિણાઈ ઝતો । ઝચ્ચં નીઝાં ઇઅર હાઝા ॥ ૬૦ ॥
જે જીવ જિન પૂજાનો જીવદિંસામાં જે તત્પર હોય જે વારે તે
અંતરાય કરે । ઝપાજે અંતરાય કર્મ બાંધે ॥

જિણપૂઆ વિઘ્નકરો । હિંસાઈ પરાયણો જયદ્ વિઘ્નં ॥
એ રીતે કર્મનો જે વિપાક તે । લખ્યો ઝપગારી શ્રીદેવેંડસૂરિજીએ ॥
ઈયકમ્મવિવાગોયં । લિહિત દેવિંદસૂરિહિં ॥ ૬૧ ॥

॥ એ પ્રથમ કર્મવિપાકનામ સમાપ્તઃ ॥

॥ ઇતિ કમ્મ વિવાગં પઢમં ॥

॥ કર્મની મૂલ પ્રકૃતિ ૮ ॥

૧ જ્ઞાનાવર્ણીય કર્મ
૨ વેદનીય કર્મ
૩ આયુઃ કર્મ
૪ ગોત્ર કર્મ

૨ દર્શનાવર્ણીય કર્મ
૪ મોહનીય કર્મ
૬ નામ કર્મ
૮ અંતરાય કર્મ

२६१

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणीय	२ श्रुतज्ञानावरणीय
३ अवधि ज्ञानावरणीय	४ मनःपर्यवज्ञानावरणीय
५ केवलज्ञानावरणीय	

॥ दर्शनावर्णीयकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णीय	२ अचक्षु दर्शनावर्णीय
३ अवधि दर्शनावर्णीय	४ केवल दर्शनावर्णीय
५ निज्ञ	६ निज्ञ निज्ञ
७ प्रचला	८ प्रचला प्रचला
९ धीणक्षी	

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय	२ अशातावेदनीय
--------------	---------------

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

१ सम्यक्त मोहनीय	२ मिश्र मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय	४ अनंतानुबंधियो क्रोध
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध	६ प्रत्याख्यानीवरणक्रोध
७ संज्वलनक्रोध	८ अनंतानुबंधि मान
९ अप्रत्याख्यानि मान	१० प्रत्याख्यानावरणमान
११ संज्वलनमान	११ अनंतानुबंधिनी माया
१२ अप्रत्याख्यानीमाया	१२ प्रत्याख्यानीवरणीमाया
१३ संजलनी माया	१३ अनंतानुबंधीयो लोभ
१४ अप्रत्याख्यानीयो लोभ	१४ प्रत्याख्यानीवरणलोभ
१५ संज्वलनलोभ	१५ हास्य
१६ रति	१६ अरति

१३ शोक
१५ जुगुप्सा
१७ स्त्री वेद

१४ जय
१६ पुरुषवेद
१८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती ४ ॥

१ देवायुः
३ तिर्यचायुः
२ मनुष्यायुः
४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३ ॥

१ नरक गतिनाम कर्म	२ तिर्यचगति नामकर्म
३ मनुष्य गतिनाम कर्म	४ देव गति नाम कर्म
५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म	६ वे इंद्रिय जाति नाम कर्म
७ तेंद्रिय जाति नाम कर्म	८ चतुरिंद्रिय जाति नाम कर्म
९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म	१० औदारिक शरीर नाम कर्म
११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म	१२ आहारक शरीर नाम कर्म
१३ तेजस शरीर नाम कर्म	१४ कार्मण शरीर नाम कर्म
१५ औदारिकोपांग नाम कर्म	१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म
१७ आहारकोपांग नाम कर्म	१८ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म
१९ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म	२० औदारिक कार्मण बंधन नाम कर्म
२१ औदारिक तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म	२२ वैक्रियवैक्रिय बंधन नाम कर्म
२३ वैक्रियतेजस बंधन नामकर्म	२४ वैक्रियकार्मण बंधन नामकर्म
२५ वैक्रिय तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म	२६ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म
२७ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म	२८ आहारक कार्मण बंधन नामकर्म

१९ आहारक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	३० तेजस तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म
२१ तेसज कार्मण बंधननाम कर्म	३१ कार्मण कार्मणबंधन नाम कर्म
२२ औदारिक संघातननाम कर्म	३४ वैक्रिय संघातन नाम कर्म
२५ आहारक संघातन नाम कर्म	३६ तेजस संघातन नाम कर्म
२७ कार्मण संघातन नाम कर्म	३८ वज्रशृङ्ग नाराच संघयण नाम कर्म
३९ रूपज्ञनाराच संघयण नाम कर्म	४० नाराच संघयण नाम कर्म
४१ अर्धनाराच संघयण नाम कर्म	४२ किलीका संहन नाम कर्म
४३ ठेवठा संहन नाम कर्म	४४ समचतुरस संस्थान नाम कर्म
४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म	४६ साविम संस्थान नाम कर्म
४७ वामन संस्थान नाम कर्म	४८ कुब्ज संस्थान नाम कर्म
४९ हुंरु संस्थान नाम कर्म	५० कृष्णवर्ण नाम कर्म
५१ नीलवर्ण नाम कर्म	५२ लोहितवर्ण नाम कर्म
५३ हरिद्रवर्ण नाम कर्म	५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म
५५ सुरजिगंध नाम कर्म	५६ दुर्गंध नाम कर्म
५७ तिक्तरस नाम कर्म	५८ कटुकरस नाम कर्म
५९ कषायरस नाम कर्म	६० आम्लरस नाम कर्म
६१ मधुररस नाम कर्म	६२ कर्कशस्पर्श नाम कर्म
६३ मृदुस्पर्श नाम कर्म	६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म
६५ लघुस्पर्श नाम कर्म	६६ शीतस्पर्श नाम कर्म
६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म	६८ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म
६९ रुक्षस्पर्श नाम कर्म	७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म
७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म	७२ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म

७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म	७४ शुभ्रविद्यायोगति नाम कर्म
७५ अशुभ्रविद्यायोगति नाम कर्म	७६ पराघात नाम कर्म
७७ उस्वास नाम कर्म	७८ आतप नाम कर्म
७९ उद्योत नाम कर्म	८० अगुरु लघु नाम कर्म
८१ तीर्थंकर नाम कर्म	८२ निर्माण नाम कर्म
८३ उपघात नाम कर्म	८४ त्रस नाम कर्म
८५ बावर नाम कर्म	८६ पर्याप्त नाम कर्म
८७ प्रत्येक नाम कर्म	८८ धीर नाम कर्म
८९ शुभ्र नाम कर्म	९० सुभ्रग नाम कर्म
९१ सुस्वर नाम कर्म	९२ आदेय नाम कर्म
९३ अशुभ्र नाम कर्म	९४ आवर नाम कर्म
९५ सुहृद नाम कर्म	९६ अपर्याप्त नाम कर्म
९७ साधारण नाम कर्म	९८ अधीर नाम कर्म
१०१ दुस्वर नाम कर्म	१०० दुर्भ्रग नाम कर्म
१०२ अयशो अकीर्ति नाम कर्म	१०१ अनादेय नाम कर्म

गोत्रकर्मनी प्रकृति २.

१ उच्चैर्गोत्र कर्म

२ नीचैर्गोत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लाज्जांतराय कर्म

३ ज्ञेयांतराय कर्म

४ उपज्ञेयांतराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

૨૬૫

કર્મણા	જ્ઞાન	દર્શન	વેદની	મોહની	આયુ	નામ	ગોત્ર	અંતરાય	પ્રકય
	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	
વાંધે મહુતિ	૫	૧	૨	૨૬	૪	૬૭	૨	૫	૧૨૦
ઉદયે મહુતિ	૫	૧	૨	૨૮	૪	૬૭	૨	૫	૧૨૨
ઉદીરણા	૫	૧	૨	૨૮	૪	૬૭	૨	૫	૧૨૨
સત્તાયાં	૫	૧	૨	૨૮	૪	૧૦૩ ૧૩	૨	૫	૧૫૮ ૧૪૮

॥ અથ કર્મગ્રંથ ૨ પ્રારંભ ॥

તેમજ સ્તવુંબું વીર જેમ ગુણગણાને વિષે સમસ્ત કર્મ
જિણંદને । પ્રત્યે ॥

તહ થુણિમો વીરજિણં । જહ ગુણગણેસુ સયલ્લ કમ્માઈં ॥

બંધપણે ઉદયપણે ઉદીરણા સત્તાપણે પામ્યા જેણે ને સ્વપાઘ્યા
પણે । તે વાંદિને ॥ ૧ ॥

બંધુદયોદીરણયા । સત્તા પત્તાણિ સ્વવિયાણિ ॥ ૧ ॥

હવે ગુણગણાનું નામ સ્વરૂપ ૪ અવિરતી ગુણગણું, ૫ દેસ
કહે છે । વિરતી ગુણગણું ॥

૧ મિહ્યાત્વગુણગણું, ૨. ૬ પ્રમત્ત ગુણગણું, ૭ અપ્રમત્ત
સાસ્વાદન ગુણગણું ૩મિ ગુણગણું ॥
શ્રગુણગણું ।

મિહ્વે ૧સાસણ ૨મીસે ૩। અવિરય ૪દેસે ૫પમત્ત ૬અપમત્તે ૭॥

૮ નિવૃત્તિ વાદર ગુણગણું, ૯ ૧૧ ઉપજાંત મોહગુણગણું, ૧૨
અનિવૃત્તિ વાદર ગુણગણું, ૧૦ ક્ષિણમોહ ગુણગણું, ૧૧ સયોગી
સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણગણું । ગુણગણું, ૧૪ અયોગી ગુણગણું ॥

નિઅદ્દિઅનિઅદ્દિસુહુમુ-વસમસ્વીણસયોગિઅજોગિગુણા ૩

५६६

हवे ते चौद गुणठाणे ते बंध नुधे तीहां एकसो वीसनो तेना
कर्म बंध कहे ठे. स नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णी, ए दर्शना
मस्त नवां कर्म ग्रहण वर्णि १ वेदनी, २६ मोदनी, ४ आनुखा
करे बांधे ते बंध । कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ५
अंतराय कर्म ॥

अजिनवकम्मगहणां बंधो उहेण तद्ध बीस५०सयं १००

ते एकसो विसमां प्रत्येक गुण
ठाणे बंध कहे ठे:- मिथ्या ते क
हे ठे बंध ११७ तिर्यंकर नाम
आहारक दुगविना ।

ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बांधे

तिन्नयरा हारग दुग ।

वज्जं मिहंमि सतर सयं ॥३॥

२ हवे सास्वादन गुणठाणे १०१

नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ

नुपूर्वि? आयु, ४ जातिचोक-

एकेंडि, वेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि;

स्थावरचोक, स्थावर, सूद्धम,

अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर

चोक, हुंमक संस्थान, आताप,

वेवतु संघयण, नपुंसकवेद, मि

ध्यात मोदनी ॥

नरय तिगजाइ थावरा

चउ हुंमा यवठेवठं नपुं मिहं॥

ए सोल प्रकृति बीजे

हवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४ बांधे तिर्यंच

गुणठाणे न बांधे मा

गति, अनुपूर्वि, आयु ३ श्रीलंधी, प्रचला

टे १०१ बांधे ।

प्रचला, नीशनीश, दुर्जग, दुसर, अनादेय ३

सोलंतो इग हीअ सयं । सासणि तिरिथीण उहगतिगं४

४ अनंतानुबंधी क्रो० १ मा०१ मा० ३ लो०४

चोक, नीचगोत्र,

मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन,

उद्योत, असुजवि

कुबज ४ मध्यसंघयण-रिखज, नाराच

हायो गति । बी

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ह रीते ॥

अणमज्ञा गिह संघयणा। चउ नि उद्योअ कुखगइहिति

ए पचीसनो अंत एकसो एकमांथी २५ काठि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
गणे ३ । ७४ बांधे ॥

पणवीसंतो मीसे । चउ सयरि डुआनअ अबंधा॥५॥

हवे ४ समकित गुणगणे प्रकृति हवे पांच देश विरति गुणगणे
७७ बांधे ते तिर्थकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वजर री
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए पञ्च नाराच संघयण ३ नरनुं
त्रण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयु? अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अप्रत्याख्यानी को? मा? मा? लो ४

सम्मसगसयरि जिणानबंधि। वयरनरतिअ ३ बिअ कसाया ४

१ उदारिकनुं डुग शरिर? देसविरति ६७ बांधे हवे ठे गुण
उपांग १ ए दशनो अन्त गणे प्रकृति ६३ बांधे ते कहे ठे ४ त्रिजा
करे देस व्रति १ । कषायना चोकनो अंत करे को १ मा १
मा १ लो ४ ॥

उरलडुगंतो देसे । स्तठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६१ प्रमत्त गुणगणे बांधे हवे १ अस्थिरनु डुग अथिर ?
सातमा अप्रमत्त गुणगणे प्रकृति बां असुज १ १ अजस ? अ
धे ते २ सोग ? अरति १ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोग अरइ । अथिरडुग ५ अजस ? अस्सायं ?

ए ४ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बांधे तो सा
न बांधे । त काठवी ॥

बुद्धिकबअ ससव । नेह सुराज जया निठ ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसति अप्रमत्ते । सुराउ बंधंतु जइ द्वागळे ॥

बीजी रीते अणवन ए सात ठ काढतां ५६-५७ आय ठे. तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥८॥

इवे आठमा गुणठाणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार १
सात जागेतेमां पहेले जा नीडा १ प्रचक्षा २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच जागमां ठग
होय । जाग सुधी ॥

अमवन्न अपुष्पाइंमि । निदुगंतो उपन्न पण जागे ॥

इवे ठग जागने अंत्ये १० ए तसनवः तस १ वादर १ पर्याप्त १
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक १ धिर १ सुज १ सुजग १ सुस्वर
२ देवगति १ अनुपूर्वि १ पं १ आदेय १ उदारिक विना सरीर
चेंडि १ सुजखगति । चार वै १ आ ते १ का १ २ उपांगः वैक्रीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

१ समचोरस संस्थान १ ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण १ जिन नाम ४ १ पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण १ मंघर ठग जागने अन्ते अंत करे ॥
रस १ फर्स ४ ॥

समचत्तर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि
ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमे अनिवृत्ति वादर [तीसंतो

२६ए

सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणगणे बंध कहे ठे:- हास ? रति ?
होय । डुगंगा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥१०॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे त्यारे हवे बाकी जाग चारे बा
२२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणग वीस मांहाथी एक एक ही
षाना जाग पांच ठे । ए करे ते कहे ठे:-

अनिअट्टि जाग पाणगे । झोग हीणो डुवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे
माटे एकवीस, त्रीजे जागे सं
जलणना क्रोध विना २० बांधे.

घोथे जागे संजलणना मान वि अनुकमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १९ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणगणे
लणनी माया विना १८ बांधे । संजलणना लोच विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेठ सत्तर सुहुमे ॥११॥

हवे ११, १२, १३, गुणगणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठे:- ४ दर्शनावरणि ? नं लवतां दस साथे ठ जुग
च गोत्र ? २१ सजनाम ५ ज्ञानावर्णी । ता करीए तो सोल न बांधे

चउदंसणु च्व ? जस ? नाण विग्घदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणगणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पढे बंधनो अजाव थयो-अनं
तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥१२॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणगणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणगणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठे:-

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
घी तेने उदयमां लावी खपावे
ते उदीरणा अहियां उदय उदी
रणामां सामान्ये १२२ होय. ए
झा. ए द. २ वे. २० मो, ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ए अंतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदवुं । ए एकसो बावीस ॥

उदनु विवाग वेयणं । उदीरण मपत्ति इह डुवीससयं॥

ते पांच प्रकृति केड ते कहे ठे:-

१ समकित मोहनी १ मिश्र मो
हनी २ तीर्थकर नाम २ आहार
क डुग ए पांच उदय नहि माटे

मिथ्यात गुणगणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सत्तर सयं मिहमीस । सम्म आहारजिण एदया ॥ १३ ॥

हवे सास्वादने गुणगणे १११ नो उदय ए मिथ्याते हती ते सा
सूक्ष्म त्रिक सूक्ष्म १ साधारण १ अप स्वादने उदय नहि माटे
र्यास १ आताप मिथ्यात्व मोहनी । १११ सास्वादने ॥

सुहृम तिगा यव मिहं । मिहंतं सासणे इगार सयं ॥

ए नर्कानु पूर्व सहित इवे मिश्र गुणगणे उदय कहे ठे:- ४ अन्नं

उ प्रकृति जतां १११ तानुबंधी चोक क्रो १ मार मा १ सो ४ १
रडी ।

प्रावर १ ऐकेंडि १ बेरेंडि १ तेरेंडि १ चो
रेंडि ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुडि एदया । अण ४ थावर १ इगविगळ अतो १४

मिश्र गुणगणे एकसो उदय ठे ते ए वार प्रकृति काढतां एए
कहे ठे:-१११नो सास्वादन गुणग रही त्यां मिश्र मोहनी उद
णे उदय ठे तेमांघी एपूर्वे कही ते य होय माटे ते जेसतां १००
काढवी १ मनुष्य १ त्रियंच २ देवा प्रकृति उदयमां ठे ॥
नु पूर्व २ ॥

मीसे सय मणुपुढी । णुदया मीसोदएण मीसंतो ॥
इवे चोथे गुणगणे उदय कहे ठे:- ४, अनुपूर्वि; देव १ नर २ तीरी ३
एकसो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पांच प्रक्षेप करे
मिश्र मोहनी उदये नहि; तारेण त्यारे १०४ उदये होय इवे
रही. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणगणे प्रकृति ७३
त मोहनी । उदय ते कहे ठे:- ४ प्रत्या
ख्यानि चोक ॥

चनुसय मजए सम्मा । णु पुविखेवा बिअ कसाया १५
१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रियंचनी
अनुपूर्वि ७ वैक्रिय अष्टक १ वैक्री
य शरीर २ वैक्रीय अंगोपांग ३ दे
वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवनुं आयु
६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८
नरकायु । १ दुर्जग १ अनादेय १ अजस
ए सत्तरनो ठेद करे ॥

मणु तिरिणु पुवि विजवठ । डुहगअणाइऊडुगसतरठेच
देस विरति गुणगणे ७३ उदय १ तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ
होय. इवे ठे गुणगणे प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्याख्यानि चो
उदय होय ते कहे ठे:- १ तिरिगति। कमी क्रो १ मा १ माया १ लो १
सगसीइ देसितिगिइ। आन १ नि १ उऊओअ १ ति कसाया १७
ए आठ प्रकृति ठेद करवे ७९ आय ने ए प्रमत्त ठे ८१ कही

७१ प्रमत्त गुणगाले होय। त्यां आहारक दुग प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ आय ॥

अठठेन इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणगाले ७६

नो उदय ते कहे ठेः--१ श्रीशंदी

त्रिक निज्ञानिज्ञा प्रचला प्रचला२

श्रीशंदी १ २ अहारक दुग १ ररीर ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्ते
२अंगोपांग । उदय होय ॥

थीण तिगाहाराग दुगंश ठेन ठस्तयारि अपमत्ते॥१७॥

हव आठमे अदूर्व गुणगाले उदये ७२.

प्रण ए चार प्रकृ

१समकित मोदनो ठलां १ अर्धनाराच १

ति ठेद करतां७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयण । तिअगठेन बि सत्तरि अपुवे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगाले ६६ उदे ए ठ काढतां ठासठ नवमे

१हास १ रति १ अरति १जय १ उदयेः हवे दसमे सूक्ष्म संप

शोक १ दुगंठा ए ठनो अंत कर राय गुणगाले उदय कहे ठेः--१

तां ने ।

वेदत्रणय स्त्री १ पुरुष २नपुंसक १

हासाइ ठक अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं॥१८॥

प्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे. हवे ११मे गु

माया १ ए ठ ठेद करतां ।

णगाले १संजलन लोचनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमंमि तुरिअ लोचंतो॥

उपशान्त गुणगाले ५९ हवे बारमे क्षिण मोद गुणगाले उद

नो उदय ।

य कहे ठे; ते गुणगालाना बे जाग ठे

पहेले जागे रिखज नाराच १नाराच

ए बे काढता ॥

उवसंत गुणो गुणसति । रिसहनाराय दुगध्रंतो ॥१६॥
सत्तावन क्रीण मोह गुण हवे क्रीण मोहना बीजे जागे उदय
गणाने प्रथम जागे उदय । ते कहे ठे:-निझ प्रचला ए बेनो ठेव
करे ठेले जागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न खीण दुचरिमि । निद्व दुगंतोय चरिमि पाणवन्ना
इवे सजोगी केवली तेरमे गुणठाणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेव
उदय कहे ठे:-५ ज्ञानावर्णी ४दर्शना करे त्यारे सयोगी गुणठा
वर्णी ५ अंतराय १ ॥ १३मे ४२प्रकृतिनो उदयहोय

नाणं ५तराय ५दंसण ४। चउठेउ सयोगि बायाला ॥१७॥

वारमाने अंते ५५ नो उदय ह
तो तेमांथी तेरमे चौद ठेव क
री त्यारे ४१ उदय रदे नेउपर
तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर
नाम जेली जे इवे प्रकृति ठेव ५ सुज विहायो गति ३ असुज
ते कहे ठे:-१ उदारिक शरीर २ विहायो गति ७ प्रत्येक ८ श्रीर ए
उदारिक उपांग ३ अश्रीर नाम सुजग १५संस्थान ठ स.१नि.२
४ असुज । सा. ३ बा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिहुदया उरला थिर । खगइ दुगपरिततिगठसंठाणा ॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजस २६ कार्मण
घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्णचोक २७ आदि संघयण ॥
१ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्स २४निर्माण ।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं २१

२७ दुस्वर २८ सुस्वर ३० अथवा असाता ए बेमांथी एक ए
साता । त्रीश प्रकृति ठेव करे ॥

દૂસર સૂસર સાયા । સાએ ગયરંચ તીસ વુજ્જેન ॥

ત્યારે બાર પ્રકૃતિનો ૧૪ મે અજોગી ૨ આદેય ૩ જસ ૪ સાતા
ગુણગણે નદય હોય. હવે ચૌદમાને અસાતામાંની રહી હોય તે ॥
અંતે રૂપાવે તે કહે છે:-૧ સુજગ ।

બારસ અજોગી સુજગા । ફક્કજસ ત્રયર વેયણીઅં ૨૨ ॥

૭ ત્રસનું ત્રિક ત્રસ ૧ બાદર ૨ ૧૦ મનુષ્યની ગતિ ૧૧ જિનનામ
પર્યાતિ ૩ ઉપચંન્દિ એ મનુષ્ય ૧૨ નંચગોત્ર એ બાર પ્રકૃતિ છે
આયુ । લે સમયે ઠેક કરી સિદ્ધે ॥

તસ તિગ પાણિદિ મણુઆન ગઈ જિણુઅંતિ ચરમસમયંતા

॥ ઇતિ નદય સમાપ્તઃ ॥

॥ હવે નદીરણા કહે છે:-

નદયની પેઠે નદિરણા નંધે ૧૨૨

ઠે મિથ્યાત ૧૧૭ સાસ્વાદને ૧૧૧

મિથ્રે ૧૦૦ અવિરતિએ ૧૦૪ દે

સ વિરતિએ ૮૭ પ્રમત્તે ૮૧ એ

ઠ ગુણગણે તુલ્ય છે પણ વિશે હવે અપ્રમત્તાદિક સાત ગુણગ
ણે છે તે કહે છે:-
ણાને વિષે જે ॥

નદન બુદીરણા પર । મ પમત્તાઈ સગ ગુણેસુ ॥ ૨૩ ॥

ફેર છે તે કહે છે-એ પ્રકૃતિ ત્રણ નળી સાતા ૧ અસાતા ૨ આહા
કીજે સાતા ૧ અસાતા ૨ મનુષ્યનું આ રક શરીર ૩ આહારક ૪
યુર એ ત્રણ । અંગોપાંગ અણંધિ ત્રિક ૭ ॥

એસા પયમિ તિગૂણા । વેઅણી આહારજુઅલ્લ થીણતિગં

મનુષ્યનું આયુ ૧ એ આઠ આદિ શબ્દથી બાકીના ગુણગણે ન
પ્રકૃતિ ઠગ ગુણગણાને દિરણા કહે છે-આઠમે ૬૯ નવમે ૬૧

२७५

अंते काढतां ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
रहे । तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवंत होय ॥

माणु ? आन पमत्तता । अजोगि अणुदीरगोन्नयवं २४

॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे ठे:-

सत्ता ते बांध्या कर्मनी थीती नापाके बंधादि करणें करी लाधु ठे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता । आत्मलाज कर्मीपणुं जेणे एवी
सत्ता कम्माण ठिई । बंधाई लछ अत्त लाजाण ॥

हवे गुणगणे चढवानी बे श्रे
णियो ठे-उपशम, कृपक; तेमां
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे ठे:-जे जीव उपशम
समकित, उपशम चारित्र वंत
ठे तेने सत्ताए १४८ ठे सर्व प्रकृ ज्या उपशान्त मोइ गुणगणे
ति १५० उधे प्रथमे कही ठे. ते बीजे सास्वादने १४७ त्रीजे मिश्रे
मांथी १५ बंधनमांथी १० काढतां १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
१४८ मिथ्या ते सत्ता । होय माटे १४७ नी सत्ता ॥

संते अमयाल सयं । जानवसमु वि जिणु बियतइए २५
आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध १ मान २ माया ३ लो
अगियारमे कहे ठे:- ज ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए ठ
खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुष्पाइ चउके । अणु तिरि निरयानुविणु बियालसयं
समकित गुणगणे सात प्रकृति

खपावी होय तो १४१ सत्ता होय
ते शी रीते; अनंतानुबंधी क्रो. १
मा. २ माया. ३ लोज ४ समकीत

मोहनी ५ मिथ्यात मोहनी ६ मिश्र ए एकसो एकतालिसनी सत्ता
मोहनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशरी
तो चोथे, पांचमे, षठे, सातमे। अथवा ।

सम्माइ चउसु सत्तग खयंमि इग चत्तसय महवा २६
हवे कृपक श्रेणि ए ते चोरे गुणठा एकसो पीसतालिसनी सत्ता
एाने विषे कहे ठे:- ते शी रीते ? नर्कायु ? तीर्यं
च आयु १ देव आयु ३ ए
त्रण विना ॥

खवगंतु पप्प चउसुवि । पणयालं निरयतिरिसुराउविणा
अने कृपके सप्तक विना १३० नी सत्ता यावत् नवमाने पेइले
होय. अनंतानुबंधी क्रो. १ मा. २ मा. ३ जागे. ए नवमा गुण
लो. ४ मोहनि त्रण विना । गणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अमृतीसं जा अनिअट्टी पढम जागे ॥ ५७ ॥

ए चार बोल बे, बे गणतां उप
हवे नवमाने बीजे जागे सत्ता रनी आठ तथा ए पदमां ठे ते
कहे ठे:- स्थावर १ सूक्ष्म २ तिर्यं निदानिडा ए प्रचलाप्रचला १०
च गति ३ तिर्यंचनी अनुपूर्वि धीणदि ११ एकेन्दि जाति १२
४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्दि जाति १३ तेन्दिजाति १४
६ आतप ७ उद्योत ८ । चोरेन्दिजाति १५ साधारणनाम १६

थावर १ तिरि २ निरया ३ यव ४ दुगथी ५ तिगेग विगल साहारं ॥

बीजे जागे होय. हवे नवमाने
त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे:- अम्र

त्याख्यान क्रो. १ मान. ९ मा. ३

लो. ४ ए आठनो अन्त करे.

ए सोल खपावेत्यारे १११ नी सत्ता. ११४ नी सत्ता रहे ॥

सोल्लखन ३ वीससयं। बियंसिबिय४तिअ४कसायंतो१७

ચોથે જાગે ૧૧૩ ની સત્તા છે.

પાંચમે જાગે ૧૧૨ ની સત્તા છે.

હવે બંને જાગે ૧૦૬ ની સત્તા છે.

सातमे जागे १०५ नी सत्ता ठे.

ਆਠਵੇਂ ਜਾਗੇ ੧੭੪ ਨੀ ਸੱਤਾ ਭੇ

हवे त्रिजा ज्ञागथी मांती कहे नवमे ज्ञागे १०३ सत्ता ठे; थ
ठे:-त्रिजे ज्ञागे ११४नी सत्ताठे । नुक्रमे ॥

तद्ग्राहसु चतुदस तेर बार । ढ पणचतुतिहिअसयकमसो

नपुंसकवेद जतां चोषे ज्ञागे इवे संजलन क्रोध जते श्राठमे

११३ स्त्री वेद जतां पांचमे ज्ञा ज्ञागे १०४ संजलन मान जते

गे ११२; हास ठक जतां ठठे नवमे जागे १०३ संजलन मा

ज्ञागे १०६; पुरुषवेद जतां सा या जते १०२ इवे दशमे गुणवा

तमे जागे ॥ १०५ ॥ ए सत्ता कहे छे:-

नपु इन्निहासवगपुस तुरीअ कोहमयमायखन ॥५९॥

दशमे सूक्तम संपराय गुणठाणे १०२ नी बारमाने पेहेले जागे

सत्ता इती ते कृपक श्रेणिण चढतां? १०१ नी सत्ता ठे. मि

मे गुणवाणे संजलनो लोचन तजे । डा? प्रचला? खपावे॥

सुहृमि दुसय लोचनंतो । खीण दुचरिमेगसपडुनिद्वखनु॥

बारमाने बीजे ज्ञागे एए नी दर्शनावणीं चार; ज्ञानावणीं पां

सत्ता वे । चः श्रंतराय पांच ॥

नव नवइ चरम समये। चउदंसण४नाण५विग्धंतो॥३०॥

पेदेले जागे तो ८५ नी सत्तावे.

हवे बीजा जागनी सत्ता कहेवे

७२ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमे सजो देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज

गी केवलि गुणठाणे ८५ नी स विहायो गति, ३ असुज विहायो

त्ता रही, हवे अजोगी गुणठाणे गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि

सत्ता कहे ठे:-

गंध, ६ ॥

पणसीइसयोगि अयोगि। डुचरिमे देव२खगइ३गंध३डुगं॥

फरस आठ, वरण पांच,

बंधन पांच उदारिकादिक संघा

रस, ५ सरीर, ५ ।

तन, ५ उदारिकादिक निरमाण

नामक कर्म? ॥

फासठ वन्न रस तणु । बंधण संघाय पण निमिणं॥३१॥

संघयण ठ; अथीर ठ अथीर ? अशुज अगुरु लघु ? उपघात

२ डुर्जग ३ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अज २ पराघात ३ उसासध

स ६ संस्थान ६ ।

५ अपर्याप्त ॥

संघयण६अथिर६संठाण६ठक्क। अगुरुलहु चउ अपज्जते

साता वा असातामांथी
एक ।

प्रत्येक ? थीर २ सुज ३ उदारिक ठ

पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक

उपांग ६ सुसर नाम ७ निचगोत्रण॥

सायंच असायं वा । परित्तु३वंगतिग३सुसर१निअं॥३२॥

पेदेले जागे ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो कय करे ते कहे ठे:-

खपावे ठेले जागे ।

मनुष्य त्रिक गति ३ अनुपूर्वि आयु

त्रस? बादर२ पर्याप्त३ जस?आदेय?

बिसयखिखनअ चरिमोतेरस मणुअइतसइतिगजसाइऊं

सुजग? जिननाम? उंचगोत्र ? साता असाता? मांनी जे रही
पंचेन्डि जाति ४ । होय, ते एक; ए ते २ प्रकृति
नो ठेव करे ॥

सुजग? जिणुअइपणिदिअ४। सायासाएगयरठेन॥३३॥

मतान्तर कहे ठे मनुष्यनी ते वारे बाकी बार ठेला समयमां
अनुपूर्वि विना । जे खपावे ॥

नर अणुपुबिविणावा । बारसचरिमं समयंमिजो खविन ॥

एम कर्म रहित अइ पाम्या वांदवा योग्य हुं नमुहुं वीर स्वामी
सिद्धि मोक्ष गति देवता इ ने कर्म ग्रंथ कर्ताए पोतानुं नाम दे
न्दने । वेन्द सूरि ते सूचव्युं ॥

पत्तो सिद्धिं देविंदं । वंदिअं नमह तं वीरं ॥३४॥

इतिमोक्ष कर्मग्रंथे अंतः

॥ इति श्री विपाक नामे बीजो कर्मग्रन्थ समाप्तः ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदना ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतरायकर्म	गुणठाणानी स्थिति
	ओव्व	७८	१२०	५	९	२	२६	४	६७	२	५	
१	मिथ्यातुणुणठाण	७८	११७	५	९	२	२६	४	६४	२	५	अनंतोकाल
२	सास्वादुणुणठाण	७८	१०१	५	९	२	२४	३	५१	२	५	आवलि ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२	१९	०	३६	१	५	अन्तर मूहूर्त
४	अविरतिगुण०	७८	७७	५	६	२	१९	२	३७	१	५	३३सागरसाजेदा
५	देशाविरतिगुणठाणे	७८	६७	५	६	२	१५	१	३२	१	५	देसेउणुपुर्वकोड
६	प्रमत्त गुणठाणे	७८	६३	५	६	२	११	१	३२	१	५	अन्तर मूहूर्त
७	अप्रमत्तगुणठाणे	७८	५९	५	६	१	९	१०	३१	१	५	॥
८	निवृत्ति गु.भाग७											॥
	भाग १	७	५८	५	६	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग २	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग ३	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग ४	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग ५	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग ६	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
	भाग ७	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१	५	॥
९	अनिवृत्तिगुणठा											॥
	भाग ५											॥
	भाग १	७	२२	५	४	१	५	०	११	१	५	॥
	भाग २	७	२१	५	४	१	४	०	११	१	५	॥
	भाग ३	७	२०	५	४	१	३	०	११	१	५	॥
	भाग ४	७	१९	५	४	१	२	०	११	१	५	॥
	भाग ५	७	१८	५	४	१	१	०	११	१	५	॥
१०	सूक्ष्मसंपराय गु. ६		१७	५	४	१	०	०	११	१	५	॥
११	उपसांतमो.गु.ठा १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१२	क्षण मो. गु ठा १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१३	सजोगी गु. ठा. १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१४	अजोगी गु. ठा. ०		०	०	०	०	०	०	०	०	०	देसेउणु पु.को. अन्तर मूहूर्त

॥ अथ उदय प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी	मोहनी	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतरायकर्म
	ओघ	८	१२२	५	९	२	२८	४	६७	२	५
१	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	५	९	२	२६	४	६४	२	५
२	सास्वादगुणठाणे	८	१११	५	९	२	२५	४	५९	२	५
३	मिश्रगुणठाणे	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरतिगुण०	८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशाविरतिगुणठाणे	८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्रमत्तगुणठाणे	८	७६	५	६	२	१४	१	४२	१	५
८	निवृत्ति गुणठाणे	८	७२	५	६	२	१३	१	३९	१	५
९	अनिवृत्तिगुणठा	८	६६	५	६	२	७	१	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु.	८	६०	५	६	२	१	१	३९	१	५
११	उपशांतमो. गु. ठा	७	५९	५	६	२	०	१	३९	१	५
१२	क्षीण मो. गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	५	६	२	०	१	३७	१	५
	भाग २	७	५६	५	४	२	०	१	३७	१	५
१३	सजोगी गु. ठा.	४	४२	०	०	२	०	१	३८	१	०
१४	अजोगी गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	४	१२	०	०	१	०	१	९	१	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिराणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनाव०	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	गोत्र कर्म ७	अंतरायकर्म ८
	ओघ.	८	१२२	५	९	२	२८	४	६७	२	५
१	मिथ्यात गु. ठा.	७८	११७	५	९	२	२६	४	६४	२	५
२	सास्वाद गु. ठा.	७८	१११	५	९	२	२५	४	५९	२	५

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु.ठा.	७८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरति गु.ठा.	७८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्र. गु. ठाणे	६	७३	५	६	०	१४	०	४२	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	६	०	१३	०	३९	१	५
९	अनिवृत्ति गु.ठा.	६	६३	५	६	०	७	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु.	६५	५७	५	६	०	१	०	३९	१	५
११	उपशान्तमो गु.ठा	५	५६	५	६	०	०	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	५१२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५१२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपममश्रेणी	क्षपक श्रेणी	शानावणी	दर्शनावणी	वैदनी	मोहनि	आगु क.	नाम क.	मोत्र क.	अंतरायक.
	ओघ.	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
१	मिथ्यात गु.ठा	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
२	सास्वादन गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२३	२	५
३	मिश्र गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२३	२	५
४	अविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
५	देशविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
६	प्रमत्त गुण ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				

२८३

८	निवृत्ति गु. ठा.	८ १४८ १३९ १३८	५	९	२२८ २१९ ९३ २ ५
		१४२			२४
९	अनिवृत्ति गु. ठा.				२१
	भाग ९				
	भाग १	८ १४८ १३९ १३८	५	९	२२८ २१९ ९३ २ ५
		१४२			२४
	भाग २	८	१२२	५	६ २२१ १ ८० २ ५
	भाग ३	८	११४	५	६ २१३ १ ८० २ ५
	भाग ४	८	११३	५	६ २१२ १ ८० २ ५
	भाग ५	८	११२	५	६ २११ १ ८० २ ५
	भाग ६	८	१०६	५	६ २ ५ १ ८० २ ५
	भाग ७	८	१०५	५	६ २ ४ १ ८० २ ५
	भाग ८	८	१०४	५	६ २ ३ १ ८० २ ५
	भाग ९	८	१०३	५	६ २ २ १ ८० २ ५
१०	सूक्ष्मसंप्रदाय गु. ठा.	८ १४८	१०२	५	९ २ २८ २११ ९३ २ ५
		१४२ १३९			२४ ८०
११	उपशान्त मोह गु.	८ १४८ १३९	५	९	२ २१ ११४ ९३ २ ५
		१४२			२८ २१४ २४
१२	क्षीणमोह गु. भाग २				
	भाग १	७	१०१	५	६ २ ० १ ८० २ ५
	भाग २	७	९९	५	४ २ ० १ ८० २ ५
१३	सजोगि गु. ठा.	४	८५	०	० २ ० १ ८० २ ०
१४	अयोगि गु. भाग २				
	भाग १	४	८५	०	० २ ० १ ८० २ ०
	भाग २	०	१३	०	० १ ० १ १० १ ०
			१२		९

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्तानुपश्रमश्रे	क्वायकश्रे
१	मिथ्यात गु.	११७	११७	११७	१४८	
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११	१४७	
३	मिश्र गु.	७४	१००	१००	१४७	
		७६				

૨૮૪

૪	અવિરતિ ગુ.	૭૭	૧૦૪	૧૦૪	૧૪૧	૧૪૫
૫	દેશવિરતિ ગુ.	૬૭	૮૭	૮૭	૧૪૧	૧૪૫
૬	પ્રમત્ત ગુ.ગા.	૬૩	૮૧	૮૧	૧૪૧	૧૪૫
૭	અપ્રમત્તગુ.ગા.	૫૯ ૫૮	૭૬	૭૩	૧૪૧	૧૪૫
૮	નિ.વૃ. ગુ.જા ૭					
	જાગ ૧	૫૮	૭૨	૬૯	૧૪૨	૧૩૮
	જાગ ૨	૫૬				
	જાગ ૩	૫૬				
	જાગ ૪	૫૬				
	જાગ ૫	૫૬				
	જાગ ૬	૫૬				
	જાગ ૭	૨૬				
૯	અનિવૃત્તિ ગુ.					
	ગા. જા. ૯					
	જાગ ૧	૨૨	૬૬	૬૩	૧૪૨	૧૩૮
	જાગ ૨	૨૧				૧૨૨
	જાગ ૩	૨૦				૧૧૪
	જાગ ૪	૧૯				૧૧૩
	જાગ ૫	૧૮				૧૧૨
	જાગ ૬					૧૦૬
	જાગ ૭					૧૦૫
	જાગ ૮					૧૦૪
	જાગ ૯					૧૦૩
૧૦	સૂ.સંપરાય ગુ.	૧૭	૬૦	૫૭	૧૪૨	૧૦૨
૧૧	ઉપશાન્ત મોહ	૧	૫૯	૫૬	૧૪૨	
	ગુ.					
૧૨	ક્ષીણમોહ ગુ.					
	ગા. જા. ૨					

१८५

	ज्ञाग १	१	५७	५४		१०१
	ज्ञाग २		५५	५२		९९
१३	सजोण गु.ठा.	१	४२	३९		८५
१४	अ.जोगीज्ञा२					
	ज्ञाग १		१२			८५
	ज्ञाग २		अंतेखणे			१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मबन्धना प्रकारशी एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने,
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्ड समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंदं ॥

गतिः गमन करवुं; आगतिः आव संक्षेप श्की बन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण; जीव केटली प्र
हीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुवुत्तं । समासनु बंध सामितं ॥१॥

इवे प्रथम बासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कषाय४ ज्ञान८
ठे:-गति४ इन्डि५ काया६ ।

गइ इंदिय काए । जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

संजम७ दंसण४ लेसा६ । जव्य? अजव्य? समकीत६ संनिउ?
असंनिउ? आहारी? अणाहारी? ॥

संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

इवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे ठे:-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

गणां ठे. तेमां प्रथम जुधे १०१

प्रकृति बांधे. ते जिननाम १ देव

गति १ देवतानी अनुपूर्वि ३ वैक्री देवतानुं आयुसु १ नर्कगति १ न
य सरीर ४ वैक्रीय अंगोपांग ५ कर्कअनुपूर्वि ३ नर्कनुं आयु ४ सू
आहारक सरीर ६ आहारक न क्कम ५ अपर्याप्तोदसाधारण ७ वेडि ७
पांग ७ । तेरेडि एचौरिडि १ ७ [विगल ३ तिगं

जिण १ सुर २ विजवा २ हार २ डु २ । देवाजय १ निरय ३ सुहुम ३

एकेडि जाति १ आवरनाम २ आ नपुंसकवेद १ मिथ्यात्वमोहनी १
ताप ३ । हुंरुक संस्थान १ ठेवठो संघयण १

एगिंदि थावरा यव । नपुं १ मिठं १ हुंरु १ ठेवठं १ ॥ ३ ॥

अनंतानुबंधीः क्रोध १ मान २ मा

या १ लोन्न ४ मध्य संस्थानः नि असुन्न विहायोगति १ निचगोत्र १

प्रोध १ सादि २ वामन ३ कुज ४ स्त्रिवेद १ दुर्जग १ दुस्वर १ अना

संघयणः रिखन्नाराच १ नारा देय १ नीजानीजा १ प्रचलाप्रचला १

च १ अर्धनाराच ३ कीलीका ४ । श्रीणंदि १ एत्रिका ॥ [थीण ३ तिगं ॥

अण ४ मज्ञा गिड ४ संघयण ४ । कुखग ३ निअ १ इत्ति १ डुहग ३

मनुष्य आयु १ मनुष्य गति १ अ

नुपूर्वि १ उदारिक शरीर १ अंगो

उद्योत नाम १ तिर्येच गति १ अ पांग १ वज्ररिखन्न नाराच संघय

नुपूर्वि १ तिर्येचनु आयु १ । ए ए प्रकारे पंचावन प्रकृति कही

उद्योय १ तिरिडुगं २ तिरि १ । नराउ १ नर २ नरल २ डुगरिसहं ४

एकसो विसनो जुधे बन्ध कहो

ठे. तेमांथी सुरगति आदिक १ ए

काढवी ते लखे ठेः- देवगति १

अनुपूर्वि १ वैक्रिय शरीर १ अं

गोपांग १ आहारक शरीर १ अं
गोपांग १ देवतानुं आयु १ ३ नरक
गति १ अनुपूर्वि १ आयु १ ३ सूक्ष्म
१ अपर्याप्तो १ साधारण नाम १ ३
बेडि तेडि चोरिडि ३ एकेंडि जा
ति १ आवर १ आताप १ ए उग
लीश वर्जिए ।

बाकी १०१ उधे नारकी बांधे ॥

सुरइ गुणवीसवज्जं । १ इग सज उहेण बंधहिं निरया ॥

इवे नर्कमां गुणगण ४ ठे; ते
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध
ठे. तीर्थकर १ विना ।

इवे बीजे सास्वादन गुणगणे
ए६ बांधे. नपुंसक वेद १ मिथ्या
तए हुंरुक संस्थान ३ ठेवठो सं
घयण ४ ए चार वगर ठनु बांधे

तिष्ठ विणा मित्रिसयं । सासणि नपुचउविणा ठनुई ५

इवे त्रिजे मीश्रगुणगणे ७० नो
बन्धठे. चार अनन्तानुबंधीको
मा.१ मा.३ लो.४ मध्य संस्था
न नि.१ सा.१ वा.३ कु.४ सं
घयण रि.१ ना.१ अ.३ की.४
अशुज विद्यायोगति १ निचगो
त्र १ स्त्रीवेद १ दुर्जग १ दुखर १
अनादेय ३ ३ श्रीलंछि प्रचला प्रच

ला १ निजनिज ३ १ उद्योतः १ हवे चोथे समकित गुणगणे ७१
तीर्थच त्रीक गति १ अनुपूर्वि १ जिननाम १ मनुष्य आयु ए वे
आयु ३ मनुष्यनो आयु १ ए ठबिडा ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण ठवीस मीसे । बिसयरि सम्मंमि जिण १ नराउ १

इवे चोथी पंक प्रज्ञा [जुआ॥

पांचमी धुम प्रज्ञा ठगीतम

प्रज्ञा त्यां जुधे १०० नो बन्ध

तिर्थकर विना मिथ्याते सास्वा

ए रत्न प्रज्ञा सक प्रज्ञा वालु प्र दने ए६ मिश्र ७० समकिते३?
ज्ञा सुधी जाणवुं । मनुष्य आयु जेववुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिन्नयर हीणो॥६॥

सातमीए तमतमा प्रज्ञाए इवे मिथ्याते गुणठाणे सातमीए व
जुधे एए नो बन्ध. जिन न्ध. मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उंचगो
नाम? मनुष्य आयु? बे त्र? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥
काढवां ॥

अजिण? मणुआउ उहे। सत्तमिए नरडुगुश्च? विणुमिहे
सास्वादन गुणठाणे तिर्यचनुं आयुष्य? नपुंसकवेद १ मिथ्या
ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंमक संस्थान४ ठेवठो संघयणं ५ ए
पांच जतां ए? नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंस४चउ वळं ७ ॥

अनन्तानुबन्धि आदिक १४ का
ढतां ६७ रहे; तेमां त्रण वधा
रीए एटले ७० नो बन्ध; मिश्र
समकित होय. अनन्तानुं ४ म
ध्य संघयणः४ मध्य संस्थान४
असुजगति? निचगोत्र? त्रि
वेद? दुर्जगत्रिक१ श्रीणंत्त्रिक
३; उद्योत? त्रीयंचगति? अनु
पूर्वि ए चोवीश ।

मनुष्यगति? अनुपूर्वे? उंच
गोत्र? ए त्रणे जेवतां ७० बां
धे. त्रीजे चोथे गुणठाणे सात
मी नर्कवाला ॥

अण चतुर्वीस विरहिया । सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
इवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यंचने तिर्यंकरना
बन्ध कहे ठे:- नधे ११७ नो बन्ध म? आहारक? डुग ए त्रण
ठे मिथ्यात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिठे । पऊतिरिया विणुजिणाहारं ॥८॥

इवे मिश्र गु. गा. ६९ बांधे ३२
न बांधे तेनां नाम:- देवआयु?
अनन्तानुबन्धि ४ क्रो. मा. मा.
लो. मध्यसंस्थाननी? सा. २ वा. ३
कु. ४ मध्यसंघयण रि. १ ना. २
अ. ३ की. ४ असुज वीहायोगति?
नीचगोत्र? स्त्रिवेद? दुर्जगत्रिक?
दुर्जग दुसर अनादेय थिणंदि? प्र

इवे सास्वादने गुणठाणे १०१
नो बन्ध; ते सोल काढीने ते क
हे ठे:- नर्कगति? अनुपूर्वि २ आ
यु ३ जाति: ४ आवर: ४ हुंरुक?
आताप? ठेवतु १ संघयण नपुंस
कवेद? मिथ्यातमोहनी? ए सो
ल विना सास्वादने १०१ ।
चला प्रचला? निडा निडा ३ उद्यो
त? तिर्यंचगति? अनु २ आ. ३
उदारिकसरिर? अंगोपांग २ नर्क
गति? अनुपूर्वि २ आयु ३ प्रथम
संघयण? ए बत्रीश मिश्र गुण
ठाणे न बांधे माटे ६९ नो ब
न्ध होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरय सोल सासणि । सुराज? अण ३ १ एग तीसविणु
इवे समकीत गुणठाणे ७० नो इवे पांचमे गुणठाणे ६६ बांधे
बन्ध ठे. देव आयु सहित करते अप्रत्याख्यानि क्रोध? मान २
सीत्तेरनो बन्ध । माया ३ लोज ४ विना ॥

ससुराज सयरि७० सम्मे । बीअ कसाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ७? बांधे न
धे. हवेदेसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे:-बीजि चोकनी रहित

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य त्रियंच
ने तुल्य बन्ध जाणवो ।

६७ नो देसविरतिए बांधे. ठे
गुणगणे त्रिजी चोकनी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

इय चउ गुणोसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म? देवद्विक गति२ अनुपूर्वि३
वैक्रीद्विक सरिर४ अंगोपांग५
आहारकद्विक सरोर६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९
अनुपूर्वि१० आयु११ एअगिआ
र विना ।

१०ए बांधे गुणगणु एक मिथ्यात्व
हाय एअपर्याता त्रियंच नरने ॥

जिण इकारसहीणं । नवसय अपज्जत तिरिअ नरा १०

नुधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
दि? आवर२ आताप३ ए त्रण
जेलतां नुधे १०४ नो बन्ध. मि
थ्याते जिन नाम काढतां १०३

नारकीव-नर्कगतिना बन्धनी पे

१९१

ठे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध ठे. सा. ९६ मि. ७०
एवो; एटलुं विशेष जे:- सं. ७२ ॥

निरयव सुरा नवरं । उहे मिन्हे इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, जव
नपति, व्यंतरमां नुधे मिश्याते
बे देवल्लोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा. ९६ मि. ७०
एमज । सं. ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ जवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर
रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारथी सुधी नुधे ९७ नो बन्ध ते के
सदसार सुधी नुधे १०१ नो ब म-उद्योत ? तिर्यंच त्रिकगति १
न्ध, मिश्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि ३ आयु ४ ए चार विना
९६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोथे ९७; मिश्याते ९६ सास्वादने
७२ नो बन्ध ॥ ९९ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयणव सणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअ चउरहिआ

एकसो नव केटली मार्गणाए
बन्ध होय ते कहे ठे एकेंडि ?
पृथ्वीकाय १ अपकाय ३ वन्स्पति
काय ४ वेरंडि ५ तेरंडि ६ चोरंडि ७
एटली मार्गणाए १०९ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यंचनी परे नुधे १०९ मिश्या ते पण १०९

अपकृतिरिअव नवसय । मिगिंदिपुढविजलतरु विगले १२

सास्वादने ९६ नो बन्ध तेर प्र
कृति विना सूक्ष्मत्रिक, ३ विग
लत्रिक, ३ एकेंडि ७ आवरण आ

तापए नपुंसकः१० मिथ्यात्वः११

हुंमकः१२ ठेवतु संघयणः१३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर विना ए६ बांधे । के—सास्वादने चोराणुंनो बंध ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणबिंति चउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्या पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्त्ते—माटे ते बन्धनो पर्याप्ता अ

तिर्यच आयु मनुष्य आयु न या पढी बांधे तेथी ए४ नो ब
बांधे माटे ए४ बांधे । न्ध कह्यो ॥

तिरिअ नराउहिं विणा । तणु पऊति न जंति ऊनु ॥१३॥

तेउ वायुकाय गति त्रस कह्या
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
ठे. १२० मांथी १५ न बांधे. जि
ननामः देवद्विक गतिः अनुपू
र्विः वैक्रिशीरः४ अंगोपांगः५
आहारक शरीरः६ अंगोपांगः७ दे
वायुः८ नर्कगतिः९ अनुपूर्वि १०
आयुः११ मनुष्य गतिः१२ अनुपू
र्विः१३ आयुः१४ उंचगोत्रः१५ ए
पंदर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु
णठाणु ठे ॥

उधे पंचेन्दिनी तथा त्रसकायनी
मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे
११७ सास्वादने १०१ मिश्रे
७४समकीते ७७ देशव्रति६७ ए
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् ।

उहु पाणिदि तसे गइ । तसेजिणिक्कार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी
पेरे उधे १२० मिथ्याते ११७ सा
मन योग, वचन योगनी मार्ग स्वादने १०१ मिश्र ६९ समकी

५९३

शाए नुधे १२० यावत् गुणग ते ७१ देसे ६७ इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

माणवय जोगेनुहो । उरले नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥

उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:-आहारक शरिर १ अंगो एकसो ११४ चौदनो मिथ्यात्वे
पांग २ देवायु ३ नर्कत्रिक गति ४ १०९ ते लखे ठे. तीर्थकरनाम १
अनुपूर्वि ५ आयु ६ ए ठ प्रकृति देवगति ७ अनुपूर्वि ३ वैक्रियडुग
अपर्याप्त न बांधे माटे नुधे बन्ध शरीर ४ अंगोपांग ५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहे ठे: । ना १०९ बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चउदस सउ मिच्छिजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे ९४ बांधे. सूक्ष्मत्रिक ३ वि
गलत्रिक ३ ऐकेंडि ७ आवर ८ आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या
त्व ११ हुंमक १२ ठेवठो १३ म
नुष्य आयु १४ तिर्यंच आयु १५
ए पन्नर मिश्र गुणगणे नथी ॥

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे
कइ प्रकृति विना ते आगल क
हे ठे: ।

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआऊ सुहुमतेर ॥१५॥

हवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:-९४ मांथी १४ काढे.
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. १
मा. ३ लो. ४ मध्य संघयण रि.
५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं
स्थान नि. ९ सा. १० वा. ११ कु.

हवे ते ७० मां पांच जेलवजो
ते पांचना नाम; जिन नाम १

१२ कुख गइ १३ नीच १४ स्त्रि देवगति२ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७ रीर ४ अंगोपांग ५ ए पांच बां
धीणंधीत्रिक नीजानीज १८प्रच धे माटे ७५ नो बन्ध; पढी चो
लाप्रचला १९ श्रीणंधो २० नद्यो थाधी बारमा सुधी न बांधे. ते
त२१ त्रियंचत्रिकगति २२ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे. उदा
पूर्वि २३ आयु२४ चोराणुमांथी रिक मिश्र काय योगमां चार
ए चोविस जाय त्यारे ७०रहे। गुणठाणा होय. १. २. ४. १३

अण चउवीसाइ विणा । जिण पणजुअसम्मिजोगिणो
हवे कार्मण काय योगनी मार्ग [सायं॥

णाए पण नुधे ११२ नो बन्ध;
मिथ्याते १०७ नो बे प्रकृति न
बांधे. ते त्रियंच आयु? नर आ
यु२ न बांधे. पेहेले १०७ बीजे
ए४ चोथे ७५ ए चार सजोगि
गुणठाणा सातानो बंध कार्मण
काय जोगे ।

हवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठठे गुण
ठाणे होय माटे ठठे गुणठाणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय ॥

विणु तिरि नरान कम्मवि । एव माहार डुगि उहो॥१६॥

हवे सज्जाविक वैक्रिय योगे हवे वैक्रीय मिश्र योगे बन्ध कहे
बन्ध कहे ठे:-नुधे १०४ दे ठे:-त्रियंच आयु? नर आयु २ वि
व नर्क गतिमां ठे: माटे देव ना नुधे १०९ नो बन्ध ठे. गुणठा
आयु गवेखुं देव गतिसमा णा ३ होय १. २. ४.

सुर उहो वेनुधे । तिरिअ नरान रहिनुअ तम्मिस्से ॥

हवे त्रण वेदनि मार्गणाए गुणठाणा त्रण वेदे गुणठाणा ए प्र
पेहेली चोकनी, बीजी थमथी अनंतानुबंधी चोकनिये २ गु
चोकनी, त्रीजी चोकनी णठाणां, बीजी चोकनिये ४ गुणठा

ए बन्ध धानक कहे ठे । एा ठे. त्रीजी चोकमिये ५ गुणठा
एा पेहेलां ठे.

वेअप्रतिगा इमबिय तियकसाय । नवडु चउ पंच गुणा १७

संजलन क्रोध १ मान १ माया

नी मार्गणाए गुणठाणा बंध था संजलन लोने दश गुणठाणा
नक कहे ठे:-गुणठाणादि एलो लोने ठे माटे १७ नो बन्ध ह
ने १० नुवे १७ मिथ्यात्व ११७ वे अविरति मार्गणाए गुणठा
सास्वादन १०१ मिश्र ७४ सम एा ४ तेनो बन्ध नुवे ११७ पेहे
कीते ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ ले ११७ बीजे १०२ त्रीजे ७४
प्रमत्ते ५७ निवृत्तिए ज्ञाग ३ पेहे चौथे ७७ मतिश्रुत विज्ञंग ए
ले ५७ बीजे ५६ त्रीजे २६ अ त्रण अज्ञाननी मार्गणाए गुण
निवृत्तिए २२. २१ २७ क्रोधमा ठाणा २ ३ होय नुवे ११७ मि.
ने २२ २१ २० १९ १७ ११७ सा. १०१ मिश्र ७४

संजलन तिगेनव दस । लोहे १० चनु ४ अजडुति अत्रा

हवे चकु अचकुदर्शन; ए बे मा
र्गणाए गु. १२ प्रश्नमथी नुवे
१२० मि. ११७ सा. १०२ मि.

[ए तिगे]

७४ अ. ७७ देस ६७ प्र. ६३ अ. हवे यथाख्यात चारित्रनी मार्ग
५९ ५७ नि. ५७ ५६ २६ अ. एाए ठेला चार गुणठाणां त्यां
२२ २१ २० १९ १७ सूक्ष्मसं. बन्ध १ सातानो त्रण गुणठाणे
उपसमे १ क्षीण मोहे । चउदमे अबन्ध ठे. ॥

वारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरमचकु ॥ १७ ॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे ठे:- हवे सामायक ठेदोपस्थापन
गुणठाणा ७ प्रमत्तथी क्षीण मो चारित्रनी मार्गणाए गुणठाणा
ही सुधी नुवे ६५ प्रमत्ते ६३ अ चार ठे. ६, ७, ८, ९, परिहार

५९६

प्रमत्ते ५९ ५८ निवृत्ति ५८ विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
५६ अनिवृत्ति ए ५२ ५१ १९१८ वे ६, ७, त्यां बन्ध नुधे ६५ प्र.
सूक्ष्मे १७ उपशमे १ क्लीणे १ । ६३ अ. ५९ नि. ५८ अ. २२ ॥
मणनाणिसगजयाई । समईतेअ चउ डुन्नि परिहारे ॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
नी मार्गणाए गुणगणा वे ठे णाए समकितथी मांकी बारमा
१३, १४, त्यां तेरमे एक साता गुणगणा सुधी; नव गुणगणा
नो बन्ध ठे; चउदमे बन्ध नथी । त्यां बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो ॥
केवल डुगि दो चरमा । जयाइनव मइसु नहि डुगे ॥ १९॥

हवे खायक समकीते गु--अगि
आर; चोथार्थी चौदमा सुधी.
मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
उपशम समकीते चोथार्थीअ थ्यात गु० सास्वादनी मार्ग
गिआरमा सुधी गु० ८ होय. णाए एक सास्वादन गु० मि
वेदक कहेतां खयोपशम सम श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी ठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए
४ गुणगणा होय. त्यां नुधे ७५ एक पांचमु गु० बन्ध पूर्वे कही
देशे ६६ प्रमत्ते ६२ अ प्रमत्ते ५९, ५८ गया तेम गणजो.

अमनवसमिचनुवेअगि खइए इकार मिहतिगि देसे ॥

हवे सूक्ष्म संपराय चारित्र्यनी हवे आहारनी मार्गणाए तेर गु
मार्गणाए दशमु गुणगणु ते णगणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
र गु. आवता पदमां । माणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो २०
हवे उपशमे फेर ठे; ते कहे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

ढे, नपशमे वर्तता ।

विरति ७७ नो बन्ध हतो ॥

परमुवसमिवद्वंता । आउ न बंधंति तेणअजय गुणे ॥

तेमांधी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणगणे देवतानो आ
मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काढो त्यारे ६७ मांधी एक गये ६६
माटे ७५ नो बन्ध नुंधं नो बन्ध; प्रमत्ते बासट बांधे; अप्रमत्ते
५८ एम गणजो ॥

देव माणु आउ हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ११

हवे लेसा ठए बन्ध कदे ढे:- आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए
नुधे ११८ नो बन्ध ढे; ते शी रहित, ते पेहेली त्रण लेसा क
रीते ? ते बतावे ढे । स्न नीलका पोते ॥

नुहे अठार सयं । आहार दुगूण माइ लेसतिगे ॥

सास्वादनादिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१

मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ
तेमांधी जिन नाम वि हियां जगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आ
ना ११७ बांधे मिथ्याते । दि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. ६
ति बहु श्रुत गम्य ॥

तं तिहोणं मिह्णे । सासणाइसु सबहिउहो ॥२५॥

इवे सुक्क लेसानी मार्गणाए

उद्योत ? तिर्यच त्रिकगति १

अनुपूर्वि ३ आयु ४ नर्कत्रिकग. ५

तेजु लेसानी मार्गणाए १११ अ. ६ आ. ७ सूद्धम ८ अपर्याप्त ए

नो बन्ध; नव न बांधे ते गुण साधारण १० बे. ११ ते. १२

गणा ठे त्थां पूर्ववत् नर्कत्रि चो. १३ विगलत्रिक आताप १४

क ३ सूद्धम ४ अपर्याप्त ५ सा एकेंडि १५ आवर १६ ए सो

धारण ६ बेरंडि ७ तेरंडि ८ चो ल न बांधे माटे १०४ नो बन्ध;

રંદિ આતિ એ ।

ગુણઠાણા ૧૧ બન્ધ પૂર્વપરે

તેઠુ નિરય નવૂણા । ઝઙ્ઙોય ચઙ નિરયબાર વિણુસુકા

હવે પદ્ય લેસાની માર્ગણા ૧૦૮ નો જિનનામ ૧ આહારક
ઝંધે બન્ધ ઢે, તે ઝપલી સોલ કાઢી તે ડુગ ૨ એ ત્રણ વિના મિ
માં ઝઘોતાદિ ચાર પ્રકેપ કરતાં ૧૦૮ ધ્યાતે તેજુ ૧૦૮ પદ્ય.
ધ્યાય; એટલે નર્કત્રિકાદિ બારવિના ૧૦૫ સુક્લ. ૧૦૧ એ ત્રણ
૧૦૮ નો । લેસાએ બંધ કહ્યો, ઇતિ લે

શા બન્ધ: ॥

વિણુ નિરય બાર પમ્હા । અજિણાહારા ઇમા મિઢે ॥૫૩॥

ચૌદે ગુણઠાણા હોય ઝવ્યની
માર્ગણાએ સન્નિયાનિ માર્ગણા
એ બન્ધ પૂર્વે કહ્યો તેમ સઘલે
કહેજો ।

હવે અઝવ્ય માર્ગણાએ; અસંનિ
માર્ગણાએ ૧ એ બે માર્ગણાએ ૧૧૭
નો બન્ધ ઝંધે ઢે. મિઠ્યાત્વે પણ
૧૧૭ નો બન્ધ ॥

સઘગુણઝઘ સન્નિસુ । ઝહુ અઝઘાઅસન્નિમિઢસમા ॥

હવે અણાહારીની માર્ગણાએ, કા
ર્મણ શરિર માર્ગણાની પેઠે બન્ધ
ઝાંગો જાણવો. ઝંધે ૧૧૧ તેને
ગુણઠાણે પાંચ ઢે. મિ. ૧૦૭ સા.
૯૪ અવિ. ૭૫ સજોગિ ૧ અજો
ગિ તેમાં મિઠ્યાત્વે ૧૦૭ બાંધે.
જિન ૧ દેવગતિ ૨ અનુપૂર્વિ ૩
વૈક્રીય શરિર ૪ અંગોપાંગ ૫ એ
પાંચ કાઢતાં ૧૦૭ રહી. સાસ્વા
દને ૯૪ નો બન્ધ; તે તેર કાઢે
ઢે. સૂક્ષ્મત્રિક, વિગલત્રિક, એ

૫૯૯

કેંદ્રિજાતિ, ૭ થાવર ૮ આતાપ ૯
નપુંસકવેદ ૧૦ મિથ્યાત્વ મોહ
ની ૧૧ હુંમક ૧૨ ઢેવટુ ૧૩ એ
તેર વિના ચોરાણું બાંધે. સમકિ
ત ગુણઠાણે ૭૦ ચોરાણુમાંથી
ચોવીસ અનન્તાનુબન્ધિ આદિક
કાઢતાં સીતેર રહે. તેરમે એક

સાસ્વાદને ૧૦૧ નો બન્ધ; સંનિ
શ્રાની રીતે અસંનિને ।

સાતાનો બન્ધ છે; અજોગિએ અ
બન્ધ છે ॥

સાસણિ અસન્નિ સન્નિવ । કમ્મ જંગો અણાહારે ॥૧૪॥

દેવે લેસ્યા ક્રપ્ત, નીલ, કાપોત, એ ચાર, સાત, તેર, ગુણઠાણા
અણ લેસાએ ગુ ૦ પહેલાં ચાર છે. તે લેસ્યા અનુક્રમે ગણજ્યો, બ
જો તથા પદ્મ લેસાએ ગુ ૦ પહેલાં ન્ધ પૂર્વવત્તુ એવં સ્વામીત્વ ત્રિ
સાત છે. સુક્લ લેસ્યાએ ગુ ૦ ૧૩ જો કર્મગ્રન્થ થયો ॥

છે; અજોગિ વિના ॥

તિસુ હુસુ સુક્કાદ ગુણા । ચડ સગતેર તિબંધ સામિત્તં ॥

શ્રી પૂજ્ય દેવિન્દ સૂરિજી આચાર્યે જાણજો બીજો કર્મસ્તવ તે
લખ્યો કહેતાં રચ્યો છે ।

જાણી પઢી ત્રીજો જાણ્યો; તે
વિશેષ બોધ હેતુ થશે ॥

દેવિન્દ સૂરિ લિહિત્રાં । નેયં કમ્મ ત્થયં સોન ॥૧૫॥

३००
॥ मार्गणादियन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जविस्था नक.	१४ गुणठा णा.	१५ योग.	१२ उपयो ग.	६ लेस्या.	अल्पावहुत.	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्यगु.	३
२	मानवगति.	३	१	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गु.	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्य गु.	२
५	एकेंद्रि.	४	२	५	३	४	अनंत गु.	५
६	बेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	विशेषाधिक	४
७	तेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिंद्रि.	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेंद्रि.	४	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
१०	पृथ्वीकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेहुकाय.	४	१	३	३	३	असंख्य गु.	२
१३	वाहुकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वन्स्पतिकाय	४	२	२	३	४	अनंतगुणा.	६
१५	ब्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	११२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग.	५१८	१३	१५	१२	६	असंख्यगु.	२
१८	काययोग.	१४	१३	१५	१२	६	अनंतगु.	३
१९	स्त्रीवेद.	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो.	२
२०	पुरुषवेद.	४	९	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा.	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया.	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ.	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान.	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यात गु.	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान.	१	२	७	२	१	अनंतगुणा.	५

३१	मतिअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२	१३	५	६	असंख्यातगुणा	४
३४	सामायक.	१	१३	७	६	संख्यातगुणा	५
३५	छेदोपस्थान.	१	९	७	६	संख्यातगुणा	४
३६	परिहार वि.	१	९	७	६	संख्यातगुणा	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	९	७	१	सर्वथी थोडा	१
३८	यथाख्यात.	१	११	९	१	संख्यातगुणा	३
३९	देशविरती.	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती.	१४	१३	९	६	अनंत गुणा.	६
४१	चक्षुदर्शन.	३६	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन.	१४	१५	१०	६	अनंत गुणा.	४
४३	अवधिदर्शन.	१५	१५	७	६	सर्वथी थोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	७	२	१	अनंतगुणा	३
४५	कृष्ण.	१	१५	१०	१	विशेषाधिक.	६
४६	निल.	१४	१५	१०	१	विशेषादिक.	५
४७	कापोत.	१४	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु.	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म.	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल.	२	१५	१२	१	सर्वथी थोडा	१
५१	वेदक.	२	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	सायक.	२	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम.	२	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र.	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	सास्वादन.	७	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५६	मिथ्यात.	१४	१३	५	६	अनंतगुणा.	६
५७	भव्य.	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य.	१४	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५९	सांज्ञि.	२	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
६०	असांज्ञि.	१२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी.	१४	१५	१२	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी.	८	१	१०	६	सर्वथी थोडा	१

नमिष्ठ भुजिणं च नद्या च नदसजि भवणं रसुगुणं तणा ॥ जे गुणन गो वेसा
 बंधुदको दीरण सत्ता ॥ २॥

अथ षड्शितिकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिख्यते॥

नमस्कार करीने वीतराग प्रत्ये जि गुणगणा १४ उपयोग १२
वना जेद १४ बासठ मार्गणा जेदे । योग १५ लेसा ६॥ [सांठ ६
नमिअ जिणं जिय १ मग्गण १। गुणगणु ३ वज्जग ४ जोग ५ ले
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ उत्त संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांइक
१५७ अट्ठावहुत जावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
ल ५ उत्तर ५३ । लशे; माटे प्रथम गाथाए संक्षेपे लख्योडे.

बंध ७ प्यबहु ७ जावेए । संखिजाई १० किम वि बुद्धं ॥ १॥
इवे प्रथम जिवना चौद जेद कहे बेन्दि ३ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
डे:-सूद्धम एकेन्दि १ बादर एकेन्दि २ असंझीपंचेन्दि ६ संझीपंचेन्दि ७
इह सुद्धम बायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि
ए सात अपर्याप्ता; अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थान
पर्याप्ता । क जाणवां ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चउदस जियगणा ॥ १॥

इवे ते चौद जिव स्थानके गु पोतानी पर्याप्ति पुरी नहि, ते अ
णगणा किया डे ? ते देखामे पर्याप्त. उपरना पांच जेदमां गुण
डे:-बादर एकेन्दि अपर्याप्त; अ गणा वे डे. पेहेलां भिज्यात्व अ
संझी पंचेन्दि अपर्याप्त; बेन्दि ने सास्वादन ए बे पामिये. सं
अपर्याप्त; तेन्दि अपर्याप्त; चो झी पंचेन्दि अपर्याप्ताने आवते
रिन्दि अपर्याप्त । पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगळे । अपज्जि पढम बिअ सन्निअ पज्जते

अविरति सम्यक्त सहित त्रण गु सर्वे चउदे गुणगणां जाणवां;
णगणा होय. मी. १ सा. २ अ. बाकी जीव स्थानके पेहेलुं मि
३; हवे संझी पर्याप्ताने आवते प ण्यात्व गु. जाणवुं. (जमणी

दे कहे ठे—

बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पजे । सबगुणां मिह सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु.ठा.	पर्याप्तने गु. ठा.
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	बेन्दि	२	१
२	तेन्दि	२	१
२	चोरिन्दि	२	१
२	असंज्ञी	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हये चौद जिवस्थानके जोग पं
दर कहे ठे:—सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त १ बेन्दि अपर्याप्त
१ तेन्दि अपर्याप्त ४ चोरिन्दि
अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेन्दि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक १ मिश्र कार
मण काय; ए बे जोग होय ।

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने
जोग ३, ४. ॥

अपज्जत ठक्कि कम्मुरल । मीसा जोगा अपज्ज सन्निसु॥

कार्मण, १ उदारिक मीश्र, २ ते शरीरकाययोग जेलतां, चार
वैक्रीय मीश्र, ३ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विउच्चि मीसएसु । तणु पजेसु उरल मन्ने ॥४॥

ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चार
र जिव स्थानके बेन्डिपर्याप्त १०
तेन्डि पर्याप्त ११ चोरेन्डि पर्या
प्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने
८ सर्वयोग पंदरे सन्निपर्याप्ताने योग बे. उदारिक १ असत्या अ
होय । मृखा २ होय ॥

सबे सन्नि पङ्कते । उरलं सुहुमे सन्नासु तं चउसु ॥
बादर एकेन्डि पर्याप्ताने त्रण यो हवे चौद जिवस्थानके उपयोग
ग; उ १ वै २ वैकीमीश्र ३ वा बार फलावे ठे १ पर्याप्ता सन्नि
युकाय आश्री । ने बारे उपयोग होय ॥

बायरि स विनवि डुगं । पङ्क सन्नि सु बार उवउगा ॥५॥

चहु अचहु मति अज्ञान श्रुत
अज्ञान ए चार उपयोग ठे. बे
दर्शन, बे अज्ञान, ए चार गया
पदना अर्थमां गण्या ठे. हवे द
श जिवस्थानके जेगा कहे ठे:-
सूक्ष्म एकेन्डि पर्याप्त ४, अप
र्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त
६ अपर्याप्तो ७ बेन्डि पर्याप्त
८ अपर्याप्त ९ तेरेन्डि पर्या
प्त १० अपर्याप्त ११ चोरि
न्डि अपर्याप्ता १२ असंझी पं
चेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दश पदे
उपयोग; अचहु, मति अज्ञान, श्रु
पर्याप्ता चोरिन्डिने १ असंझीने ३ त अज्ञान; ए त्रण होय ॥

पङ्क चत्वरिंदिअसत्तिसु । उदंस उअत्राण दससु चहुविणा

संझी पंचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठेः—वार चहु दर्शन नहि; १ केवलज्ञान;
मांथी चार नहि ते; मन पर्यव ३ केवलदर्शन ४ ए नहि; माटे
ज्ञान? नहि ॥ आठ कह्या ॥

सत्ति अपङ्के मण नाण । चखु केवल डुग विहूणा ॥६॥

अपर्याप्ता बादर एकेन्दिने ले
हवे चौद जिवस्थानके लेसा क स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु,
हे ठेः—संझी पंचेन्दि पर्याप्त; अ ए चार; बाकी जिवस्थानक अ
पर्याप्तने ठ लेस्या । गिअरे त्रण कृष्ण नील कापोत ॥

सत्ति डुगि ठ लेस । अपङ्क बायरे पढम चठ ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,

अने सत्ता कहे ठेः—सात, आठ, सत्ता उदय ए बेमां आठज हो
आयु सहित बन्ध तथा उदिर य; संझी पंचेन्दि पर्याप्ता विना
णामां. तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संझी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
संझी पंचेन्दि पर्याप्ताने बन्ध क त, आठ, चार, आठ, मोदनी
हेठेः—आठ आयु विना, सात विना सातनी ज्ञानावरणी दर्श
मोदनी आयु विना ठ बांधे. सा ना वर्णीमोदनी अंतराय विना
ता वेदनी एक बांधे । चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

इवे उदिरणा कहे ठेः--सात आ
ठ, पांच, बे, ते केमआठ आयु
विना सातनी आयु वेदनी विना
ठनी आयुवेदनी मोदनी विना
पांचनी तेमांणी ज्ञानावर्णी, व
र्णनावर्णी, अंतराय विना बे
नी उदिरणा जाणवी ।

उदिरणा संझी पर्याप्तने कही ॥

सत्त ठ ठ पंच डुगं ।

उदीरणा संन्नि पज्जते ॥ ८ ॥

इवे मार्गणा मूल १४ उत्तर६२
तेनां नाम कहे ठे; गति? इन्दि
१ काया१ ।

जोग४ वेद५ कषाय६ ज्ञान ७

गइ इंदि एय काए ।

जोए वेए कसाय नाणोसु ॥

जव्य ११ सम्यक्त १२ संझी १३

आहारक १४ ए मूल चौद; उ

संजमठ दर्शनए लेस्या १० ।

त्तर बासठ थया ॥

संजम दंसण लेसा १० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥ ९ ॥

इवे मार्गणा उत्तर बासठनांना

म कहे ठेः--चार गतिनां नाम;
देवगति, मनुष्यगति, तिर्यचग
ति, नर्कगति; ४ ।

इवे इन्दि पांचनाम--एकेन्दि,
वेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पंचेन्दि;
पठी ठकाय कहेठे ॥

सुरनर तिरि नरयगई। इग बिअ तिअ चउ पणिंदिठकाया

त्रसकाय; ए ठकाय. इवे त्रण

पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय,
वानुकाय, वनस्पति काय, ।

जोगनां नामः--मनयोग, वचन
योग, अने काययोग.३ ॥

जूजल जलणा निल वण। तसाय मण वयण तणु जोगा
इवे त्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसक३ । माया, लोभ ॥

वेय नरिन्ति नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोभति॥
इवे आठ ज्ञाननां नाम--मति विज्ञंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ८ ए ज्ञान ते साकार ठ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान । पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमण केवलाविज्ञंग मइ सुअ अन्नाण सागारा
सात संजम गणावे ठेः--सामा
यक, ठेदोपस्थापन, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, वे
विशुद्धि । सविरति अने अविरति, ए सात॥

सामाइअ ठेय परिहार । सुहुम अहखायदेसजय अजया
चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन । केवलदर्शन, ए चार अनाकार॥
चखु अचरकू उही । केवल दंसण अणागारा ॥१५॥

ठ लेस्यानां नामः--रुष्ण लेस्या तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्ले
नीललेस्या, कापोत लेस्या । स्या, १६ ज्ञव्यबेजेदः ज्ञव्य--अज्ञव्य
किण्हा नीला काहु । तेऊ पम्हाय सुक्क जविअरा ॥

ठ समकित नाम--वेदक वा ष मिश्र, सास्वादन ए ठ; इवे सं
योपसम, समकित हायक, उ ज्ञीनामः--संझी, १ असंझी; २
पशम, मिथ्यात ।

वेअग षड् गु वसम मिठ । मीस सासाण सन्नि अरे १३

इवे बासठ मार्गणाए चौद जि
व स्थानक फलावे ठेः--संझी

पंचेन्दिपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे;
१३ मार्गणाए होय ते कहे
ठेः--देवगति, नर्कगति, विजंग

आहारिनामः--आहारि, अणा ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; । धिज्ञान, अवधिदर्शन;७ ॥

आहारे अर जेआ। सुर निरय विजंग मइ सु उहि डुगे
उपशम समकित, हायक सम शुक्ललेस्या, संझी; ए तेर मार्ग
किते, हयोपसमकित, पद्मले णाए संनिपर्याप्त, अपर्याप्त, ए
स्या ११ । बे जिव स्थानक ॥

सम्मत्त तिगे पम्हा । सुक्का सत्रीसु सन्नि डुगं ॥१४॥

तेजो लेस्यानी मार्गणाए जिव
मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान स्थानक--संझी पंचेन्दि पर्याप्त,
कत्रण ठे. संझी पंचेन्दि पर्याप्त अपर्याप्त, बादर एकेन्दि अपर्याप्ता
अपर्याप्त, असंझी अपर्याप्ता ३ ए त्रण ठे. देवता चवीने तेजु
चौद स्थानके उपजे ते. अपर्या लेस्याथी एकेन्दि थाय ठे; माटे
प्तज मरे माटे नरने विषे. गवेण्युं ठे. ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सबायर अपज्ज तेऊए ॥

चार गया पदनो संबन्ध ठे अ
संझी मार्गणाए बार जिव स्था
नक जाणवां. संझी पर्याप्त, अ
पर्याप्त, ए बे विना बेन्दिनी
पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्प तिकाय, एकेन्दि; एठ मार्गणाए
सूक्ष्म पर्याप्त, अपर्याप्त, बादर मार्गणाए बेन्दि पर्याप्त, अप
पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चारजिव पर्याप्त, ए बे. तेरन्दिनी मार्गणा
ए तेना बे जेद, चोरिंदिनी मार्ग
स्थानक ठे. इवे-- । णाए तेना बे एम जाणवां ॥

थावर एगिंदि पढमा । चउ बार असन्निउ डुविगले १५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्था

नक दस ठेलां ते; बेरंदि, तेरंदि

चोरंदि, असंझी, संझी, पर्याप्त,

अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक, आहारिमा० तिर्यंचमा० काय

१८ मार्गणाए कहे ठेः-- अविर योगमा० क्रोध, मान, माया, लो

ति मार्गणा, ।

ज, मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, १०

दस चरम तसे अजया । हारग तिरितणु कसायडु अत्राणे

अचहु दर्शन, नपुंसक, मिथ्या

कृष्णलेस्या, निललेस्या, का त्व; ए अराठ मार्गणाए सर्व चौ

पोतलेस्या, जव्य, अजव्य, १५ । द जिव स्थानक होय. ॥

पढम तिलेस्या जविअर। अचखु नपुं मिच्छि सबेवि १६

सामायक चरित्र ३ ठेदोप स्था

पन, ४ परिहार विशुद्धि, ५ सूक्ष्म

अगिआर मार्गणाए जिव स्था

संपराय, ६ यथाख्यात, ७ मनप

नक एक संझी पर्याप्त ठे. मा

र्यवण देसविरति, ८ मनयोग १०

र्गणा नाम केवलज्ञान, केवल द

मिश्रडष्टी ११ ए अगिआरमांते ए

र्शन. २ ।

क जीव स्थानक ॥

पङ्क सन्नि केवलडुग । संजम मणनाण देसमाण मिसे ॥

चक्षुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान

क ३ अथवा ६ होय तेनां ना

वचन योग मार्गणाए बेरन्दि, ते

मः—चोरिन्दि, असंझी, संझी, पं

रंदि, चोरन्दि, असंझि, संझी,

चेन्दि, ए चहु ए पर्याप्ता तथा

ए पांच पर्याप्ता आय. पांच जे

तेहीज अपर्याप्ता गणतां ठ जे

द पण गवेख्या ठे ।

द पण गवेख्या ठे ॥

पण चरम पङ्क वयणे । तिअ ठव पङ्कियर चस्कुमि१७
 इवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्दि, इवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चार जी वस्थानक संझीपर्याप्त, अपर्या
 वस्थानक ठे.संझीपर्याप्त, अप प्त, सूक्ष्म अपर्याप्त, बेरन्दिअ
 र्याप्त असंझी पर्याप्त, अपर्याप्त, पर्याप्त, तेरन्दि अपर्याप्त, चोर
 ए चार असंझीमां स्त्री पुरुषवेद न्दि अपर्याप्त, असंझी अपर्या
 नथी पढी बहु श्रुत गम्य । प्त, अने बादर अपर्याप्त, ए आ
 ठ होय ॥

थी नर पाणिंदि चरमा। चउ अणाहारे दुसत्रि ठ अपज्जा
 इवे सास्वादन गुणगणानी मा
 र्गणाए सात जीव स्थानक; ते सास्वादने ए बासठे मार्गणा चौ
 आठ उपर कहां तेमांथी सूक्ष्म द जीवस्थानके कही रह्या; इवे
 अपर्याप्त काढतां बाकी सात मार्गणा बासठे चउदे गुणगणां
 होय । कहे ठे:- ॥

ते सुक्ष्म अपङ्क विणा । सासणि इतो गुणे बुद्धे॥१८॥
 इवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
 पेहेलां पांच गुणगणां त्रियंच गणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
 गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा प्यगति, संझी, पंचेन्दि, ज्ञव्य,
 र गुणगणां देवनर्कगतिनी मा त्रस, ए पांचमां सर्वे गुणग
 र्गणाए ठे । णां ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसत्रि पाणिंदि जवतसि सधे
 ए सातमां मिथ्यात; सास्वाद
 सात मार्गणाए गुणगणां कहे न, ए बे गुणगणां ठे. इवे ग
 ठे:-एकेन्दि, बेरन्दि, तेरन्दि, चो ति त्रस; तेजकाय, वायुकाय, अ
 रिन्दि पृथ्वीकाय, अपकाय, व ज्ञव्य ए त्रण मार्गणाए एक मि
 नस्पतिकाय७ । थ्यात्व गुणगणु ठे ॥

ફા વિગલ જૂદગવણે । ડુડુ એગં ગઈ તસ અજઘે ૧૯

હવે ઠ માર્ગણાએ નવગુણગણાં
હોય; તે પુરુષવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપું
સકવેદ, ક્રોધ, માન, માયા એ
ઠમાં મિથ્યાત્વથી નવમા અનિ
વૃત્તિ સુધી હોય. નેલોજની મા
ર્ગણાએ દશ ગુણગણાં છે ।

અવિરત માર્ગણાએ મિથ્યાત્વાદિ
ક ચાર ગુણગણાં છે. મતિ અ
જ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન, વિજંગજ્ઞા
ન, એ ત્રણ માર્ગણાએ મિથ્યાત્વ,
સાસ્વાદન, એ બે અથવા કેટલા
ક ત્રણ ગુણગણાં કહે છે. મિ
થ્ર સહિત ॥

વેઅતિકસાયનવદસલોજે । ચનઅજડુતિઅન્નાણ તિગે

ચકુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, એ બે
માર્ગણાએ બાર ગુણગણા ।

પેલાં હવે યથાશ્રયાત ચારિત્રની
માર્ગણાએ ઢેલાં ચાર ગુણગણાં
હોય ॥

બારસ અચરકુ ચરકુસુ । પઠમા અહરવાઈ ચરમ ચડુપ

મનપર્યવ જ્ઞાનની માર્ગણાએ ઠ
તુ, સાતમુ, આઠમુ, નવમુ, દ
શમુ, અગિઆરમુ, બારમુ, એ સા
ત ગુણગણાં ।

સામાયક ઢેદોપસ્થાન એ બે ચા
રિત્રની માર્ગણાએ ઠતુ, સાતમુ,
આઠમુ, નવમુ, એ ચાર ગુણગ
ણાં છે. પરિહાર વિશુદ્ધિ ચારિત્ર
ની માર્ગણાએ ઠતુ, સાતમુ; એ
બે ગુણગણાં હોય ॥

મણ નાણિ સગ જયાઈ । સમઈઅ ઢેઅ ચન દુન્નિ પરિહારે

કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન, એ બે
માર્ગણાએ તેરમુ, ચૌદમુ, એ બે
ઢેલાં ગુણગણાં છે.

મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞા
ન, અવધિ દર્શન, એ ચાર માર્ગ
ણાએ ચોથેથી બારમે સુધી નવ
ગુણગણા છે ॥

કેવલ ડુગિ દોચરમા । જયાઈ નવ મઈ સુઝહિ ડુગે ॥૨૧॥

નપશમ સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી અગિયારમા સુધી
આઠ ગુણઠાણા છે. વેદક કૃયો
પસમ સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી સાતમા સુધી ચાર
ગુણઠાણા છે ।

અમ્ નવસમિ ચત્ત વેયગિ ।
સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
ણા દસમુ એક ગુણઠાણું છે. હ
વે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
પદમા કહેશે ।

સુહુમે અ સંગાણં તેર ।

અસંજ્ઞીની માર્ગણા પેહેલાં વે
ગુણઠાણાં ।

અસન્નિસુ પદમ હુગં । પદમ તિલેસાસુ ઠચ્ચ હુસુસત્ત ॥

હવે અણહારિની માર્ગણા મિ
થ્યાત, ૧ સાસ્વાદન, ૨ સજોગી ૩
અજોગી ચોથું અવીરતિ એ પાંચ
ગુણઠાણા ।

સ્વાયક સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી અજોગી સુધી અગિયા
ર ગુણઠાણાં છે. મિથ્યાત્વ માર
ગણા મિથ્યાત ગુણઠાણું એક;
સાસ્વાદન માર્ગણા બીજું ગુણ
ઠાણું; મિશ્રની માર્ગણા ત્રીજું
ગુણઠાણું; દેસવિરતિની માર્ગણા
એ પાંચમું ગુણઠાણું એક છે ॥

સ્વરૂપે ઇકાર મિથ્ઠ તિગિદેસે
મનયોગ, વચનયોગ, કાયયોગ,
આહારી, શુક્લલેસ્યા, એ પાંચ
માર્ગણા મિથ્યાતથી તે સજો
ગી સુધી તેર ગુણઠાણા છે ॥

જોગ આહાર સુકાણ ॥૨૨॥

કૃષ્ણ, નિલ, કાપોત, એ ત્રણ લે
સ્યાની માર્ગણા મિથ્યાતથી પ્ર
મત્ત સુધી ગુણઠાણા ઠ છે. તેજો,
પદ્મ, એ વે લેસ્યાની માર્ગણા
પેહેલાથી સાતમા સુધી સાત ગુ
ણઠાણા છે ॥

અણહારી માર્ગણા છે સમુદ ઘા
તાદિક આશ્રી જાણવાં એ માર્ગ
ણા ગુણઠાણા સમાપ્ત ॥

पठमं तिम दुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणा५३

मन, वचन साथे ते चार पद जो
रुतां आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि

हवे पंदर योगनां नाम कहे ठेः--
सत, असत, मिश्र, असत्या अ
मुखा ।

श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

सच्चे अरमीस अस चमोस । मणवय विजि वि आहारा
उदारिक काययोग, एत्रएयने मि ए पंदर जोग, हवे ते जोग बा
श्र शब्द जोरुतां त्रण वधे; ते सठ मार्गणाए फलावे ठे. अण
उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आ हारीनी मार्गणाए कर्मण का
हारकमिश्र, कर्मण काययोग, ययोग ठे.

उरुलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म मणहारे ॥५४॥
हवे १६ मार्गणाए पंदर जोग हो अचहु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
य. ते मार्गणा अनुक्रमे कहे ठेः-- वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ,
मनुष्यगति, पंचेन्द्रि, त्रसकाय, खायक समकित, क्षयोपशम
काययोग ४ । समकित. १३ ॥

नर गइ पाणिंदि तस तणु । अचखु नरनपुकसायसम्म दुगे
संझी, कृष्ण, निख, कापोत, ते ज्ञव्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठ लेस्या; वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठ विस
आहारी ११ । मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेसा हारग । जव मइसु उहि दुगि सबे ॥५५॥
मति, श्रुत, विजंग, ए त्रण अ

તિર્યંચગતિ, સ્ત્રીવેદ, અવિરતિ મા જ્ઞાન, ઉપશમ સમકિત, અન્ન
ર્ગણા, સાસ્વાદન સમકિત; ૪ । વ્ય, મિથ્યાત્વને વિષે ॥

તિરિ ઇન્દ્રિ અજયસાસણા અન્નાણં નવસમઅન્નવ મિત્તેસુ

દેવ ગતિ, નર્ક ગતિ, બે માર્ગણા
એ અગિઆર; જોગ નદારિક, ન
દટલી માર્ગણા એ તેર જોગ, આ દારિક મિશ્ર, આહારક, આહા
દારક, આદારક મિશ્ર એ બે વિના રક મિશ્ર; એ ચાર વિના ॥

તેરા હાર ડુગૂણા । તે નરલ ડુગૂણા સુરનિર એ ॥૨૬॥

પૃથ્વી, અપ, તેજ, વનસ્પતિ; એ એકેન્દ્રિ, વાયુકાય, એ બે માર્ગણા
ચાર કાયની માર્ગણા એ કાર્મ્મ એ કાર્મ્મણ, નદારિક, નદારિક
ણ, નદારિક, નદારિક મિશ્ર, એ મિશ્ર, વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર; એ
ત્રણ જોગ છે । પાંચ ॥

કમ્મુ રલ્લ દુગં યાવરિ । તે સ વિન્નવિ દુગ પંચ ઇગ પવણે ॥

અસંજી માર્ગણા એ નદારિક ડુ બેરંન્દ્રિ, તેરેન્દ્રિ, ચૌરિન્દ્રિ, એ ત્રણ
ગ, વૈક્રીય ડુગ કાર્મ્મણ, અસ માર્ગણા એ નદારિક ડુગ, કારમ
ત્યામૃત્વા, એ ૪ જોગ; પહેલા પાં ણ, અસત્યા મૃત્વા; એ ચાર જોગ
ચમાં બેલું વચન જોમતાં । છે વિગલમાં ॥

ઠ અસન્નિ ચરમવય જુયા । તે વિન્નવિ દુગૂણ ચન્ન વિગલે ॥૨૭॥

વચન જોગ, સામાયક, ઢેદોપ
હવે જે માર્ગણા એ તેર જોગ છે, સ્થાપન, ચક્ષુદર્શન, મનપર્યવજ્ઞા
તે કહે છે:--કાર્મ્મણ, નદારિક મિ ન, એ ૪ માર્ગણા એ ઉપર કહ્યા
શ્ર, એ બે વિના મન જોગ । તે તેર જોગ છે ॥

કમ્મુ રલ્લ મિસ વિણુ મણ । વય સમઇઅ ઠેઅ ચક્કુ મણ નાણે

હવે કેવલ જ્ઞાન, કેવલ દર્શન અંતિમ મન, વચન, સત અસત્યા
ની માર્ગણા એ જોગ કહે છે--ન મૃષા; એ સાત યોગ કેવલ જ્ઞાન,

दारिक दुग ।

केवल दर्शने ठे ॥

उरल दुग कम्म पढमं। तिम माण वय केवल दुगंमि १७

सूहम संपराय चारित्रनी मार्ग
सत वचन१ असत वचन२ मी णाए पण मनना, वचनना, ४
अ वचन ३ व्यवहार ४ परिहार उदारिक काय, १ ए नव योग ठे.
विशुद्धि मार्गणा ए मनसत, १ मिश्र समकितनी मार्गणाए म
असत, ४ मिश्र, ३ व्यवहार ४ उ नना, वचनना, उदारिक वैक्रीय
दारिक, ए नव योग ठे । ए दश योग ठे ॥

माण वय उरला परिहार । सुहुम नवतेउ मिसि सविज्ज

यथा ख्यात चारित्रनी मार्गणा
देसविरिति चारित्र मार्गणाए ए मन, वचन, उदारिक, उदारि
मनना, वचनना, उदारिक, वैक्री क मिश्र, कारमण, ए अगियार
य, वैक्रीय मिश्र, ए अगिआर जोग ए रीते बासठ मार्गणाए
जोग ठे । कह्या ॥

देसे स विज्जि दुगा । स कम्मु रल मीस अहखाए १७

हवे बार उपयोग नाम त्रण अज्ञान,

मति, श्रुत, विज्जंग; पांचज्ञान--

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, के चहु, अचहु, अवधि, केवल, ए
वल, चार दर्शन जेद. बार जीवनुं लक्षण उपयोगता ॥

ति अनाण नाण पण चउ । दंसण बार जिअलखाणु वउगा

देवगति, नर्कगति, तिर्यचगति,
हवे बासठ मार्गणाए ते उपयो अविरति, ए चार मार्गणाए न
ग कहे ठे--मनपर्यव, केवल झा व उपयोग ठे. उपर कह्या ते त
न, केवल दर्शन, ए त्रण विना । जी बाकीए रह्या ते ठे ॥

विणु माण नाण दुकेवल । नवसुर तिरि नरय अजएसु ३०

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठेः--त्रसकाय, मन, वचन, का
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसक वेद
शुक्ल लेस्या, ८

आहारी, मनुष्य गति, पंचेन्द्र,
संज्ञी, ज्ञव्य; ए तेर मार्गणाए
बारे उपयोग ठे ।

तस जोग वेअ सुक्का । हार नर पणिंदि सन्नि जवि सबे ॥

इवे अगिआर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठेः--चक्षुदर्शन, अचक्षु
दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जो, पद्मलेस्या ।

क्रोध, मान, माया, लोभ; ११ ए
मार्गणाए केवलज्ञान, केवल द
र्शन विना दश उपयोग ठे ॥

नयणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल डुगूणा ॥ ३१

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे. एकेन्द्र, बेरन्द्र, तेरन्द्र, पृ
थ्वी, अप, तेज, वायु, अने वन
स्पति; ए आठ मार्गणाए उप
योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान,
अचक्षुदर्शन; ए त्रण उपयोग ठे ॥

चौरिन्द्र, असंज्ञी, एवे मार्गणा
ए उपयोग--मति अज्ञान, श्रुत
अज्ञान ।

चनरिंदि असन्निडु अनाण । दंस इग बित्ति थावर अचखू
इवे ठ मार्गणाए पांच उपयोग ठ मार्गणानां नामः--मतिअज्ञान,
ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, वि श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अज्ञव्य
जंगअज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षु मिथ्यात, सास्वादनमां उपर क
दर्शन । ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

ति अनाण दंसण डुगं । अनाण तिग अजब मिह डुगो ॥ ३२

खायक समकित, यथाख्यात चा
केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए वे रित्र, ए वे मार्गणामां त्रण अ
मार्गणाए केवलज्ञान, केवलदर्श ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

न ए बे उपयोग ठे ।

न; ए नव उपयोग ठे ॥

केवल दुगे निअ दुगं । नव तिअनाए विणु स्वइय अह स्वाए चक्षु, अचक्षु, अवधि ए दर्शन मिश्र समकितनी मार्गणाए त्र अणय; मतिश्रुत अवधि ए ठ उ ए अज्ञान, त्रण दर्शन; ए ठ पयोग देस विरतिनी मार्गणाए ठे । उपयोग ठे ।

दंसण नाणतिगं देसि । मीसि अत्राण मीसंतं ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणदारीए ठे । ह वे अगिआर मार्गणाए सात उप योग ठे; ते अनुक्रमे कहे ठेः--

हवे अणादारी मार्गणाए मन प र्यवज्ञान, चक्षुदर्शन; ए बे उप योग विना ।

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, अवधि दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन पर्यव, उ ए सात ॥

माणनाए चखु वज्जा । अण हारे तिन्नि दंस चउनाणा ॥

हवे ते अगिआरनां नाम कहे ठेः--चारज्ञान; मति, श्रुत, अव धि, मनपर्यव; चारसंजम--सा मायक, ठेदोपस्थापन, परिहा र विशुद्धि, सूक्ष्म संपराय, उप समकित ।

हयोपशमसमकित, अवधि दर्शन; ए अगिआर मार्गणाए पूर्वे कहा ते सात उपयोग जाणवा ॥

चउनाणा संजमो वसम । वे अगे उहि दंसे अं ॥ ३४

हवे बीजा आचार्यना मतान्तर त्रण योगमां; जीवस्थानक, गुण ठाणा, जोग, उपयोग, तेमां जे द ठे; ते कहे ठे--एमनो अजिप्रा य केवल एक, एक जोग संबंधी

मन शब्द प्रथमे लीधो ठे । हवे वचन योगे जीव स्थानक आठ; गुणठाणा बे, योगचार, उपयोग चार; अनुक्रमे नाम कहे ठेः--

હે. અમે પ્રથમ સમુદાયે કહ્યું છે; બેરન્ડિ, તેરન્ડિ, ચોરન્ડિ, અસંજી તેથી પાઠાન્તર છે. બાકીતો જિ એ ચાર; પર્યાસ, અપર્યાસ એ આઠ ન મતમાં જેદ પડે નહી--મનયો જીવ સ્થાનક; મિથ્યાત્વ, સા મે જીવ સ્થાનક બે છે; સંજી પ સ્વાદન; એ બે ગુણઠાણા છે. કાર્યાસ, અપર્યાસ; ગુણઠાણા તેર મર્ણ કાય, ઉદારિક, ઉદારિક છે. અજોગી વિના જોગ તેર છે. મિશ્ર, સત્યામૃત્વા એ ચાર યોગ કાર્મ્મણ, ઉદારિક મિશ્ર એ બે છે. નપયોગ--મતિઅજ્ઞાન, શ્રુત વિના તેર નપયોગ વારે છે. મન અજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન; યોગે નામ આવતે પદે કહેશે । એ ચાર નપયોગ ॥

દોતેર તેર બારસ । માણે કમ્મા અઠ ડુ ચન ચન વયણે ॥

હવે કાયયોગે જીવ સ્થાનક ચાર, ગુણઠાણા બે, યોગ પાંચ, નપયોગ ત્રણ, તેનો વિવરો અનુક્રમે કહે છે:--સૂક્ષ્મ, વાદર, પર્યાસ, અપર્યાસ, એ ચાર જીવ સ્થાનક છે. મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે ગુણઠાણા છે. ઉદારિક ઉદારિક મિશ્ર, વૈક્રિય વૈક્રીય મિશ્ર કાર્મ્મણકાય, એ પાંચ યોગ છે. મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન, અચક્ષુદર્શન, એ ત્રણ નપયોગ છે; એ કાય યોગે ।

એ રીતે પ્રથમ ત્રણયોગે જીવ સ્થાનક, ગુણઠાણા, યોગ, નપયોગ; એટલા જેદે બીજા આચાર્યની અપેક્ષા દેખાતી ॥

ચન ડુ પાણ તિન્નિ કાયે । જિય ગુણ જોગો વનગત્તે ૩૫
હવે બાસઠ માર્ગણાએ ઠ લેસ્યા કહે છે:--લેસ્યા ઠની માર્ગણાએ જે લેસ્યાની માર્ગણા તેજ લેસ્યા

ઢે. કૃષ્ણમાં કૃષ્ણ, નીલમાં ની
લમાં નીલ, કાપોતમાં કાપોત, એકેન્દ્રિ, અસંજી, પૃથ્વીકાય, વ
તેજુમાં તેજુ, પદ્મમાં પદ્મ; નસ્પતિકાય, એ પાંચ માર્ગણાને
અને શુક્લમાં શુક્લ । વિષે ॥

ઠસુ લેસાસુ સઠાણં । એગિંદિ અસત્રિ ચૂ દગ વણેસુ ॥

પેહેલી ચાર કૃષ્ણ, નીલ, કા
પોત, તેજુ; લેસ્યાન ઢે. ઝપરની નર્કગતિ, બેરન્દિ, તેરિન્દિ, ચી
પાંચે માર્ગણાનમાં પેહેલી કૃષ્ણ, રિન્દિ, તેઝકાય, વાયુકાય, એ
નીલ, કાપોત, એ ત્રણે તે કહે ઢેઃ ઠમાં પહેલી ત્રણ લેસ્યા ઢે ॥

પઢમા ચઠરો તિત્રિન । નારય વિગલ ગિ પવણેસુ ॥૩૬॥

એડગ, એ ચાર માર્ગણાએ શુક્લ
લેસ્યા એક ઢે; બાકી એકતાલિ
સ માર્ગણાનાં નામ—ગતિ ૩ પં
ચેન્દ્રિ ૧ ત્રસ ૧ યોગ ૧ વેદ ૧
કષાય ૪ જ્ઞાન ૭ સંજમ ૫ વ
ર્શન ૧ જ્ઞવ્ય ૨ સમકિત ૬ સં
જી ૧ આદાર ૨ એ એકતાલિસ

યથાલ્પાત ચારિત્ર, સૂક્ષ્મ સંપ માં ઢ લેસ્યા ઢે. એ બાસઠ માર્ગ
રાય, કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન । ણાએ લેસ્યા કહી ॥

અહરવાય સુહુમિ કેવલ। દુગિ સુકા ઠવિ સેસઠાણેસુ ॥

હવે અલ્પાબહુત કહે ઢે—પ્રથમ
ગતિ ચારનો સર્વથી ઘોઠા મનુ
ષ્ય સંખ્યાતા ઢે. નુલ્કષ્ટા તંગ
ણત્રીસ આંક સુધી, તેથી નાર્કી
અસંખ્યાત ઘણા ઢે. તે નાર્કીથી

દેવતા અસંખ્યાત ઘણા છે. દેવ
તાથી તિયેંચ સૂક્ષ્મ સુધી અનં
ત ઘણા છે; તે આવતા પદમાં
કહેશે- ।

નર નિરય દેવ તિરઝાથોવા દુ અસંખ્ય ણંત ગુણા ॥૩૭॥

હવે પાંચ ઇન્દ્રિયમાર્ગણાએ અલ્પા પદમાં અનુક્રમે કહે છે-થોના
બહુત પંચેન્દ્રિ, ચોરન્દ્રિ, તેરન્દ્રિ, ત્રણ, વીસેસા અધિકા, એક અ
વેરન્દ્રિ, એકેન્દ્રિ । નન્તગુણા ॥

પણ ચન્ન તિ દુ એગિંદિ।થોવા તિન્નિ અહિયા અણંત ગુણા

હવે ૪ કાય માર્ગણાએ થોનાઘ પૃથ્વીકાય, અપકાય, વાયુકાય;
ણા કહે છે:-ત્રસકાય થોના; તે એ ત્રણ પ્રત્યેકે વીસેસા અધિકા
થી અગ્નિકાય, અસંખ્યાત ઘણા । વનસ્પતિકાય અનન્તા ॥

તસ થોવ અસંપગ્ગી નૂજલ નિલ અહિય વણ ણંતા ૩૮

હવે ત્રણ યોગમાર્ગણાનો અલ્પા
બહુત મનયોગી, વચનયોગી, કા થોના અસંખ્યાતગુણા, અનન્ત
યયોગી । ગુણા ॥

માણ ઘયણ કાય યોગી । થોવા અસંખગુણા અણંતગુણા

હવે ત્રણ વેદમાર્ગણાનો અલ્પાબ
હુત પુરુષવેદી થોના, સ્ત્રી સંખ્યા સંખ્યાત પદ સ્ત્રી પદને કહ્યું છે.
તગુણી । અનંતગુણા નપુંસક છે ॥

પુરિસા થોવા ઇન્દ્રી । સંખ ગુણા ણંત ગુણ કીવા ॥૩૯॥

હવે કષાય માર્ગણાનો અલ્પાબ વીશેષા અધિકા છે. હવે આઠ
હુત માનમાર્ગણા, ક્રોધમાર્ગણા, જ્ઞાનમાર્ગણાએ અલ્પાબહુત કહે

मायामार्गणा ।

हे. मनपर्यवज्ञानी थोमा ॥

माणी कोही माई। लोजी अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मतिश्रु

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा;

त आपसमां तुढ्य हे. तेथी वि

मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी ।

जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंषा मइ सुअ। अहिअ समअसंष विज्यंगा४०

तेथी मतिश्रुत अज्ञानी अनन्त

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा

गुणा हे मांडोमांहा तुढ्य मति

गणाए अनन्तगुणा सिद्धिसहिता श्रुतज्ञानी॥

केवलिणो णंत गुणा। मइ सुअ अत्राणि णंतगुण तुह्वा॥

इवे चारित्रनी मार्गणानो अढ्या

बहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया

थोमा, तेथी परिहार विशुद्धि सं

संख्यातपद कह्युं तेथी यथाख्या

ख्यातगुणा ।

त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोत्रा परिहार । संष अहषा य संष गुणा ॥४१॥

तेथी ठेदोपस्थापनी संख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व

तेथी देस वृत्ति असंख्याताडे; ते

न्त संख्यात गुणा ।

थी अविरति अनन्त गुणाडे ॥

ठेअ समईअ संषा। देस असंखगुणाणंतगुण अजया ॥

इवे चार दर्शननो अढ्या बहुत

अवधि दर्शनी थोमा; तेथी चहु

थोमा असंख्याता, अनंता अनंता

दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी

केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच

हुदर्शनी अनंत गुणा हे ॥

थोव असंष डुणंता उहि नयण केवल अचस्कू ४२ ॥

હવે લેસ્યા ઠનો અઢપા બહુત ક
હે ઢે-પણ પશ્ચાનુપૂર્વિ લેસ્યા
લેજો ।

પઞ્ચાણુ પુષ્ઠિ લેસા । થોવા દો સંખ ણાંત દો અહિયા ॥

જવ્યની માર્ગણાનો અઢપાબહુત જવ્ય થોમા જવ્ય અનન્ત
ગુણા ।

શુક્લલેસ્યાવંત સર્વથી થોમા;
તેથી પદ્મલેસ્યાવંત અસંખ્યા
તા; તેથી તેજોલેસ્યાવંત અસં
ખ્યાતા તેથી કાપોતલેસ્યાવંત
અનન્તા; તેથી નિલલેસ્યાવંત
અધિકા; તેથી કૃષ્ણલેસ્યાવંત
અધિકા ॥

હવે સમકિત માર્ગણાનો અઢપા
બહુત, સાસ્વાદનસમકિતી થો
મા; તેથી ઉપશમસમકિતિ
સંખ્યાત ગુણા ॥

અજ્ઞવિ અર થોવણાંતા । સાસણ થોવો વસમ સંસ્વા ૪૩ ॥

તેથી મિશ્ર સમકિતી, સંખ્યાત અસંખ્યાત ગુણા તેથી ક્ષાયક
ગુણા, વેદકસમકિતી, વેદક સમકિતી, તેથી મિથ્યાસમકિ
તી અનન્ત ગુણા છે ॥

મીસા સંસ્વા વેયગ । અસંપ ગુણ પદ્મ અ મિત્ત દુઃખાંતા ॥

હવે સંજ્ઞી માર્ગણા કહે ઢે-સં અહારીની માર્ગણા કહે ઢે-અ
જ્ઞી થોમા, અસંજ્ઞી અનન્ત ધ ણહારી થોમા, આહારી અસંખ્યા
તા ગુણા છે ॥

સંત્રિ-અર થોવણાંતા । અણહાર થોવે અર અસંપા ૪૪ ॥

બીજે સા સ્વાદન ગુણગણે જી
વના જ્ઞેદ સાત છે. બાદર, એકે
હવે ચૌદ ગુણગણે જીવના ચૌ નિંદિબેરનિંદિ, તેરનિંદિ, ચૌરિનિંદિ, અ

द जेद फलावे ठे--मिथ्यात्व गु संझी, ए पांच अपर्याप्त, संझी
गुणगणे जीवना जेद चौदे ठे । पर्याप्त, अपर्याप्त, एमलीने सात
सब जिअ ठाण मिठे । सग सासणि पण अपज्जसन्नि डुगं॥

बाकी गुणगणां अगियार, ते
मिश्र, देस, प्रमत्त, अप्रमत्त,
अनिवृत्ति, निवृत्ति, सूक्ष्म
संपराय, उपशान्त, क्षीण मो
ह, सजोगी अजोगी ए अगि
यारे जीव स्थानक संझी पर्याप्त
एक ठे ॥

समकित्त गुणगणे जीवस्थानक
बे ठे; संझीपर्याप्त अपर्याप्त २।
सम्मे सन्नि डु विहो ।

इवे गुणगणे पंदर जोग कहे
ठे--मिथ्यात्त, सा स्वादन अने
समकित्त, ए त्रण गुणगणे जो
ग तेर होय ।

सेसेसु सन्नि पज्जतो ४५ ॥
आहारक डुगविना आठमे, नव
मे, दशमे, अगियारमे तथा बा
रमे ए पांच गुणगणे जोग क
हे ठे-- ॥

मिठ डुगि अजइ जोगा । हारडुगूणा अपुष पणगेउ ॥

मनना चार, वचनना चार, अ
ने उदारिक; ए नवयोग उपरनां
पांच गुणगणे ठे, वैक्रीय सहि
त ते कहे ठे-- ।

मिश्रगुणगणे मनना, वचनना,
उदारिक, वैक्रीय सहित दश जो
ग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय,
वैक्रीय मीश्र ए वे सहित अगि
यार जोग पांचमे गुणगणे ठे॥

माण वय उरल्ल सविज्जि मीसि स विज्जि डुगदेसे ४६ ॥

इवे ठे प्रमत्त गुणगणे आहा
रक, आहारक मीश्र, सहित त
था पूर्वना अगिआर सुझं तेर

इवे अप्रमत्त गुणगणे वैक्रीय,
वैक्रीयमीश्र आहारक, आहार

જોગ છે.

ક મીશ્ર; વિના અગિઆર જોગ છે

સાહાર ડુગ પમતે । તે વિનવા હાર મીસ વિણુ ઇઅરે ॥

હવે તેરમે ગુણઠાણે કહે છે:-;કા
ર્મ્મણકાય, ઉદારિક, ઉદારિક
મીશ્ર, સત્યમન, અસત્યા મૃષા,
મનયોગ, સત્ય વચન યોગ, અ
સત્યા મૃષા વચન યોગ, એ સા
ત યોગ છે ।

આચન્ત મન વચન, તે ગયા પદ
માં કહ્યાં છે સજોગી તેરમે. હવે
અજોગી ગુણઠાણે જોગાતિત છે ॥

કમ્મુ રલ્લ ડુગંતા ઇમ । મણ વયણ સજોગિન અજોગી ૪૭ ॥

હવે ગુણઠાણે નપયોગ બાર કહે
છે:-મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે
ગુણઠાણે મતિ શ્રુત, વિજંગ અ
જ્ઞાન, ચક્ષુ, અચક્ષુ, બે દર્શન; એ
પાંચ નપયોગ છે ।

હવે અવિરતિ અને દેસવિરતિ,
એ બે ગુણઠાણે નપયોગ--મતિ,
શ્રુત, અબધિજ્ઞાન, ચક્ષુ, અચક્ષુ
તથા અવધિ દર્શન એ ૭ છે ॥

તિ અનાણા હુદંસા ઇમ ડુગે અજય દેસિ નાણ દંસ તિગં ॥

મીશ્ર ગુણઠાણે તેજ ૭ નપયોગ;
પણ જેને સમકિત સબલ, તેને
જ્ઞાન સબલ જેને મિથ્યાત્વ સબ
લ, તેને અજ્ઞાન સબલ; પણ નપ
યોગ છે. હવે ઠગ ગુણઠાણાથી બા
રમા સુધી સાત નપયોગ છે--મ
તિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ચ
ક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ દર્શન એ સાત ।

ઠગાથી બારમા સુધી “જયાઈ”
પદનો અર્થ હવે તેરમે તથા ચૌ
દમે; એ બે ગુણઠાણે કેવલજ્ઞાન
તથા કેવલ દર્શન; એ બે નપયો
ગ છે ॥

તે મીસિ મીસ સમણા । જયાઈ કેવલ ડુગં તદુગે ૪૮ ॥

હવે સિદ્ધાન્તને તથા કર્મ ગ્રન્થ વલી વૈક્રીય તથા આદારક કર
ને જે ફેર છે, તે દેખાને છે--સિ ર કહે છે; પણ તે અર્થિયાં ગવે
દ્ધાન્તમાં સાસ્વાદને જ્ઞાની કહ્યા રૂયું નથી. મૂલ વૈક્રીય અપર્યા
છે; અર્થિયાં અજ્ઞાની કહ્યા છે। પ્તે થાય છે પણ ઉત્તરવૈક્રીયે
અર્થિયાં ગવેરૂયું નહિ ॥

સાસણ જાવે નાણં । વિઠ્ઠલગા હારગે ઊરલ મિસ્સં ॥

વલી સિદ્ધાન્તમાં એકેન્દ્રિને સા
સ્વાદન ગુણગણુ કહ્યું નથી;ને
અર્થિયાં તો કોઈ જીવ ઉપશમ
સમકિત વમતો એકેન્દ્રિમાં જા
ય તેને સાસ્વાદન થાય ।

નેગિંદિસુ સાસાણો । નેહા

હવે ગુણગણે ઠ લેસ્યા કહે છે--
પ્રથમથી ઠઠા ગુણગણા સુધી
સર્વે લેસ્યા છે. તેજુ, પદ્મ, શુક્લ।
ઠસુ સદ્ધા તેજ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુક્ષ્મા અજોગિ અદ્વેસા॥

હવે બંધનાં કારણ ચાર કહે છે--
મિથ્યાત્ત, અવૃત્ત ।

બંધસ્સ મિત્ત અવિરદ્ધ । કસાય જોગતિ ચત્ત હેઠ ૫૦ ॥

હવે પ્રથમ મિથ્યાતના પાંચ જે
દ કહે છે; અગ્નિગ્રહિક--ગુણ અ
વગુણ અજાણે તેજ જલુ જાણે

એટલા બોલ અર્થિયાં ગવેરૂયા ન
થી. સિદ્ધાન્તે કહ્યા છે તો પણ
અર્થિયાં પૂર્વાનુ યોગ છે માટે ॥
હિગયં સુત્ર મયંપિ ૪૯ ॥

એક સાતમામાં ત્રણ ઉપર કહી
તે છે. હવે આઠમાથી તેરમા સુ
ધી ઠા ગુણગણે શુક્લ એક લે
સ્યા છે. ચત્તદમું તો અલેસી છે॥

કસાયજોગ, અર્થિયા પ્રમાદ જો
ગમાં ગવેરૂયો છે. એ ચાર મૂલ
બન્ધ હેતુ છે ॥

અગ્નિનિવેષ--વિતરાગ વચન, જા

ણીને વિપરિત પ્રરૂપે--સંશયિ
ક--જિનવચનમાં સંદેહ ધરે.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वदर्श अनाजोगिक-जे धर्मकरणीप्र
न धर्मतुल्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अमिगहियमाणजिगहिया।जिनिवेसिअ संसइय मणाजोगं

ए पांच मिथ्यात कहां; इवे मननो अण संवर फरसादि पांच
अवृत्त बार कहे ठे:- इन्डिनो अण संवर, ठकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
बार अवृत्त ॥

पण मिह्व बारअ विरइ। मण करणानियमुठजिअ व्हो५१

इवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे ठे नवनो कषाय,
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि त्रण,
मल्ली नव अनन्तानुबंधी. क्रोध,
मान, माया, लोभ, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलना ए सो
ल मले पचीस जेदे कषाय. इवे

पंदर जोग-मन, वचन, कायाना ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
ए पंदर जोग । जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल्ल कसाया पनर जोगा इअउत्तराउ सगवन्ना ॥

इवे मूलबन्धहेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान

के; ते कहे ठे. एक मिथ्यात्व,
चार गुणठाणां. सास्वादन, मी
श्र, समकित, देसविरति; ए चा
र इवे पांच गुणठाणां-प्रमत्त,

पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिथ्या
त, अवृत्त, कषाय, योग. बे, त्र
ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
थ्यातविना त्रण बंध हेतु ठे. ठ,

અપ્રમત્ત, અપૂર્વ, અનિવૃત્તિ, સૂ સાત, આઠ, નવ, દશ, કષાય, ક્ષમસંપરાય; એ પાંચ. ત્રણ ગુ યોગ, એ બે છે ૧૧-૧૨-૧૩ એક ઠાણાં-નપશાન્ત, ક્ષીણ, સજો જોગ એ પ્રતિયો બંધ છે ચૌદમે ગી કેવલી; એ ત્રણ ॥ અવંધ છે. ॥

ઇગ ચત્ત પાણ તિગુણેસુ ચત્તિ હુ ઇગ પચ્ચત્ત બંધો ॥૫૨॥

હવે એકસો વિસ પ્રકૃતિ, ચાર બન્ધહેતુમાં કહ; કેટલી પ્રકૃતિ કેટલા, ક્રિયા બન્ધ હેતુથી બંધાય તે કહે છે:-સાતા વેદનિ ચારે બન્ધ હેતુથી બંધાય છે. સોલ પ્રકૃતિ, મિથ્યાત્વ એક બન્ધ હેતુથી બંધાય છે; તેનાં નામ-નર્કત્રિક, જાતિચાર, સ્થાવર ચો ક, હંમક, ઢેવઠો, આતાપ, નપુંસક, મિથ્યાત્વ; એ સોલ. હવે પાંત્રીસ પ્રકૃતિ મિથ્યાત્વ, અવૃત્ત, એ બે બંધહેતુથી બંધાય તેનાં નામ-તિર્યંચ ત્રિક, ધીણંધીત્રિક, દુર્જગત્રિક, અનન્તાનુબન્ધિ ચો ક, મધ્યસંઘયણ, મધ્યસંસ્થાન, કુલ્લ ગડ, નિચ ગોત્ર, નયોત, સ્ત્રીવેદ, વજ્રરિષ્ઠનારાચ, મનુષ્યત્રિક, અપ્રત્યાખ્યાનિચોક, ન દારિકઢિક, એ પાંત્રીસ છે તે હેતુથી બાંધે ॥

ચત્ત મિત્ત મિત્ત અવિરહ પચ્ચઈયા સાય સોલપણતિસા ॥

આહારક શરીર, અંગોપાંગ જિન નામ વિના બાકી પાંસઠ બંધાય તેનાં નામ--પ્રત્યાખ્યાનિ, ૪ સોગ, અરતિ, અસ્થિર, બે અજસ, અજાતા, દેવાયુ, નીજાહુગ, દેવ હુગ, પંચેન્ડિ, શુભવિહાયોગતિ, ત્રસદસ વૈક્રીય, ઉપાંગ સમચો રસ, નિર્માણ, વર્ણચોક, ૪ અ મરુ લઘુ, ૪ દાસ, રતિ, ત્રય,

डुगंगा, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ ज्ञा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क
पायजोग, ए बे प्रति बंधाय. ए
सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कह्यां ॥

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु
थो पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते
कहे ठे ।

जोग विणु ति पच्चइया । हारग जिण वळ से सान ५३ ॥

हवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पंचा
वन पचास, तेतालिस, ठेतालिस,
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चौथे ।
चालिस पद उपरना पदमां जो
रुजो. उंगणचालिस, ठविस,
चोविस, बाविस; पाचमे, ठठे,
सातमे, आठमे ॥

पण पत्र पत्र तियठहिय । चत्त गुण चत्तठ चत्त डुगवीसा ॥

सोल, दश, नव, नव, सात, न हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध हे
बमे, दशमे, अगियारमे, बारमे तु एके नथी ॥
तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त । हेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे उधे बन्ध स्थानक
कह्यां; पण घटारुचानां नाम कहे ठे-
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते
सत्तावनमांथी आहारकशरीर, मीश्रे
ए बेउंणा पंचावन ठे.
हवे सास्वादने पचास
हेतु कह्या; ते आहारक
डुग, पांच मिथ्यात्व, ए
सात विना ॥

પણ પત્ર મિત્ર હારગ । ડુગૂણ સાસણિ પત્ર મિત્ર વિણા ॥

હવે મિશ્ર ગુણગણે તેતાલિસ

ઢે; તે આહારક ડુગ, મિથ્યાત

પાંચ, ઉદારિક મીશ્ર વૈક્રિય મી

શ્ર કાર્મણ, અનંતાનુબંધી ચા તેતાલિસ મીશ્રે બંધ ઢે. હવે ઢે

ર, એ ચૌદ વિના ॥

તાલિસ બંધ હેતુ કહે ઢે ॥

મિસ્સ ડુગ કમ્મ આણ વિણા તિચત્ત મીસે અહઠચત્તા ૫૫

ઉદારિક મીશ્ર, વૈક્રીય મીશ્ર, ત્રસની અવિરતિ, કાર્મણ, ઉદા

કાર્મણ, એ ત્રણ તેતાલિસમાં રિક મીશ્ર, અપ્રત્યાખ્યાનિ ચોક

મેલવીએ તે વારે ચોથે ગુણગા ચોથે ઢેતાલિસ હતા, તેમાંથી એ

ણે ઢેતાલિસ બંધ હેતુ ઢે । સાત

સ ડુ મિસ્સ કંમ અજણે । અવિરઙ્કંમુરલ મીસ વિકસાણે

ઠવિસ બન્ધહેતુ, આહારક ડુગ

મૂકી બાકી ડુગણચાલિસ બ સહિત ઠઢે પ્રમત્તે ઢે; તે કેમ ?

ન્ધહેતુ ઢે, દેસવૃત્તિએ ।

તે આવતા પદમાં કહેશે ॥

મુત્તુ ગુણ ચત્ત દેસે । ઠવીસ સાહાર ડુ પમત્તે ૫૬ ॥

હવે પાંચમે ડુગણચાલિસ હ

તી તેમાંથી પત્તર કાઢતાં બાકી

ચોવિસ રહે; તેમાં આહારક ડુગ

જેલતાં ઠવિસ ઢે. પત્તરનાં ના વર્જવાં ડુપરના ઠવિસમાંથી વૈ

મ-અવૃત્ત અગિઆર, અને પ્રત્યા ક્રિય મિશ્ર, આહારક મીશ્ર; એ

ખ્યાનિચોક મલી પત્તર થાય । બે રહિત સાતમાં અપ્રમત્તે ॥

અવિરઙ્ક ડુગાર તિકસાય । વજ્જ અપમત્તિ મીસ ડુગરહિયા ॥

ચોવિસ હોય હવે ફરી આઠમે બાવિસ; વૈક્રીય, આહારક, એ બે

અપૂર્વે ।

વિના ॥

ચન્ન વીસ અપુલ્લે પુણ । ડવીસ અ વિન્નિઆહારા ૫૭ ॥

હવે દસમા સૂક્ષ્મ સંપરાય ગુણ
નદિ ઠ બન્ધ હેતુ હાસાદિક. હા ગાળે ઉપરના સોલમાંથી ઠ કા
સ, રત, અરત, જય, શોક, ડ ઠતાં દશ બન્ધ સ્થાનક ઠે સ્ત્રી,
ગંગા; ૬ નવમે ગુણગાળે સોલ પુરુષ, નપુંસક, સંજલન ક્રોધ,
બન્ધ હેતુ ઠે । માન, માયા એ ઠ વિના ॥

અઠહાસ સોલ બાયરિ । સુહુમે દસ વેઅ સંજલણતિ વિણા

તેરમા સંજોગી ગુણગાળે પૂર્વે ક
હેલા સાત, બન્ધ હેતુ ઠે; જોગ
પ્રતિ. સતમન, અસત્યા અમૃષા
બારમે ક્ષીણમોહ, અગિયારમે ઠ મન, સત્ય વચન, અસત્યા અમૃ
પશાન્ત મોહે સંજલન લોજ્ઞ વિ પા વચન, ઉદારિક, ઉદારિક મી
ના નવ બન્ધ હેતુ ઠે । શ્ર, અને કાર્મ્મણ એ સાત ઠે ॥

સ્વીણુ વસંતિ અલોજ્ઞા । સજોગિ પુલ્લુત સગ જોગા ૫૮ ॥

હવે ચૌદ ગુણગાળે મૂલ કર્મનો
બન્ધ કહે ઠ. પેહેલે, વીજે, ચો
થે, પાંચમે, ઠઠે, સાતમે; એ ઠ
ગુણગાળે આયુ બાંધતાં આઠનો
બન્ધ; આયુ ન બાંધતાં સાતનો
બન્ધ । ત્રીજે, આઠમે, નવમે, આયુ બંધ
નથી સાતનો બન્ધ ઠે ॥

અપમત્તંતા સત્ત ઠ । મીસ અપુલ્લ બાયારા સત્ત ॥

દશમે મોહની ક્ષય થયે મોહની ઠપરનાં અગિયારમું, બારમું, તે
આયુ વિના ઠનો બન્ધ ઠે. હવે રમું; એ ત્રણમાં એક વેદનિનો બ
એકનો બન્ધ ઠે તે કહે ઠે । ન્ધ ઠે ચૌદમે અજોગિયે અબન્ધ ઠે

બંધહિં ઠ સુહુમો એગ । મુવરિમા બંધગો જોગી ૫૯ ॥

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની નદ
ય, સત્તા, કહે છે:—મિથ્યાતથી
દસમા સુધી દસ ગુણગણે સત્તા,
નદય ।

આઠે હોય. મોહની વિના બારમે
સાતનો નદય સત્તા છે ॥

આસુહુમં સંતુદણ । અઠવિ મોહ વિણુ સત્ત ષીણમ્મિ ॥

તેરમે, ચૌદમે, ચારનો નદય; ચા
રની સત્તા છે. વેદનિ, આયુ, ના
મ, ગોત્ર, એ ચાર નપશાન્ત અ
ગિયારમે સત્તામાં છે માટે આ
ઠે છે ।

સત્તામાં સાતનો નદય છે; નપ
શાન્તે ॥

ચન ચરિમ હુગે અઠન । સંતે નવસંતિ સત્રુ દણ ૬૦ ॥

સાત, આઠની બેલી આવલિએ

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની નદિ
રણા કહે છે:—નદિરણા મિથ્યા
ત્વ, સાસ્વાદન, અવિરતિ, દેસ
વિરતિ, પ્રમત્ત; એ પાંચ ગુણગણે ।

આયુ કર્મની નદિરણા નથી મા
ટે સાત. મીશ્ર, ત્રિજે ગુણગણે
સદા આઠની નદિરણા છે. મર્ષ
નથી માટે હવે વેદનિ આયુ વિના

નયરંતિ પમતંત્તા । સગ ઠ મીસ ઠ વેઅ આન વિણા ॥

ઠ કર્મ, પાંચ કર્મ, દશમે નદિ
રે છે; વેદનિ આયુ વિના ઠ. વેદ
નિ મોહની આયુ વિના પાંચ અ

ઠની નદિરણા સાતમે, આઠમે,
નવમે, એ ત્રણ ગુણગણે છે ।

ગિયારમે પાંચ કર્મની નદિર
ણા છે ॥

ઠગ અપમત્તાઃ તન । ઠ પંચ હુ સુમો પણુ બસંતો ૬૧ ॥

હવે બારમે ક્ષિણમોદે પાંચની ત

થા બે કર્મની નિરૂપણા છે. પ્રથ

મ પાંચે નિરૂપે છે. પછી જ્ઞાનાવ
ર્ણી, દર્શનાવર્ણી, અંતરાય; એ ત્ર
ણ કર્મ ક્રમ અથવા નામ, ગોત્ર,
એ બે કર્મ નિરૂપે છે; તેરમે પણ
નામ, ગોત્ર, એવેની નિરૂપણા છે।

અજોગી ચૌદમે નિરૂપણા નથી.
ગુણગણે વર્તતા જીવ તેના અ
લ્પાબહુત કહે છે:-ઉપશાન્ત અ
ગિયારમે વર્તતા જીવ થોડા ન
ત કૃષ્ણ ૫૪ છે માટે ॥

પણ દો ધીણ હુ જોગી। ણુદીરગુ અજોગિ થોવડ વસંતા ॥

તેથી ક્ષિણ મોહ વારમે ગુણગ
ણે સંખ્યાત ગુણા જે માટે ક્રમ
ક શ્રેણિએ ચરુતા નિરૂપણા ૧૦૮
હોય માટે તેથી સૂક્ષ્મ સંપરાય
દશમાના ।

અનિવૃત્તિ નવમાના આઠમા અ
પૂર્વના એ ત્રણ આપસમાં સર
ખા. વારમાંથી અધિકા તે કેમ
ચોપન ઉપશમના એકસો આઠ,
ક્ષપકના બન્નેના મળી એકસો
વાસઠ થાય માટે વિશેષા અધિ
કા કહ્યા છે ॥

સંખ ગુણ ધીણ સુહુમા । નિઃપ્રતિઅપુત્ર સમ અહિયા ૬૨ ॥

તેથી સજોગી કેવલી ગુણગણે
વર્તતા જીવ સંખ્યાત ગુણા છે.
નિરૂપણા બે ક્રોમથી નવ ક્રોમ
છે; માટે હવે તેથી સાતમા અ
પ્રમત્ત ગુણગણે વર્તતા જીવ સં
ખ્યાત ગુણા છે. નિરૂપણા બે હ
જાર ક્રોમથી નવ હજાર ક્રોમ
છે, માટે તેથી ઇતર ઠગ પ્રમત્તે
સંખ્યાત ગુણા; અપ્રમત્તથી પ્ર
મત્તે સંખ્યાતા હોય માટે ।

સંખ્યાત ગુણા પદ પ્રથમે ઉપર
ના પદમાં ગણ્યું છે, તેથી દેસવૃ
ત્તિ ગુણગણે અસંખ્યાત ગુણા
જીવ છે. તિર્યંચ, ગર્જજ, પંચે
ન્દિ પર્યાપ્તા જાળ્યા તેથી સાસ્વા
દને વર્તતા જીવ અસંખ્યાત ગુ
ણા પણ હોય; તેથી મિશ્ર ગુણ
ગણે અસંખ્યાતા સાસ્વાદનથી
કાલ અન્તર મુદૂર્ત્ત તે અસંખ્યા
ત ગુણો તે માટે ॥

જોગિ અપ્રમત્ત ઇતરે । સંખ ગુણા દેસ સાસણા મીસા ॥

તેથી અવિરતિ સમકિતી અસં નપર કહ્યા દેસ, સાસ્વાદન. મી
 રૂયાત ગુણા છે. ચારે ગતિમાં શ્ર, અવિરતિ, અજોગી મિથ્યા
 પામીએ માટે તેથી અજોગી અનં ત્વ; તેમાં ચારને અસંરૂયાત પદ
 ત ગુણા છે. સિદ્ધ જગવાન છે, અને બે પાઠલાને અનંત પદ
 તેથી મિથ્યાતિ અનંત ગુણા છે. જોમ્યું છે ॥

અવિરય અજોગિ મિત્તા । અસંચ ચતુરો હુવેણંતા ૬૩

હવે મૂલ પાંચ જાવ કહે છે-- પરિણામિક, એ પાંચ જાવ. હવે
 ઉપશમ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, તેના ઉત્તર જેદ કહે છે-અનુક્રમે
 ઉદયિક જાવ, ૪ । ગણજો-બે, નવ, અરાન, એકવિશ

ઉવસમ ષય મીસો દય । પરિણામા હુ નવઠારણ્ગ વીસા

ત્રણ એ ઉત્તર જેદ ત્રેપન સ ઉપશમના બે જેદ--ઉપશમ સમ
 ત્રિપાતિ તે જેમાં બે, ત્રણાદિ કિત, ઉપશમ ચારિત્ર; એ પ્રથમ
 જાવ મલે તે સત્રિ પાતિ । જાવ જેદ છે ॥

તિઅ જેઅ સંનિવાહ્ય । સમ્મં ચરણં પઢમ જાવે ॥૬૪॥

હવે બીજા ક્ષાયક જાવના નવ ક્ષાયક સમકિત, દાનાદિ પાંચ
 જેદ કહે છે--કેવલ જ્ઞાન, કેવ લલ્લિ દાન, લાજ, જોગ, ઉપજો
 લ દર્શન ૨ । ગ, ઉપજોગ, વીર્ય, યથારૂયાત
 ચારિત્ર, એ નવ ક્ષાયક જાવના
 જેદ છે ॥

બીએ કેવલ જુપલં । સમ્મં દાણાહ લલ્લિ પણ ચરણં ॥

હવે બીજા ક્ષયોપશમ જાવના
 જેદ અરાન-શેષ ઉપયોગ દશ,
 ચાર જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધિ પાંચલલ્લિ-દાન, લાજ, જોગ,
 મનપર્યવ, ત્રણઅજ્ઞાન--મતિ, ઉપજોગ, વીર્ય, સમકિત, દેસ
 શ્રુત, વિજંગ, ત્રણ દર્શન-ચક્ષુ વિરતિ, સર્વ વિરતિ; એ અરાન

अचक्षु, अवधि; ।

कयोपशम ज्ञावना जेद ठे ॥

तइए सेसु वनगा । पण लक्ष्मी सम्म विरइ डुगं ॥६५॥

असंजम वा अविरति लेस्या;रु;

नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

हवे उदयिक ज्ञावना एकविस
जेद कहे ठे; अज्ञान, असिद्ध सं
सारी ।

माया, लोभ, देवगति, नरगति,
तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न
पुंसक, पुरुष, २० अने ॥

अन्नाण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गइ वेअ्या ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना जेद. ए चोअ्याना अया; हवे

परिणामिक ज्ञावना त्रण जेद

कहे ठे-जव्य ।

अजव्य, जीवत्व; ए त्रण परिणा

मिकना जेद ॥

मिठं तुरिण जवा । जवत जीअत परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु,

जव्यपणु उदयिक ज्ञावे गति,

लेस्या. वेद कषाय, ए त्रिक जो

हवे सन्निपातिक ज्ञावना ज्ञांगा

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गति

ते कहे ठे; त्रण ज्ञाव मिश्रित;

मिश्र ज्ञावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा

न दर्शन, लब्धि; चारे गति

गी एक ज्ञांगो; ते चारे गति

गणतां चारे ज्ञांगा आय ठे. ह

वे चतुः संयोगी गणे त्यारे हा

यक ज्ञाव सहित चारे गतिये

चार ज्ञांगा ॥

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चउ स षइएहिं॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार ज्ञां

गा आय ठे. ए मूलज्ञांगा त्रण;

एम चार; तेरमा चौदमाना के

ઉત્તર જાંગા બાર થયા ઉપશમ વલીને જાવ ત્રણ હોય, બે નહિ.
જાવે, સમ્યક્ત મિશ્ર જાવે, ૬ ઘાતીકર્મ અજાવ છે માટે પરિ
ન્દિય જ્ઞાન દર્શન લલ્લિ ઉદયિ ણામિક જાવે જીવત્વ ઉદયિક
ક જાવે, ગતિ લેસ્યા વેદ કષા ગતિ લેસ્યા અસિદ્ધ ક્ષાયક ૦ જ્ઞા
ય, પ્રણામિક જાવે, જીવત્વ, નાદિ એ ત્રણ જાવ છે. મૂલ જાં
જવ્યત્વ; એ ચતુઃ સંયોગી હોય। ગા ચાર, ઉત્તરજાંગા તેર થયા।।
નવસમ જુએહિંવા ચડ કેવલ પરિણામુ દય પડે ॥૬૭॥

હવે પંચ સંજોગી જાંગો એક ક
હે છે—કોઈક મનુષ્ય ઉપશમ
થેણિએ છે; ક્ષાયક સમકિત છે,
હવે સિદ્ધ જગવન્તને ક્ષાયકજા તેને ઉપશમ ચારિત્ર છે. તેને પં
વ, પરિણામિક જાવ; એ વે જા ચસંજોગી જાંગો લાગે છે—ક્ષાય
વ છે. મૂલ જાંગા પાંચ, ઉત્તર ક, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ઉદયિ
જાંગા ચૌદ । ક અને પરિણામિક; એ પાંચ ॥

સ્વય પરિણામે સિદ્ધા । નરાણ પણ જોગુ વસમ સેઢીએ
સન્નિ પાતિકના જાંગા ઠવિસ
હે; તેમાં જાંગા ઠ વસતા કહ્યા બાકી જાંગા વિશ, અસંજવ
એ સન્નિપાતિ જાવના મૂલ જાં છે. કોઈ જીવમાં લાજે નહિ તે
ગા છે. ઉત્તર પંદર કહ્યા । એ અ સંજવી છે ॥

૬૪ પત્રર સન્નિવાઈ ૪ । જેયા વીસં અસંજવિણો ૬૮ ॥

હવે તે જાવ કીયા કર્મયોગે હો
ય તે કહે છે—ઉપશમ જાવ એ ચાર ઘાતિ કર્મમાં છે, બાકીનાં
ક મોહની કર્મમાં છે; બાકી ક કર્મમાં નહિ. બાકી ત્રણ ઉદયિ
ર્મમાં નહિ. હવે ક્ષયોપશમ જા ક, પરિણામિક, ક્ષાયક આઠે
વે કર્મ કહે છે । કર્મમાં છે ॥

મોહે વસમો મીસો । ચન ઘાડસુ અઠ કમ્મસુ અસેસા ॥

હવે હા ઇચ્છ્યમાં જાવ કહે છે-

પરિણામિક જાવ ધર્માસ્તિકા
યાદિ ઠ એમાં છે ।

પુજ્જલ સંધમાં નદયિક જાવ પ
ણ હોય ॥

ધમ્માઠ પારિણામિઅ ।

જાવે પંધા નદયએવિ ૬૯ ॥

હવે ચૌદ ગુણઠાણે જાવ કહે

ઠે:-સમકિત, દેસવિરતિ, પ્રમત્ત,

અપ્રત્ત; એ ચાર ગુણઠાણે જેને ક

યોપશમિક, સમકિત હોય તે

ને મિશ્ર જાવે જ્ઞાનદર્શન વિર

તિ--નદયિક જાવે ગત્યાદિક, પ

રિણામિક જાવે જીવત્વ, જ્ઞવ્ય

ત્વ, એ ત્રણ સંયોગી હોય. હવે

ચાર સંજોગી જાવ કહે ઠે:-

જે ક્ષાયક સમકિતિ જીવ, તે

ચારે ગુણઠાણે છે. તેને ચાર જા

વ છે. ક્ષાયક જાવે, સમકિત

મિશ્ર જાવે, જ્ઞાનાદિક નદયિક

જાવે, ગત્યાદિક પરિણામિ જા

વે, જીવત્વ એ ચાર. હવે જે જી

વ નપશમ સમકિતી છે; તેને ન

પશમ જાવ, નદયિક; પરિણા

મિક, ક્ષયોપશમિક; એ ચાર ।

હવે નપશમ શ્રેણિએ બે સંબંધી

જાવ કહે ઠે:-ત્યાં ગુણઠાણાં

ત્રણ--નવમું, દસમું, અગિયારમું

એ ત્રણ છે. નપશમ શ્રેણિએ, ન

પશમ સમકિતે, ચાર જાવ છે.

નદયિક, ગતિ, પરિણામિક જી

વત્વ, ક્ષયોપશમિક ઇન્દ્રિય, નપ

શમિક સમકિત ચારિત્ર; હવે

ક્ષાયક સમકિતિ નપશમ શ્રેણિ

એ પાંચ જાવ છે. ક્ષાયક જાવે

સમકિત, નપશમ જાવે ચારિત્ર,

નદયિક જાવે ગતિ, પરિણામિ

ક જાવે જીવત્વ; અને ક્ષયોપશ

મ જાવે ઇન્દ્રિ, એમ ચાર--પાંચ

જાવ છે ॥

સમ્માઠ ચનસુ તિગ ચન ।

જાવા ચન પાણુ વસામગુ વસંતે ॥

બારમે ક્ષીણ મોહ, આઠમે અ

પૂર્વકરણ; એ બે ગુણઠાણે ચાર

હવે તેરમે, ચૌદમે ગુણઠાણે ત્ર

ણ જાવ છે--નદયિક, પરિણામિ

ज्ञाव ठे--हायक, परिणामिक,
उदयिक, कयोपशमिक; ए चा
र ठे. हवे पेहेलां मिश्यात, सा
स्वादन, मिश्र ए त्रण गुणठाणे
ज्ञाव त्रण ठे--परिणामिक, उद
यीक, कयोपशमिक ।

क, हायक. हवे चोथा गुणठाण
थी अगियारमा सुधी पांच ज्ञा
व पण ठे, पण उपर कह्या ते
ज्ञाव एक जीव संबंधी कह्याठे.
बहु जीव संबंधी बहु ज्ञाव जा
णवा ॥

चउ षीणा पुव तिन्नि । सेसा गुणठाणगे ग जिए ७० ॥

हवे संख्यातादिकनो विचार क
दे ठे; प्रथम संख्यातु ते एक जे
द असंख्यातु तेना त्रण जेद ठे।
संपिजे ग मसंघं ।

परित्त, असंख्यातु जुत्त, असंख्या
तु असंख्यात, असंख्यातु ए पो
ताना पद सहित त्रण बोल जो
रुतां असंख्याता त्रण जेद थाय
जुयंतिविहं ॥

एम अनन्ताना पण त्रण जेद
व. परित्त, अनंतु जुत्त, अनंतु अ
नन्त, अनंतु ।

एम संख्यात, असंख्यात, अन
न्त, त्रणना मली सात जेद अ
था; ए सातने ऊघन्य, मध्यम,
उत्कृष्ट, त्रणे पदे जोरुतां सात
तरी एकविश जेद अथा ॥

एव माणंतं पि तिहा ।

जहन्न मज्झिमा कसा सवे ॥ ७१ ॥

हवे ते जेदना अर्थ देखामे ठे-
ऊघन्य संख्यातु वेना आंकने
कहे ठे ।

हवे मध्यम संख्यातु त्रणथी मां
नी ज्यां सुधी उत्कृष्ट न थाय
त्यां सुधी मध्यम ॥

लहु संपिजं डु चित्र ।

अनपर मज्झिमां जा गुरुत्वं ॥

हवे उत्कृष्ट संख्यातु कहे ठे-
जंबुद्विप प्रमाणे- ।

चार प्याला तेनी प्ररुपणादिक
ए रीते; ते आगल कहे ठे ॥

जंबूद्वीव प्रमाणाय ।

चउपल्ल पुरुषणाइ इमं ॥ ७२ ॥

इवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्माण वठिय सिलाग । पमिसिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन ठं
ची. नीचे बार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज

इवे ते प्यालानुं प्रमाण कदे ठे- न, पद्मोली ते उपर पांचसे धनु
पेदेलानुं प्रमाण लाख योजन प लांबी-पद्मोली; वे गानु ठंची
लांबो-पद्मोली; एक हजार यो वेदिका ठे. ते प्यालामां शीखर
जन ठंमो । सुधी शरशव जरीये ॥

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआ ७३

तेवो अनवस्थित प्यालो ते मा
न सहित कोइ देव उपानी छी सरशव नाखतां ते सघला सर
प-समुड प्रत्येके एक, एक । शव खाली आय. पेहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ॥

जे छीप वा समुडे प्रथम प्यालो ते फरी सरशवे जरीए; ते पूर्व
खाली अयो ते छीप वा समुड नी पेठे छीप समुड प्रत्येके सर
प्रमाणे प्यालो कल्पिए । शव नाखतां ज्यां खाली आय ॥

पढमं वतदंत चिअ । पुण जरिए तंमितह षीणे ७४ ॥

ते छीप वा समुडे बीजीवार खा
ली आय; ते छीप-समुड प्रमा
णे प्यालो कळ्ये, तेमां फेर श
रसव जरे. इवे पेहेलो प्यालो
ज्यां खाली आय त्यां सीलाग

नामना बीजा प्यालामां एक दा एम एक, एक, सरशव बीजा
लो नाखीए । प्यालामां नाखतां ॥

षिप्पइ सलाग पद्धे गु। सरिसवो इअ सलागषवणेणं॥

जे, जे द्वीप-समुडे पेहेलो प्या
लो खाली आय; ते, ते क्षेत्र तु
ह्य प्यालो कळपी ते जरवो. ने
बीजामां एक, एक दाणो नाख
तां बीजो जराय ते वारे, इवे
बीजो प्यालो जरेलो उपानीने
तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप-
समुडे नाखतां ते बीजो प्यालो
खाली आय तेवारे त्रिजा पनी
सलाक प्यालामां एक, एक स
रशव नाखिये; एम पूर्वनी पेठे
त्रिजो प्यालो जराय त्यारे ते
उपानीए. ते खाली थये एक
दाणो महा सीलाग चोथो प्या
लो तेमां प्रक्षेप करतां ते जराय।

पुत्रो बीज अतन । पुषं पिव तंमि उद्धरिए ॥ ७५ ॥

एम द्वीण कहेतां सलाक प्या
लो खाली आय ।

षीणे सलाग तइए ।

पूर्वनी पेठे ते उधरीने तेनी री
ती नीचे मुजबः--पेहेला प्याला
थी बीजो जरवो. ते नाखता बी
जो जे समुडे वा द्वीपे खाली
आय, त्यारे त्रिजामां दाणो एक
नाखे. फेर पेहेलाथी बीजो ज
रे; वली बीजो उपाने. ते नाख
तां खाली आय त्यारे एक दाणो
त्रिजामां नाखे, ते पढी फेरपे
हेलाथी बीजो जरे ते उपाने ने
खाली आय त्यारे त्रिजो दाणो
त्रिजामां नाखे ए न्याये त्रिजो
जरे ते त्रिजो जराय त्यारे ते उ
पानी ज्यां खाली आय, ते वारे
चोथामां एक दाणो नाखे. पढी
फरी वली बीजो जरे, बीजाथी
त्रिजो पूर्वना न्याये जरे ने त्रि
जाथी पूर्वना न्याये चोथो जरे॥

एम पेहेलाथी बीजो जरीए ॥

एवं पढमेहिं बीयअं जरसु ॥

ते त्रिजाथी चोथो; यावत प्रग

વલી તે બીજાથી ત્રિજો । ટ ચ્યારે પ્યાલા પૂર્ણ થયા ॥
તેહિઅ તહ અં તેહિઅ । તુરિઅં જાકિર ફુમા ચનરો ૭૬
હવે જે ત્રણે પ્યાલે પ્રથમે જેસ અને જે ચ્યાર પ્યાલા ત્રણ ર
રશવ દ્વીપ-સમુદે નાખ્યા; તે હ્યા ઢે તે સરશવની સંખ્યા એ
સરશવ ઉદ્ધરિયે । કઠી કરીએ ॥

પઠમ તિ પલ્લુદ્ધરિઆ । દીવુ દહી પલ્લ ચન સરિસવાયા ॥
તે ઢગલામાંથી એક સરશવ કા
એ સઘલા સરશવના સમૂહનો ઢી પાઢલ રહેલા સરશવના ઢગ
ઢગલો થાય । લાને ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતુ કહેવું ॥

સઘોવિ એસ રાસી । રૂવૂણો પરમ સંખિજ્ઞ ॥ ૭૭ ॥

પ્રથમે ઢગલામાંથી જે સરશવનો
એક ઢાણો કાઢ્યો હતો; તે પા હવે જે પરિત અસંખ્યાતાની રા
ઢો ઢગલામાં નાખીએ તો તે પ સી લઘુને અન્યાસે કરી તે રા
રિત ઝયન્ય અસંખ્યાતુ થાય । સીને તે રાસી ગુણા કરે ॥

રૂવ જુઅંતુ પરિતા । સંખં લહુઅસ્સ રાસિ અપ્રાસે ॥

એ અસંખ્યાતાનું માન, એક આ
વલિ કાલમાં જેટલા સમય ઢે;
તેટલા સરશવ જુતા લઘુ અસં

એ જુતા અસંખ્યાતુ લઘુ થયું । રૂયાતામાં ઢે ॥

જુતા સંખિજ્ઞ લહુ । આવલિઆ સમય પરિમાણ ॥ ૭૮ ॥

વિ કહેતાં વીજું, મૂલ જેદની અપેક્ષાએ જુક્ત અસંખ્યાતુ, તે
નો રાશિ અન્યાસ કરતાં, સગાસંખ કહેતાં સાતમું અસંખ્યાતુ
અસંખ્યાતું થાય. તિ કહેતાં મૂલની અપેક્ષાએ ત્રીજું, ઝયન અસં
ખ્યાતુ અસંખ્યાતુ તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં પઠમ કહેતાં પેદ
હું ઝયન પ્રત્યેક અનંતુ થાય; ને મૂલ જેદની અપેક્ષાએ ચોથું પ્ર

ત્યેક અનંતુ તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં નવ અનંતા માંહલું ચોથું
ઝઘન્ય યુક્ત અનંતુ થાય. ને મૂલની અપેક્ષાએ પાંચમું મધ્યમયુક્ત
અનંતુ બે, તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં સત્તણંતા કહેતાં સાતમું ઝ
ઘન્ય અનંતા અનંતુ હોય. રુજુઆ કહેતાં એક રૂપ યુક્ત કરિયે
તો મધ્યમ થાય; એક રૂપ ગુણું કરિયે તો ગુરુપદ્ધા કહેતાં પાઠ
લું ઝઠ્ઠુ થાય ॥

‘બિ તિ ચન પંચમ ગુણણે। કમા સગા સંઘ પઢમ ચનસત્તા
ણંતાતે રૂવ જુયા । મઘ્યા રૂવૂણ ગુરુ પઢ્યા ॥ ૭૯ ॥

એ વાત પૂર્વે કહી તે અનુયોગદ્વારમાં કહ્યા પ્રમાણે મેં ક
હી; પણ બીજા કોઈ આચાર્ય કહે બે કે-ચોથે ઝઘન્ય યુક્તા અ
સંખ્યાતુ તેને એકવાર વર્ગ કરીએ તે વારે સાતમું જે ઝઘન્ય અ
સંખ્યાતા અસંખ્યાતુ હોય. એ ઝઘન્ય અસંખ્યાતા અસંખ્યાતુ તેમાં
એક નાખીએ તે વારે મધ્યમ થાય ॥

इअ सुत्तुतं अत्रे वग्गि । अमि कसि चनच्चय मसंपं ॥
होइ असंषा संपं । लहु रूव जुयंतु तं मय्यं ॥ ८० ॥

જે ઝઘન્ય અસંખ્યાતા અસં તેને ત્રણવાર વર્ગ કરીએ તેમાં
ખ્યાતુ બે તેમાંથી એક સરસવે દશ અસંખ્યા બોલ પ્રક્ષેપ કરીએ,
ગુણું કરીએ તે વારે ઝઠ્ઠુ તો પેહેલું પરિતા અનંતુ ઝઘન્ય
યુક્ત અસંખ્યાતુ થાય । થાય નહિ, તે દશ બોલ કહે બે ॥

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिउ तन्निमे दस खेवे ॥

તેમાં વલી ધર્માસ્તી ૧ અધર્મા
સ્તી કાય ૩ તથા એક જીવના

૧ ઉપર જે સંખ્યાતુ અસંખ્યાતુ તથા અનંતુ તેનો સંક્ષેપે અર્થ લખ્યો છે;
વિશેષ અર્થની હચ્છા હોય તેમણે મોટો બાલાબોધ તથા ટીકા જોઈ લેવી પડી
અમારી બિનતિ છે.

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ष प्रक्षेप करीए ॥

ल्लोगागास पएसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो
तेमां वली स्थिति बन्धना अध्य गना सूद्धम वेद ७ जे एकना बे
वसायए । न थाय तेवा ॥

ठिइ बंध ३ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीरए
उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना सम वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
५ ८ । १० ए दश असंख्यातां जेखीए ॥

उन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए विवसु ॥८२॥

पेहेलुं परित अनन्तु ऊघन्य अयुं,
तेने वली त्रण वार वर्ग करीए । ते, ऊघन परित अनंतानो रासी ॥
पुण तमिति वग्गिअए । परित णंत लहु तसरासीणं ॥
अन्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अज्जव्य जिवनुं प्रमा
घन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ण ठे ॥

अन्यासे लहु जुत्ता । णंतं अज्जव जिय माणं ८३ ॥

ते जुक्ता ऊघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊघन्य सातसु
करीए तो । थाय. तेनो वली त्रणवार ॥

तवग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ठ प्रक्षेप
वर्ग करतां पण अनन्तु न होय । करीए ते हवे कदे ठे ॥

वगासु तहवि न तं होइ । णंत खेवे विवसु ठ इमे ८४ ॥

वनस्पति कायाना जीव, त्रण
सिद्ध निगोद सूद्धम बादर सर्व कालना समय, सर्व पुज्ज पर
जीव । माणु ॥

સિદ્ધા નિગોઞ્ચ જીવા । વણ સ્સઈ કાલ પુગ્ગલા ચેવ ॥

તેને ત્રણ વાર વર્ગ કરીએ તેમાં
સર્વ અલોકના આકાશ પ્રદેશ, કેવલજ્ઞાન, કેવલ દર્શનના પર્યા
એ બોલ જ્ઞેલતાં જે રાસી થાય। ય જ્ઞેલવીએ ॥

સઘ્મલોગ નહં પુણ । તિવગ્ગિ ઝ કેવલ ડુગંમિ ૮૫ ॥

ઝત્કણ્ણુનવસુ અનન્તુ થાય ઢે પણ
સર્વ જગતમાં વસ્તુ આઠમે અન
એ સર્વે જ્ઞેગા કર્યે થકે જે આંક ન્તે ઢે, નવમા અનન્તા પ્રમાણે વ
થયો તે ઝત્કણ્ણુ અનન્તા અનન્તુ। સ્તુ નથી ॥

પિત્તે ણંતાણંતં । હવઈ જિઠંતુ વવહરઈ મઝં ॥

એ સૂક્ષ્મ અર્થ વિચારનામા ચો લખ્યો--જોમ્યો શ્રી પુજ્ય દેવેન્દ્ર
થો કર્મ ગ્રન્થ સમાપ્ત થયો। સૂરિજી મહારાજ જીએ॥

इअ सुहुमत्थ वियारो । लिहिउ देविंद सूरीहिं ८६ ॥

॥ इति षम शीतिक नामा चतुर्थःकर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थसमाप्त.

ध्रुवजदयो, अध्रुवोदयी, ध्रुवसत्ता,
अध्रुवसत्ता, घाती, अघाति, पुन्य
पाप, पराव्रतमान, अपराव्रत
मान, १२ ॥

कही बन्धविधि. प्रकृति, स्थिति, रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध स्वामी, स्थितिबन्ध स्वामी, रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध स्वामी, अशब्दश्री उपशम श्रेणी, अनेक्षपक श्रेणी; ए ढविस.

इवे प्रथम ध्रुवबन्धनी सुमता
लीस वर्णवे ङ-वर्णादिचार, ते
जस, कार्मण, ६ ।

हवे बीजुं अध्रुवबम्भी चार कहे जाति एकेन्द्रियादिक पांच, गति
देवतादिक चार; सुज्ञविदायो ग

ઢે--નદારિક, વૈક્રીય, આહારક તિ, અસુજ્ઞ વિદ્યા યો ગતિ, ચારે
શરીર ત્રણનાં ત્રણાંગ, આકૃતિ ગતિની અનુપૂર્વિ ચાર, તીર્થંકર
કહેતાં સંસ્થાન ઠ, સંઘયણ ઠા નામ, શ્વાસોશ્વાસ; ૩૫ ॥

તણુ વંગા ગિહ સંઘયણ જાહ ગહ સ્વગહ પુષ્ટિ જિણુ સાસં ॥

ત્રસનો દશકો, સ્થાવરનો દશ
કો, નંચગોત્ર, નીચગોત્ર, સાતા

નયોત, આતાપ, પરાઘાત; ૩૬ ॥ વેદની, અસાતા વેદની; ૬૨ ॥

નજો આયવ પરઘા। તસવીસા ગોત્ર વેત્રણિયં ૩ ॥

ચાર ગતિનાં આયુષાં ચાર; ૯

હાસ, રતિ, અરતિ, શોક, સ્ત્રી સર્વમલીતહો તેર પ્રકૃતિ અધુવ
વેદ, પુરુષવેદ નપુંસક વેદ; ૬૭ ॥ વન્ધી હોય ॥

હાસાહ જુઅણ હુગ વેય। આનંતવત્તરી અધુવબંધા ॥

હેવે જાંગા ચાર થાય ઠે, તે કહે માદિ અનન્ત, સાદિસન્ત; ૯
ઠે--અનાદિઅનન્ત, અનાદિસન્ત ચાર ॥

જંગા આણાહ સાઈ। આણંત સંતુ તરા ચનરો ૪ ॥

હેવે તે ચાર જાંગાના સ્વામી ક ધ્રુવબન્ધી પ્રકૃતિમાં ત્રણ જાંગા
હે ઠે--પહેલો તથા વીજો; ૯૦ ॥ ઠે. ચારમાંથી ત્રિજો વર્જિયે બાકી
જાંગા ધ્રુવનદયી પ્રકૃતિમાં હોય। ત્રણ રહ્યા ॥

પઠમ વિઆ ધ્રુવનદહ સુ। ધ્રુવબંધિસુ તદઅ વજ્ઞ જંગતિઅં ॥

મિથ્યાત્વમાં ત્રણ જાંગા--પ્રથમ

અજ્ઞવ્ય, વીજો જ્ઞવ્ય, અને ચો અધ્રુવબન્ધી, અધ્રુવ નદયી, ૯૧
બે જો જાંગોશ્રેણીથી પદ્મતાને હો જેદમાં સાદિ સન્તનામે ચોથો
ય; ૯૨ ॥ ત્રણ થયા। જાંગો હોય ॥

મિહંમિ તિત્રિજંગા। હુહાવિ અધુવા તુરિઅ જંગા ૫ ॥

हवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृ
ति; तेनां सत्ताविस नामनी सं
ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजस्, कार्मण,
अस्थिर, अगुरु लघु; ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥

निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुह असुहं तेअ कम्मचउ
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, [वन्ना
दर्शनावर्णी चहु, अचहु, अव अने मिथ्यात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावर्णी । उदयी होय ॥

नाणां तराय दंसण । मिहं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

हवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं
ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु
ज, अशुज, ए चार प्रकृति ध्रुवो
दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी
त्रोतेरमांधी काढीए एटले अग मिथ्यात्व विना मोहिनीनी अ
णोतेर अध्रुवबन्धी रही, ते अ राह प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहिं
ध्रुव उदयमां गणी । यां अध्रुवोदयमां गणीए ७७ ॥

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबन्धी मिह विणु मोह ध्रुवबन्धी ॥

अने समकितमोहनीए पंचा
नीझ पांच, उपघात, मिश्र एण्ड एणुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निहो वघाय मीसं । सम्मं पाण नवइ अध्रुवुदया ७ ॥

हवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे; ए ध्रुव सत्ता सुरुतालिसं ठे,
सदश, स्थावर दश, ए बे मली तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुरु
विदा; वर्ण पांच, गन्ध बे, रस तालिसं ठे तेमांधी वणचोक,
पांच, फर्स आठ, ए वर्णादि वि तथा तेजस् अने कार्मण ए ठ

श; सात तेजस् काम्मण तेनां जतां ध्रुवबन्धी एकतालिस प्रकृ
नाम--तेजस् शरीर तेजस् संघा ति रही तेनां नाम--सोलकषाय,
तन, तेजस् बन्धन, काम्मण जय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच
शरीर, काम्मण संघातन, काम्म ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच
ण ३ बन्धन अने तेजस् काम्म अंतराय, निर्माण, उपगार अगु
ण बन्धन; ए तेजस् सप्तक । रुलघु४? बे मलीने अठासीवेद३ ॥
तस वन्न वीससगतेअ कम्म । ध्रुव बंधिसेस वेअ तिगं ॥

हास, रति, अरति, शोक; ए चा
र; ए बेउने युगलनी संज्ञा ठे.
इवे सात उदारिक ते कहेवे--उ
दारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन,
संघातन, उदारिक तेजस बन्धन
उदारिक, काम्मण बन्धन, उदा
रिक तेजस् काम्मण बन्धन; श्वा
सोश्वास उद्योत; आताप परा
घात; ए चारने श्वासचोक संज्ञा ॥

संस्थान ठ, संघयण ठ, जाति
पांच; ए सत्तरने आकृति त्रिक
नी संज्ञा ठे. वेदनी बे; अने ।

आगिइ तिग वेअणिअं । डुजुअल सगउरल सासचऊ ८ ॥

शुज विदायो गति, अशुज वि
दायो गति, तिर्यच गति, अनुपू
र्वि, नीचगोत्र; ए सर्वेमली १३०
ध्रुवसत्ता कही ।

इवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे ठे--
समकित मोहनी, मीश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि; ४

खगई तिरिडुगनीअंध्रुवसत्ता । सम्म मीस माणुअ डुगं ॥

वैक्रीय अगियार तेनां नाम--वै
क्रीय शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
संघातन, वैक्रीय तेजस बन्धन,

आदारक सप्तक तेनां नाम--आ

वैक्रीय कार्मण बन्धन, वैक्रीय हारक शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
तेजस कार्मण बन्धन, देवगति, संघातन, आहारक तेजस् बन्ध
देवानुपूर्वि नर्कगति, नर्कानुपूर्वि, न, आहारक कार्मण बन्धन,
ए अगियार, जिननाम, देवआ आहारक तेजस् कार्मण बन्ध
यु, मनुष्य आयु, त्रीयंच आयु, न, ए सत्तनंच गोत्र मली अठा
नर्कयु; मली विश । विस अध्रुव सत्ता कही ॥

विठ विकार जिणा ऊ । हारसगु चा अध्रुव सत्ता ए ॥

नीमा होय. चौथे, पांचमे, षठे,
हवे त्रण गाथाए गुणठाणाने वि सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
बे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्रकृति; अगियारमे ए आठ गुणठाणे मि
कहे ठे प्रथमे, बीजे, त्रिजे, गुण ध्यात मोहनीनी जजनाए सत्ता
ठाणे मिळ्यात मोहनीय । होय ॥

पढम तिगुणोसु मीतं । निअमा अजयाइ अठगे जज्जा ॥

मीळ्यात्वशी उपशान्त मोह अ
गियारमा गुणठाणा सुधी बी
जा विना दस गुणठाणे सम्य
सास्वादन गुणठाणे निश्वे सम्य क्त मोहनीनी सत्ता जजनाए
क्त मोहनी सत्ताए होय । होय ॥

सासाणे खल्लु सम्मं । संतं मिह्वाइ दसगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय; ने मिळ्या
त्वादि नव गुणठाणे यावत् अ
सास्वादन, मीश्र ए बे गुणठाणे गियारमा सुधी मीश्र मोहनी
निश्वे । जजनाए होय ॥

सासाण मीसेसु धुवं । मीसं मिह्वाइ नवसु जयणाए ॥

बाकी नव गुणठाणे मीश्रशी

पेहले बीजे गुणगणे अनन्तानु यावत् उपशम मोहनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय जजनाए होय
आइ दुगे आण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमि ११ ॥

सर्व चौदे गुणगणे होय. बीजा
त्रिजा गुणगणा विना बारे गु
णगणे तीर्थकर नामनी सत्ता
आहारक सप्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगंवा । सब गुणे बि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम, आहारक सप्तक; ए
बे वन्तने उजय कहीए एवे स
त्ता ठतां मिश्यात्व न आवे; अ मिश्यात्वे आव्या जीव तीर्थक
ने आवेतो । र नामवन्त अन्तर मुहूर्तजरहे ॥

नोजय संते मिहो । अंत मुहुतं जवे तित्थे १२ ॥

हवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे--
केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना पांच नीझ, पेहजी, बीजी, त्रि
वर्णी । जी, चोकमीना बार कषाय ॥

केवल जुअला वरणा पण निहा बारसाइ म कसाया ॥

हवे देश घाती प्रकृति कहे ठे--
मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए
मिश्यात्व ए विश प्रकृति सर्व चार ज्ञानावर्णी; चहु, अचक्षु,
घाती. अवधि ए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिहंति सबघाई । चनुनाण तिदंसणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्र
कृति देशघाती कहि. हवे पंचो

संजलन चोक, नवनो कषाया। तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया । विग्धं इअ देसघाइउ अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअएकते
पांच शरीर, त्रण अंगोपांग; सं
स्थान ठ, संघयण ठ, जातिपांच, तस तथा स्थावर ए बे दसका,
गतिचार, सुजविहायो, गति अशु उच्च, निच, बे गोत्र; साता, अ
जविहायोगति चार गतिनी अनु साता, बे वेदनि; वर्णचोक; ए
पूर्वि चार, चार गतिनां आयुचार। सर्वमली पंचोतेर अघाति ।
पत्तेअ तणु ठाहु । तस वीसा गोअर डुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं छा
र कहे ठे:—देवत्रिक, मनुष्यत्रिक तसनो दसको, शरीर पांच; उ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पांग त्रण वज्जरीषज्ज, नाराच,
ठ उंचगोत्र सातावेदनि। संघयण, सम चोरस संस्थान॥

सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वंग वडर चउरंसं ॥

पराघात, उश्वास, आताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्थकर निर्मा शुजवर्णादि चोक, पंचेन्दि, शु
ण, एससक कहुं; तिरीनुं आयु। जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआउ वन्नचउ पणिंदि सुजख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी; ते क
हे ठे:—प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुजविहायो ग
ति; प्रथम संघयण टाली पांच

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही । संघयण ॥

बायाल पुन्न पगई । अ पढम संठाण खगइ संघयणा ॥

उपघात, एकेन्डि, बेरन्डि, तेर
तिर्यचगति, अनुपूर्वि, असाता न्डि, चोरिन्डी नर्कत्रिक गति, आ
वेदनी, निचगोत्र, । यु, अनुपूर्वि ॥

तिरिडुग असायनीऊ । वघायइग विगल्ल नरय तिगं १६ ॥

स्थावरनो दसको; अशुज्ज वर्ण बाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस
चोक । सहित गणतां व्याप्ति अइ ॥

थावर दस वन्न चउक्क । घाइ पणयाल्ल सहि अबासीई ॥

ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वेठा
मे कह्या ठे ते ।

वर्णादिक लेवा. शुज्ज, अशुज्ज ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे:--नाम कर्मनी ध्रुव बन्ध
प्रकृति नव ठे ते--वर्ण, ४ तेजसू
कार्मण ६ अगुरुलघु ७ निर्माण ८
उपघातए ।

दर्शनावर्ण, ४ ज्ञानावर्ण, ५ अन्त
राय, ५ पराघात ॥

नाम ध्रुवबंधि नवगं । दंसण पणनाण विग्घ परघायं ॥

जय, जुगुप्सा, मिथ्यात्व, श्वा जिन नाम; ए जगणत्रिश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

जय कुव्व मिव्व सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १८

हवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे:--तणु आठ, कहेतां ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक वे, वै
क्रीय वे, आहारक द्विक, संघय
ण. ८, संस्थान ८, गति चार,

જાતિ પાંચ, વિહાયો ગતિ બે,
અનુપૂર્વિ ચાર, એ તેત્રીશ પ્રકૃતિ
ને તન્વષ્ટક સંજ્ઞા છે. વેદ ત્રણ,
હાસ, રતિ, અરતિ, સોગ, એ બે

કષાય, સોલ; ઉદ્યોત, આતાપ,
ગોત્ર બે, વેદની બે, નીજ પાંચ॥

તણુ અથ વેઅ ડુજુઅલ।કસાય નજોઅ ગોયડુગ નિદ્ધા

ત્રસ દશ, સ્થાવર દશ, આયુષ્કાર હવે ક્ષેત્ર વિપાકી પ્રકૃતિ દ્વાર
ર, એ એકાણું પ્રકૃતિ પરાવર્ત કહે છે:--ચાર ગતિની આનુપૂર્વિ
માન છે । ચાર ॥

તસ વીસા ન પરિત્તા । સ્વિત્ત વિવાગા ણુપુલ્લીન ॥૧૯॥

હવે જીવ વિપાકી દ્વાર દેખાવે
છે--પ્રથમ ઘનઘાતી પ્રકૃતિ સુન્ન
તાલિન્ન. જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શ
નાવર્ણી નવ, મોહની અઠાવિસ,
અન્તરાય પાંચ; એ સુન્નતાલિસ.
ગોત્ર બે, વેદની બે, જિનનામ ।

ત્રસ, વાદર, પર્યાપ્ત, સ્થાવર, સુ
ક્ષ્મ, અપર્યાપ્ત, સુન્નગ, સુસ્વર,
આદેય, જસ, ડુન્નગ, ડુસ્વર, અ
નાદેય, અજસ ॥

ઘણ ઘાડ ડુગોઅ જિણા।તસિ અરતિગ સુન્નગ ડુન્નગ ચન

શ્વાસોશ્વાસ; જાતિ પાંચ, ગતિ,
ચાર, સ્વગઈ બે; એ અગિયારને
જાતિ ત્રિક સંજ્ઞા છે, એ સર્વ
મત્તી ૭૮ પ્રકૃતિ જીવ વિપાકી
જાણવી ।

હવે જીવ વિપાકી પ્રકૃતિ દ્વાર ક
હે છે--ચાર ગતિનાં આયુષ્કાર ચાર
જીવ વિપાકી ॥

સાસંજાડ તિગ જિઅ વિવાગા।આઠ ચનરો જીવ વિવાગા ૫૦

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे—नाम ध्रुवोदइ बार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, सुज्ञ, अशुज्ञ, तेजस्, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर
त्रण, अंगोपांग त्रण, संस्थान ठ, संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे।

उपघात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराघात; ए त्रण
ने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे ॥

नामध्रुवोदय चनुतणु। वघाय साहारणि अरनुजोअ तिगां॥

ए ठत्रिस प्रकृति पुञ्जल विपाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रसबन्ध
जाणवी. इवे बन्धद्वार कहे ठे। प्रदेश बन्ध ॥

पुगल विवागि बंधो। पयई ठिई रस पएसति २१ ॥

इवे बन्ध विधिने विषे जूयस्का
र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ
श्री जूयस्कार पेहेलो देखामे ठे;
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना सातनो बन्ध।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चार बन्ध
स्थानके त्रण जूयस्कार होय ॥

मूल पयमीण अमसत । ठे ग बंधेसु तिन्नि जूयगारा॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति
बांधतो होय तेटलीज बांधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
लना बीजा समयादिके सर्वत्र
अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे

अष्टपतर त्रण, एकादिक नुठुं प्रथम अबन्ध अइ बन्ध आय.ते

आयु बांधाय ठे सप्तबन्धक प्र ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक
अम समये. प्रथम अल्पतर बन्ध, कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
ठ बंधक प्रथम समये. बीजो हि. अबन्धक तो अयोगि अशने
अल्पतर बन्ध, एक बन्धक प्र सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे
अम समये. त्रिजो अल्पतर बन्ध, नहि; माटे मुलने विषे अव्यक्त
हवे चार । बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिअ चनरो । अवतिआ नहु अवत्तवो ॥ २१ ॥

हवे जूयस्कार देखामे ठे--एक
अकी अधिको बन्ध स्थानक होय एकादिक हीण करतो बन्ध करे
त्यारे जूयस्कार होय । ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जून । एगाई हुण गंमि अप्पतरा ॥
बीजा समयने विषे तेटलुं बन्ध अबन्ध अइ बन्धक आय. ते पे
स्थानक होय त्यारे अवस्थित क हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त
हीए । व्य उत्तर प्रकृतिमां मूलमां नहि ॥

तं मत्तो वति अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ २३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे जूयस्कारादिक कहे ठे--दर्शनाव
र्णी नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक ठे. जूयस्कार बे ठे. हवे ब
न्ध स्थानक पेहेले तत्रा बीजे गुणगणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणगणार्थी आठमा गुणगणाना
प्रथम जाग सुधी त्रिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. ठनो बन्धक ते बी
जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीझनो बन्ध टले. दशमा गुणग
णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे जूयस्कार
बे कहे ठे--श्रेणीथी परतो चार बन्धी ठ बन्ध समये प्रथम जू
यस्कार ठ बांधतो सास्वादने नवे बांधे, ते बीजो जूयस्कार ।

नव ठ चउ दंसेडु ।

इवे अष्टपत्र बन्ध कहे ठे—मिथ्यात्वे नव बांधतो समकिते ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अष्टपत्र बन्ध. आठमे ठ बांधतो चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अष्टपत्र बन्ध. इवे अवस्थित कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि के त्रण अवस्थित होय. इवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे गुणठाणे अवन्धथी पढी दशमे चारनो बन्ध करे. ते प्रथम सम ये प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता आय त्यां ठ बांधे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य. एटले दर्शनावर्णी कर्म ना त्रण बन्ध स्थानक नूयस्कार, १ अष्टपत्र, १ अवस्थित, ३ अवक्तव्य, १ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कह्युं; इवे मोहनी अठाविस प्रकृति बन्धादि कहे ठेः—बन्ध स्थानक द श ठे. मीथ्यात्व गुणठाणे समकित, मीश्र, ए बे विना ठविसनो बन्ध ठे. तेमां मीथ्यात्वे वाविसनो बन्ध ठे; ते वेद बे न बांधे. ए क वेद बांधे; गमे ते एकनोज बन्ध माटे. अरति, शोक अथवा रति ने हास ए चारमां बे न बांधे तेवारे ठविसमांथी चार जतां बावीस उत्कृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्वादने मीथ्या त्व विना एकविंशतुं बीजुं बन्ध स्थानक. मीश्र तथा अविरति ए अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

ड ति ड मोहे ड इगवीस सत्तरस

देसविरति ए अप्रत्याख्यान टले. तेरनु चोथु बन्धस्थानक प्रत्याख्यानी टले. प्रमत्तथी अपूर्व कर्ण सुधी नवनुं पांचमु बन्ध स्थानक. हास, रति, जय, कुष्ठा, ए चार टले. अनिवृत्तिने पेहेले जागे पांचनो बन्ध, ते ठतुं स्थानक. बीजे जागे पुरुष वेद टले चारनुं बन्ध स्थानक सातमु. त्रीजे जागे संजलन क्रोध टले. त्र एणुं बन्धस्थानक आठमु. चोथे जागे संजलन मान टले बेनो बन्ध. ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चउ ति ड ।

पांचमे जागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशसुं बन्धस्था नक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव जूयस्कार होय. आठ अल्पतर होय. दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते जूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक अइ परतां बेनो बन्धक थाय; तेने पहेले समये प्रथम जूयस्कार. एम बाविस बन्धक सु धी नव जूयस्कार थाय. हवे अल्पतर कहे ठे--मीथ्यात्वे बाविस बन्धक, ते चढतां त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक थाय. ते पहेले अ ल्पतर एकविसनो बन्ध, परतां ठे; माटे चढताने गवेखयो नथी. एम तेर सुधी एक बांधे ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे--बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्र कारे ते कहे ठे--अगियारमे मोहनी अवन्धक अइ परतां, नवमे संजलन लोअ बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अ वक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चोथे गुणगणे सत्तरनो ब न्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनीनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० जूयस्कार नव, अल्प तर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कह्या.

इको नव अठ दश डुनि २४ ॥

हवे नाम कर्मने विपे जूयस्कारादिक देखामे ठे. बन्ध स्था नक ते संख्या तेवीस, पचिस, ठविस, अठाविश, उगणत्रिस; ह वे प्रथम त्रेविस प्रकृतिनुं पेहेलुं बन्ध स्थानक कहे ठे--वर्णचोक, तेजसू, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उषघात, ए नव ध्रुव ब न्धी आठमाना ठठा जाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव बन्धी तिर्यंचगति, आनुपूर्वि, एकेन्दि जाति, उदारिक, हुंरक स्थावर. अपर्याप्त, अस्थीर, अशुभ, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

વા વાદર, સાધારણ વા પ્રત્યેક, અપર્યાપ્ત પ્રાયોગ્ય એકેન્દ્રિયાદિક ને એ પ્રથમ બન્ધ સ્થાનક. ત્રેવિસનું કહ્યું; હવે બીજું બન્ધસ્થાનક પચિસનું કહેઠે:--ત્રેવિશ પૂર્વે કહી તે નસ્વાસ; અને પરાઘાત, એ પચિસ, પણ ત્રેવિસમાં અપર્યાપ્ત, અસ્થિર, અશુભ, અને અજસુ એ ચારની પ્રતિપક્ષી ગણવી, એ બીજું બન્ધ સ્થાનક. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિ પ્રાયોગ્ય. હવે ષવિસનું ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે—પચિસ પ્રથમની મધ્યે આતાપ વા નિદ્રાતમાની એક મિથ્યાત્વે બાંધે તે ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક હવે અઠાવિશનું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે—દેવગતિ, દેવાનુપૂર્વિ, પંચેન્દ્રિયાજાતિ, વૈક્રીય શરીરવૈક્રીય અંગોપાંગ, સમચોરસ, સાસોશ્વાસ, પરાઘાત, શુભવિદ્યાયો ગતિ, ત્રસ, વાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, સ્થિર અસ્થિરમાંની એક, શુભ અશુભમાંની એક, જસ અજસમાંની એક સુભગ, સુસ્વર, આદેય, અને ધ્રુવબન્ધી નવ; એ અઠાવિસનું ચોથું બન્ધ સ્થાનક; દેવ યોગ્ય હવે નંગણત્રિશનું પાંચમું બન્ધસ્થાનક કહે ઠે—પચિસ પૂર્વની, સ્વગતિ, સંગણ, સંઘયણ, અને નિદારિક અંગોપાંગ; એ નંગણત્રિશ એકેન્દ્રિ ઠામે, પંચેન્દ્રિ સ્થાવર ઠામે, ત્રસ કહેવી. એ પંચેન્દ્રિ પર્યાપ્ત, તીર્થચ યોગ, પાંચમું બન્ધ સ્થાનક વિસ પદજોમજો ।

તિ પણ ઠ અઠ નવહિયા વીસા ।

હવે ત્રિસનું ષતું બન્ધ સ્થાન કહેઠે:--પૂર્વે કહેલ અઠાવિશ મધ્યે આદારક શરીર; અને અંગોપાંગ જ્ઞેલિયે એટલે ત્રિશ; અને અઠાવિશમાં અશિર, અજસ, અશુભ, એ કહ્યા ઠે તેને બદલે સ્થિર. જસ, શુભ કહેવા. દેવયોગ અપ્રમત્ત સાધુ બાંધે અથવા અઠાવિશમાં પેહેલું સંઘયણ જિનનામ જ્ઞેલાય. અને દેવદ્વિક ઠામે મનુષ્ય દ્વિક કહિયે. એ ત્રિશ મનુષ્ય યોગ સમક્ષિતી દેવ બાંધે. એ ષતું બન્ધ સ્થાનક હવે એકત્રિશનું સાતમું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે:--ત્રિશ પૂર્વનાં અને તેમાં જિનનામ જ્ઞેલતાં એકત્રિશ, દેવયોગ્ય. અપ્રમ

त अपूर्वकरणे साधु बांधे. ते सातमुं बन्ध स्थानक हवे आठसु बन्ध स्थानक एकनुं कहे ठे-आठमे, दशमे गुणगणे साधु जस की तिं बांधे. ए आठसु बन्ध स्थानक; ए नामकर्मनां आठ बंध स्थानक कहां ॥

तीसे गतीस इग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ जूयस्कार, सात अल्पतर होय, आठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय. हवे ते जूयस्कार ठ कहे ठे-त्रेविस बांधीने विशुद्धि पचिंश बांधतां प्रथम समये प्रथम जूयस्कार. ठविंश बांधतां बीजो, अठाविंश बांधतां त्रिजो, उगणत्रिंश बांधतां चोथो, त्रिंश बांधतां पांचमो, एकत्रिंशो ठगो, परुतां कमती बांधतां जूयस्कार गवेख्यो नथी. हवे सात अल्पतर कहे ठे-आठमे १८, १९, ३०, ३१, बांधी श्रेणेचढी एक साता बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर. कोइक मनुष्य देव योग. ३१ बांधी देवगतिमां त्रिंश. मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो तेज देव चवी मनुष्य अइ जिननाम सहित देव योग्य. उगणत्रिंश बन्ध प्रथम समये. त्रिजो कोइ मनुष्य त्रियंचगति उगणत्रिंश बांधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठाविंश बांधते प्रथम समये. चोथो कोइ अठाविंश बन्धक संक्लिष्ट परिणामे एकेन्दि योग्य ठविस बांधे ते आद्य समये. पांचमो तेय पचिंश बांधे ते पण आद्य समये. ठगो ते त्रेविंश बांधे ते आद्य समये. सातमो हवे अवस्थित आठ कहे ठे-आठ बन्ध स्थानकना द्वितियादि समये आठ अवस्थित होय; इति ॥ हवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे-उपशान्ते मोहनाम कर्मनो सर्वथा अबन्ध अइ परुतो एक जस बांधे ते प्रथम समय. प्रथम अवक्तव्य उपशान्त मोहे काल करीने अनुत्तरे जाय त्यां प्रथम समये जिननाम सहित मनुष्य गति योग्य त्रिंश बांधे त्यारे बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विना उगणत्रिं

इ बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. ज्ञूयस्कार ठ, अल्पतर सात, अवस्थित बंध आठ, अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग अठ ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु, गोत्र, अन्तराय; ए पांच कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे ज्ञूयस्कार अल्पतर संज्ञवे नहि. बीजा बे अवस्थित अवक्तव्य, ए बेमां जे ज्यां संज्ञवे ते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृति बन्ध देखाम्यो॥

सेसेसु ठाण मिक्कि कं १५ ॥

नाम गोत्र बेनी सीत्तेर कोमा हवे स्थिति बन्ध कहे ठे--विश कोनी सागरोपमनी स्थिति मो सागरोपमक्रोमाक्रोमनी स्थिति हनि कर्मनी ॥

वीस यरकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोमाकोमी सागरोपमनी

स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी, नार्की, देवताना आयुनी स्थिति अन्तराय वेदनि ए चारेनी । तेत्रिश सागरोपमनी ॥

तीस यर चउसु उदही । निरय सुराजंमि तित्तीसा १६ ॥

हवे ऊघन्य स्थितिबन्ध कहेठे:-

अकषाय मूकीने एम कह्युं; ते

माटे अगियारमे, बारमे, तेरमे;

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति बे

समयनी होय ।

सकषायने बार मुहूर्त ऊघन्य वे

दनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकसाय ठिई ।

बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेतां बाकी रद्यां ज्ञानावर्णी

दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय,

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आयु; ए पांचेनी स्थिति अन्तर
आठ मुहूर्तनी । मुहूर्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो ११ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊघन्य उ ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्योः हवे ति त्रिश क्रोमाक्रोम सागरोपम
उत्तर प्रकृतिनो ऊघनउत्कृष्टो नी; हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति बन्ध कहे ठेः--पांच अ स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्त, साधा
न्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श रण. बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डि ए
नावर्णी नव अशातावेदनी, उ स्थानके ॥

विग्धा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम ए बे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी; चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, षठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस डुसु चरिमेसु डुग वुट्टी १० ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
चाळिस क्रोमाक्रोम सागरोपम उज्ज्वल वर्ण, मधुररस, ए सात
नी स्थिति सोले कषायनी । नी स्थिति ॥

चाळीस कसाएसु । मिठ लहु निधुएह सुरहिसिअमहुरे ॥

દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોપમની પી
લો વર્ણ, આમ્લરસ, એ બેની સા
માબારની; રાતોવર્ણ, કષાયરસ,
એ બેની પંદરની; નીલવર્ણ, કટુ
કરસ, એ બેની સામાસત્તરની;
કાલો વા શ્યામ, તીલો રસ, એ
બેની વિસતની; પ્રથમે દશ પદ છે,
તેમાં ડુગે ડુગે અઠી અઠી વધા
રવી ।

દસદો સદૃ સમહિયા ।

હવે દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોપમ
ની સ્થિતિની પ્રકૃતિયો તેર ગ
ણાવે છે—શુન્નવિદ્યાયો ગતિ, ઝ
ચ ગોત્ર ।

દસ સુહ વિહગડ્ડચ્છે । સુર

મિથ્યાત્વ મોહનીની સીત્તેર ક્રો
માક્રોમી સાગરોપમની સ્થિતિ--
મનુષ્ય ગતિ, અનુપૂર્વિ ।

મિત્તે સત્તરિમણુડુગ ।

હવે વિશ ક્રોમાક્રોમ સાગરની
સ્થિતિની પ્રકૃતિ કહે છે—જય,
ડુગંઘા, અરતિ, શોક, એક ચાર ।

જય, કુહ, અરદ્ધ, સોણ ।

તે હલિદ્ વર્ણ ટાટારસ પ્રમુખ
ની સ્થિતિ યાવત્ વિશ સુધી ગ
ણજો ॥

તે હાલિદ્ બિલાઈણ ॥૧૯॥

દેવગતિ, અનુપૂર્વિ સ્થિરઠકના
મ--સ્થિર, શુન્ન, સુન્નગ, સુસ્વર,
આદેય, જસકીર્તિ; પુરુષ વેદ, ર
તિ, અને હાસ, એ તેર ॥

ડુગ થિરઠક પુરિસ રદ્દ હાસે ॥

સ્ત્રીવેદ, સાતાવેદનિ; એ ચાર પ્ર
કૃતિની પંદર ક્રોમાક્રોમ સાગર
ની સ્થિતિ છે ॥

ઇત્થિ સાણસુ પત્તરસ ૩૦ ॥

વૈક્રીય શરીર, અંગોપાંગ, તિથ્ય
ચ ગતિ, અનુપૂર્વિ; નદારિક શ
રીર, અંગોપાંગ, નર્કગતિ, અનુપૂ
ર્વિ, એ ચાર ડુગ, નીચ ગોત્ર; એ
તેર થયાં ॥

જય, કુહ, અરદ્ધ, સોણ । વિઠવિ તિરિ નરલ્લ નરય ડુગ નિણ ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कर्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपघात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि

र, अशुज, दुर्जग, दुस्वर, अना हवे त्रस चोक-त्रस, बादर, प
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली र्यासा, प्रत्येक, ए अगविस स्था
चोविस) । वर, एकेन्डि, पंचेन्डि; ३१ ॥

तेअ पण अथिर ठके । तसचऊ थावर इग पणिंदी ३१ ॥

नपुंसकवेद, अशुज विहायो ग
ति, ३१ श्वासोश्वास चोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
घात; ३७ ।

जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
तल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचऊ । गुरु कस्कम रुक् सीअ दुगंधे ॥

ए बेतालिस प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे. तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रीय वैक्रीय बन्धन, वैक्रीय तेजस् बन्धन, वै
क्रीय कर्मण बन्धन, वैक्रीय तेजस् कर्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कर्मण बन्धन, उदारिक तेजस् कर्मण बन्धन, तेजस् संघा
तन, कर्मण संघातन, तेजस् तेजस् बन्धन, कर्मण कर्मण बन्ध
न, तेजस् कर्मण बन्धन; ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे ठे माटे ।

बीसं क्रोमाक्रोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरोपमे एकसो वर्षनी अबाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोम सा

ગરે વસસે વર્ષ અવાધા જાણવી. કર્મ પ્રદેશ વિપાક અનુદય અ
વાધા કાલ ॥

एवम् आवाह वीससया ॥ ३२ ॥

હવે એ આઠ પ્રકૃતિનો અવાધાકા

લ કહે છે—નુકુષ્ઠ સ્થિતિ અ જિનનામ, આહારક શરીર, અં
ન્ત ક્રોમાક્રોમી સાગરોપમની ગોપાંગ; એ ત્રણની. તેની ઝઘન
હોય । અવાધા અન્તરમુહૂર્તની પ્રદેસ નહે

गुरु कोमिकोमि अंतो । तिन्ना हाराण त्रिन्न मुहुबाहा॥

એ ત્રણની ઝઘન્ય સ્થિતિ એક

ક્રોમાક્રોમ સાગરનો સંખ્યાત

गुणी उणी अवाधा अन्तर मु मनुष्य त्रियंचनी आयुः स्थिति
हूर्तनी । त्रण पढ्योपमनी ॥

લહુ ઠિહ સંખ ગુણુણા । નર તિરિ આણાન પહ્લતિગં ૩૩

પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો જ્ઞાગ

ચારે ગતિનાં આયુ મન રહિત

एकेन्द्रि, विगलेन्द्रिनी स्थिति आ जे असन्नि पर्याप्ता आवता जव
युनो पूर्वकोमनी आवता जवनी नां बांधे अवाधा त्रिजे ज्ञागे ॥

इग विगल पुवकोमी । पलिआसंखंस आनचन अमणा

નિરૂપકર્મ આયુવન્ત જે દેવતા,

નાર્કે, અસંખ્યાત આયુવન્ત જુ

गलीआ मनुष्य; तीरयंच अवा बीजा संख्यात आयुवन्त नर त्रि
धा ठ मासनी जाणवी । यंचने अवाधा जवने त्रिजे ज्ञागे.

નિરૂવ કમણ ઠમાસા । અવાહ સેસાણ જવ તંસો ૩૪॥

एक लोभ, पाच अन्तराय, पां
च ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, ए प
इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध संजलन नरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पणविग्ध नाण दंसेसु ॥

जस, उच्च गोत्र, ए बेनी. इवे
अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; इवे आ बार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
ठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे बार सय साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया; ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम
बे मास, एक मास, एक पक्ष । जागे ॥

दो इगमासो पस्को । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो
शेष बाकी पंचासी प्रकृतिनी उ माकोमीनी स्थिति वैहेचतां जे
त्कृष्टी स्थिति । लाजे ते ।

सेसाणु कोसानु ।

मिहत्त ठिइए जंलधं ॥ ३६ ॥

पल्योपमने असंख्यातमे जागे
नुगे करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्धाय. ए एकेन्दि
मां पंचासीमानी बावीश प्रकृ
ति ठे ते कहे ठे--ज्ञानावर्णी पां
च, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पाच, संजलन चार, पुंवेद, सा

इवे पंचासीने ऊघन्य स्थिति क ता, उच्चमोत्र, जसकीर्ति, ए बा
दे ठे--एकेन्दिने विषे जे उत्कृष्ट विस ऊघन्य बन्ध एकेन्दिमां ठे
स्थिति ठे तेमांथी । माटे ॥

अय मुकोसो गिंदिसु । पलिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

इवे विगलेन्दिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखामे ठे. अनुक्रमे एके
न्दिना ऊघन्य बन्धथी पचीस पचास घणो, सो घणो, हजार
घणोबेरन्दिने उत्कृष्ट स्थितिबन्ध घणो ॥

कमसो पण वीसाए । पन्ना सय सहस्ससं गुणिउ ॥३९॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेन्दि
ने; ए त्रणने अनुक्रमे पचास, ऊघन्य स्थिति बन्ध पढ्योपमने
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो । असंख्यातमे जागे नणो ॥

विगल असंनिसु जिठो । कणिठउ पल्ल संख जागूणो ॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रियंच
देवता नार्किना आउ ऊघन्य स्थि ने ऊगन बंध क्षुल्लक जव एट
ति बन्ध तुल्य दस । ले वसे उपन आवलीनो होय ॥

सुर नरया उ समदस । सहस्स सेसान खुहु जवं ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त्त अबाधा काल आ
युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पण
अबाधा अन्तर मुहूर्त्तनी आयु
अबाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टऊघन्य,
सर्व उत्तर प्रकृति एकसो विस ऊघन्य जेष्ट, ऊघन्य होय तेना
ऊघन्य बन्धे ऊघन्य अबाधा । जांगा चार ॥

सद्वाणवि लहु बंधो । जिन्न मुहु अबाह आउ जिठेवि ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के
देवताना ऊघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर,
जिननामनी अबाधा होय तेतो आहारक अंगोपांग; ए बेने ऊ
तत्त्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु विंति आहारं ३९ ॥

इवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे
ठे--सत्तर जवतुल्य उपर अधि एक श्वासोश्वासमां होय कुल्लक
क निश्चे । जव नीगोदियाने ॥

सत्तरससमहिआ किर । इगाणु पाणंमि हुंति खुहुजवा ॥

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्ते
सातरिसें अनेज्योतेर ३७७३ । थाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

उत्तिश एक मुहूर्त्तना कुल्लक ज
पासठ हजार पांचसे । ६५५०० व पुरा ॥

पाणसठिसहसपाणसय । उत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

इवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे उपन एक कुल्लक जवनी असं
ठे--आवलिका बसेंने । ख्यात समये एक आवलि थाय ॥

आवलियाणं दोसय । उप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव
इवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणवाणे आरंजि अप्रमत्ते
नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तिहं । आहार दुगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति बाकी एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनी स्थिति बांधे ॥

मिथ्यादिष्ठि बंधइ । जिष्ठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिबन्ध मीश्रदृष्टि ना गर्जज तीर्यच, मनुष्य ए बे सु
रक्यादिक कहे ठे--विगलत्रिक, रगति, अनुपूर्वि, बे बैक्रीयशरी
सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-नारकी, र, अंगोपांग बे, नर्कगति, अनु
तीर्यच, मनुष्य । पूर्वि बे; ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुहुमान तिगं । तिरिमणुआ सुर विनविनरय डुगं

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति
एकेन्दि, स्थावर, आताप । ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

एगिंदि थावरा यव । आ ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

ठेवठुं संघयण ए उ प्रकृति देव
ता नारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्ट
स्थिति बांधे. बाकी वाणुं प्रकृ
तिर्यच गति, अनुपूर्वि बे, उदा तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योत । रे गतिवाला करे ॥

तिरि नरल डुगुळोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध स्वामी

कहे ठे--आहारक द्विक. जिन नवमे निवृत्ति गुणगणे संजल
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा न चोक, पुरुषवेद; ए पांचनो
ना घणी बांधे । ऊघन्य स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुवो । नियट्टि संजलण पुरिस लहुं ४४

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म
इवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ संपराये बैक्रीय षट्क-नारकी
तिनो ऊघन्य स्थिति बन्ध करे य द्विक, बैक्रीय द्विक, देवद्विक,

તે કહે છે--સાતાવેદનિ, જસના એ ઠ પ્રકૃતિ અસત્ત્રિ, ત્રિયંત્ર, પં
મ ઝચ્ચગોત્ર, જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, ચૈંદિ પર્યાપ્ત ઝઘન્ય સ્થિતિ બં
દર્શનાવર્ણી ચાર ।
થ કરે ।

સાય જસુ ચ્ચા વરણા । વિગ્ધં સુહુમો વિનિવિ ઠ અસત્ત્રી

ચારે ગતિનાં આયુ ઝઘન્ય બન્ધ

સ્થિતિ સંજ્ઞી, અસંજ્ઞી બેને પણ વાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિને ઠાકતી
હોય હવે વાદર પદનો અર્થ આ પંચાસી પ્રકૃતિનો ઝઘન્ય સ્થિ
વતા પદે દેખામશે ।
તિ બંધ કરે ॥

સત્ત્રી વિ આન વાપાર । પથે ગિંદીન સેસાણં ૪૫ ॥

હવે તે સ્થિતિ ઝઘન્ય પ્રકારે ગુ

ણઠાણે દેખામે છે--નુત્કૃષ્ટતે તે

થી મોટો બન્ધ બીજો કોઈ ન

હિ તે; એક અનુત્કૃષ્ટ--નુત્કૃષ્ટથી

સમયાદિક હીનથી અન્તર મુદ્દ

તે યાવત્ સ્થિતિ બન્ધ તે વે ઝ

ઘન્ય તે જેથી કોઈ સ્થિતિ બ

ન્ધ ઝઘો નહિ તે ૩ અઝઘન્યતે

ઝઘન્યથી એક સમય અધિક

યાવત્ નુત્કૃષ્ટ સુધી ૪ ।

હવે જ્ઞાનાચાર સાદિ પ્રમુખ ચા

ર કહે છે--સાદિતે બન્ધ ઝેદી ફ

રી બાંધે તે. અનાદિજે બન્ધ પ્રવા

હની આદિ ન જાણે તે. ધ્રુવ--તે

બન્ધ પ્રવાહનો નાશ નહિ તે.

અધ્રુવ--બંધ પ્રવાહનો નાશ થા

ય તે ॥

ઝકોસ જહ છી યર । જંગા સાઈ અણાઈ ધ્રુવ અધ્રુવા ॥

સાદિ પ્રમુખ ચારે જાંગા આયુ

કર્મ વિના સાતે કર્મને અઝઘ

ન્યે બંધ સ્થાનક થાય છે, તે દે

ખામે છે--પ્રથમ અનાદિજેદ મો

હની નવમાને અન્ત સમયે ઝઘ

બીજા ત્રણ જાંગા; નુત્કૃષ્ટ, અ

નુત્કૃષ્ટ, અને ઝઘન્ય, એ ત્રણ જે

દેને તથા આયુ કર્મ એટલા જે

न्य बन्ध ठे. तथा दशमाने अन्त दोने, सादि तथा सात ए बे
समये मोह, आयु, बे विना ठ जांगा लागे ठे; ते लखुं ठुं--प्र
कर्मनो ऊघन्य बन्ध ठे. ते स्था थम उत्कृष्टने संझी, पंचेडि प
नक जे जीवे नथी स्पर्श्या तेने र्याप्त, मिथ्यादृष्टि, संक्लिष्ट परि
अनादि अऊघन जांगो ? लो. णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेस
इवे बीजो जांगो--सादि; जे जी मयनो करी त्रिजा समयादिके
व उपशम श्रेणी पामी त्यां ऊ समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट
घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा करे; ते सादि सान्त बे थया. ह
अबन्ध होय. पठी अझघन्य ब वे अनुत्कृष्टे कहे ठे--उत्कृष्ट ब
न्ध करे ते सादि बीजो. इवे स न्धर्मी समयादिके हिन अनुत्कृष्ट
न्त जांगो--जे जीव ज्ञव्य श्रे बंध करे ते. सादि तथा अन् उ
णीगत थइ झघन्य बन्ध करी त्कृष्ट बंध करी अबंध थाय ते अंत
सिद्धि वरशे; ते जीवने अझघ न्दवे उद्यन्य बंध नवमे, दशमे,
न्यनो अन्त थशे; ते संत जांगो अन्त एक समय करी पमी पा
त्रिजो. इवे अनन्त जांगो--जे ठो करे ते सादि सांत. तथा आ
अज्ञव्यने अझघन्यनो ठेह नथी युः कर्म जवमां एक वारज बांधे
माटे अनन्त जांगो चोथो. ए चा ते चारे जेदे बे जांगा सादि सांत
रे जांगा अऊघन्य बंधे फलाव्यो। ए चार जांगा मूल कर्मे कक्षा ॥

चउहा सग अजहन्नो । सेस तिगे आउचउसु डहा४६॥

हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क संजलन चोक, ज्ञानावर्णि पां
हे ठे--चारे जेद सादि, अनादि, च, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय
ध्रुव, तथा अध्रुव, अऊघन्य बंध पांच, ए अरामने अझघन्य साधे
होय. ए चार जेद अराम प्रकृति सादि, सान्त, अनादि, अनन्त; ए
ने होय ते अरामनां नाम । चारे होय ॥

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्घाणं ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ऊघन्य; तेम चार जेद उत्कृष्टादि सा
ए त्रया जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे बाकी प्रकृति
अधुव सान्त ए बे होय । एकसो बेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणं ४७ ॥

हवे झघन्य स्थिति बंध गुणगणे
कहे ठे सास्वादन गुणगणाथी अ सागरोपम अन्त क्रोमा क्रो
पूर्व करण गुणगणा सुधी । मीना बंध होय अधिको नहि ॥

साणाइ अपुवंते । अयरंतो कोमिकोमिउ नहिगो ॥

नेओओपण नही मिथ्यात्व गुणग मिथ्यात्व ज्ञव्य, अज्ञव्य,
णे सागरोपम अंत क्रोमा क्रोमी बां संझी पंचेन्दिने सागरोपम
धे उगे नहि । अन्त क्रोमा क्रोमी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मिठे जडिअरसंनिमि ॥४८॥

हवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो
अद्वया बहुत्व एकेन्द्रियादिकजी जे एकेंडि पर्याप्तो झघन्य स्थि
व आथ्री कहे ठे. गाथा त्रण ज ति बंध असंख्यात गुणो करेश
ति जे मुनि सर्वथी थोमो ऊ तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो एकेंडि झ
घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा घन्य स्थिति बन्ध विससो अधिक
य गुणगणे करे, तेथी बादर । करे १ ॥

जइ लहु बंधो बायर । पङ्कअसंखगुण सुहुम पङ्कहिगो

सूक्ष्म एकेंडि अपर्याप्तो उत्कृष्ट

स्थिति बंध विषेकाधिक ब; अ

रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे बादर सूक्ष्म ति बंध विषेकाधिक सात; सू

पर्याप्ता कह्या तेना बे अपर्याप्ता द्धम एकेंडि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

बादर अपर्याप्तानो विषेकाधिक ति बंध विषेकाधिक आठ; बा

चार; तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थिति बंध
विशेषाधिक पांच । विशेषाधिक नव ॥

एसि अपज्जाण लहू । सुहमे अरअपज्ज पज्ज गुरू ४ए
हवे बे इंडिने स्थिति बंध कहे तेथी अपर्याप्ता बे इंडिने गुरू
ढे--लघुस्थिति बंध बे इंडि प स्थिति विशेषाधिकवार; तेथी
यार्त्ताने संख्यात गुणोदेश; ते पर्याप्ता बे इंडिने गुरू स्थिति
थी बे इंडि अपर्याप्ताने विषे विशेषाधिक तेर; ए रीते विशेष
काधिक अगियार । पाधिक पद जोरजो ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जे अपज्जिअर बिय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्डि; चौरिन्डि, असन्नि पंचेडिने विषे अट्पाबहु
तनी विगत-तेरमाथी तेरन्डि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति बंध वि
शेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अ
पर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७
तेथी चौरिन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी
अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उ
त्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति वि
शेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति ब
न्ध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषा
धिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी
असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिसु नवरं । संखगुणा बियअमण पज्जे ५०
हवे असंझी पंचेन्डि पर्याप्ताने उ संख्यातगुणो उविस, तेथी दे
त्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक शविरतिने ऊघन्य स्थिति बंध
कह्यो ढे. तेथी यति जे मुनि; ते संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी
मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध सं
ख्यातगुणो अठाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयजस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे ठे-देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
थकी अविरति सम्यक् दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध २९
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३० तेथी तेज अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३२
तेथी सन्नि पंचेंडि पर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ऊघन्य स्थिति बंध; ३३
तेथी तेना अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज अप
र्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध ३६ ए आठेनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥

सम्म चउ सन्नि चनरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा५१

अशुज जाणवी; कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति । संक्लीष्ट परीणामथी आय माटे॥
सद्वाणवि जिठ ठिइ । असुजा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यच; ए
इतर जे बीजी ऊघन्य स्थिति त्रणनां आयुष्य मूकीने.शामाटे
विशुद्ध परीणामथी उपजे माटे तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
शुज जाणवी । तां विशुद्ध परीणाम होय माटे॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुत्तुं नर अमर तिरि आउ५२

तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदि
हवे एकला कषायथीज स्थिति यो ऊघन्य योग असंख्यातगुणो
बंध होय नहि; योग सहित हो २ तेथी बेइंदि अपर्याप्त ऊघ
य. ते माटे बोल अछाविज्ञानो स न्य योग ३ तेथी तेरेंडि अपर्या
र्व जीवने विषे योग बलनो अ प्त ऊघन्य योग ४ तेथी चोरिं
छपाबहुत कहे ठे; सूक्ष्म निगोदि डि अपर्याप्त ऊघन्य योग ५ ते
यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथम स थी असंझी अपर्याप्त ऊघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग ६ तेथी संज्ञी अपर्याप्त
ते ऊघन्य सर्वथा थोडा योग । ऊघन्य योग ७ ॥

सुहृम निगो आइ खणप्पजोग । बायर विगल्ल अमण मणा

सूहृम पर्याप्त ऊघन्य योग १०

बादर पर्याप्त ऊघन्य योग ११

सूहृम निगोद वे कल्ला ते, ऊघ

न्य योगेतर कहेतां सूहृम पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सूहृम निगादियो अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट योग ८ बादर अपर्याप्त
उत्कृष्ट योग ९ ।

अपङ्ग लहु पढम डुगुरापङ्ग हस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग १९

तेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंदि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो ऊघन्य योग २३

बेंडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १४ तेंडि अपर्याप्तानो उत्कृ

ष्ट योग १५ चौरिंदिय अपर्या

प्तानो उत्कृष्ट योग १६ असंज्ञी

अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १७

संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १८ अपर्याप्ता बेंडियादिकनो

उत्कृष्ट योग ।

बेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट यागे

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणां जाणवां ॥

અસમત્ત તસુકોસો । પક્ક જહનિ અરણ્ણવ ઠિદ્ ઠાણા ॥

પરં કેવલ અપર્યાપ્ત બેંડિને વિષે
હવે જીવનાં ચૌદ સ્થાનકને વિ સ્થિતિ સ્થાનક અસંખ્યાતગુણા
પે પૂર્વ રિતિ સંખ્યાત, અસંખ્યા હોય. હવે સર્વથી થોડા સૂક્ષ્મ
ત ગુણા દેખામે ઢે-અપર્યાપ્ત ત અપર્યાપ્ત, તેથી બાદર અપર્યાપ્ત,
થા પર્યાપ્ત એક એક સમય વૃદ્ધિ સંખ્યાત ગુણા. એમ ચૌદ જેદે
સ્થિતિ સ્થાનક સંખ્યાતગુણા । જાણજો ॥

અપક્કે અર સંખગુણા । પરમ પક્ક બિણ અસંખગુણા ૫૪

અપર્યાપ્તા તે સ્થિતિ સ્થાનક,
ક્ષણ ક્ષણ પ્રત્યે અસંખ્યાત ગુ સ્થિતિ સ્થાનક પ્રત્યે અસંખ્યા
ણી ધીર્યવૃદ્ધિ યોગવૃદ્ધિ કરી તા લોકના આકાશ પ્રદેશ તે
વધતા જાણવા । પ્રમાણ ॥

પદ્ધત્તમસંખગુણા વિરિત્તિ । અપક્કપદ્ધિ ઠિદ્ધમસંખ લોગસમા

પ્રથમ સ્થિતિ સ્થાનક કહ્યાં તે
માં અકેકી સ્થિતિ સ્થાનકને આયુવિના સાત કર્મને વિષે પ્ર
ત્તપજવાનાં જેટલાં અધ્યવસાય થમ સ્થિતિના અધ્યવસાય સ્થા
સ્થાનક હોય તે દેખામે ઢે--સા નકથી બીજી સ્થિતિના અધ્યવ
ત કર્મને વિષે સ્થિતિ વિશેષા સાયનાં સ્થાનક વિષે પાધિક;
ધિક અધ્યવસાય સ્થાનક અ તેથી આયુ કર્મના અસંખ્યાત
ધિક । ગુણા અધ્યવસાય સ્થાનક હોય ॥

અજ્ઞવસાયા અદ્ધિત્તિ । સત્તસુઆજ્ઞસુઅસંખ ગુણા ૫૫

હવે મિથ્યાત્વમાં સાસ્વાદનને
વિષય વિદ્ધેદ પામી એકતાલિશ
પ્રકૃતિનો પંચેંડિને વિષે જેમ મનુષ્યના જીવ સહિત, ચાર પ

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्योपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे--तीर्यचत्रण, सागरोपम अबंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सात प्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरजवजुअ सचउ पल्ल तेसठं॥

तथा आताप; ए नव प्रकृतिने
मनुष्यजव सहित चार पल्लोप
म अधिक एकसो पंचासी सा
हवे स्थावर चोक, एकेंडिजाती गरोपम नारकी आदिकजवमां
य, विगलेंडीय त्रण; । अबंध काल ॥

थावर चनु इग विगला । यंवेसु पणसीइ समयरा ५६
प्रथम संघयणविना पांच संघय अशुज विहायो गति, अनंतानु
ण, प्रथम संस्थान विना पांच बंधी चोक, मिथ्यात्व, दुर्जगत्रि
संस्थान । क, श्रीलंड्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअणमिहडुजगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवे
द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य
जव अधिक मुनि जव आदि दे पंचेंडियने विषे अबंध स्थिति
इ एकसो बत्रीश सागरोपम । उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इहडुतीसं । पणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा ए
कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा
सी सागरोपमनो अबंध कह्यो
तेनां ठाम देखामे ठे-विजया
दिक हरेके तेतरी सागराना
ने जव तथा त्रण जव वा

रमे बाविस सागरनी करे तो

एकसो बत्रीस आय एम ग्रैवेक एम ठठी प्रमुखमां सागरोपम
ने विषे १६३ । एकसो बत्रीस तथा एकसो त्रैसठ

विजयाइसु गेविजे । तमाइ दहि सय दुतीस तेसठ ॥

इवे अधुव प्रकृति त्रोतेरनो उ
त्कृष्ट झघन्य बंध निरंतर बांध
वानो काल देखामे ठे-पल्योपम
त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक; ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल। चारने ॥

पाणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विउद्विडुगे ॥५७॥

तिर्यंच डुग, निचगोत्र, ए त्रण
एक समय स्थिते असंख्यातो ने आनुषानो बंध सततं अन्तर
काल । मुदूर्त्त ॥

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहू॥

सातावेदनीनो बंध सततं स्थि
उदारिकनो सतत बंध असंख्या ति पूर्वकोरु नव वर्ष उणो केव
ता पुज्जल परावर्त्त । ली आश्री ॥

उरलि असंख परद्या । सायतिइ पुव कोमूणा ॥५८॥

पराघात, उश्वास, पंचेन्डी त्रस
सागरोपम एकसो पंचासी लगी चोकने विषे सतत बंध होय. उ
नीरंतर । त्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पाण सीयं । परघुस्सासे पाणिंदि तसचउगे॥

इवे १३२ सागरनी स्थिति पुरुषवेद, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,
शुज विहायो गतिनो । समचोरस संस्थान ए सातने विषे

૩૭૮

બંધ હોય. ૧૧૨ સાગરોપમ ॥

વત્તીસંસુહવિહ ગડ્ । પુમ સુજ તિગુચ્ચ ચતુરંસે ॥૬૦॥

અશુજ વિહાયો ગતિ, અશુજ અશુજ સંઘયણ ૫ આહારકડુગ ૨
જાતિ ૪ અશુજ સંસ્થાન ૫ । નર્કડુગ ૨ ઉદ્યોત ડુગ ૨

અસુખ ગડ્ જાડ્ આગિડ્ । સંઘયણા હાર નરયજોયડુગં

નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ ૨ અરતિ
સ્થિર, શુજ, યજા, સ્થાવર ૨ તે યુગલ અજાતાવેદનિ ૯ એકતા
દશક, ।

લિજ પ્રકૃતિને ॥

થિર સુજજસ થાવરદસ । નપુંડઠીડુજુઅલ્પમસાયં ૬૧

૯ એકતાલિસ પ્રકૃતિના ઝઘન્ય મનુષ્ય દ્વિક, જિન નામ, વજ્ર
બંધ કદે ઢે-ઝઘન એક સમયથી રિષજનારાચ ઉદારિક અંગો
અંતર મુદૂર્ત્તલગી નીરંતર બંધા પાંગ ૯ પાંચને વિષે ॥
ય પઢે ।

સમયાદંત મુહુતં । મણુડુગજિણ વડ્ઝર નરલ્હુ વંગેસુ ॥

૯ પાંચને અંતર મુદૂર્ત્ત ઝઘન્ય
બંધ તથા આયુ કર્મ ૪ જિન
નામને પણ બાકી ૬૮ પ્રકૃતિને

તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સત ઝઘન્ય બંધ એક સમય જાણ
ત બંધ હોય અનુત્તર દેવને । વો. ઇતિ સ્થિતિ બંધ સમાપ્તઃ॥

તિત્તિસ યરા પરમો । અંતમુહુ લહુ વિઆન જિણે ૬૨

હવે અનુજાગ જે રસ બંધ તે અશુજ પ્રકૃતિનો મંદરસ સંક્લેસ
દેશામે ઢે. તીવ્રરસ અશુજ પ્રકૃ ની મંદતાઅને શુજ પરિણામની
તિઉશ ને સંક્લેશ પરિણામે હો વૃદ્ધિ. શુજ પ્રકૃતિનો મંદરસ
ય. શુજ પ્રકૃતિ ૪૨ ને તીવ્ર શુ મલીન પરિણામે તથા વિમુદ્ધિ
જ રસ વિશોધી પરિણામે હોય. ની હાની ૯ ॥

તિલોઅસુહ સુહાણં । સંકેસ વિસોહિત વિવક્ષ્યત ॥

જે વારે અશુજનો તીવ્રસ બાંધે
તે વારે શુજનો મંદરસ બાંધે. જે
વારે શુજનો તીવ્રસ બાંધે તે
વારે અશુજનો મંદરસ બાંધે. હવે
તીવ્રસ, મંદરસ, શાકારણે ધા

ય તે કહે બે--પર્વતની રેખા
સમાન ? પૃથ્વીની રેખા સમાન

૧ રજની રેખા સર્વો ૩ । મંદરસો ગિરિ મહિરય જલ । રેહા સરિસ કસાણહિં ૬૩

હવે રસનું સ્વરૂપ દેખામે બે-જ્યાં
અશુજનો ચોઠાણિયો; ત્યાં શુજ
નો એક ઠાણિયો. જ્યાં અશુજ
નો ત્રિઠાણિયો. ત્યાં શુજનો
દ્વિઠાણિયો, જ્યાં અશુજનો બે
ઠાણિયો; ત્યાં શુજનો ત્રિઠા
ણિયો. જ્યાં અશુજનો એક ઠા
ણિયો. ત્યાં શુજનો ચોઠાણિયો
ચાર, ત્રણ, બે, એક; સ્થાનકરસ
અશુજ પ્રકૃતિનો અશુજ ।

જલની રેખા સર્વો ૪ એ ચાર ક
ષાયે કરી મંદે મંદ; તીવ્રે તીવ્રા ॥

શુજ પ્રકૃતિનો શુજ; હવે જે પ્ર
કૃતિના જેવા રસ હોય તે દેખા
મે બે-પાંચ અન્તરાય, દેશ ધાતી
આવરણ સાત મતિ, શ્રુત, અવ
ધિ, મનપર્યવ, ચક્ષુ, અચક્ષુ અ
વધિ ॥

ચત ઠાણાઈ અસુહો । સુહન્નહાવિન્ધ દેસ આવરણા ॥

પુરુષવેદ, સંજલન કષાય ૪ એ
સત્તર પ્રકૃતિને એક, બે, ત્રણ,
ચારે ઠાણિયા રસ હોય ।

એમ બાકી પ્રકૃતિ ૧૦૧ તેને શુ
જાશુજ બે ત્રણ, ચાર ઠાણિયા
હોય ॥

પ્રમ સંજલ્લણિગ ડુતિચડ ઠાણ રસા સેસ ડુમમાઈ ૬૪

इवे एक गणिया प्रमुखनो दृष्टा वे जाग उकालतां एक रह्यो ते
 न्त-लिंबमानो रस, शेलमिनो वे गणियो, त्रण जाग उकालतां
 रस, स्वजाविकते एक गणियो एक जाग रह्यो ते त्रिगणियो;
 अशुज प्रकृतिनो अशुज, शुज चार जाग उकालतां तेमां एक
 नो शुज ॥ जाग रह्यो ते चोगणियो ॥

निबुहुरसो सहजो । उतिचन जाग कट्टिइक जागंतो ॥
 ते एक गणियादिक रस अशुज अशुज प्रकृतिनो शुज रस, शु
 रस ते । ज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग ठाणाई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणंतु ६५

इवे उत्कृष्ट रस बंध स्वामी
 कहे ठेः-उत्कृष्ट तिव रस एके देवता मिथ्यादृष्टि बांधे. विग
 ङ्गि, स्थावर, आताप; ए त्रण लत्रिक, सूक्ष्मत्रिक, सु० अ०
 प्रकृतिनो । सा० नर्कत्रिक ॥

तिव मिग थावरा यत् । सुरमिन्ना विगल्ल सुहुम नरयतिगं
 तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु; ए तीर्यंच दुग गति, अनुपूर्वि ठेव
 अगियार प्रकृतिनो तिवरस ती तु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
 रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टि बांधे बांधे ॥

तिरि मणु आन तिरि नरा । तिरिदुग ठेवठ सुर निरया

शुज विदायोगति, शुज वर्णचो
 क, तेजस् चोक-तेजस्, कर्म
 ण, गुरु लघु, निर्माण, जिनना

वैक्रीयदुग, सुरदुग, आहारकदुग म, साता ॥

विजि वि सुरा हारग दुगं । सुखगइ वन्न चन तेय जिणसायं

पंचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, उ
 श्वगोत्र, ए बत्रिस प्रकृति आव

मावाला, दशमा गुणगणावा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जस,
उचगोत्र, ए रूपक श्रेणीवाला

समचउरस, पराघात, त्रसदशक उत्कृष्ट रसे बांधे ॥

समचउ परघा तसदस । पाणिंदि सासु च खवगान् ॥६७॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य
सातमी नर्कना नारकी उद्योत डुग, उदारीक डुग, वज्ररूप
नाम तिव्र बांधे सम्यक्त सन्मुख नाराच; ए पांच तिव्र रसे बांधे ॥
तमतमगा उज्जोअं । समसुरा मणुअ उरल डुग वइरं ॥

चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक
सातमा गुणगणावाला देव आ ती रही प्रकृति तिव्र रस बांधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बांधे । इति तिव्ररस बांध;

अपमतो अमराऊ । चउ गइ मिहान सेसाणं ६८ ॥

हवे ऊचन्य रस बन्धना स्वामी
कहे ठे-थीणं द्वित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु बंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बांधे ॥

थीण तिगं अणमिहं । मंदरसं संजमु म्मुहो मिहो ॥

देसव्रती बांधे. ठग गुणगणा
बीजी चोकमी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए बे प्रकृ
कित्ती बांधे बीजी चोकमी । ति मंदरसे बांधे ॥

बिअ तिअ कसाय अविइ । देसपमतो अरइ सोए ६९

बे निडा कहेतां निडा, प्रचला,
सातमा गुणगणाने आय सम ? अशुजवर्ण चोक हास, रति,
ये आहारक डुग मंदरसे बांधे । डुगं ॥

अपमाइ हारग डुगं । डुनिह असुवन्न हास रइ कुह्वा ॥

जय, मोहनी, उपघात; ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आवमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
ऊधन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुवो । अनियट्टि पुरिस संजलणे ॥७०॥

अंतराय पांच, आवर्ण नव; ए मनुष्य, तिर्यंच, ए बे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे रूपकव क, सु० सा० अ० विगलेंडित्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

विग्धा वरणे सुहुमो । मणु तिरिआ सुहुम विगल तिगआयु

वैक्रीय ठक; ए सोल मंदरसे बां नारकी, उद्योत, उदारिक डुग;
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेनुवि ठक ममरा । निरया उळोय उरलडुगं ॥७१॥

जिण नामनो मंदरस बांधे अ
तीर्यंचडुग, नीचगोत्र; सातमी विरति समकीति नर्क विना त्र
नर्क नारकी बांधे, उपशम सम ले गतिना जीव. स्थावर एके
कितने सन्मुख थका । न्दि; ए बे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअंतमतमा । जिणमविरय निरयविणिग थावरयं

यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उ शाता, स्थीर, शुज्ज, जस; मंद
पल्लवणशी इसान पण कहेवुं रसे बांधे. ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प शाता, अस्थिर, अशुज्ज, अजस;
रुतो हवे समकीती । समकीती चरुतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो । वसाय थिर सुज्ज जसा सिअरा ७२ ॥

त्रसूचोक, शुज्जवर्णचोक, तेजसू त्रिहायो बे गति, पंचेन्दि, श्वा
चोक, मनुष्य डुग । सोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र ॥

तसवन्न तेअचउ मणु खगइ डुग पणिंदि सास परघुच्चं ॥

सुज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञग
 दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि
 संघयण ढ, संस्थान ढ, नपुंस चालिस प्रकृति चारे गतिनामी
 क वेद, स्त्री वेद । ज्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइ नपुंथी । सुज्ञगि अरति मिह चउगइआ ७३ ॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
 ति आश्री ज्ञांगाकहे ठे:-तेजस् नाम कर्म, ए दशनो अनुत्कृष्ट
 चोक-तेजस्, कार्मण, अगुरु ज्ञाग रस बन्ध सादि, अनादि,
 लघु, निर्माण, शुजवर्ण चोक, ध्रुव, अध्रुव, ए चार जेदे बंधाय.
 वेदनी । शेषध्रुवबंधी प्रकृति ४३ नो अने ॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम एण्को सं सेस ध्रुवबंधी ॥

घाती कर्म चारनो अजघन्य र गोत्रकर्मने विषे वे प्रकारे अनु
 स चारे ज्ञागे बांधे । त्कृष्ट अजघन्य रसबंधने वीषे
 स चारे ज्ञागे बांधे । चारे ज्ञागा होय. इतिरस बन्धः
 समाप्तः ॥

घाइणं अजहन्नो । गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
 ६ए प्रकृति आयुषा कर्म ऊघन्य,
 अऊघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
 रमां बंध सादि, अध्रुव, ए बे हो
 य इति ॥ हवे प्रदेस बन्धनुं स्व
 रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
 हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते एम त्रण्यादि जीव अनन्त पर
 परमाणु वर्गणा, वे परमाणु ए माणुं मखे अजब्यषी अनन्त गु

કઠા મલે તે બે પ્રદેસી વર્ગણા । ણા અણુએ બંધાયા એવા ॥

સેસંમિ ડુહાઈગ ડુગ । ણુગાઈ જા અન્નવણંતગુણિઆણૂ ॥

તેમ એકથી પાઢલની જે વર્ગ
સ્વંધ તે નદારિકને નચીત મહ ણાન તે અગ્રહણિક ઢે એ નદારિ
વા યોગ વર્ગણા । ક વર્ગણા બાદર વિસગુણી ઢે ॥

સ્વંધા નરહો ચિઆ વગ્ગણાન । તહ અગ્રહણંતરિઆ ૭૫ ॥

ચોથી તેજસૂ વર્ગણા, પાંચમી
જાણા વર્ગણા, ઢઠી શ્વાસોશ્વા
એમ બીજી વૈક્રીય વર્ગણા. ત્રી સ વર્ગણા, સાતમી મનવર્ગણા
જી આદારક વર્ગણા । આઠમી કાર્મણ વર્ગણા; તેમાં ॥

એમેવ વિડચ્છા હાર । તેઅ જાસા ણુપાણ મણ કમ્મે ॥

તેમાં અનુક્રમે એક એકથી સૂદ્ધમ

ધાય. તેની અવ ગાહના ।

નહેદ આંગુલ અસંખ્યાતમો જાગ

સુહુમા કમા વગ્ગહો ।

જાણાંગુલ અસંખંસો ૭૬ ॥

અનંતમે જાગે નદારિક વર્ગણા
તે સ્વંધ વૈક્રીયાદિ સાતેને અં ગ્રા
એક એક વધતાં સિદ્ધને । હ્ય ઢે ॥

ઇક્કિહિઆ સિદ્ધા । ણાંતં સા અંતરેસુ અગ્રહણા ॥

સઘલે આપ આપણી ઙ્ગન્ય યો આપ આપણા અનંત જાગે સા
ગ્ય વર્ગણાથી । ધિક ઉત્કૃષ્ટી વર્ગણા ॥

સઘ્ઠ જહન્નુ ચિઆ । નિઆણંતં સાહિઆ જેઠા ૭૭ ॥

હવે કર્મ પળે જે પરમાણું લેવા

ય તેનું સ્વરૂપ કહે ઢે-ઢેલા ચા

૩૮૫

ર ફર્સ-ટામો, ઝનો, લુલો, ચોપ વર્ણ પાંચ, પાંચ રસ, એ સોલ
મયો તેણે સહિત બે ગન્ધ સુર કર્મ પકૃતિ યોગ જે સ્વંધના દ
ની, ડુર્નિ । લીઆમાં ॥

અંતિમ ચત્ત ફાસ ડુગંધ । પંચવત્ર રસ કમ્મ સ્વંધ દલ્લ ॥

જેમાં છે તેવા પરમાણું સહિત
અનન્તા પ્રદેસ છે. એવા કર્મ દ
સર્વ જીવથી અનંતગુણો રસ । લેતે ॥

સઘ જીઅ ણંતગુણ રસ । અણુજુત્ત મણંતય પएसં ॥૭૮॥

પોતાના અસંખ્યાત પ્રદેસે પ્રદે
એક પ્રદેસે અવગાહ્યો જે કર્મતે । જીવ ॥

એગ પएसો ગાઢં । નિઅ સઘ પएस ડ ગહેઠ્ઠ જિઢ ॥

નામકર્મ, ગોત્રકર્મ, આપસમાં
તુલ્ય આયુથી અધિક આવતે પ
તેમાં થોડા આઝલા કર્મનો જાગ દે પણ જોમ્મો ॥

થોવો આઝ તદંસો । નામે ગોણ સમો અહિઢ ॥૭૯॥

નામ ગોત્રથી અન્તરાયકર્મ, જ્ઞા
નાવર્ણી, દર્શનાવર્ણી, કર્મનો અ સર્વથી અધિક વેદની કર્મનો જા
ધિકો જાગ; તેથી મોહની કર્મ ગ. જે કારણથી થોડો વેદનીનો
નો જાગ અધિકો । જાગ હોય તો ॥

વિગ્ધા વરણે મોહે । સઘોવરિ વેઅણીઠ્ઠજેણપ્પે ॥

સ્થિતિ વિશેષે શેષ ઉત્તર પ્રકૃતિ
તે પ્રગટપણે ન હોય । જાગ કર્મ દલમાંથી જાણવી ।

તસ્સ ફુમ્મતં ન હવઠ્ઠ । ઠિઠ્ઠ વિસેસેણ સેસાણં ૮૦ ॥

સત્તર પ્રકૃતિને આપ આપણી મૂ

લ પૃથ્વી તેનીજ જાતિ કહિયે તેનો જે અનંતમો જાગ સર્વ ધા
તે મૂલ પ્રકૃતિ આઠે કર્મે વેંદેચ તે પ્રકૃતિનો હોય વિશેષ વ્યા
તાં લાઘ્યાં દલિયાં । રૂપા વૃત્તિથી જાણજો ॥

નિઘ્ર જાડ લઘ્વ દલિયા । ણંતસો હોડ સઘ ધાઈણં ॥

બધ્યમાન પ્રકૃતિનો જાગ વેંદેચે તે સર્વ ધાતી પ્રકૃતિનો અનંત
પણ અબધ્યમાન પ્રકૃતિનો જાગ પોતાની જાતિની પ્રકૃતિ સમય
વેંદેચે નહીં । ૨ પ્રત્યે બાંધે અને વેંદેચે ॥

બ જંતીણં વિઝજ્ઞડ । સેસં સેસાણ પડ સમયં ૮૧ ॥

હવે જાગ લઘ્વ જે દલિયા ગુણ

ગણાની શ્રેણિયે રચના દેખામે

ઢે-તેમાં પ્રથમ અગિયાર ગુણ

ની શ્રેણિયોનાં નામ દેખામેઢે-

સમકિતની શ્રેણી, દેસવિરતિની

શ્રેણી, સર્વ વિરતિની શ્રેણી ।

સમ્મદર સઘ વિરડન । આણ

મોહની ઉપશમાવા ઉપશમ શ્રે

ણી આઠમે, દશમે ગુણગણે ડ

ઢી, મોહ ઉપશમી રહ્યો તેથી ડ

પશમ, અગિયારમે ગુણગણે સા

તમી કૃપક શ્રેણી ચઢતાં આઠ

માથી દશમા ગુણગણા સુધી

આઠમી

અનંતાનુ બંધિયા સત્તામાંથી ૪

કાઢવાની ચોથી દર્શન મોહની

ખપાવે ને પાંચમી શ્રેણી

વિસંજોઞ્ર દંસ સ્વવગેઞ્ર ॥

બારમે ગુણગણે સર્વ મોહ સ્વ

પ્યો તે નવમી, તેરમે ગુણગણે

દશમી શ્રેણી, ચૌદમે ગુણગણે

અજોગી ગુણગણે શ્રેણી અગિ

યારમી ॥

મોહસમ સંત સ્વવગે । સ્વીણ સજોગિ અરગુણ સેઢી ૮૨ ॥

હવે ગુણશ્રેણી અગિયાર કહી;

તેનો અર્થ અને ગુણશ્રેણિયે રહ્યા

જીવ કર્મ નિર્જરે તે દેખામે ઢે- સમય ૧ દીઠ કર્મના ઉદયના
ઉત્તરોત્તર ગુણની પ્રાપ્તિ કરે પૂ સમયથી માંદી અસંખ્યાત ગુણા
વેં જે કર્મદલની રચના કરી તેને। કરે કર્મ નિર્જરે ॥

ગુણ સેઢી દલ રચણા। ણુ સમય મુદયા દસંખ ગુણાણાણા ॥

એણે ગુણાકારે વહી અનુક્રમે પ્ર અસંખ્યાત ગુણાકારે કર્મની નિ
યમે કહ્યા ગુણ સ્થાનક તેને। જરા કરે તે જીવ ॥

એઞ્ર ગુણા પુણ કમસો। અસંખ ગુણ નિજારા જીવા ૮૩ ॥

સાસ્વાદન વાલાને જો બીજાં ગુ

ણાગણાં ફરસી આવે તો અંતર

હવે ગુણાગણાનાં ઝઘન્ય નુત્ક મુહૂર્ત પૂર્વે કહ્યું તેજ; એ વે ઝઘ

ષ્ટાં આંતરાં દેખામે ઢે. પલ્લયોપ ન્ય આંતરાં. ઇતર કહેતાં બીજા

મનો અસંખ્યાતમો જાગ આંતરુ દસ ગુણાગણે ઝઘનથી અંતર મુ

પમે વા અંતર મુહૂર્તનું પમે કોને?। હૂર્તનું આંતરુ ॥

પલ્લિઆ સંખં તમુજ। સાસણ ઇઞ્ર ગુણ અંત રહસ્સં ॥

બીજા ગુણાગણાને વિષે નુત્કુષ્ટ

નુત્કુષ્ટ આંતરુ મિથ્યાત્વને વિષે આંતરુ અર્ધપુદ્ગલ માંદી અન્તનાં

વે ઢાસઠ સાગરોપમનું। વારમે તેરમે ચૌદમે અંતર નથી ॥

ગુરુ મિત્તે વે ઠ સઠી। ઇઞ્ર ગુણો પુગ્ગલધ્રંતો ૮૪ ॥

હવે પુજ્જલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેખારુવા પલ્લયોપમ સાગરોપમા

દિક માન કહે ઢે:-નહાર પલ્લયોપમ, અહાર પલ્લયોપમ, ક્ષેત્ર પલ્લયો

પમ; એક યોજન લાંબો પહોલો નંમો કુવો તેમાં જુગલિયાનાં વા

લે કરીને ઠાંસીને કુવો જરિયે, તેમાંથી સમયે સમયે અકેકો વા

લ કાઢતાં કુવો ચાલી થાય ત્યારે નહાર બાદર પલ્લયોપમ થાય;

ને તે ઉપર કહેલા વાલને અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સમયે, સમયે, અકેકો કાઢતાં કુવો खाली થાય ત્યારે સૂક્ષ્મ ઝહાર પલ્લયોપમ થાય. તથા પૂર્વે જે કુવો વાલે ઝરેલો હે; તે સો, સો, વર્ષે અકેકો વાલ કાઢતાં खाली થાય ત્યારે બાદર અહ્લ પલ્લયોપમ થાય, ને તે વાલ અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સો, સો, વર્ષે અકેકો કાઢતાં અહ્લ સૂક્ષ્મ પલ્લયોપમ થાય ઉપર કહેલો કુવો જે વાલાગ્રેઝરેલો હે તેને જે આકાશ પ્રદેશ ફરશેલા હે. તેમાંથી અકેકો આકાશ પ્રદેશ કાઢતાં જે વારે સર્વ વાલાગ્રને ફરશેલા આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય, તેવારે બાદરથી ક્ષેત્ર પલ્લયોપમ થાય ઉપર કહેલા જે વાલાગ્રને સ્પર્શા તથા અણસ્પર્શા એવા સમસ્ત આકાશ પ્રદેશને સમય, સમય, કાઢતાં જે વારે સમસ્ત આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય તે વારે ક્ષેત્ર થકી સૂક્ષ્મ પલ્લયોપમ થાય. જે ઉપર સૂક્ષ્મ ઝહાર પલ્લયોપમ કહ્યો હે, તેવા પચિસ કોનાક્રોમી પલ્લયોપમના જેટલા સમય થાય, તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર હે. આઝલાંની સ્થિતિ પ્રમુખ સૂક્ષ્મ અહ્લ પલ્લયોપમે હે ત્રસાદિક જીવનું પરિમાણ સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્લયોપમે હે તેજ જૈદે સાગરોપમ હે ॥

ઝહાર અહ્લ સ્થિતં પલ્લિય તિહા સમય વાસ સય સમય ।
કેસ વહારો દીવો દહિ આઝ તસાઈ પરિમાણં ॥ ૮૫ ॥

તે ચાર જૈદને બે ગુણા કરતાં
હવે પુઝલ પરાવર્તના જૈદ આઠ; આઠ થાય બાદર ચાર, તેનાનો
હવ્ય પુઝલ, પરાવ્રત ક્ષેત્ર, કા કાલ થોમો માટે સૂક્ષ્મ ચાર,
લ, જાવ । તે મોટો કાલ ઘણો માટે એ આઠ

દશે સ્થિતે કાલે જાવે । ચઝહ ઝહ બાયરો સુહમો ॥

હોય અનંતી, ઝત્સર્પિણી, અવ
સર્પિણી ।

પુઝલ, પરાવ્રત કાલનું પ્રમાણ ॥

હોઈ અણાંતુ સ્સપ્પિણિ । પરિમાણો પુગ્ગલ પરિદો ૮૬ ॥

હવે ડ્વ્ય પુગ્ગલ પરાવ્રતનું માન એક જીવ મૂકે ફરસીને એ સા
કહે છે—નદારિકાદિક સાત વ તે વર્ગણાના સર્વ પરમાણુ પ્રત્યે
ર્ગણા આદારક વિના । અનાનુક્રમે તેમ ॥

ઝરલાઈસત્ત ગેણં । એગ જીઠ મુઅઈ ફુસિઅસઘ અણુ ॥

ડ્વ્યથી જાણવું. હવે ડ્વ્ય સૂક્ષ્મ
કહે છે—સાત વર્ગણામાંથી અનુ
ક્રમે એક વર્ગણાના પરમાણુ ફ
રસે વચ્ચે બીજી ફરસે તે લેખે
નહિ. એમ ફરસતાં જે કાલ આ

જેટલો કાલ થાય તેટલો કાલ યતે ડ્વ્ય સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ પરાવ્રત
સ્થુલ જે બાદર પુદ્ગલ પરાવ્રત । જાણવું ॥

જતિઅ કાલિ સથૂલો । દઘે સુહુમો સગન્નયરા ॥ ૮૭ ॥

હવે ક્ષેત્રાદિક ત્રણ, પુદ્ગલ પરા
વ્રત બાદર તથા સૂક્ષ્મ દેશાને
હે--ચતુદ રાજલોકના આકાશ
પ્રદેશ, અનુક્રમવિના જન્મ, મ
રણ કરી સર્વ ફરસે તે બાદર
ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ આકા
શ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે; તે સૂ
ક્ષ્મ ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત ઉત્સર્પિ
ણી, અવસર્પિણી, કાલના જેટ
લા સમય, અનાનુક્રમે ફરસે તે
બાદર કાલ પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ
સમય અનુક્રમે ફરસે તે સૂક્ષ્મ

સમયા પદનો અર્થ ઉપરના પદ
જેગો કહ્યો છે. હવે જાવ પુદ્ગલ
પરાવ્રત છે જેદે કહે છે--અનુજા
ગવા રસબન્ધનાં જેટલાં અધ્યવ
સાયનાં સ્થાનક છે; તે સર્વ

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते बादर रस बन्ध

पुद्गल पराव्रत तेज स्थानक, अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

सी मरे ते सूक्ष्म रस बंध; वा

जाव पुद्गल पराव्रत ।

एम फरसी मरे ते. क्षेत्रादिपुद्गल

परावर्त स्थूल, सूक्ष्म, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थूलियरा ॥८८॥

हवे जीव उत्कृष्ट ऊधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखामेठे

थोमामां थोमी प्रकृति बांधनार। र्याप्तो ॥

उत्कृष्टा योगनो धणी संझी प

अपर्याप्तो जीव ऊधन्य प्रदेश

अप्पयर पयमि बंधि । उक्कम जोगी असंनि पज्जत्तो ॥

ऊधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ऊधन्य प्रदेश

करे प्रदेश बंध उत्कृष्टो ।

बंध करे ।

कुण्ड पएसु कोसं । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

हवे मूल उत्तर प्रकृति आशरी

उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी दे

खामे ठे-मीश्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त; ए पांच गुणठाणे प्रवर्त्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणगणा विना

मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बंध करे. सात गुणगणावाला

मीश्यातथी नवमा अनिवृत्ति

वाला सुधी सात ॥

मिह्व अजयचउ आउ। वितिगुणविणु मोहिसत्तमिह्वार्ह

ઠમૂલ પ્રકૃતિ મોહની આયુ વિ
ના તથા ઉત્તર પ્રકૃતિ સત્તર તે
નાં નામ--જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શ
નાવર્ણી ચાર, અન્તરય પાંચ,
સાતા, જસ, ઝંચ ગોત્ર; એ સત્ત
રનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ દશમા
ગુણગણાવાલો બાંધે ।

ચોથા ગુણગણા વાલો બીજી
ચોકમીનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ
કરે. દેશવિરતી ગુણગણાવાલો
ત્રિજી ચોકમીનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ
બંધ કરે ॥

ઠન્હં સત્તરસ સુહુમો । અજયા દેસા બિતિ કસાણ ॥ ૯૦ ॥

પાંચ પ્રકૃતિ-પુરુષવેદ, સંજલન
ચોક એ પાંચે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ
અનિવૃત્તિ ગુણગણાનો ધણી ક
રે શુદ્ધ વિદ્યાયો ગતિ ।

નરનું આયુ, દેવત્રિક, સુજગત્રિ
ક, વૈકીયડગ; ॥

પણ અનિયદિસુખગણ નરાનસુર સુજગતિગવિનવિડગાં ॥

સમચોરસ સંસ્થાન, અસાતા
વેદની;

વજ્રક્રષ્ણ નારાચ સંઘયણ, એ
તેર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ
મીથ્યા દૃષ્ટિ અથવા સમ્યગ્ દ
ષ્ટિ ગુણગણે કરે ॥

સમચરસ મસાયં ।

વર્ણમિત્તો વ સંમોવા ॥ ૯૧ ॥

નીજા, પ્રચલા, બે જુગલ તે. હા
સ્ય, રતિ, અરતિ, શોક; ।

જય મોહની, ડુગંગામોહની,
તીર્થકરનામ કર્મ; એ નવ પ્રકૃ
તિનો ઉત્કૃષ્ટો પ્રદેશ બંધ સમ્ય
ક દૃષ્ટિ બાંધે ॥

નિદા પયલા ડુજુઅલ । જય કુન્ઢા તિન્ઢ સમ્મગો ॥

જલો મુનિ જે અપૂર્વકરણવાલો
તથા અપ્રમત્તવાલો આહારક ડ

મનો ઝત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ કરે.

શેષ જે બીજી ગસઠ પ્રકૃતિ ર ઝત્કૃષ્ટો પ્રદેશ બંધ મિથ્યા દ
હી તેનો । ણિ બાંધે ॥

સુજડ આહાર ડુગં સેસા । ઝક્કોસ પપ્પસગા મિહો ૯૫

હવે ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ બાંધે તે

ના સ્વામી કહે ઢે--ઝલોમુનિ

જે અપ્રમાદી આહારક ડુગનો નર્કનુંત્રિક; તથા દેવતાનું આયુ,
ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ કરે અસંઙ્ગી એ ચાર પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશ બં
પર્યાપ્તો જોગ ઝઘન્ય વીર્યે વર્તતો । ધ કરે. દેવદ્વિક, વૈક્રીય દ્વિક ॥

સુમુળી ડુન્નિ અસન્ની । નરય તિગ સુરાઝ સુરવિઝઙ્ગિ ડુગં

સૂક્ષ્મ નિગોદિયો ઝવને આય

સમ્યક્ દૃષ્ટિ જિન નામ સહિ

ત પાંચ પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશ

બંધ કરે ।

સમયે અપર્યાપ્તો ઝઘન્ય યોગ

માટે વાકી ૧૦૯ પ્રકૃતિનો ઝઘ

ન્ય પ્રદેશ બંધ કરે ॥

સંમો જિણં જહનં । સુદુમ નિગોઆઈ ર્વણિ સેસા ૯૬ ॥

હવે મૂલ પ્રકૃતિ તથા ઝત્તર પ્ર

કૃતિના ઝાંગા ચાર પ્રકારે દે

સ્વામે ઢે-- દર્શન ઢક; ચક્ષુ દર્શ

ના વર્ણીઆદિ ચાર--નીડા, પ્રચ

લા, ઝય, કુઘા ।

બીજી ચોકમી, ત્રિજી ચોકમી

ચોથી ચોકમી, અન્તરાય પાંચ

જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ ॥

દંસણઠગઝયકુઙ્ગા । બિતિતુરિય કસાય વિઘ્ન નાણાણ ॥

મૂલ પ્રકૃતિ ઢ મોહની આયુ વિ

ના ઝત્તર ત્રિશ; મૂલ ઢમલી એ

ઢત્રિશ પ્રકૃતિને અનુકૃષ્ટ પ્રદેશ

સાદિ, ૧ અનાદિ, ૨ ધ્રુવ, ૩ અ

ધ્રુવ, ૪ સાદિ અધ્રુવ; એ બે પ્રકા

ર શેષ જે પ્રકૃતિ મૂલ બે ઝત્તર

બંધ ચારે જાગે હોય, તે જાંગા નેત્રને ચારે પ્રકારે. બે જાંગા હોય નાં નામ કહે છે ।

મૂલ ઢગેણુ કોસો । ચતુર દુહા સેસિ સઘન ॥૯૪॥

હવે સાત સ્થાનકનો અલ્પાબહુ
તે દેખાને છે. ઘનીકૃત લોકની જોગ સ્થાનક છે તેથી પ્રકૃતિ
એક પ્રદેશની શ્રેણિમાં જે આ બંધનાં સ્થાનક અસંખ્યાત ગુ
કાશ પ્રદેશ તેને અસંખ્યાતમે ણા છે. તેથી સ્થિતિ બંધનાં સ્થા
જાગે આકાશ પ્રદેશ તેટલાં । નક અસંખ્યાત ગુણા છે
સેઢિ અસંખિજં સે । જોગ ઠાણાણિ પયમિતિહ જેયા ॥
સ્થિતિ બંધ સ્થાનકથી જીવના તેથી રસ બંધ સ્થાનક અસં
અધ્યવસાય સ્થાનક તિવ્ર મંદતા રૂપાત ગુણા છે. ઉપરનાં પદોને
રૂપ અસંખ્યાત ગુણા છે । જોરુજો ॥

તિહ બંધ જીવસાયા । ણુ જાગ ઠાણા અસંખગુણા ૯૫

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ
કષાય પ્રતિ જે કારણે સર્વજી
તેથી કર્મના પ્રદેશ । વધી અનંત ગુણા રસ છે માટે ॥

તતો કંમ પણસા । અનંત ગુણીઆ તનરસહેઆ ॥

સ્થિતિ બંધ, રસબંધ; એ બે કષા
જોગથી પ્રકૃતિ બંધ, પ્રદેશ બં યથી બંધાય, મિથ્યાત, અવિર
ધ; એ બે બંધાય । તિ એ બે તો દૃઢિકરણ હેતુ છે ॥

જોગા પયમિ પણસં । તિહ અણુજાગં કસાયાન ॥૯૬॥

હવે લોકના ઘન શ્રેણી પરતર
સ્વરૂપ કહે છે—ચતુરરાજ પ્રમા બુદ્ધિથી કલ્પના કરી તેનો ઘ
ણ લોક કહ્યો છે; । ન કરીએ તો સાત રાજ આયા ॥

३९४

चउदस रजु लोगो । बुद्धि कउ होइ सत्त रजुघणो ॥

ते घन रजुमांना दीर्घ एक प्रदे शनी ।
श्रेणी कही ते श्रेणी वर्ग क रीए ते वारे परत्तर होय; तेनो वर्ग करीए त्यारे घन आय, प्रदे

श बन्ध समाप्तः ॥

तहीहेग पएसा ।

सेढीपयरोअ तद्गो ॥ ९७ ॥

इवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
खामे ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
चोकने उपशमावे पढी दर्शन मो
हत्रिक जे सम्यक्त, मीश्र मिथ्यात
मोहनी; उपशमावे पढी नपुंस
क वेद, उपशमावे; पढी स्त्रीवे
इ उपशमावे ।

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
पढी हास्यादि ठ उपशमावे; व
ली पुरुषवेद, उपशमावे, ए सर्व

अणदंस नपुंसिढी ।

वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
न क्रोध; उपशमावे; पढी सं
ज्वलन क्रोध उपशमावे; पढी अ
प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
उपशमावे, पढी संज्वलन मान
उपशमावे, पढी अप्रत्याख्या
न, प्रत्याख्यान माया उपश
मावे, पढी संज्वलननी माया
उपसमावे पढी अप्रत्याख्यान,
प्रत्याख्यान लोच उपशमावे, प
ढी स्वज्वलनना लोचनी कीटी

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाए
माया, लोचने लोच; एम बीजी,
त्रीजी, चोकनीना सर्वे सर्वा
जोरा तेना बच्चे वच्चे संजल

३९५

करे ते दशमे गुणागणे उपश नी एक, एक उपशमावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी ॥

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं ठवसमेइ ॥९७॥

इवे रूपक श्रेणीनुं स्वरूप कहे त्रणनां आयु-देव, तीर्यच, नर्कनां
ठे-प्रथम अनन्तानुबन्धी चोक, खपावे; एकेंडि जातिपणुं विगलें
खपावे. पढी मिळयात, मिश्र, डि त्रिक खपावे; पढी धीणंधी
सम्यक्त मोदनी खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे ॥

अण मिष्ठ मीस सम्मं। तिआउ इग विगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पढी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना
तीर्यच दुग, नर्क दुग, स्थावर आठ कषाय खपावे पढी नपुंस
दुग; । क वेद अने पढी स्त्रीवेद खपावे ॥

तिरि नरय थावर दुगं । साहारा यव अठनपुंढी ॥९८॥

नीज पदनो अर्थ पूर्व पदमांक
पढी हास्यादिक ठक खपावे, ह्यो ठे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,
पुरुष वेद खपावे, पढी संज्वल ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
न चोक खपावे, नीजदुग-नीज, रूपक श्रेणी पुरी अइ. केवल
प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्य वरणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्ड सूरिजी शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
ए लख्यो वारज्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति ॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिहांआय सरणठा ॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ॥

इवे सप्ततिका नामे षष्ठो कर्मग्रन्थ लखुं बुं.

सिद्ध अचल पद वा सिद्ध प्रसि बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स
रूपद कर्म प्रकृति आदिशकी ता प्रकृति, तेनां स्थानक; तेनो
घणा अर्थे सहित एवो । समुदाय बे त्रण्यादि ॥

सिद्ध पण्हिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

कहु बुं; ते सांजल. किंचित् वा रच्यो एवो अर्थे दृष्टिवादना नि
संक्षेप अर्थ प्रत्ये । जरणा रूप मध्येथी ॥

बुद्धं सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायस्स १ ॥

केटली प्रकृति बांधतो केटली प्र केटली, केटली अथवा सत्ता प्र
कृति वेदे । कृतिनां स्थानक होय ॥

कइ बंधतो वेअइ । कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

जांगा तेना जे विकल्प वा जे
द, बन्ध, उदय सत्ता संबंधी अ
न्योन्याय ते जाणवा आठ बां
धे आठ उदय सत्ता मोइ विना
सातनो बंधक, आठ उदय सत्ता
मोइ आयु विना ठनो बंधक.

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिने विषे । आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । जंग विगप्पा मुणे अच्चा ५ ॥

आठना बन्धे आठनो उदय, आ
ठनी सत्ता, ए जांगो मिथ्यात्व
थी प्रमत्त सुधी ठे. सातना बं

तेमां मूल प्रकृति संबंधी जांगा धकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखामे ठे--आठ प्रकारे बांधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे स
सात बांधता, ठ बांधता अका। ता दशमे गुणगणे ॥

आठ विह सत्त ठ बंधएसु। अठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विधे बंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, बारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा वा
तेरमे। लाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो। एग विगप्पो अबंधंमि ३ ॥

इवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखामे ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होब आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने। स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठ बंध अठुदय। संत तेरससु जीव ठाणोसु ॥

इवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संझी, पंचेन्दि
पर्याप्ताने विषे पांच ज्ञांगा होय। बे ज्ञांगा होय केवली जगवाने ॥
एगंमि पंचज्ञांगा। दो ज्ञांगा हुंति केवल्लिणो ४ ॥

इवे गुणगणा चौदमां सात ज्ञा
गाना विकल्प कहे ठे--आठ
गुणगणाने विषे एक विकल्प. इवे ठ गुणगणो पण बेबे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्य पामे एक, बे, चार, पांच,
बार, तेर, चौद; ए आठ। ठ, सात; ए ठे गुणगणो ॥

अठेसु एग विगप्पो। ठस्सुवि गुणसन्निएसु डुविगप्पा ॥

प्रत्येके प्रत्येके। बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

प्रत्येयं पत्येयं। बंधोदय संत कम्माणां ५ ॥

હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રિત કહે

ઢે--જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શનાવર્ણી આયુની ચાર, તેમજ નામ કર્મ નવવેદની બે, મોહની અઠાવિશા ની બેતાલિશ ॥

પંચ નવ ડુન્નિ અઠાવીસા । ચરો તહેવ બાયાલા ॥

ગોત્ર કર્મની બે, અન્તરાય એવી જે પ્રકૃતિન; તે મૂલ કર્મના કર્મની પાંચ કહી અનુક્રમે જાણવી ॥

ડુન્નિય પંચય જ્ઞાણિયા । પયમીન આણુ પુઢ્વીએ ૬ ॥

જ્ઞાનાવર્ણી તથા અન્તરાયને વિ હવે ઉત્તર જે પ્રકૃતિયોનાં બન્ધ બે બન્ધકાલે એ બેની દશ પ્રકૃ સ્થાનક, તે કહે ઢે--બન્ધમાં, ન તિ બન્ધ ઉદય સત્તા પાંચ, પાંચ, દયમાં, સત્તામાં । પ્રત્યેકની હોય ॥

બંધોદય સંતંસા । નાણા વરણ તરાડે પંચ ॥

તે બેની દશે પ્રકૃતિનો બન્ધ ટ ઉદયમાં, સત્તામાં, હોય. તે બેની લે પણ તેમજ । પાંચ, પાંચ ॥

બંધો ચરમે વિતહા । ઉદય સંતા હું તિ પંચેવ ૭ ॥

પ્રકૃતિનાં સ્થાનક પ્રાણે તુલ્ય ઢે. નવ, ઢ, ચાર સર્વે નવ શ્રીણં હવે દર્શનાવર્ણીને કહે ઢે--બન્ધ ઢિ ત્રિક ગયે ઢ, નીજા, પ્રચલા, ને વિષે, સત્તાને વિષે । હીને ચાર ॥

બંધસ્સય સંતસ્સય । પગડ ઠાણાણિ તિન્નિ તુહ્લાણિ ॥

ઉદય સ્થાનક બે હોય, ચાર, ચારનું, પાંચનું, એ બે દર્શનાવર્ણી કર્મને વિષે ॥

ઉદય ઠાણાણિ ડુવે । ચન પાણગ દંસણા વરણો ૮ ॥

શીનું જે દર્શનાવર્ણી કર્મના ન ચાર પાંચનો ઉદય હોય; નવની

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

बीआ वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृतिनो बन्ध, चार प्रकृति

नो बन्ध होय; त्यां पण एम चारनो बन्ध, चारनो उदय, त्यां

जाणवुं ।

ठनी सत्ता होय; कपक श्रेणी॥

ठ चउ बंधे चेंव ।

चउ बंधु दए ठ खंसाय ए ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता, चारनो उद

बन्ध थकी वीरमे थके चारनो

य त्यां ठनी सत्ता. चारनो उद

अने पांचनो उदय. ने ।

य त्यां चारनी सत्ता पण होय॥

उवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

जांगानी वेहेचण करे ठे--मोह

नीय कर्मना जांगा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे । वा पठी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं वुद्धं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात जांगा । आठ जांगा ठे वेदनि कर्मने विषे॥

गोअंमि सत्त जंगा । अठयजंगा हवंतिवेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, जांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे ॥

पण नव नव पण जंगा । आउचउकेविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश

कहे ठे बाविस, एकविस ।

सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा ।

सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक; ए दश । बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मनां

चउ तिग डुगं च इक्कं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

इवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एहथी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक बली बे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥

उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विषे । उदय स्थानक नव होय ॥

उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

इवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था

नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते

वीस पद कह्युं ठे. ते प्रथम प

दादिमां कह्या आंकने जोरुवुं.

अठाविस. सत्ताविस ठविस, चो

विस, ।

त्रेविस, बाविस, एकविस, पद

मां कहेला आंकमां अधिका हो

य विस ।

अथय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एथी आगल पांचथी मांमी ए

क, एक, उणा करे; पांच, चार

त्रण, बे, एक; ए पांच ॥

तेर, बार, अगियार, ।

तेरस बारिकारस ।

इतो पंचाड एगूणा ॥१४॥

तेज मोहनी कर्मनां होय पन्न

र होय ॥

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक ।

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक

बन्धनां, उदयनां, सत्ताने विषे । द्वय वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण ।

जंग विगप्पाबहुं जाण ॥१५॥

इवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान

कने विषे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

ठे-ठ ज्ञागा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज्ञागा एकविसना
बन्ध स्थानकने विषे ।

ठब्बावीसे चउ इगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज्ञागा ॥

नवबंधगेवि डुन्निउ ।

इवे एटलां बंध स्थानक मध्ये
केटलां उदय स्थानक होय ते
कहे ठे-सात आदि लइने दश
पर्यन्त चार उदय स्थानक हो
य, बाविसना बंधने विषे सात,

आठ, नव, दश, एकविसना ब
न्ध स्थानकने विषे ।

दस बावीसे नवइग वीसे ।

ठ आदि लइ नव पर्यन्त सत्तर
ना बंध स्थानकने विषे. ठ सा
त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदि देइ नव बंध स्थान
कने विषे चार, पांच, ठ, सात।

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

पंच विध बंधकने विषे वली ।

पंच विह बंधगे पुण ।

सत्तरना, तेरना; ए बे बंध स्था
नकने विषे बे, बे, ज्ञागा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पढी जे बन्ध स्थानक ठे; पां
च प्रमुख तेने विषे प्रत्येके एक,
एक ज्ञागो ठे ॥

इकि कमउ परंजंगा ॥ १६ ॥

सात आदि लइ नव पर्यन्त उ
दय कर्मना ज्ञागा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना बंध स्थानकने विषे पांच
थी मांमी आठ सुधी उदय स्था
नक होय. पांच ठ, सात, आठ॥

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

उत्कृष्टो सात पर्यन्त उदय स्था
नक होय ॥

उक्कोस सत्त मुदयंसा ॥

उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

उदउ डुएहं मुणे अघो ॥ १८ ॥

એ અકી એટલે પંચવિધ બંધક

પઠી ચતુરવિધ બંધકાદિક દેશ એક, એક, ઉદય સ્થાનક હોય
ચાર, ત્રણ, બે, એક । સઘલે પણ ॥

ફતો ચતુર બંધાઈ ।

ફકિકુ દયા હવંતિ સઘેવિ ॥

ઉદય સ્થાનક હોય તેમજ ઉદ
ય સ્થાનકને અજાણે પણ જે ન
પશાન્ત કષાયને વિષે સત્તર સ્થા

બંધ મટે વા ટલે પણ તેમજ । નક એક હોય ॥

બંધો ચરમે વિ તહા । ઉદયાજાણે વિવાહુજા ॥ ૧૯ ॥

ફવે દસ આદે દેશ એક સુધી જે

ટલા જાંગા ગુજે તેજ કહે ઢે-

દસના ઉદયને વિષે એક ચોવિ

સિ ઠચોવિસી નવોદયને વિષે

અગિયાર ચોવિસી આઠના ઉદ

યને વિષે ।

સાતના ઉદયને વિષે દસ ચોવિ

વિસી, ઠના ઉદયને વિષે સાત

ચોવિસી, પાંચના ઉદયને વિષે

ચાર ચોવિસિ, ચારના ઉદયને

વિષે એક ચોવિસી નીશ્વે ॥

ફકગ ઠકિ કારસ ।

દસસત્ત ચતુરફકગં ચેવ ॥

એ તે પૂર્વે સાત બોલ મલીને

ચાલિસ ચોવિસીન અશ ।

બાર જાંગા બેના ઉદયને વિષે ઢે.

એકના ઉદય સ્થાનકને વિષે અ

ગિઆર જાંગા ॥

એણે ચતુર્વીસ ગયા । બાર ડુગિ કંમિફકારા ॥ ૨૦ ॥

ફવે તેજ જાંગાની સંખ્યા અને પદની સંખ્યા બીજે તમે કહે ઢે

યતઃ ચતુર્વીસ ડુગિતિ બેને ઉદયે એક ચોવિસી. એટલો સ્વમતે પ

ર મતે પાઠાન્તર ઢે. સ્વમતે ચાલિસ ચોવિસીના નવસો સાઠ જાં

ગા બે ઉદયમાં બાર જાંગા એકના ઉદયમાં અગિયાર જાંગા, એ

સર્વ મલી નવસો ત્યાસિ જાંગા આય ઢે. બીજે મતે એકતાલિસ

चोविसीना नवसो चोरासी ज्ञांगा, ने एकना उदयमा अगियार ज्ञांगा, ते मेखवतां नवसो पंचाणुं ज्ञांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज्ञांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु वा नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुझाणा जे जीव॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	१०	१०
चोविसी.	१	६	११	१०		४	१	१			४१	४०
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	२४	११		९९५	९८३
									१२			
पदछेद	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	१६				६९७१	१९७१

अगणोतेरसेने इकातेर पदना समूहे सो पद उपर जोरुं तेणे क री सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अजणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥२१॥

इवे स्वमतने अजिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे नी संख्या कहे ठे-नवसेंने ज्यासी वा ज्ञांगे मुझाया जीव ॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

इवे नवसे ज्यासीना पदछेद क हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो विसीनु कही, ते स्थानक साथे चोविसीनु गणे पदछेद थाय;

अगणयो तेरसें सुरुताखिस ठे. पदना समूहे सूत्रमां “ सय ”
अमनोतेरसें सुरुताखिस पूर्व य पद ठे, ते गया पदमां आंक क
न्वयी जाणजो । देवा. ग्रहं ठे जाणवा ॥

अउणत्तरि सीयाला । पयविंद सएहिंविन्नेआ ॥११॥

इवे सत्ता स्थानक साणे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे देखामे ठे:-त्रण सत्ता स्थानक अठाविसमु एकज सत्ता स्थान बाविसना बन्धने विषे होय. ते क होय. सत्तरना बन्ध स्थानक ज अठाविस, सत्ताविस, ठविस। ने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निश्चे ते रना बन्ध स्थानकने विषे तथा नवना बन्ध स्थानकने विषे आ वते पदे कहे ठे:- ।

पांचज सत्ता स्थानक होय ॥

ठच्चेव तेर नव बंध एसु ।

पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. बा की रक्षां जे बन्ध स्थानक, ते

पांच तथा चार ए बे बन्ध स्था नकने विषे तो ॥

होय ॥

पंचविह चउविहेसु ।

ठ ठक्क सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके: ।

चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअं ।

चत्तारिअ बंध बुद्धेए ॥ १४ ॥

वस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध, उदयने सत्ता प्रकृति स्थानक दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

इवे पढी नामकर्मनां बन्ध, उ

दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक

मोइनी कर्मने विषे कहां ।

कहेइ ॥

जणिआणि मोहणिजे ।

इत्तो नामं परं बुद्धं ॥१५॥

इवे नाम कर्मने विषे प्रथम ब
न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे

बन्ध स्थानके पचिदा बन्ध त्रीजे ठविस, चौथे अठविस,
स्थानक ॥ पांचमे ङगणत्रिस, बन्ध स्थानक

तेवीस पन्न वीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते बन्धनां स्थानक नाम
ठमे एक । कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ १६ ॥

इवे कीया बन्ध स्थानकने विषे
केटला ज्ञांगा ते सर्व संख्या क
हे ठे—चार ज्ञांगा त्रेविसना ब

न्ध स्थानकमां, पचिस ज्ञांगा प
चिसना बन्ध स्थानकने विषे,
सोल ज्ञांगा ठविसना बन्ध स्था
कने विषे ।

नव ज्ञांगा अठविसना बन्ध स्था
नकने विषे नव हजार बसो अ
रुतालिस ज्ञांगा ङगणत्रिसना
बन्ध स्थानकने विषे ठे ॥

चनु पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयाय अमयाला

एक, एक, ज्ञांगो एकत्रिसना ब
न्ध स्थानकमां तथा एकना ब
न्ध स्थानकमां ठे. सर्व ज्ञांगा
१३९४५ अया. बन्ध स्थानक
आठनां मलीने १३, १५, १६,
१७, १९, २०, २१, १, सर्व ७,
४, १५, १६, ९; ९२४७, ४६४१,
१, १, १३९४५; ॥

एकतालिस उत्तर ठेतालिसें एट
ला ज्ञांगा त्रीसना बन्ध स्थान
कने विषे ठे ।

एयाखुत्तर ठायाल सया ।

इक्कि बंधविही ॥ १७ ॥

इवे नाम कर्मनां उदय स्थान

क कहे ठे—विसनुं उदय स्थान एक, एक, आंक अधिक करतां
क विस; एकविसनुं उदय स्था यावत् एकत्रिंश लगी. ४, ५,
नक एकविस; चोविसनुं उदय ६, ७, ८, ९, १०, १५, १६, १७,
स्थानक चोविस; ते पढी। २०, २९, ३०, ३१,

वीसि गविसा चनुबीस गाउ। एगा हियाय इगतीसा॥

नव उदय स्थानक?? आठ उद

य स्थानक?१ होय. ए बार उद

एटलां उदय स्थानक होय। य स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय गाणाणि जवे। नव अठय हुंति नामस्स ॥५८॥

इवे कीया उदय स्थानकने विषे

केटला ज्ञांगा होय ते देखाने

ठे—एक ज्ञांगा विसना उदय तेत्रिस ज्ञांगा पचिसना उदय
स्थानकने विषे ठे. १० बेतालि स्थानकमां ठे. बसें ज्ञांगा ठवि
स ज्ञांगा ११ ना उदय स्थानक सना उदय स्थानकमां ठे. तेत्रि
ने विषे ठे. अगियार ज्ञांगा चो स ज्ञांगा सत्ताविसना उदय स्था
विसना उदय स्थानकमां ठे। नकमां ठे ॥

इक बीयालि इकारस्स। तितीसा ठस्सयाणि तितीसा॥

बारसेने बे ज्ञांगा अठविसना अधिक पद उपर पदमां बारसें,
उदय स्थानकमां, सत्तरसेने पं सत्तरसें, बे आंक कहा, ते उप
चासी ज्ञांगा २९ ना उदय स्था र वधारवा अर्थे ठे. बे पंचासी
नकमां। सहित करवा ते प्रथमे कहा ठे॥

बारस सत्तरस सयाण। हिगाणि बि पंचसीई हिं॥५९॥

उगणात्रीससें अने सत्तर ज्ञांगा त्रीसना उदय स्थानकमां
अगियारसेने पांसठ ज्ञांगा एकत्रिसना उदय स्थानकमां ए बे ५

वनो जेगो अर्थ ठे ।

अजण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४२	११	३३	६००		१२०२	१७८५	२२१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

आठना उदय स्थानकना प्रका
इवे एक, एक, ज्ञांगो नवना त र जाणवा तेने विषे ज्ञांगानी
था आठना उदय स्थानकमां वो संख्या ७७ए! जाणवा (तेनो
सना उदयशी ते । यंत्र उपरनो) ॥

इकिक गंच वीसा । दधुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

इवे नामकर्मनां सत्ता स्थानक
कहे ठे त्राण्य, वे, ए आंकने ने

उना आगल धरजो त्राणुं, बा अठ्यासी, ठ्यासी, ऐसी, अग
णुं नव्यासी । एयासी

तिडुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥

अठयोतेर ओहोतेर, पंच्योतेर;

ए आठ ठ, पांच, ने सीतेर प नव, आठ, ए बार नाम कर्मनां
द साथे मेलवजो । सत्ता स्थानक जाणवां ॥

अठठपन्नतरि । नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

इवे नाम कर्मना संवेध कहेवा

माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय,

सत्ता स्थानकनी संख्या देखा

ने ठे-आठ बंध स्थानक, बार

उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. बे पदनो जेगो अर्थ ल
रूपो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥
उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जेवे तेम ज्ञांगा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जहजहा संज्ञवं विज्ञजे ॥३५॥
हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विषे
वेध देखामे ठे-नाम कर्मनां नव तथा तेमज पचिसना तथा ठ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विषे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता ता स्थानक. जगणत्रीश तथा
स्थानक; अठाविशना बंधने विषे त्रीशना बन्ध स्थानकने विषे ठे
अठ चउर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३

एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना षे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विषे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अबन्धे वा बन्ध टढ्ये वेदके वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

उवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला ज्ञांगा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखामे ठे-त्रण विकल्प,

बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक चउद जीव स्थानकने चउद गु
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे ए स्थानक; तेने विषे पूर्वोक्त
करी । वा हवे कहे ठे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु ॥

तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्यां जेम संजव होय त्यां तेम ॥

जंगा पञ्जियवा । जत्थ जहा संजवो जवई ३५ ॥

हवे जीवस्थानक आश्री कहे
ठे-तेर जीवस्थानकने विषे सं
क्षेप शब्द स्थानक वाची ठे ए
क संज्ञी पर्याप्तो वर्जने ।

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म
ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
कहे ठे-पांचनो बन्ध, पांचनो
उदय, पांचनी सत्ता होय ॥

तेरससु जीव संखेव एसु । नाणंतराय ति विगप्पो ॥

एक जीवस्थानक संज्ञी पंचेन्दि
ने विषे त्रण विकल्प होय; वे
विकल्प पण होय ।

केवली प्रत्ये एक ज्ञांगो नहि ते
कारणश्री ज्ञानावरणी अन्तराय
कर्म न होय ॥

इकंमिति डुवि गप्पो । करणं पइ इत्थ अवि गप्पो ३६ ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था

नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव
स्थानके नवनो बन्ध, चारनो त
था पांचनो उदय पण होय ।

नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पं
चेन्दिने विषे अगिआर ज्ञांगा उ
पजे; प्रथम कहा ठे तेम ॥

तेर नव चउ पणंग । नव सत्ते गम्मि जंग मिकारा ॥

हवे वेदनी कर्म, आयुर्कर्म, गो
त्र कर्मने विषे ॥

ज्ञांगा कहीने मोहनीय कर्मना
पठे कहेइ ॥

वे अणिअ आउ गोए । विज्ज मोहं परं बुद्धं ३७ ॥

ए प्रश्ना ज्ञांता देखाम्वा अंत

रं जाण्य गाथा कहे ठे--पर्याप्त एकने आठ जांगा उपजे; बीजा
सन्निने विषे इतर तेर जीवस्था ने चार जांगा उपजे. ए वेदनीय
नकने विषे । कर्मना जांगा ॥

पङ्कजग सन्निधौ । अथचउक्कंच वेअणिअ जंगा॥

हवे गोत्रकर्मना देखामे ठे-पर्या

स संझीने विषे सात ज्ञांगा; बा

की तेर स्थानकने विषे त्रस जां प्रत्येके जीव स्थानकने विषे जां
मा मोत्र कर्मना । मा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए ।

पत्तेऽञ्जीवठाणेसु ॥३८॥

इवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखाम

वा अंतर ज्ञाप्य गाथा कहे ठे मन सहित वालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अगिया
संज्ञीने विषे । र स्थानकने विषे ॥

पङ्कजा पङ्कजग ।

समणे पङ्क्त अमणसेसेसु ॥

प्रथमने श्रठाविश ज्ञांगा, बी च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना जाने दश ज्ञांगा । श्रीजाने नव ज्ञांगा, चोथाने पां जाणवा ।

अथावीसं दसगं ।

नवगं पणगं च आउस्स ३ ए

हवे जीव स्थाकने विषे मोहनी

य कर्मनां बन्ध, उदय, सत्ता आठने एक, पांचने वे, बन्ध
स्थानक देखामे ठे--आठ जीव स्थानक होय. दश बन्ध स्थान
स्थानके; पांच जीव स्थानकने क; एक जीव ८५ १ स्थानक १
विषे; एक जीव स्थानके। स्थानके मोह बंध १२ १० बंध स्थानक

८६	स्थानक १४
१२	१० वष स्थानक

अठसु पंचसु एमे ।

एग दुगं दसय मोहबंधगए ॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण; चार, न त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
व, उदय स्थानक; एटले आठ इनीनां आठ जीव स्थानके त्र
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार ण, पांचे त्रण, एक पंदर, एम
एके नव ।

८	५१	जीव०
३	४९	उदय०

पूर्व रीते अनुक्रमे

८	५१	जी०
३	४९	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि ४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बं

ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, बे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
चार उदय स्थानक ।

पांच सत्ता स्थानक पांचनो बं
ध, पांचनो उदय, पांचनी सत्ता
अने पांचनो बन्ध; ए होय. त्रणे
जेद पांच, पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ ।

पांच बन्ध स्थानक, उ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, उ, उ,
बन्ध स्थानक; उ उदय स्थान
क; पांच सत्ता स्थानक ।

पणगं पणगा हवंति तिन्नेव

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक; ए
त्रण उ ए जीव स्थानकना उ
विकल्प फलाववा हवे कदे ठे ॥

पण उ प्पणगं ठठ पणगं ।

अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद ते
ने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे कदे
लां जोरुजो ।

ए प्रथम स्वामी ? हवे सूक्ष्म प्र
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच, उदय चार, सत्ता पांच,
२ बादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, १ नीश्चे एम ॥

सत्तेवय अपज्जता । सामी सुहुमाय बायरा चेव ॥

તેમજ અસંજીનો પાંચમો જેદ
 વિમલેન્દ્રિ ત્રણનો ચોથો જેદ, તે બન્ધ ૭, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ, ૫
 ને બન્ધ, ઉદય, સત્તા, ૪ બન્ધ સત્ત્રિનો ઠગો જેદ બન્ધ આઠ,
 પાંચ, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ । ઉદય આઠ, સત્તા દસ; ૬ ॥
 વિગલિંદિ યાય તિત્રિન । તહય અસત્રીઅ સત્રીય ૪૨ ॥

॥ યન્ત્ર ॥

નામ.	બન્ધ	ઉદય	સત્તા
અપર્યાસ ૭	૫	૨	૫
સૂક્ષ્મપર્યાસ?	૫	૪	૫
વાદર પર્યાસ?	૫	૫	૫
વીલંડી ૩	૫	૬	૫
અસત્રી ?	૬	૬	૫
સત્રી ?	૮	૮	૧૦

હવે ગુણગણા આશ્રી કહેઢેજા તેમજ વાનીશ્રે પ્રથમ દશ ગુણ
 નાવર્ણી કર્મ, અન્તરાય કર્મ, ગણાને વિષે. હવે વે પ્રકાર જે
 ત્રણ પ્રકારે, પાંચ પ્રકારે બન્ધ, ઉદય અને સત્તા અશ્વિયારમે, વા
 પાંચ પ્રકારે ઉદય, પાંચની સત્તા રમે ગુણગણે હોય ॥

નાણંતરાય તિવિહ । મવિ દસસુ દોહુંતિ દોસુ ગણેસુ ॥

હવે મીથ્યાત્વ ગુણગણું, સાસ્વા
 દન ગુણગણું, વીજું દર્શનાવર નવનો બન્ધ, ચાર, પાંચનો ઉદ
 ણી કર્મ કહે ઢે । ય, નવની સત્તા હોય ॥

મિઢા સાસણે વીણ । નવ ચઢ પણ નવય સંતંસા ૪૩ ॥

મીશ્ર જે ત્રીજું ગુણગણું ત્યાંથી
 તે આઠમા ગુણગણાના પ્રથમ ઠનો વંધ, ચાર, વા પાંચનો ઉદ
 જાય સુધી । ય, નવની સત્તા કર્મના અંશ હોય

મીસાઈ નિઝદિન । ઠ ચન પાણ નવયસંત કમ્મંસા ॥

નવની સત્તા; હવે બે જુગલ જે
જોમો ચારનો ક્ષપક શ્રેણીને
અપૂર્વ ૮ અનિવૃત્તિ ૯ સૂક્ષ્મ વિષે નવમે, દશમે, ગુણઠાણે
સંપરાય ૯ ત્રણ ગુણઠાણે ચાર ચારનો બન્ધ, ચારનો ઉદય, ઠ
નો બન્ધ; ચાર, પાંચનો ઉદય । ની સત્તા ॥

ચન બંધ તિગે ચન પાણ । નવંસ ૬ સુજુઅલ ઠસ્સંતા ૪૪
નપજાન્ત જે અગિયારમે ચાર ક્ષીણ મોહે ચારનો ઉદય ઠની
નો વા પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા, પ્રથમ જાંગે ચારનો ઠ
સત્તા । દય, ચારની સત્તા ॥

નવસંતે ચન પાણ નવ । સ્વીણે ચન રુદય ઠચચનસંતા ॥
હવે વેદની, આયુ, ગોત્ર, ૯ ત્રણ જાંગા વેહેલીને મોહની કર્મ ૫
કર્મના । ઠી કહેશે ॥

વેઅણિઅ આન ગોણ । વિજ્ઞા મોહં પરંવુહં ॥૪૫॥

હવે વેદનીય કર્મ, ગોત્ર કર્મના
જાંગા જાણવા જાણ્યની ગાથા
દેખામે ઢે-ચાર જાંગા પેહેલા વે
દનીના ઠગુણઠાણાને વિષે. બે
જાંગા ત્રીજા, ચોથા; આમલા એક ચનદમાને વિષે ચાર વેદ
સાત ગુણઠાણાને વિષે જાણવા નીના જાંગા જાણવા ॥

ચન ઠસ્સુ ૬ત્રિ સત્તસુ । એ ચન ગુણિસુ વેઅણિયજંગા

ગોત્ર કર્મને વિષે પાંચ જાંગા,
મીઝ્યાદિ ગુણઠાણાને વિષે
ચાર જાંગા, સાસ્વાદન ગુણઠા એક જાંગો; આગદ્યાં આઠ ગુ

ज्ञाने विषे बे ज्ञांगा; बीजे, चो सागणाने विषे बे ज्ञांगा, एक
 थे, पांचमे गुणगणे ॥ चउदमे गुणगणे ॥
 गोए पाण चउ दोतिसु । एग ठसुडुनि इकंमि ४६

हवे आउखाना ज्ञांगा जाणवा
 ने काजे अन्तर ज्ञाप्य गाथा क
 हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिक पद सोल ज्ञांगा मीश्र गुणगणे, बी
 विस जोरुवुं; एटले अठविस, स ज्ञांगा वली चोथे गुणगणे
 ठविस, प्रथम गुणगणे, बीजे जाणवा. बार ज्ञांगा पांचमे गु
 गुणगणे ज्ञांगा । णगणे, ठज्ञांगा बे गुणगणे ॥
 अठठा हिग बीसा । सोलस बीसंच बार ठदोसु ॥

बे ज्ञांगा चार गुणगणे पामि
 ये आठ, नव, दश, अगियार;
 त्रण गुणगणे एक ज्ञांगो बार, ए मीळ्यात्वादिक अजोगी सु
 तेर, चौद; ॥ धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥

दोचउसु तीसु इकं । मिठाइसु आउए ज्ञांगा ॥४७॥

हवे मोहनीय कर्मनां बन्ध स्था
 नक गुणगणे कहे ठे-गुणठा अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध
 णां प्रथम आठने विषे । स्थानक होय, वली ।

गुणगणगेसु अठसु । इकिकं मोहबंध गाणंतु ॥

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
 गुणगणे पांच, चार, त्रण, बे, बंधवीरमे ते उपर निवृत्ति आ
 एक । दि गुणगणे, त्रार पढी ॥

पंचा नियद्विठाणे । बंधो वरमो परंततो ॥ ४८॥

हवे मोहनीयकर्मनां उदयस्था

नक कदे ठे-सातथी मांमी दश सास्वादन मीश्र ए बे गुणगणे
लगी उदय स्थानक होय; मी उदय सातथी मांमी नवने उ
ध्यात गुणगणे । तृष्टो होय ॥

सत्ताइ दसठ मिहे । सासायण मीसए नवुकोसो ॥

देशवृत्ति गुणगणे पांचथी मां
आदि नव लगी उदय स्थान नी आठ पर्यन्त उदय स्थानक
क चोये गुणगणे होय । होय ॥

ठाई नवउ अविरह । देसे पंचाइ अठेव ॥४९॥

विरति ठे गुणगणे, हयोपम स्थानक होय. चारथी मांमी ठ
जे सातमे गुणगणे । सुधी आठमा गुणगणे॥

विरए खनसमिए । चनराई सत्त ठच्च पुधंमि ॥

नवमे अनिवृत्ति बादर गुणगणे एक अथवा बे उदयना ज्ञांगा
बली । होय ॥

अनियट्टि बायरे पुण । इकोव डुवेव उदयंसा ॥५०॥

एक उदय स्थानक सूक्ष्म संप एम वेदे वा जोगवे मोहनीनो
राय जे दशमु गुणगणु तेने वि उदय अवेदक बाकी चार गुण
बे होय । गणाने विषे॥

एगं सुह्रुम सरागो । वेएइ अवेअगा जवे सेसा ॥

ज्ञांगानुं बली प्रमाण वा संख्या पूर्वे देखारुथा ठे तेम जाणवा॥

ज्ञांगाणं च पमाणां । पुधु द्विठेणनायधं ॥५१॥

हवे उदयने विषे चोविस देखा

ने ठे-एक चोविसी दसना उद अगियार चोविसी सातने उदये
यने विषे, ठ चोविसी नवना अगियार चोविसी ठने उदये,

उदयने विषे, अगियार चौविसी नव चौविसी पांचने उदये, त्रण
आठने उदये । चौविसी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । कारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो एरहोय। बार ज़ांगा बेना उदयमां, पांच
ज़ांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चनुवीस गया । बार दुगे पंच इकंमि ॥५५॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
रे ठे बारसे अने पांसठ १२६५। ह्या वा मुजाया जीवो ॥

बारस पाण सतिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

पदना वुंदे वा समूहे सोपद उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमां कह्युं तेने अर्थेठे,
८४७७ । ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१
चौविसी	१	६	११	१६	२१	२६	३१	३६	४१	४६
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२६४	७२	१२	५	१२६५
पदवृद्ध	२४०	१२२६	२११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४७७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सण्हिं विन्नेआ ॥५३॥

हवे मीश्या दृष्ट्यादिक गुणठा

शाने विषे उदय ज़ांगा प्ररुप

वानी अन्तर ज़ाष्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविसी, चार चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७, आठ चौविसी होय, आठमे चा

चार गुणठाणे प्रत्येके । र चौविसी होय ॥

अठचन२चन३चन४ । ठगाय चनरोअहुंति चनुवीसा

बार ज्ञांसा तथा पांच ज्ञांसा अनि
वृत्ति गुणठाणे जाणवाच शब्द
थी अनिवृत्ति बादरे चार ज्ञांसा
होय ने पांचमो ज्ञांसा सूक्ष्म
संपराय गुणठाणे एक उदयने
विषे होय ॥

मीश्यात्वादिक आठमा गुणठा
णा सुधी जाणवी ।

मिह्नाइ अपुवंता । बारस पणगंच अनियदि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गति देखा
ने ठे-तेमां उदय पद देखाम
वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि
श्यात्वने विषे अरुसट उदय पद
होय, सास्वादने विषे वत्रिश
उदय पद होय ।

अठठी बत्तीसं ।

चुंआलिस उदय पद बे गुणठा
णाने विषे, ठठे, सातमे; आठमे
गुणठाणे बीस उदय पद ।
चोआलं दोसु बीसा ।

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वज्ज लेसा । इए हिं गुणीआ हवंति कायवा ॥
जे जोगादिक ज्यां गुणठाणाने
विषे होय ।

जे जह गुणठाणे ।

मीश्रने विषे वत्रीश उदय पद
होय. अविरति सम्यक्ते साठ उ
दय पदज होय. देसविरतिने वि
षे बावन उदय स्थानक होय ॥
बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

मीश्यात्वादिक अपूर्वलगी उदय
पद सामान्य प्रकारे जाणवां ॥

मिह्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥

दिकने गुणाकारे गुण्या थका क
रवा ॥

ते त्यां होय गुणाकार कर्ये ॥

ते तह हवंति गुणाकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र मुल

हवे मोहनीनां सत्ता स्थानक क ठाणे होय. पांच सत्ता स्थानक
दे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स चोथे, पांचमे, ठे, सातमे गु
त्ता स्थानक होय. बीजे गुणठा णठाणे त्रण सत्ता स्थानक. आ
षे एक सत्ता स्थानक होय । ठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने गे एगेगं । तिग मीसे पंच चउसु तिग पुढे ॥

दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
अगियार सत्ता स्थानक नवमे नक; त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
गुणठाणे । न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इकार बायरंमी । सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ५७ ॥

हवे नाम कर्मने विषे बंध, उद
य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
विषे देखामे ठे-प्रथम गुणठाणे बेनी सत्ता. मीश्र गुणठाणे बे
ठनो बंध, नवनो उदय, ठनी बन्ध, त्रण उदय स्थानक, बे स
सत्ता; बीजे गुणठाणे त्रणनो बं ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण
ध, सातनो उदय । बंध, आठ उदय ॥

ठन्नव ठक तिग सत्त । डुगं डुगं तिगडुगं तिअप्र चऊ ॥

चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
चार सत्ता स्थानक, पांचमे गु बे बन्ध स्थानक, चार उदय स्था
णठाणे बे बंध स्थानक, ठ उद नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
य स्थानक, चार सत्ता स्थानक मे गुणठाणे पांच बन्ध स्थान
ठे गुणठाणे बे बंध स्थानक, क, एक उदय स्थानक, चार स
पांच उदय स्थानक । ता स्थानक ॥

डुग ठचउडुग पण चऊ । डुग चऊ चऊ पणग एग चऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक बंध स्था आठ सत्ता स्थानक, १० ठदमस्त
नक, एक उदय स्थानक, आठ ते अगियारमुं, बारमुं, गुणठाणुं

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणठा
ठाणे एक बंध स्थानक, एक नु णे वर्त्तता जिन रागद्वेष हय अ
दय स्थानक । एला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठउ मठ केवल्लि जिणाणं ॥

तेरमे गुणठाणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, १३

एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणठाणे बे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेतां सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणवां. १४ ॥

एग चउ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयंसा ५९ ॥

इवे मीथ्यात्व गुणठाणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विषे अनुक्रमे
जांगा प्ररूपवाने जाण्य गाथाक
हे ठे--चार जांगा त्रेविशना ब
न्ध स्थानके, पचिस जांगा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोलजां नव जांगा अठाविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विषे, चालिससेंने बाणु जांगा ठ
विषे । गणत्रिसना बंध स्थानक विषे ॥

चउ पाण बीसा सोलस । नव चत्ताला सयाय बाणु ६० ॥

सो पदनो अर्थ बेतालिसना आं
बत्रिश आगला ठेतालिससें जां कमां कह्यो ठे--ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्ध स्थानकने विषे । मीथ्यात्व गुणठाणाने विषे कही ॥

बत्ती सुत्तर ठायाल । सया मिहस्स बंधविही ६० ॥

एकतालिस जांगा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, बत्रीश जांगा ठविसने उदये, ठसें जांगा स

ताविशने उदये, एकत्रिंश ज्ञांगा अठाविशने उदये, अगियारसैने नवाणु ज्ञांगा उगणत्रीशने उदये, सत्तरसैने एकाशी ज्ञांगा उप जे त्रीशने उदये, उगणत्रीसैने चौद ज्ञांगा एकत्रिसने उदय स्थानके, अगियारसैने चौसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणठाणे (७ ७७३) ज्ञांगा होय ॥

एग चत्तिगार बत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ ।
सत्तरिगं सिगुतिस चउद इगार चउसठि मिनुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणठाणे अठा
विस प्रमुख बंध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ

ज्ञांगा अठाविसना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसै ज्ञा
ने विषे. चौसठसै ज्ञांगा उग गा, ३० एसास्वादन गुणठाणे ज्ञा
ण त्रिसना बंधस्थानकने विषे । गा जाणवा ॥

अठसया चउ सठी । बत्तीस सयाइं सासणे जेअप्रा ॥

अठाविस, उगणत्रिस, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठंनुसै एटले
ए त्रण बन्ध स्थानकना मली । ए६०८ थया ॥

अठावीसाईसु । सव्वाण ठाहिय ठंनउइ ॥६२॥

हवे सास्वादने गुणठाणे एकवि

स आदि उदय स्थानक सात,

तेमा ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गा

था-बत्रिंश ज्ञांगा एकविसना

उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो

विसना उदयमां, आठ ज्ञांगा

पचिसना उदयमां ।

बत्तीस डुन्नि अठय ।

बासीय सयाय पंचनव उदया ॥

ब्यासिसैने पांच ज्ञांगा, ठविस
ना उदय स्थानकमां नव ज्ञांगा
उगणत्रिसना उदयमां ॥

त्रेविसेने बार ज्ञांगा, त्रिसना बावन अधिक अगियारसे एटले
उदयमां । ११५१ ज्ञांगा एकत्रिसना उदयमां

बार हिया तेवीसं । बावन्निकारससयाय ॥६३॥

हवे चार गतिए अनुक्रमे बन्ध, हवे उदय कहे ठे-नारकीने वि
उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे- पे पांच उदय स्थानक, तीर्यच
प्रथम बे बन्ध स्थानक, नर्कग गतिने विषे नव उदय स्थानक,
तिए ठ बन्ध स्थानक तीर्यच ग मनुष्य गतिने विषे अगियार
ति ए. आठ बन्ध स्थानक मनु उदय स्थानक; देव गतिने विषे
प्य गतिए चार बन्ध स्थानक ठ उदय स्थानक ठे ॥
देव गतिए ।

दोठकेठचउकं । पाण नव इकार ठकगं उदया ॥

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने वि
षे, पांच सत्ता स्थानक तीर्यचने
विषे, अगियार सत्ता स्थानक
मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्था
नक देव गतिने विषे ॥

नर्कगति आदि नीश्वे सत्ता स्था
नक अनुक्रमे कहे ठे:-

नेरइया इसु सत्ता । तीपंच इकारसचउकं ॥६४॥

हवे इन्डिआश्री कहे ठे-प्रथम बंध
स्थानक-एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, पांच बन्ध स्थानक एकेन्डिमां,
चौरिन्डिने विषे, पंचेन्डिने विषे; पांच बन्ध स्थानक विलेन्डिमां
आवता पदमां अनुक्रमे कहेशे आठ बंध स्थानक पंचेन्डिने वि
तेम । षे, ए बंध स्थानक पद कहुं ने॥

इग विगल्लिदिय सगले । पाण पंचय अठ बंधठाणाणि

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने
मे कहे ठे पांच उदय स्थानक कहे ठे-पांच सत्ता स्थानक एके

एकेन्दिमां, उ उदय स्थानक वि न्दिने विषे, पांच सत्ता स्थानक
कलेन्दिमां, अगियार उदय स्था विकलेन्दिने विषे, बार सत्ता
नक पंचेन्दिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्दिने विषे; सत्ता
त्रणने जोमयुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कहुं ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण बारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता
ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमि ठाणाणि । सुतु बंधुदय संत कम्माणं ॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते
गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध, १ स्थिति
स्थानके सत्पद प्ररूपणादिक आ बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध
आठ द्वारने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्ययारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग
णा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
ए कायइ । ज्ञान, ८ ॥

गइ इंजिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संझी
संयम, ७ दर्शन, ४ लेश्या, ६ । असंझी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । जव संमे संनि आहारे ॥६७॥

इवे संत पदादि आठ ध्वारनाम इव्यना प्रमाणनुं ध्वार, वली
गाथा उता पदनी प्ररूपणा द्वारे। क्षेत्र द्वार, स्पर्शनां द्वार ॥

संत पय परूवणाया । दव्व पमाणं च खित्त कुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, ज्ञावद्वार । अट्टपा बहुत ध्वार, समस्त ए
द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच जावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥६८॥

स्वामी पणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे उदीरणा साप्पे । तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तानु नविज्जइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृति प्रत्ये । शेष प्रकृति ऐंसी समस्तने ॥

मुत्तुणय इगु आलं । सेसाणं सब पयमीणं ॥६९॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावणीं कर्मनी नव प्रकृति,
ज्ञानावणीं पांच, अन्तराय पांच, वेदनी कर्मनी वे प्रकृति, मी
वेनी दश प्रकृति ।

छयात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअणिज्ज मिच्चत्तं ॥

चार गतिनां आयुखां चार, न
सम्यक्त मोहनी, लोच मोहनी व प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च
वेद त्रणय । गोत्र वली ।

सम्मत्त लोच वेअं । आउणि नव नाम उच्चंच ॥७०॥

इवे नाम कर्मनी नव कही इ

ती तेनां नाम कहे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम, सुज
मति, पंचेन्दि जाति, त्रसपणुं. ३ । ग नाम, आदे नाम; ७॥

माणुअ गइ जाइ तस। बायरं च पज्जत्त शुज्जग आइज्जं ॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ९ ।

कह्या ते इति प्रकृति ४१ ॥

जस किंती तिच्चयरं । नामस्स हवन्ति नव एअ्या ॥७१॥

इवे कीये गुणमाणे कइ प्रकृति

बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

म, आहारक शरीर, अंगो पां उपाजें वा बांधे बीजी सर्व११७
म, ए त्रण प्रकृति विना। प्रकृतिन कोण ते कहे ठे ॥

तिष्ठयरा१ हारग विरहिआन । अजेइ सब पयमिनु ॥

मीठ्यादृष्टि गुणगणानो वेदक नगणीस प्रकृति नर्क त्रिकादिक
ते १ हवे सास्वादन गुणगणा विना शेष जे बाकी प्रकृति१०१
नो धणी विण । बांधे ॥

मिष्ठत वेयगो सासणोवि । इगुण वीस सेसान ॥७२॥

ठेंतालिस प्रकृति टाली बाकी अविरति जे चोथुं गुणगणुं ते
च्युतेर प्रकृति मीश्र गुणगणे गुणगणाने वर्ततो तेंतालिस वि
बांधे ॥ ना बाकी सीत्योतेर प्रकृति बांधे

ढायाळ सेस मीसो । अविरय सम्मो तिआलपरिसेसा ॥

त्रेपन प्रकृति टालीने देसविर विरतिजे ठे गुणगणे सत्ताव
ति गुणगणे समसट प्रकृति न प्रकृति विना शेष त्रेंसठ प्र
बांधे । कृति बांधे ॥

तेवन्न देशविरनु । विरनु सगवन्न सेसान ॥७३॥

बांधे; देवगतिनुं आयखुवली.

इतरजे प्रमत्त गुणगणे ते वारे

नगणसाठ प्रकृति सातमा गुण अठावन प्रकृतिनो बंध करे अप्र
गणानो धणी । मत्त गुणगणानो धणी ॥

इगुण सठि मप्पमत्तो । बंधइ देवानयं च इय रावी ॥

अठावन प्रकृति अपूर्व करणजे

आठमे गुणगणे ।

उपन वा ठविस पण बांधे ॥

अठावनमपुवो ।

ठप्पन्नं वा वि ठवीसं ॥७४॥

वाविसथी मांकी एक, एक, न बांधे अरारु सुधी नवमा गुणग

शी वा नुगी ।

एतानो धणी ॥

बावीसाएगूणं ।

बंधइ अठार संतअनियट्ठी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो
सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण हीजे अगियारमे, बारमे, सजो
गणानो धणी । गी तेरमे गुणगणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥७५॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति
आदिक मार्गणा स्थानकने वि
ए सर्व बंध स्वामीपणुं । वे कहुं तेम जाणवुं ॥

ए सोउ बंध सामितं । उहु गइ आइएसुवितहेवा ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे ज्यां जेम प्रकृति बती होय ठ
तेथी कहेवो । ता पणे ॥

उहाउ साहिज्जइ । जठ जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

आजखु वली त्रण, त्रण गति
मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर
नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां
हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे होय देव आयु, देवगति, मनु
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम प्यगति, तीर्थेच गतिमां होय.
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनुं नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती
आयखु, । यंचगति, नर्क गतिमां होय ॥

तिष्ठयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधव्वं ॥

बाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त
र बन्धनी ।

होय सर्वे पण गतियोने बिषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हव्वंति सद्यासु विगईसु ॥७७॥

હવે ઉપશ્રમ શ્રેણી કહે ઢે-પ્રથ

મ ચાર કષાય, અનન્તાનુબન્ધી વર્ણન ત્રિકને સમ્યક્ત મોહની,
ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, તે મીથ્યાત મોહની, મીશ્ર મોહ
ચારને । ની, એવં સાત વિણ ઉપશમાવે

પદમ કસાય ચડકં । દંસણતિગ સત્તગાવિનુવસંતા ॥

અવિરતિ સમ્યક્ત ગુણઠાણાથી યાવત્ત નિવૃત્તિ ગુણઠાણું આઠ
માંનીને । મું ત્યાં સુધી જાણવી ॥

અવિરયસમ્મતાનુ । જાવનિઅદિ તિનાયવા ॥૭૮॥

હવે અનિવૃત્તિ બાદર જે નવમે

થી માંનીને, સાત પ્રકૃતિથી માં

નીને પચીસ પ્રકૃતિ સુધી ઉપ

શાન્ત પ્રકૃતિ પામીયે એવું દેખા

ને ઢે-સપ્તક ઉપશમ્યે-સાતનપુ

સક વેદ ઉપશમ્યે આઠ, પહે

સ્ત્રીવેદ ઉપશમ્યે, નવ; પહે હા

સ્થાદિ ઠ ઉપશમ્યે પન્નર,

સત્તઠનવય પનરસ । સોલસ

પહે પુરુષવેદ ઉપશમ્યે સોલ પ્ર

ત્યાખ્યાન, અપ્રત્યાખ્યાન, બેનો

ક્રોધ ઉપશમ્યે, અરામ, સંજ્વલ

ન ક્રોધ ઉપશમ્યે ઝંગણીસ ॥

સોલસ અઠારસેવ ઇગુણવીસા ॥

પ્રત્યાખ્યાની, અપ્રત્યાખ્યાની માન

બે ઉપશમ્યે એકવિસ, સંજ્વલન

માન ઉપશમ્યે બાવિસ; પ્રત્યા

ખ્યાન અપ્રત્યાખ્યાન, માયા બે

ઉપશમ્યે ચોવિસ; એક, બે, ચા સંજ્વલન માયા ઉપશમ્યે પચી

ર પદને વીસ પદ જોરુજો । સ; નવમે ગુણઠાણે જાણજો ॥

૯ ગાહિ હુ ચઝ વીસા । પાણવીસા બાપરેજાણ ॥૭૯॥

સ; નવમે ગુણઠાણે જાણજો ॥

૯ ગાહિ હુ ચઝ વીસા । પાણવીસા બાપરેજાણ ॥૭૯॥

૯ ગાહિ હુ ચઝ વીસા । પાણવીસા બાપરેજાણ ॥૭૯॥

इवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संज्वलन लोचन उप
ख्यान लोचन बे दसमे उपश दाम्ये अठाविस; ए अठाविस
म्ये सत्तावीस । मोहनीनी प्रकृति

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीत ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे
गुणगणे ।

उपशान्त होय एवं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसंताहुंति नायवा ॥८०॥

इवे कृपकश्रेणी देखामे ठे-प्र
थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी
चोक क्रो० मां० मा० लो० ख पावे ।

ए पठे मीष्ट्यात्व मोहनी, मी
श्र मोहनी, सम्यक्त मोहनी ॥

पढम कसाय चउकं ।

इतो मिहृत्त मीस सम्मतं ॥

चोषे गुणगणे तथा देसविरति
गुणगणे ।

ठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

शीर्णंदि त्रिक, ते-नीझ नीझ,
प्रचला प्रचला, शीर्णंदि; (ए अ
ए आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यचगति ठ,
तिर्यच अनुपूर्वि सात, एकेन्दि
आठ, बेरन्दि नव, तेरन्दि दश,
चौरिन्दि जाति अगियार, स्था
बर बार, आताप तेर, उद्योत

इवे अनिवृत्ति आवर गुणगणे चौद, सूक्ष्म पंदर, साधारण; ए

कामे पण । सोख प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बायरेवी । थीणगिद्धि तिग निरय तिरिय नामाउ
ए अनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृति
तमो ज्ञाग थाक तो होय ते वारे सोखे खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पाउ गाउ खीयंति ॥ ८२ ॥

त्यार पढे कय करे आठ कषाय
जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पढी नपुंसक वेद ख
या क्रोधादि चार, चार मलीने । पावे, पढे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय । उगंपि पढा नपुंसगं इह्नी ॥

त्यार पढीना कषायनुं ठक जे बुऊइ कहेतां बुऊवे-होलवे-ख
हास्यादिक ठ खपावे । पावे वा संज्वलन क्रोधने विषे ॥

तोनों कसाय ठकं । वुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेठे-पु
रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं
क्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे
क्रोध पण बंधादिकणी कय थये संज्वलन माने संक्रमे पढे वली
थके ते क्रोध । संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं । माणे माणांच ठहइ मायाए ।

लोऊ सूक्ष्म पण नीश्वे हणे त्या
र पढे हणे स्थिति घातादि ना
मायाश्री वली करण विशेषे सं
ज्वलन लोऊ संक्रमे । श पमामे ते नाश थये थके ह्नी
ण कषाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोहे । लोहं सुहुमंमि तो हणइ ॥ ८४ ॥

पढे स्त्रीण कषायना ठेला बे सं
यमे विषे । नीश, प्रचला, ए बे प्रत्ये ह्शे
वा कय करे बंधमस्त थको ॥

खीण कसाय दु चरिमे। निदं पयलंच हणइ उउ मन्हो

पठे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी
पांच, दर्शनावर्णी चार मलीने एम उदमस्त थको ठेला समथ
नव तथा अंतराय पांच । ने विषे हणो ॥

आवरण मंतराए । उउमन्हो चरम समयमि ॥ ७५ ॥

पठे देव गति सहचारिणी वैक्री
य शरीर, आहारक शरीर, ए
बेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,
देव गति, देवानुपूर्वि, ए समस्त ठेला बे समयने विषे ज्ञव्य
प्रकृति । एणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । दु चरम समयमि जविअ खीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी
प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम-
संख्या-उदारिक, तेजस, कर्म
ए, ए त्रण शरीर, बन्धन त्रण,
संघातन त्रण, संस्थान उ, संघ
यण उ, वर्ण चोक, मनुष्यनी
अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,
उदारिकअंगोपांग; ए उगणत्रि
श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,
श्वास्तोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु
ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा
घात, अनादेय, अजसक्रीर्ति, नि नीचगोत्र प्रकृति पण त्यांते बे
र्मण, ए पीस्तालिश । ला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोअपि तन्नेव ॥ ८६ ॥

હવે ચૌદમે ગુણગણે કેટલી અ
વે કેડ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય તે

કહે છે—અન્યત્રવેદની એટલે સા મનુષ્યનું આયુ, ઊચ્ચમોત્ર, અને
તા અસાતામાંની એક । નવ પ્રકૃતિ નામ કર્મની એટલી
અન્નયર વેયણિજ્ઞ । મણુ આઠઅ ઊચ્ચમોત્ર નવ નામે ॥

તેમાં ઊત્કૃષ્ટી વેદે તો બાર, ઝ
બાર પ્રકૃતિ વેદે વા ઝોગવે વા ઘન વેદે તો અગિયાર, તિર્થંકર
ઉદય અયોગી કેવલી જિન । નામ કર્મ વિના ॥

વેણિ અજોગિ જિણો । ઊક્કોસ જહન મિકારે ૭૭

હવે ઊપરની ગાથામાં નામ ક
ર્મની નવ પ્રકૃતિ કહી છે તે જુ
દી, જુદી કહે છે—મનુષ્યગતિ, વાદરપણુ, વલી પર્યાપ્તપણુ, સુ
પર્વેન્દ્રિ જાતિ, ત્રસપણુ, । જગપણુ, આદેયપણુ ॥

મણુઅ ગડ જાડ તસ । વાયરંચ પજ્ઞત સુજગ આશ્કં
નામ કર્મની હોય નવ પ્રકૃતિ
જસ કીર્તિ, તિર્થંકર નામ, । એજ ॥

જસકિત્તી તિઢયરં । નામસ્સ હવંતિ નવેઆ ॥૭૮॥

હવે ચૌદમા ગુણગણને વિષે
કહ્યા જેદથી મતાન્તર છે તે વે સાથે મનુષ્યની અનુપૂર્વિ પણ ।
શામે છે-પૂર્વે જે બાર પ્રકૃતિ ક તેર પ્રકૃતિ જવસિદ્ધિ આ જીવને
હી છે તેમાં મનુષ્યગતિ કહીતે ઢેલા સમયને વિષે ॥

તચ્ચાણુ પુલ્લિ સહિઆ । તેરસ જવ સિદ્ધિ અસ્સચરમંમિ
ઠતાં કર્મ ઊત્કૃષ્ટાં હોય વા ઝ અને ઊચ્ચન્ય બાર પ્રકૃતિ હોય
તી તેર પ્રકૃતિ ઊત્કૃષ્ટિ હોય । તીર્થંકરનામ કર્મવિના ॥

સંતસગ મુકોસં ।

જહનનયં બારસહવંતિ ॥૮૯॥

મનુષ્યગતિ સહચારિણી, મનુ
પ્યગતિ પંચેન્દ્રિ જાતિ, ।

જવ વિપાકી મનુષ્યનું આયુ,
કેત્રવિપાકી મનુષ્યાનુપૂર્વિક,
જીવ વિપાકી સાત તેનાં નામ
ત્રસ, બાદર, ષયાંત, સુત્રગ, આ
દે, જસકીર્તિ, તીર્થકર નામ, ॥

માણુઅગદ્ સહ ગયાઢ । જવચિત્ત વિવાગજિઅવિવાગાઢ

સાતા, અસાતા, એ બે વેદનીમાં
ની અન્યત્ર વેદની સાતા વા અ
સાતા, ણચ્ચ ગોત્ર, વલી. એટલી
પ્રકૃતિ તેર ।

ચૌદમા ગુણઘાણાને ઢેલે સમયે
ખપાવે ॥

વેઅણિઅત્રયરુચ્ચંચ । ચરમ સમયંમિ સ્વીઅંતિ ॥૯૦॥

હવે કર્મરહિત થયે જે ફલ થ
યું તે દેશ્વાને ઢે-ચૌદમે ગુણઘા
ણે સર્વ કર્મ પ્રકૃતિ ક્ષય કરી
પઢી નિર્દોષ સમસ્ત લોકને સી
ધરે વા મસ્તકે વા અગ્રે ।

રોગરહિત ઝપમારહિત જે સ્વ
જાવ ઢે, જેને એવું મોક્ષ સુખ ॥

અહસુદ્અસયલ્લજગસિહર । મરુઅ નિરુવસહાવ સિદ્ધિ સુદ્

નથી કોઈથી વા કોઈવારે હણ
નાર એવો બાધ જે જીનાજીન
ની પીના તેથી રહિત ।

ત્રણ જે રત્ન જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર
એ રત્નત્રય સાર ફલ પ્રત્યે જો
ગવે વા અનુજવે ॥

અનિહણ મધ્વાબાહં । તિરયણ સારં અણુહવંતિ ॥૯૧॥

બુઃસ્વે વા કષ્ટે સમજાય એવો અ
ને સૂક્ષ્મ બુક્તિના ધણી જાણે પ
રમાર્થ સહિત ।

રુચિર બહુ જાંગાની જાલ ઢે;
બ્યાં એવા દૃષ્ટિવાદનામા બારમા
અંગ મધ્યેથી ॥

दुरहि गम निजण परमन्त । रुद्धर बहु जंग दिठिवायाउ
आकता अर्थ जाणवा । बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्ता अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९२ ॥

अर्थ मारा थोडा जण्या माटे
इवे कर्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय, वा
कहे ठे-जे ज्यां न पुरो होय । रच्या होय ॥

जोजन्त अपमि पुत्रो । अन्तो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल्ल कहेजो

तं खमिजण बहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

इवे ठा कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथानु सत्तरीनामा ठा क चन्ड महत्तर पूर्वाचार्यना मतने
र्मग्रन्थमां । अनुसारे ॥

गाहगं सयरीए ।

चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा एकेऊणी नेंन गाथा होय एटवे
सहित । नव्यारसी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नउईउ ॥ ९४ ॥

॥ इति श्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठाठो समाप्त ॥

